

படைப்பிலக்கியம்

பாட நோக்கம்:

ஆறு பருவங்களிலும் பயின்ற தமிழ்ப் புலமையை மதிப்பிடல் படைப்பிலக்கியத் திறனை வளர்த்தல்.

அலகு-1

மரபுக்கவிதை

அலகு-2

புதுக்கவிதை

அலகு-3

சிறுகதை எழுதுதல்

அலகு-4

ஓரங்க நாடகம் எழுதுதல்

அலகு-5

கட்டுரை எழுதுதல்

அலகு – I

மரபுக்கவிதை

பாரதியார்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்திய விடுதலை இயக்கம் புத்துணர்ச்சி பெற்று வளர்ந்தது. காங்கிரசு (பேராயக் கட்சி) இயக்கமானது, இந்திய விடுதலைக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. இக்கட்சியில் திலகர் முதலான தீவிரவாதிகளும், கோகலே முதலான மிதவாதிகளும் இருந்தனர். 1905 ஆம் ஆண்டில் தோன்றிய வங்கப் பிரிவினை போன்றன இந்திய மக்களிடம் விடுதலைக் கனலை மூட்டியது. அறியாமை, பசிப் பட்டினி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், அந்நியப் பொருட்களின் ஆக்கிரமிப்பு, இந்தியக் கைத்தொழில்கள் அழிதல், நச்சு நோய்கள் பரவுதல், இந்திய மக்களின் நலன் காக்கப்படாமை ஆகியவற்றால், பாமர மக்களும் விடுதலைப் போரில் ஈடுபடலாயினர். அவர்களுக்குத் தலைவர்களின் சொற்பொழிவுகள், எழுத்துகள் ஆகியன வழிகாட்டின.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் தோன்றியவர் பாரதியார். அவரைப் 'புதுமைக் கவிஞர்', 'விடுதலைக் கவிஞர்', 'புதுயுகக் கவிஞர்', 'மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்' மகாகவிஞர் என்று புகழ்ந்தனர்.

பாரதியார், திலகரைத் தம் அரசியல் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு, இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் பங்கேற்றார். காந்தியடிகள், சாத்வீக முறையில் விடுதலைப் போராட்டக் களத்தில் இறங்கினார். அதனால், 'காந்தி அலை' இந்தியா முழுவதும் பரவியது. காந்தியைப் பலர் தெய்வமாகக் கருதினர். பாரதியும் காந்தியின் அறவழிப்போராட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு காந்தியத்தை ஏற்று, இந்திய விடுதலைக்குப் பாடுபட்டார்.

பாரதியார், இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு பல பாடல்கள் பாடினார். மக்கள் ஒற்றுமையாக விடுதலைப் போரில் ஈடுபடச் 'சமய ஒற்றுமை' என்னும் கோட்பாட்டை பாரதிக்கு முன்னர் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் பலர் பின்பற்றியிருந்தாலும், பாரதியார் அக்கோட்பாட்டை இந்திய விடுதலைக்குப் பயன்படுத்தினார். அனைத்துச் சமயக் கடவுள்களைப் பற்றிப் பாடல்கள் பாடினார். பழைமையில் காணப்பட்ட சீர்கேடுகளை நீக்கி, மக்களைப் புதுமைக்கு இழுத்துச் சென்றார்.

அறிமுகக் குறிப்புகள்

பாரதியார் 11.12.1882 ஆம் நாள், எட்டையபுரத்தில் சின்னசாமிக்கும் இலக்குமி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். அவரது செல்லப் பெயர் சுப்பையா என்பதாகும். அவர் ஏழு வயதில் கவி பாடத் தொடங்கினார். 1893 ஆம் ஆண்டு, 'பாரதி' என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றார். 1897 ஆம் ஆண்டு அவருக்கும் செல்லம்மாளுக்கும் திருமணம் நடந்தது.

பாரதியார்

பள்ளித் தமிழாசிரியராகவும், பத்திரிக்கைத் துணையாசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். எட்டையபுரம், காசி, மதுரை, சென்னை, புதுச்சேரி, கடையம் ஆகிய ஊர்களில் வாழ்க்கை நடத்தினார். 11.09.1921 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். 39 ஆண்டுகளே இவ்வுலகில் வாழ்ந்த அவர் தமிழுக்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் பல தொண்டுகள் புரிந்துள்ளார்.

பாரதிக்கு முன்னர் வாழ்ந்த கவிஞர்கள் நிலக்கிழார்களைப் பாடினர். அந்தாதி, மடல், சித்திரக்கவி, இரட்டை நாகபந்தம், தலபுராணங்கள் என, மக்களுக்குப் புரியாப் பாடல்களைப் பாடினர். பாரதியார் மக்களிடம் செய்திகளைப் பரப்புவதற்காகப் பாமர மக்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல் மெட்டுகளையும், புதிய யாப்பு வடிவங்களையும், எளிய உவமைகளையும் மனத்தில் நிலைத்து நிற்கும் சொல்லாட்சியையும் பயன்படுத்தினார். காலத்தின் தேவை காரணமாக மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்திற்கு வித்திட்டார். ‘சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற் புதிது, சோதி மிக்க நவகவிதை எந்நாளும் அழியாத மகா கவிதையை, இயற்றியுள்ளதாக அவர் கூறியுள்ளார். அவருடைய பாடல்களில், புதுமையும் தனிச்சிறப்பும் காணப்பட்டன.

பாரதியார் பாடல்களைத் தேசியப் பாடல்கள், தெய்விகப் பாடல்கள், பல்வகைப் பாடல்கள், முப்பெரும் பாடல்கள் எனப் பிரிக்கலாம்.

தேசியப் பாடல்கள்

பாரதியார், நாட்டுப்பற்று மிக்கவர். எம்முடைய முன்னோர்களும் தாய் தந்தையரும் இந்திய நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்கள் தம் மனத்தில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் வளர்ந்து சிறந்த முறையில் பண்படுத்தியுள்ளதாகப் பாடுகின்றார்.

“எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து

குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே

முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள்

வாழ்ந்து முடிந்ததும் இந்நாடே

சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம்

வளர்ந்து சிறந்ததும் இந்நாடே

வந்தனை கூறி மனத்தில் இருத்தி

என் வாயற வாழ்ந்தேனோ”

இந்தியா என்னுடைய முன்னோர்களுடைய நாடு. எனவே, இது எனது சொந்த நாடு. இந்த நாட்டில் முழுச் சுதந்திரத்துடன் வாழ எனக்கு உரிமையுண்டு எனக் குரல் எழுப்புகின்றார்.

தெய்விகப் பாடல்கள்

இயேசு கிறித்து சிலுவையில் அறையப்பட்ட மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்த செய்தியைப் பாரதியார் வியந்து பாடியுள்ளார்.

“ஈசன் வந்து சிலுவையில் மாண்டான்

எழுந்து யிர்த்தனன் நாளொரு மூன்றில்

நேசமா மரியா மத்தலேநா

நேரிலே இந்தச் செய்தியைக் கண்டாள்

தேசத்தீர்! இதன் உட்பொருள் கேளீர்

தேவர் வந்து நமக்குட் புகுந்தே

நாசமின்றி நமை நித்தங் காப்பார்

நம் அகந்தையை நாம் கொன்றுவிட்டால்”

நம்முடைய அகந்தையை கொன்றுவிட்டால், ஈசன் நம்மைக் காப்பான் என்று, பாரதியார் பாடியுள்ளார்.

பல்வகைப் பாடல்கள்

பாரதியின் ‘பாப்பா பாட்டு’ அறிவுரைப் பாட்டு ஆகும். விளையாட்டு, ஒற்றுமை, விடுதலை உணர்வு, உலக இன்பம், கல்வி கற்றல், பொய் சொல்லக் கூடாது, தெய்வம் நமக்குத் துணை, துன்பம் வந்தபோது சோர்ந்து விடக்கூடாது, தீயவர்களைக் கண்டு அச்சம் கொள்ளலாகாது, சோம்பல் கூடாது, தமிழ்நாட்டின் சிறப்பு, தமிழ்ச் சொல்லின் மேன்மை, இந்திய நாட்டின் எல்லை, சாதிகள் இல்லை, பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல் ஆகியவை, பாப்பா பாட்டின் கருப்பொருள்களாக அமைந்துள்ளன.

“பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம்

பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா!

மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா – அவர்

முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா!”

இச்செயல், குழந்தையின் உடல்நிலைக்கும் மனநிலைக்கும் மீறியதாக இருப்பினும், இளமையிலேயே அப்படியொரு கருத்தை அவர்கள் மனத்தில் பாரதியார் பதிய வைக்கிறார்.

முப்பெரும் பாடல்கள்

கண்ணன் பாட்டு பாஞ்சாலி சபதம், குயில் பாட்டு ஆகிய மூன்றனையும், பாரதியாரின் முப்பெரும் பாடல்கள் என்பர்.

கண்ணன் பாட்டு

பாரதியார் கண்ணனிடம் அன்பு கொண்டவர். ‘கண்ணன் என் தோழன்’ முதலான பல தலைப்புகளில் கண்ணனைப் பற்றி 23 பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

கண்ணன், பாரதியாரிடம் சேவகனாகச் சேர்ந்ததாகவும் அதன் வழியாகத் தாம் பல நன்மைகளைப் பெற்றதாகவும் பாடியுள்ளார்.

“கூலி மிகக் கேட்போர் கொடுத்ததெலாம் தாம் மறப்பார்

வேலை மிக வைத்திருந்தால் வீட்டிலே தங்கிவிடுவார்

ஏனடா, நீ நேற்றைக் கிங்குவரவில்லை யென்றால்

பானையிலே தேளிருந்து பல்லால் கடித்த தென்பார்
வீட்டிலே பெண்டாட்டி மேற்பூதம் வந்ததென்பார்
பாட்டியார் செத்துவிட்ட பன்னிரெண்டாம் நாளென்பார்
ஓயாமல் பொய்யுரைப்பார் ஒன்றுரைக்க வேறு செய்வார்
தாயாதி யோடு தனியிடத்தே பேசிடுவார்
உள்வீட்டுச் செய்தியெல்லாம் ஊரம் பலத்துரைப்பார்
சேவகரால் பட்ட சிரம மிக வுண்டு கண்டீர்
சேவகரில் லாவிடிலோ செய்கை நடக்கவில்லை”

என்று, கடவுளாகிய கண்ணனைச் சேவகனாக மாற்றிடும் மரபைப் பாரதியார் தோற்றுவிக்கின்றார்.

பாஞ்சாலி சபதம்

மகாபாரதக் கதையின் ஒரு பகுதியை பாரதியார், பாஞ்சாலி சபதமாகப் படைத்துள்ளார். இது இரண்டு பகுதிகளையும், ஐந்து சருக்கங்களையும், 73 தலைப்புகளையும், 308 பாடல்களையும், 2,548 அடிகளையும் கொண்டது. இதில் பாஞ்சாலியைப் பற்றி பாரதத்தாயாக உருவகப்படுத்தியப் பாண்டவர்களை இந்தியர்களாகவும், கௌரவர்களை வெள்ளைக்காரர்களாகவும் உருவகப்படுத்தியிருக்கிறார்.

“தர்மத்தின் வாழ்வதனைச் சூதுகவ்வும்

தர்மம் மீண்டும் வெல்லும்”

என்ற மகாபாரதத்தின் சாராக் கருத்தினை, இந்நூலில் பாரதியார் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பாஞ்சாலி செய்யும் சபதம், ‘பாரதமாதா’ செய்யும் சபதமாக பாரதியார் குறியீடாகக் காட்டியுள்ளார்.

குயில்பாட்டு

பாரதியின் புதுமைப் படைப்பு, ‘குயில்பாட்டு’ ஆகும். இதன் மையக் கருத்து ‘காதல்’ ஆகும்.

“காதலுற்ற செய்தியினை மாதர் உரைத்தல் வழக்கமில்லை” என்னும் பண்டைய செய்தியைக் கூறியுள்ளார். ‘ஆசைதான் வெட்கம் அறியுமோ?’ என்பன போன்ற பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ‘பெண்மைதான் தெய்விகமாம் காட்சியடா’ என்று, பெண்மையின் சிறப்பைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

“பத்தினியாய் வாழ்வதல்லால் பார்வேந்தர் தாமெனினும்

நத்தி விலை மகளா நாங்கள் குடி போவதில்லை”

என்று, குறப்பெண்களின் கற்புநிலையைச் சுட்டியுள்ளார்.

பாரதியார் பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கினார். தீண்டாமை, பெண்ணடிமை, பொய் கூறும் புராணங்கள், சாத்திரங்கள் ஆகியவற்றிற்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தார். மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் தடையாக இருந்த அனைத்தையும் சாடினார். மேலை நாடுகளைப் போல, இந்தியாவும் விடுதலை பெற்ற நாடாகத் திகழவேண்டும் என்று விரும்பினார். மேலை நாட்டுச் சமுதாயத்தைப் போல அடிமையற்ற, ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தைக் காண விழைந்தார். ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷெல்லியின் சமுதாய நோக்கின் தாக்கம், பாரதியிடம் மிகுதியும் உண்டு.

பாரதியாரின் பாடல்களில் எளிமை, இனிமை, கருத்துச் செறிவு, படிப்பவர் அல்லது கேட்பவரைச் செயல்படத் தூண்டும் உணர்ச்சி ஆகியன அமைதலைக் காணமுடிகின்றது.

பாரதிதாசன்

பாரதியாரைக் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் கவிஞர்கள் பலர் கவிதைகள் எழுதினர். பாரதியார் தமக்குப் பின்னர் கவிஞர் பரம்பரையைத் தோற்றுவித்து மறைந்தார். பாரதியின் அச்சவட்டில் வளர்ந்த கவிஞர்களில், கனகசுப்புரத்தினம் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட பாரதிதாசனும் ஒருவர்.

பாரதிதாசன், தமிழையே மூச்சாகக் கொண்டு, பாடல்கள் பாடினார். தமிழியக்கத்திற்கு ஆணிவேராகத் திகழ்ந்தார். அவருடைய பாடல்களில், பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. தீண்டாமை, பெண்ணடிமை, கைம்மை, மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் என்னும் சமுதாயத் தீமைகளை வெறுத்தார். திராவிட இயக்கப் போர்வாள் கவிஞராகவும் விளங்கினார்.

அறிமுகக் குறிப்புகள்

பாரதிதாசன் 29.04.1891 ஆம் நாள், கனகசபைக்கும் இலக்குமி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் புதுவையில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் கனக சுப்புரத்தினம் ஆகும். பாரதியாரிடம் கொண்ட பற்றின் காரணமாகத் தம் பெயரைப் 'பாரதிதாசன்' என மாற்றிக் கொண்டார். காரைக்காலுக்கு அருகில் உள்ள 'நிரவி' என்ற ஊரில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1920 ஆம் ஆண்டு பழனியம்மாளைத் திருமணம் செய்தார். இத்தம்பதியினருக்கு ஒரு மகனும் மூன்று மகள்களும் பிறந்தனர்.

இவரைப் 'புரட்சிக்கவி', 'பாவேந்தர்' எனச் சிறப்பித்து அழைப்பர். இவர் பாடல்களில் தமிழ்ப்பற்றும், சமுதாயச் சீர்திருத்தமும், பகுத்தறிவும் மேலோங்கியிருக்கும்.

இவரின் படைப்புகளில் குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, தமிழியக்கம், எதிர்பாராத முத்தம், பிசிராந்தையார், பாண்டியன் பரிசு ஆகியன சிறப்பானவை.

பிசிராந்தையார் நூலுக்கு கவிஞரின் மறைவுக்குப் பிறகு 1969-ஆம் ஆண்டு சாகித்திய அகாடமி பரிசு கிடைத்தது. சுதேசமித்திரன், தேசஉபகாரி, தமிழரசு ஆகிய புனை பெயர்களில் எழுதியவர். 1930ல் 'புதுவை முரசு' இதழிலும், 1946இல் முல்லை இதழிலும், 1947இல் 'குயில்' இதழிலும் ஆசிரியராக விளங்கினார்.

சதிசலோசனா, அபூர்வ சிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய திரைப்படங்களுக்குத் திரைக்கதை எழுதியுள்ளார். 21.04.1964 ஆம் ஆண்டு மரணமடைந்தார். 1971இல் புதுச்சேரியில் உள்ள இவரது வீடு அரசுடைமையாக்கப்பட்டது.

தமிழ்ப்பற்று

“தமிழ்மொழி அமிழ்து போன்றது. தமிழ் மொழி உயிர் போன்றது. தமிழ்மொழி உயிரை உணர்வை வளர்க்கும். பைந்தமிழுக்குப் பழிவராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று பாரதிதாசன் கூறியுள்ளார்.

“கனியிடை எளிய களையும் - முற்றல்

கழையிடை ஏறிய சாறும்

பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்

பாகிடை ஏறிய சுவையும்

நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை

நல்கிய குளிரிள நீரும்

இனியன என்பேன் எனினும் - தமிழை

என்னுயிர் என்பேன் கண்டிர்”

காதல் சிறப்பு

ஒருவனும் ஒருத்தியும் மனம் உவந்திடில், அங்குச் சாதிக்கு வேலையில்லை. காதல் வயப்பட்டவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து வாழ நினைப்பார்கள் இறந்தாலும் இருவருமே சேர்ந்து மாண்டு விட நினைப்பார்கள் என்பது, பாரதிசனின் கருத்தாகும்.

“சாதலும் வாழ்தலும் அற்ற இடம் - அணுச்

சஞ்சல மேனும் இல்லாத இடம்

மோதலும் மேவலும் அற்ற இடம் - உளம்

மொய்த்தலும் நீங்கலும் அற்ற இடம்”

என்று, காதலுக்கு வலிமை சேர்த்துப் புகழ்ந்துள்ளார்.

விதவை மறுமணம்

விதவை மறுமணத்தை ஆதரித்துப் பல கவிதைகளைப் பாவேந்தர் புனைந்துள்ளார். அதனை ஒரு விதவையின் வாய்மொழியாகவே, ‘கணவன் இறந்தால் பெருங்கிழவனும் காதல் செய்ய பெண் கேட்கிறான். கணவன் இறந்தால் மறுமணம் செய்யத் துணை தேடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது’ என்று கேட்கிறார்.

“ஆடவரின் காதலுக்கும் பெண்கள் கூட்டம்,

அடைகின்ற காதலுக்கும் மாற்ற முண்டோ?

பேடகன்ற அன்றிலைப்போல் மனைவி செத்தால்,

பெருங்கிழவன் காதல்செய்யப் பெண்கேட் கின்றான்
வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால்பின் மணத்தல் தீதோ?
புரடாத தேனீக்கள் உலவரத் தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்த துண்டோ?”

என்று, நியாயம் கேட்கின்றார்.

இயற்கை இன்பம்

பாரதிதாசன் இயற்கைமீது பற்றுக் கொண்டவர். அவருடைய அழகின் சிரிப்பு, சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் ஆகிய நூல்களில் இயற்கை பற்றிய அழகிய பாடல்களைக் காணமுடிகின்றது.

“அருவிகள் வயிரத் தொங்கல்
அடர்கொடி பச்சைப் பட்டே
குருவிகள் தங்கக் கட்டி
குளிர்மலர் மணியின் குப்பை
எருதின்மேற் பாயும் வேங்கை
நிலவுமேல் எழுந்த மின்னல்
சருகெலாம் ஒளிசேர் தங்கத்
தகடுகள் பார டாநீ!”

மானிட மேன்மை

‘மனிதர்கள் மனிதப் பண்புகளைப் பெறவேண்டும்’ என்று, பாவேந்தர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“தோளை உயர்த்து சுடர்முகம் தூக்கு

மீசை முறுக்கி மேலே ஏற்று”

உங்கள் பார்வையால் இந்த உலகத்திற்கே ஒளிகொடுங்கள் என்று, பாவேந்தர் மனிதர்களைத் தட்டி எழுப்புகின்றார். மனிதன் தன்னை உணர்ந்த பின் தன் கூட்டத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அக்கூட்டத்தாரை வழிநடத்தும் மாமனிதனாய் உருவாக விருப்பம் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

“அணைந்துகொள்! உன்னைச் சங்கமமரக்கு

மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு”

என்று, மானுடரை மேன்மையடையச் செய்கிறார்.

பாரதிதாசன் பாடல்களில், மொழிப்பற்றின் தீவிரத்தைக் கண்ணூற முடிகின்றது. மூட நம்பிக்கையைப் போக்க முனைதல், பெண்ணுரிமைக்காகப் போராடுதல் என்னும் புரட்சி எண்ணங்களும், இவர்தம் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது.

நாமக்கல் கவிஞர்

பாரதியாரின் பாடல்களில் விடுதலை உணர்வும், பாரதிதாசனின் பாடல்களில் தமிழ் உணர்வும் மிஞ்சிக் காணப்படுவது போல், நாமக்கல் கவிஞரின் பாடல்களில் காந்தியம் மிகுந்து காணப்படுகின்றது. அவருடைய பாடல்கள் அனைத்திலும் காந்தியத்தின் தாக்கத்தைக் காணலாம். காந்தியின் புகழைப் பரப்புவதைத் தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, பாடல்கள் இயற்றினார்.

அறிமுகக் குறிப்புகள்

நாமக்கல் கவிஞர் வே. இராமலிங்கம் 1888 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தந்தை வேங்கடராமப் பிள்ளை; தாய் அம்மணியம்மாள் ஆவர். நாமக்கல், கோவை, திருச்சி ஆகிய இடங்களில் கல்வி பயின்று, உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியராய் மூன்று மாதங்கள் பணியாற்றினார். 1906இல் இந்திய இயக்கத்தில் பாடுபட்டார். ஏழு புதினங்களையும், ஒரு கதைப் பாடல்களையும், இரண்டு நாடகங்களையும், 18 உரைநடை நூல்களையும், ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூலையும், திருக்குறளுக்கு உரையையும் படைத்துள்ளார். தமிழகச் சட்டப்பேரவையில் முதல் அரசவைக் கவிஞராய் விளங்கிய பெருமை இவருக்குண்டு. இவருக்குக் 'காங்கிரசுப் புலவன்' என்ற பட்டப் பெயரும் உண்டு. 'என் கதை' என்ற தலைப்பில், சுயசரிதை நூலை எழுதினார். 1972 ஆம் ஆண்டு காலமானார். நாமக்கல் கவிஞரின் முதல் பாடல் தொகுதி, 1922 ஆம் ஆண்டில், 'வந்தே மாதரம் - தேசியப் பாட்டுகள்' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது. இவருடைய அனைத்துப் பாடல்களையும் தொகுத்து, 'நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்' என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளனர். 'மலைக்கள்ளன்' என்னும் இவரது நாவல், திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டது.

பெண்ணியப் பாடல்கள்

பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காகக் காந்தி பாடுபட்டார். அவருடைய பக்தர் நாமக்கல் கவிஞர், குழந்தை மணத்தை வெறுத்தார். விதவை மறுமணத்தை ஆதரித்தார். தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் தானம், தருமம், விரதம், பூசனை ஆகியவற்றைச் செய்வதில் வல்லவர்கள். பிச்சைக்காரர்களும் அம்மா, தாயே, ஆத்தா, ஆச்சி என அழைத்துப் பிச்சை கேட்பர். ஐயா மறுத்தாலும், அம்மா மறுத்திடாமல் பிச்சை வழங்குவாள்.

“ஐயா மறுப்பினும் அம்மா மறுத்திடாள்

ஒருபிடி அன்னமோ உப்பிட்ட கஞ்சியோ

ஐயமிட்டுண்பதே அருந்தமிழ்ப் பெண்மை”

என்று, பெண்களின் கொடைத் தன்மையையும், இரக்கக் குணத்தையும், தாய்மைப் பண்பையும் கவிஞர் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

தமிழின் சிறப்பு

தமிழை ‘அமிழ்தம்’, ‘தலையாய அறிவு’ என்று கவிஞர் புகழ்ந்துள்ளார். அன்பு, அருள், ஆற்றல், அறிவு, அறம், கலை, குணம், ஒற்றுமை ஆகியவற்றைத் தமிழ் தரும். அத்தகு தமிழ் மொழியைக் கற்பதால் அடையும் பயனைக் கவிஞர் பின்வரும் பாடலால் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“பிறநாடு பிறர்சொத்து பிறர்சொந்தம் எதையும்

உறவாடிச் சதி செய்தல் உன்னாத மதியும்

இரவாமல் எவருக்கும் ஈகின்ற நயனும்

அறமோதும் தமிழ்கற்று அடைகின்ற பயனாம்”

தமிழிசை

நாமக்கல் கவிஞர், தமிழிசைக்கும் தொண்டு செய்துள்ளார். 71 இசைப்பாடல்கள் பாடியுள்ளார். சக்தியிடம் நல்லுடல், நலம், கருணை, தூய்மை ஆகியவற்றை வேண்டுகிறார்.

“கல்லினும் கட்டுடைய தேகம்ஏற்க அருள்வாய்

காலனை ஜெயித்திடும் கருணையும் தருவாய்

சொல்லிலும் செயலிலும் தூய்மையைத் தருவாய்

சோம்பலைப் போட்டி நற்ககமெனக் கரவாய்”

தமிழரின் சிறப்பு

‘தமிழன் இதயம்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடலில், தமிழின் பண்புகளைக் கவிஞர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

“தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு

தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு

அமிழ்தம் அவனது மொழியாகும்

அன்பே அவனது வழியாகும்”

அகிம்சை யுத்தம்

காந்தியடிகளின் அகிம்சா போர்முறையை வரவேற்ற கவிஞர், அப்போரில் ஈடுபட மக்களைத் தம் பாட்டால் ஈர்த்தார்.

“கத்தியின்றி இரத்தமின்றி

யுத்தமொன்று வருகுது

சத்தியத்தின் நித்தியத்தை

நம்பும் யாரும் சேருவீர்”

காந்தியக் கவிஞர் நாமக்கல்லார், காந்தியத்தையும் தமிழ் இனத்தைப் பற்றியும் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். ‘உலகம் வாழ்க’ என்ற தலைப்பில், காந்தியடிகள் குறித்தும் பாடல் புனைந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

‘மழலைக் கவிஞர்’, ‘நாஞ்சில் நாட்டுக் கவிஞர்’ எனப்படும் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, எளிய தமிழ்ச் சொற்களில் இனிய சந்தத்தில் அழகிய தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடினார். தமிழ் இலக்கியத்தில், ‘குழந்தை இலக்கியம்’ தனிப் பிரிவாக வளர்வதற்கு வித்திட்டவர். இவர், குழந்தைகளுக்கான ஆங்கிலப் பாடல்கள் பலவற்றையும் தமிழ்மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

அறிமுகக் குறிப்புகள்

1876 ஆம் ஆண்டு தேரூரில், சிவதாணுப்பிள்ளை – ஆதிலட்சுமி தம்பதியருக்குத் தேசிக விநாயகம் பிறந்தார். சாந்தலிங்கத் தம்பிரானிடம் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணம் பயின்றார். 1895-ல் ‘அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம்’ பாடினார். 1901-ல் உமையம்மை என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். பல்வேறு இடங்களில், ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1940 இல் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் அவருக்குக் ‘கவிமணி’ என்ற பட்டம் வழங்கியது. மலரும் மாலையும், குழந்தைச் செல்வம், மருமக்கள் வழி மான்மியம், ஆசிய ஜோதி, உமார்கய்யாம் பாடல்கள், தேவியின் கீர்த்தனங்கள், கவிமணியின் உரைமணிகள், காந்தஞர்ச்சாலை ஆகிய எட்டு நூல்களைப் படைத்தார். இவர், 1954இல் காலமானார்.

தேசியம்

கவிமணி, தேசியத்தில் ஈடுபாடு உடையவர். இவர் கதர் விற்பனை குறித்துப் பாடல் புனைந்துள்ளார். சுதேசி இயக்கத்தில் ஈடுபாடு உள்ள கவிமணி, கதராடையை அணியச் சொல்கிறார். சாயமிட்ட சேலைகளையும், சரிகை வேலைப்பாடு உடைய துணிகளையும் இன்று கதர் துறையினர் உற்பத்தி செய்கின்றனர். அவற்றை வாங்கி உடுத்துவதால், ஏழைத் தொழிலாளியின் அரும்பசிக்கு உணவு கிடைக்கும். கதராடை அணிபவர்கள், வேறு புண்ணியங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை. கதர்உடை அணிவதால், நூறு பேருக்கு அன்னம் அளித்த புண்ணியம் கிடைக்கும் என்கிறார் கவிமணி.

“வேறுவேறு புண்ணியங்கள் செய்யவேண்டுமோ – கதர்

வேட்டி வாங்கி அணிவது போதாதோ? ஐயா!

நூறு பேருக் கன்னம்நிதம் அளித்தபலன் - இந்த

நூலாடை கட்டுபவர்க் குண்டே ஐயா!”

மதுவிலக்கு

காந்தியத் தாக்கத்தால் கட்டுண்ட கவிமணி, மதுவிலக்குச் சார்ந்த பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். ‘கள்’ அரக்கனுக்கு இந்தியாவில் இடமில்லை என்று உரைத்துள்ளார்.

“கள்ள ரக்கா குலத்தொடு நீ
கப்பலேறத் தாமதம்ஏன்?
வள்ளல் எங்கள் காந்திமகான்
வாக்கு முற்றும் பலித்த தினி!
எள்ளத் தையும் உன்வாழ்வுக்கு
இடமிங்கில்லை இல்லையடா!
தெள்ளத்தெளியச் சொன்னேன் நான்;
தெரிந்து ஒழிந்து தொலைந்திடுவாய்”

சிறந்த வாழ்வு

பறவைகளின் வாழ்க்கையைப் போலச் சிறந்த வாழ்க்கை இவ்வுலகில் இல்லை. அவை, சுதந்திரமாக எங்கும் பறந்து திரிகின்றன. அவற்றின் வாழ்வின் சிறப்புகள் குறித்துக் கவிஞர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தோட்டி களுமில்லை உயர்ந்த
தொண்டை மானுமில்லை
கோட்டை வீடுமில்லை எளிய
குடியிருப்பு மில்லை”

மழலைச் செல்வம்

கவிமணி, ஒரு குழந்தையிடம் தனக்கு முத்தம் தருமாறு வேண்டுகிறார். இது அவரது குழந்தைப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“கண்ணை மணியே முத்தந்தா
கட்டிக் கரும்பே முத்தந்தா
வண்ணக் கிளியே முத்தந்தா
வாசக் கொழுந்தே முத்தந்தா”

கவிதை பற்றிய கவிதை

கவிஞரின் உள்ளத்திலிருந்து தோன்றுவதே ‘கவிதை’ என்று கவிதைக்கு வரையறை வகுத்துள்ளார் கவிமணி. இதனை அவர்,

“உள்ளத்துள்ளது கவிதை - இன்பம்

உருவெடுப்பது கவிதை

தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை

தெரிந்து ரைப்பது கவிதை”

என்ற பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இயற்கையும் கவிமணியும்

இயற்கையை நேசிப்பது கவிஞர் இயல்புகளுள் ஒன்று. கவிமணியோ, இயற்கையைக் காதலிக்கின்றார். வானத்தில் நிலா காட்சியளிக்கிறது. அதனைக் கண்ட கவிஞர், ‘வானகம் கடலாய் மாறிவிட்டதோ! மீன் இனம் அங்குமிங்கும் ஓடி, நிலவினை வெள்ளிநிற ஓடமெனக் கூறுகிறதே என்று, உருவகப்படுத்திக் கவிபாடியுள்ளார்.

“வானும் கடலாக மாறுதம்மா - இந்த

மாட்சி யிலுள்ளம் முழுகுதம்மா”

இரவு வானில் நட்சத்திரங்கள் மின்னுகின்றன. அக்காட்சியை முல்லைப் பந்தலிட்டதாகக் கவிஞர் உவமிக்கிறார். வானுலகத் தேவர்கள் முத்துவிதானம் அமைத்தது போலவும், அது காட்சி தருகிறது. நிலவுக்குத் திருமணவிழா நடப்பது போன்று, வானம் விழாக்கோலம் பூண்டிருப்பதாகக் கவிஞர் சுட்டுகின்றார்.

“வெல்லு மதியின் திருமணமோ? – அவன்

விண்ணில் விழாவரும் வேளையிதோ?”

இவ்வாறு, கவிஞர் தம்மை இயற்கையில் தோய்த்துக் கொள்கின்றார். எளிய குடும்பச் சூழலில் பிறந்த கவிமணி வாழ்வில் பல இன்னல்களை எதிர்கொண்டு, தம் உழைப்பால் முன்னேறித் தமிழ்க்கவிஞர்களுக்கு ஒரு சான்றாகத் திகழ்கின்றார்.

பட்டுக்கோட்டை கலியாணசுந்தரம்

‘மக்கள் கவிஞர்’ என்று பாராட்டப்படும் பட்டுக்கோட்டை கலியாணசுந்தரம் விவசாயியாக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிக் கவிஞனாக வாழ்க்கைப் பயணத்தை முடித்துள்ளார். அவர், ஏறத்தாழ 17 தொழில்களைச் செய்து வாழ்ந்ததாக, ப.ஜீவானந்தம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் உழவர் குடும்பத்தில் பிறந்ததால், ஏழை உழைப்பாளிகளின் குரலைக் கேட்க முடிகிறது. அவருடைய பாடல்களில், பொதுவுடைமைக் கருத்துகள் காணப்படுகின்றன.

அறிமுகக் குறிப்புகள்

பட்டுக்கோட்டை கலியாணசுந்தரம், 13.04.1930 ஆம் நாள் அருணாச்சலத்திற்கும் விசாலாட்சிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். தஞ்சை மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை வட்டத்தில் உள்ள செங்கப்படுத்தான்காடு எனும் சிற்றூரில் வாழ்ந்தார். இவருடைய மனைவி கௌரவாம்பாள். மகன் குமாரவேல் ஆவார். கலியாணசுந்தரம் 08.10.1959 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். 29 ஆண்டுகளே வாழ்ந்தாலும், தம் பெயர் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்படி இலக்கியப் பணியாற்றியுள்ளார்.

புரட்சிக்கருத்து

திருமணம் ஆன பெண்கள் கழுத்தில் தாலி அணிந்திருப்பதைப் போலத் திருமணம் ஆன ஆண்களும் கழுத்தில் தாலி அணிந்திருக்க வேண்டும் என ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஆம்பளைக்கும் தாலி கெடந்தா

அடுத்த பொண்ணு மதிப்பா – கொஞ்சம்

அடங்கி ஒருங்கி நடப்பா - இந்த

அடையாளம் இல்லையின்னா

அசட்டுத்தனமா மொறைப்பா?”

தத்துவச் செய்திகள்

கலியாண சுந்தரம் பொதுவுடைமைக் கவிஞராக இருந்தாலும், விதிமீது நம்பிக்கை உடையவராகக் காணப்படுகிறார்.

“விதியென்னும் குழந்தை கையில் உலகந்தன்னை

விளையாடக் கொடுத்து விட்டாள் இயற்கை யன்னை

வருவனவும் போவனவும் விதியென்று வைத்தவன்

வாழ்வினை விதைத்த உழவன் அவன்

அறுவடைக் காலத்தில் அழுதாலும் தொழுதாலும்

அனுதாபங்காட்டு வானோ?”

கவிஞரின் கனவு

எவ்வகை வேறுபாடும் இல்லாமல், எவ்வகைத் துன்பமும் இல்லாமல் மக்கள் இன்பமாக வாழும் இடமாக நாடு அமைய வேண்டும் என்று, கவிஞர் கனவு காண்கிறார்.

“இனிச் செல்கின்ற தேசத்தில் பேதமில்லை

கொடும் தீமை பொறாமை விரோதமில்லை

என்றும் துன்பமில்லை இனிச் சோகமில்லை

பெறும்இன்ப நிலை வெகுதூர மில்லை”

நாடும் கவிஞரும்

பட்டுக்கோட்டையார், நாட்டுப்பற்று மிக்கவர். இவர்,

“நாங்க பொறந்த தமிழ்நாடு இது

நாலு மொழிகளின் தாய் வீடு

ஓங்கி வளரும் கலையைத் தலையிலே

தாங்கி வளரும் திருநாடு”

என்று, தமிழ்நாட்டின் பெருமையைச் சுட்டியுள்ளார்.

“இது வீரர் பிறந்த மண்ணு - இதில்

நாமெல்லாம் ஒண்ணு”

என்று, மக்களிடையே ஒற்றுமை ஓங்க வேண்டும் என்பதனைத் தெரிவித்துள்ளார்.

பட்டுக்கோட்டையார், நாடகங்களுக்கும், திரைப்படங்களுக்கும் பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். 19 ஆம் வயதில் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய இவர், 1951 ஆம் ஆண்டு ‘படித்த பெண்’ என்னும் திரைப்படத்திற்குப் பாடல் எழுதும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். ‘சின்னப்பயலே சின்னப்பயலே சேதிக்கேளடா’ என்ற அரசினங்குமரி படப்பாடல் பட்டிதொட்டியெல்லாம் இவர்தம் புகழினைப் பரப்பியது. இவருடைய கவிதைகளும் பாடல்களும் தொகுக்கப்பட்டு நூலாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கவி கா.மு. ஷெரீப்

காதர் ஷா ராவுத்தர் - முகம்மது பாத்து அம்மாள் தம்பதியருக்குக் காதர் ஷா முகமது ஷெரீப், 1914 ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டம் அபிவிருத்தீஸ்வரம் என்ற ஊரில் பிறந்தார்.

இவரது முதல் கவிதை, ‘பெரியார் வாழ்த்து’ என்ற தலைப்பில் ‘குடியரசு’ இதழில் வெளிவந்தது. விடுதலைப் போராட்ட வீரராய் விளங்கிப் பலமுறை சிறை சென்றுள்ளார். ஐந்து நூல்களை இயற்றியுள்ளார். 1970 ல், ‘கலைமாமணி’ விருது பெற்றார்.

இயற்கையின் பாடல்கள்

கவி கா.மு. ஷெரீப், ‘மேகம்’, ‘மழை’ ஆகியன பற்றியும் கவிதை புனைந்துள்ளார். நாட்டகத்தே மூவர்ணம் காட்டி, காட்டகத்தே கூட்டமாகச் செல்லும் மேகம் சூழ்ந்து நிற்கும். அங்குள்ள அழகு நிறைந்த மயில்கள், தம் தோகையை விரித்துக் கூட்டமாய் ஆடும். அவை ஆடும்போது, மேகம் தன்னை ஒரு குன்றாக உருமாற்றிக் கொள்ளும் என்கிறார் கவிஞர்.

“வானப்புற மயில்கள் தோகை

கூட்டமாய் விரித்தே ஆடக்

குன்றுருக் கொள்வாய்”

உழைப்பவர்களின் இரத்தத்தை முதலாளிகள் பணமாக மாற்றுவதைப் போல, மேகங்கள் கடல்நீரை மழைநீராக மாற்றுகின்றன என்று உவமித்துள்ளார் கவிஞர்.

“நிலைத்துவிட்ட கடவுளர்தம் பெருமைக் காக

நிறம்மாற்றி உகுப்பதுவாம் நன்மழையே”

உழைப்பாளிகளை முதலாளிகள் துன்பப்படுத்துவது போலவே, இயற்கை மேகத்தைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவதாகக் கவிஞர் கற்பனை செய்கிறார். உழைப்பாளிகள் துயருற்றுக் கண்ணீர் விடுகின்றனர். பாட்டாளிகள் போலவே, மேகங்கள் துயருற்று மழையாய்த் தம் கண்ணீரை விடுகின்றன.

“சோகமுற் றேமேகப் பாட்டாளிதான்

சொரிந்தகண் ணீராம் நன்மழையே”

என்கின்றனர். இருவரும் சில திரைப்படப் பாடல்களை எழுதியுள்ளார். ‘வானில் முழுமதியைக் கண்டேன்’ என்னும் பாடல் புகழ்பெற்றது.

சுரதா

1921 ஆம் ஆண்டு, தஞ்சை மாவட்டம், பழையனூரில் சுரதா பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் இராஜகோபால் என்பதாகும். பாரதிதாசன் மேல் கொண்ட பற்றினால், தம் பெயரைச் சுப்புரத்தினதாசன் என மாற்றிக்கொண்டார். அதன் சுருக்கமே ‘சுரதா’ என்பதாகும்.

காவியம், இலக்கியம், ஊர்வலம், சுரதா ஆகிய இதழ்களை நடத்தினார். சாவின் முத்தம், உதட்டில் உதடு, பட்டத்தரசி, தேன்மழை, சுவரும் சுண்ணாம்பும், வார்த்தை வாசல், முன்னும் பின்னும், எச்சில் இரவு, துறைமுகம் ஆகிய படைப்புகள் இவருக்குப் பெருமை சேர்த்தன.

இவர்தம் கவிதைகளில் உவமைகளை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தியதால், இவரை ‘உவமைக்கவிஞர்’ என அழைத்தனர். இவர், 1973 இல் கலைமாமணிப் பட்டத்தையும், 1978 இல் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விருதினையும் பெற்றார்.

பாவேந்தரைப்போல மரபுக் கவிதை பாடுவதிலும், புரட்சிக் கருத்துகளைத் தயக்கமின்றி வெளிப்படுத்துவதிலும் வல்லவர். மடைதிறந்த வெள்ளம்போல, விருத்தப் பாக்களைப் புணையக் கூடியவர்.

பாரதிதாசன் கவிதை எழுத வந்ததும், அதுவரையிலும் எழுதியவர்களெல்லாம் காணாமல் போய்விட்டனர் என்னும் கருத்தைச் சுரதா,

“ஓட்டாண்டிப் பாட்டெழுதி வந்தார்க் கெல்லாம்

ஓய்வளித்தார் தம்பாட்டால் வாழ் வளித்தார்”

என்று, தம் கவிதையில் காட்டியுள்ளார்.

ஒவ்வொரு கவிஞர்க்கும் ஒருவித நடை உண்டு. அது அவருக்கான தனித்த அடையாளமாகக் கொள்ளப்படும். பாவேந்தரின் கவிதை நடை குறித்துச் சுரதா,

“தனிநடையே அவரெழுத்தில் இல்லை – வாழைத்
தண்டுக்கா தடுக்கின்ற கணுக்கள் உண்டு”

என்று கூறியுள்ளார்.

பாவேந்தரின் வாழ்க்கை முடிவு பற்றிச் சுரதா,

“தங்காமல் விரைந்தோடும் நீர்போல ஓடித்
தரித்திரத்தில் சரித்திரத்தை முடித்துக் கொண்டார்”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது காதல் பாடலுக்குப் பின்வரும் அடிகளைச் சான்றாக காட்டலாம்.

“நங்கையின் நடைகண்டு நாணிற்றாம் அன்மம்
கட்டழகு மங்கையின் கன்னத்தைக் கண்டு
தேமாங் கனிகள் திரும்பிக் கொண்டனவாம்”

என்னும் பாடல், நயம் மிக்கது.

இவரும் திரைப்படப்பாடல் எழுதியுள்ளார். ‘அமுதும் தேனும் எதற்கு?’

கண்ணதாசன்

கண்ணதாசன், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிறுகூடல் பட்டியில், 24.06.1927 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் சாத்தப்பன் - விசாலாட்சி ஆவர். இவரது இயற்பெயர் முத்தையா. காரைமுத்துப்புலவர், வணங்காமுடி, கமகப் பிரியா, துப்பாக்கி என்னும் புனைப்பெயர்களிலும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

இவர், கண்ணனின் பக்தர். எனவே, தம் பெயரைக் கண்ணதாசன் என மாற்றிக்கொண்டார். எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்துவிட்டு, இலக்கியங்கள் பல படைத்தவர். இவர், உயிரோடு இருந்தவரை திரைப்படல் துறைக்கு இவரே கவியரசாகத் திகழ்ந்தார்.

இவருடைய பாடல்களில், ஆழ்ந்த தத்துவம் மிதக்கும். இலக்கியச் செய்திகளைத் திரைப்படல்களில் புகுத்தியவர். காதல், வருணனை, சொல்விளையாட்டு, ஓசைநயம், பக்தி ஆகியன இவரது பாடற் சிறப்புகளாகும்.

இவருடைய கவிதைகள், ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. தைப்பாவை, மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, கிழவன் சேதுபதி, இயேசு காவியம் ஆகியன, இலக்கியத் தரம் வாய்ந்தவையாகும்.

அர்த்தமுள்ள இந்துமதம், பத்துப் பாகங்களைக் கொண்டது. வனவாசம், புஷ்பமாலிகா, கவிதாஞ்சலி, சேரமான் காதலி, சிவகங்கைச் சீமை, சிவப்புக்கல் மூக்குத்தி, வேலங்குடித் திருவிழா என, அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துள்ளார். சிவகங்கைச் சீமை திரைப்படமாகவும் வந்தது.

தென்றல், கண்ணதாசன் ஆகிய இதழ்களை நடத்தினார். 1980இல் தமிழக அரசவைக் கவிஞரானார். 1978 இல், சாகித்திய அகாடமி பரிசு பெற்றார். 1981 இல் காலமானார்.

நாட்டுப்பற்று

திராவிட நாட்டின் மேன்மையினையும் - தமிழ்நாட்டின் மாண்பினையும் பாடலாகக் கண்ணதாசன் வடித்துள்ளார்.

“எங்கள் திராவிடப் பொன்னாடே – கலை
வாழும் தென்னாடே”

என்று, திராவிட நாட்டின் மேன்மையைக் கூறியுள்ளார்.

“இயல் இசை நாடகம்அறம் பொருள் இன்பம்
இலங்கும் செந்தமிழ் நாடே”

என்று, தமிழ்நாட்டின் மாண்பினைச் சுட்டியுள்ளார்.

தமிழ்மொழிப்பற்று

தமிழ்மொழியினைப் பண்பட்ட நல்லமொழி என்று புகழ்ந்துரைத்துள்ள கவியரசு, ‘இந்தித் திணிப்பினால் புதுவாழ்வு தமிழுக்கில்லை; தமிழ் அழியும்; தமிழ்க்குலமும் மாண்டுபோகும்; தென்னவரின் கலை, கல்வி, நாகரிகம் சிதைந்து போகும். இந்தித் தனிமொழியன்று; அது கலவை மொழி’ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“மாண்டமொழி கொடுத்தகடன் கொஞ்சம் பார்
வழங்கியது கொஞ்சம் ப்ராகிருத மென்னும்
ஆண்டிமொழி போட்ட பிச்சை கொஞ்சம் கூட்டி
ஆக்கியதாம் இந்திமொழி”

தமிழ்மொழிக்கு இணை வேறு மொழி ஏதும் இல்லை என்பது, கவியரசரின் கருத்தாகும். இதனை,

“முப்பாலுக் கப்பாலோர் பொருளுமில்லை
முவாத சிலம்பின்றோர் கூத்துமில்லை
தப்பாத புறமலால் வீரமில்லை

தளிர்போலும் அகமல்லாமல் காதல்இல்லை”

என்னும் அவர்தம் வரிகளால் அறியமுடிகின்றது.

தத்துவக் கருத்துகள்

உலக இயல்பையும், ஒரு பொருளின் உண்மைத் தன்மையையும் சுட்டிக்காட்டுவது தத்துவம் எனப்படும். இவ்வுலகில் நேர்மையாக வாழவேண்டும்; உலகம் போற்றும்படி புகழ்ச்சேர்க்க வேண்டும். உன்னை நீ அறிந்தால், உலகத்தில் போராடலாம் என்று கூறியுள்ளார் கவியரசு.

“பூமியில் நேராக வாழ்பவர் எல்லோரும்

சாமிக்கு நிகரில்லையா? – பிறர்

தேவையறிந்து கொண்டு வாரிக் கொடுப்பவர்கள்

தெய்வத்தின் பிள்ளை யில்லையா”

பயந்தவருக்கும் துணிந்தவருக்கும் இலக்கணமாகப் பின்வரும் பாடலைப் புனைந்துள்ளார்.

“கடலுக்குப் பயந்தவன் கரையில் நின்றான் - அந்தப்

படகினில் கடந்தவன் உலகைக் கண்டான்

பயந்தவன் தனக்கே பகையாவான் - என்றும்

துணிந்தவன் உலகிற்கு ஒளியாவான்”

ப. ஜீவானந்தம் (ஜீவா)

மனிதனின் உணர்ச்சிகள் வலுப்பெற்று இலட்சியப் பிடிப்புகள் மேலோங்கி, சமதர்ம நெறியில் புதிய உலகு படைக்க அறைகூவல் விடுப்பவை, ஜீவாவின் பாடல்களாகும்.

ஒரு சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் சொரி முத்துப் பிள்ளை (ஜீவா). இயற்கையின் விதிகளை மறுத்து எதிர்நீச்சல் போட்ட சூரர்.

‘என் வாழ்வு என் கையில்’ என்று நம்பியவர் ஜீவா. அவரை அறிஞர் என்கிறோம். பல்கலைக் கழகத்துக்கு அதில் பங்கு இல்லை. பேச்சுக் கலை வீரர் என்கிறார். கற்றுக் கொடுத்த குரு யாரும் இல்லை. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை யாரும் அவர் காதில் ஓதவில்லை. சாணுக்குச் சாண், அங்குலத்துக்கு அங்குலம் தம் வாழ்வைத் தாமே உருவாக்கிக் கொண்டவர் ஜீவா.

பேச்சுக்கலை, ஜீவா பெற்ற வரம் என்றுதான் கூறவேண்டும். அவர் பேசும்போது வெளிப்படும் உத்திகளும், பேச்சை அமைக்கும் அழகும் வெகுநூதனமாகவும், நளிமானாகவும் இருக்கும்.

1935 ஆம் ஆண்டில் கோவையில் ஸ்டேன்ஸ் ஆலையில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. அப்போது தொழிலாளர் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு ஜீவா எழுதிய

பாடல், தொழிலாளர்களை வீறுகொண்டு எழச் செய்தது. தேசிய கூட்டங்களிலும் தொழிலாளர் கூட்டங்களிலும் பல ஆண்டுகள் பாடப்பட்டு, உணர்ச்சி கூட்டியது. அப்பாடலின் சில வரிகள்:

“காலுக்குச் செருப்பு இல்லை

கால்வயிற்றுக் கூழும் இல்லை

பாழுக்கு உழைத்தோம் அடா என் தோழனே

பசையற்றுப் போனோம் அடா”

தோழர் ஜீவா, தேசிய விடுதலைப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளார். ஏகாதிபத்தியம் வந்து புகுந்து ஏறி மிதித்திட நொந்த நிலையும், ஒன்று சூழ்ந்து எதிர்க்க வேண்டிய உறுதியையும் உரைத்துள்ளார். பூரண சுயேச்சை, தேசம் எய்திடுமாறு போர்முரசு கொட்டுகிறார். ஜனநாயகத்திற்கு முரணான சட்டங்களைத் தகர்க்கிறார். அடிமைக் கொடுந்தளை அறுந்திட வேண்டுகிறார்.

“என்றைக்குச் சுதந்திரம் வருமோ – ஏழை

இந்தியர் துயரங்கள் ஆறுமோ?”

என்ற விடுதலை வேட்கைப் பாடல், குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகும்.

ச.து.சு யோகியார் (சங்ககிரி துரைசாமி சுப்பிரமணிய யோகியார்)

சக்தி உபாசகர் ச.து.சு யோகியார், ஞான ஒளியில் பிறந்த புதிய உலகைப் படைப்பதில் பேரார்வம் கொண்டிருந்தார். உலகாயதமும் ஆன்மிகமும் இரண்டறக் கலந்து மனித இனம் உய்யும் வழி காண வேண்டுமென்பதில், உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்.

ச.து.சு யோகி 1903 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் துரைசாமி ஐயர், மீனாட்சி ஆவர். இவரது ஓர் சங்ககிரி ஆகும். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வல்லவர். இவர், தமிழ்க்குமரி, அகல்யா, மேரி மகதலேனா, உமர்கய்யாம் பாடல்கள் ஆகியவற்றைப் படைத்துள்ளார்.

யோகியார், ‘பித்தன்’ என்ற பத்திரிக்கையில் பணியாற்றினார். அவரைப் பித்தன் என்று பழித்தனர்; ஆனால், அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ‘சுதந்திரச்சங்கு’ என்ற பத்திரிக்கையிலும் பின்னாளில் பணிபுரிந்தார்.

காசையே (பணத்தைக்) கடவுளாக கருதும் சமூகத்தை,

“காசினிக்குக் கருணையில்லை

கடவுளுக்குக் கண்ணில்லை

சீசீ சமூகத்தின்

சிறுமைகளுக்கு எல்லையில்லை”

என்று, பழித்துரைத்துள்ளார். ச.து.சு. யோகியின் ‘கண்மணி ராஜம்’ என்னும் கவிதை, கையறு நிலைப் பாடலில் புகழ் பெற்றது.

ச.து.சு. யோகியார், 1963 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.

சுத்தானந்த பாரதியார்

சுத்தானந்த பாரதியார், 1897 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருக்குக் கவியோகி, மகரிஷி ஆகிய சிறப்புப் பெயர்களையும் மக்கள் வழங்கினர்.

கவிதை, கட்டுரை, நாவல், மொழியாக்கம், நாடகம், தத்துவம், தெய்விகம், கடிதம், இசை, வரலாறு எனப் பல துறைகளிலும் இவர் தடம் பதித்துள்ளார்.

அருட்செல்வம், கவிக்கனவுகள், புதுயுகப்பாட்டு, கீர்த்தனாஞ்சலி, பாரத கீதம், வளையாபதி அகவல், கவிக்குயில் பாரதியார், சிலம்புச் செல்வம், திருக்குறளின்பம் எனப் படைப்புகளைப் படைத்தளித்துள்ளார்.

‘பாரத சக்தி மகாகாவியம்’ என்ற பெருங்காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார். அதில், நிலையாமைக் கருத்தினை,

“வாடி உதிர்ந்த மலரைக் கண்டும்

வாழ்வை நம்பவோ கண்ணே

கோடி உயிரைச் சாவு நாளும்

கொண்டு போகுதே”

இக்காப்பியம், ஒரு முற்றுருவகக் காப்பியமாகும். கற்பனைக் கதையைக் கொண்டது. சுத்தன், என்பது காப்பியத் தலைவனின் பெயர். இந்நூலாசிரியர் தம் பெயரைச் சுருக்கி காப்பியத் தலைவனின் பெயராக அமைத்துள்ளார். இவர் இந்நூலினை இயற்றியமைக்காக, 1923 ஆம் ஆண்டு வ.வே.சு. ஐயரிடமிருந்து ஆசி பெற்றார். இந்நூலுக்குப் பரிசாகத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், ஒரு லட்ச ரூபாய் வழங்கியது. இவரைப் பாரதியாரும், இரவீந்திரநாத் தாகூரும் பாராட்டியுள்ளார்.

இக்காப்பியத்தில், இவர் சமயப் பொதுமை, சாதி மறுப்பு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இக்காப்பியத்தில் விருத்தம் மிகுதியாகவும், அகவல், குறள்வெண்பா குறைந்த அளவிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்காப்பியம், ஐந்து காண்டங்களையும், 146 படலங்களையும் 50,000 க்கும் மேற்பட்ட அடிகளையும் உடையது.

“இரப்பவர் இல்லை உண்பவர் இல்லை உள்ளம்

இரப்பவர் இல்லை பேதம் காண்பவர் இல்லை அன்பைத்

துறப்பவர் இல்லை வஞ்சர் தொல்லையும் இல்லை தன்னை

மறப்பவர் இல்லை நீண்மை மறுப்பவர் இல்லைமாதோ”

இந்திய மக்களுக்கு விடுதலை உணர்ச்சியை ஊட்ட வேண்டும் என்பதற்காகப் பல பாடல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். அவ்வகையில்,

“அடிமை என்கிற பேச்சு இனி இல்லை
எம்மை வெருட்டினும் கொள்கையை
விட்டிடோம் கையைக் கட்டிடோம்”

என்ற பாடலும்,

“ஏறுபோலத் தலைநிமிர் இந்தியாவின் சிங்கமே
வீறு கொண்டு நடநட விடுதலைக்கு”

என்ற பாடலும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இராய. சொக்கலிங்கம்

காந்தியக் கவிஞர்களுள், ‘தமிழ்க்கடல்’ இராய சொக்கலிங்கமும் ஒருவர். இவர், காரைக்குடியைச் சார்ந்தவர். ‘ஊழியன்’ இதழில், பல பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். அவை தொகுக்கப்பட்டுப் ‘புதுமைப் பாக்கள்’ என்ற தலைப்பில் நூலாக்கப்பட்டன. விடுதலை உணர்வில்லாத வெற்று மனிதரை வெறுத்து,

“அன்னை விலங்கை அறுப்பதற்கு
அஞ்சி ஆவி, காப்பார் மனிதரோ”

என்று பழிந்துரைத்தார்.

காந்தியீது பற்றுக் கொண்ட இவர், ‘காந்திப்பிள்ளை தமிழ்’ என்ற நூலினை இயற்றினார்.

இந்நூல், காந்தியடிகளின் வாழ்நாளிலேயே படைக்கப்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ் நூல் என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலின் (காப்பு) கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல், எல்லாச் சமயத்தினரும் ஏற்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“மாந்தர் நினைத்தவடியோடு ஏவர்க்கும்
நேர்ந்தவாறு ஈயும் தனித்த பொருள்
தானே சரண்”

என்ற பொதுமைப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

புலவர் குழந்தை

இலக்கணம், இலக்கியம் அறிந்த புலவர். இராம காவியத்திற்கு மாற்றாக, ‘இராவண காவியம்’ பாடியவர். தமிழகக் காண்டம் முதல் போர்க்காண்டம் வரை 5 காண்டங்களையும், 56 படலங்களையும், 2828 செய்யுள்களையும் உடையது. கொங்கு நாடு பற்றிய வரலாற்றினையும் புலவர் குழந்தை எழுதியுள்ளார்.

கே. சி. எஸ். அருணாசலம்

பொதுவுடைமைக் கவிஞர். நாட்டுப்புறப் பாங்கில் தமது கவிதைகளை வடித்தவர். கவிதையினை வர்க்கப் போராட்ட ஆயுதமாகக் கையாண்டவர். ‘கவிதை என் கைவாள்; பாட்டு வராத குயில்’ இவருடைய தொகுப்புகளாகும்.

“தேயிலை தழைமலையின் தினமுழைத்துப் பொன்விளைத்து

காயும் வயிற்றோடு வாழ்ந்த கூட்டம் - இன்று

கரமுயர்த்தி செய்யுதே ஆர்ப்பாட்டம்”

என்று, போராட்ட உணர்வைத் தூண்டக் கூடியவை இவருடைய கவிதைகள்.

தமிழ்ஒளி

விஜயரங்கம் என்ற இயற்பெயர் உடைய இவர், பொதுவுடைமை இயக்கம் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டால், தமிழ் ஒளி ஆனார். தமிழின் முதல் தலித் கவிஞர் கோசலைக் குமரி, விதியோ வீணையோ, வீராயி, கண்ணப்பன் கிளிகள் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். தலித் மக்களின் இழிநிலை மாறாமல் இருப்பதை,

“உன்பேர் உரைத்தே உயர்ந்தார் ஒருசிலபேர்

துன்பக் கொடுஞ்சேற்றில் தூர்ந்தாய் துயருகிறாய்

அன்றிருந்த மேனி அழியா திருக்கின்றாய்”

என்று பாடுகின்றார்.

கம்பதாசன்

சிறந்த கற்பனை வளமுடைய இவர், நல்ல இசைப்பாடல்களைத் தந்த புதுவைக் கவிஞர். இளம் வயதிலேயே மறைந்தவர். பொதுவுடைமை மீது ஈடுபாடு கொண்டவர்.

“சூரியனும் ஒரு தொழிலாளி – தினம்

சுற்றும் உலகும் தொழிலாளி”

என்று பாடியவர்.

வாணிதாசன்

எத்திராஜ் அரங்கசாமி என்னும் இயற்பெயர் உடையவர். தமிழ்நாட்டின் “வோர்ட்ஸ் வொர்த்” என்று, இயற்கையை அதிகம் பாடியதால் அழைக்கப்பட்டவர். புதுவைக் கவிஞரான இவருடைய தொகுப்புகளாகத் தமிழ்ச்சி, கொடிமுல்லை, பொங்கற் பரிசு, எழிலோவியம், எழில்விருத்தம், வாணிதாசன் கவிதைகள் என்று வந்துள்ளன. அந்தி வானத்தை,

“நோக்கடா கீழ்வரின் தங்கக் காட்டாறு நுண்முகில்கள்

ஆக்கிய அழகைக் காண ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும்”

என்று அழகியல் கவிஞராகத் தம்மைக் காட்டுகின்றார்.

முடியரசன்

துரைராசு என்னும் இயற்பெயரை, முடியரசன் என்று மாற்றிக்கொண்டவர். காவியப்பாவை, வீரகாவியம், முடியரசன் கவிதைகள் இவருடைய தொகுப்புகள். ‘பூங்கொடி காவியம்’ புகழ் பெற்றது. பண்டிதமணி பற்றி ‘ஊன்றுகோல்’ என்று காவியம் படைத்துள்ளார்.

குலோத்துங்கன்

பொறியியல் அறிஞர் வா.செ. குழந்தைசாமி, கவிஞராகவும் அறியப்பட்டவர். இந்திராகாந்தி திறந்தவெளிப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றியவர். பொறிஞரான இவரிடம், அறிவியல் அணுகுமுறையும், தமிழ்ச் சமூகத்தை அறிவார்ந்த சமூகமாக மாற்றும் நோக்கும் அமைந்துள்ளன.

மானுடத்தின் மகத்துவத்தை மானுட யாத்திரை என்னும் பெருநூலாகத் தந்துள்ளார். வளர்க தமிழ், வாயில் திறக்கட்டும் விண்சமைப்போர் வருக; கதவுகள் திறப்பதில்லை, விதியே விதியே தமிழ்ச்சாதியை ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளை அளித்தவர்.

“காலத்தை ஆளுகின்ற

கலைகள்யாம் காணவேண்டும்

காலத்துள் முன்னும் பின்னும்

கால்நடை பயில் வேண்டும்”

என்று, கவியாத்திரை நடத்தி வருபவர். இவரது ‘வாமும் வள்ளுவம்’ என்னும் நூலும் புகழ்பெற்றது. உலகச் செவ்வியல் மொழிகளின் வரிசையில் தமிழ், தமிழ் வளர்ச்சி நம் அவசரத் தேவைகள் ஆகிய இரண்டும் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி குறித்து, வா. செ. குழந்தைசாமியால் படைக்கப்பட்டவை.

திருலோக சீதாராம்

1917 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் நாள் திருவையாற்றில் பிறந்தவர். பாரதியின் புகழைப் பரப்பிய கவிஞர். இவர் தமது எண்ணங்களின் தொகுப்பை, ‘இலக்கியப் படகு’ என்னும் நூலாகத் தந்துள்ளார். 36 ஆண்டுகள் ‘சிவாஜி’ என்னும் இலக்கிய இதழைத் தொடர்ந்து நடத்தியவர். இவருடைய புகழ்பெற்ற கவிதைத் தொகுப்பு. ‘கந்தர்வ கானம்’ என்பதாகும். பாரதி புகழ் பரப்பிய

புதுமைக் கவிஞர், புதிரான கவிஞர் என்று போற்றப்படும் திருலோக சீதாராம், 1973 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

I-இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் தோன்றியவர்?
பாரதியார்
2. பாரதியாருக்கு வழங்கும் வேறுபெயர்களை குறிப்பிடுக?
'புதுமைக் கவிஞர்', 'விடுதலைக் கவிஞர்', 'புதுயுகக் கவிஞர்', 'மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்' மகாகவிஞர்
3. பாரதியார் பிறந்த ஊர் ?
எட்டையபுரம்
4. பாரதியார் இயற்றிய நூல்களை எழுதுக?
கண்ணன் பாட்டு குயில் பாட்டு பாஞ்சாலி சபதம்
5. நாமக்கல் கவிஞர் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
வெ.இராமலிங்கனார்
6. முடியரசன் இயபெயர் என்ன?
துரைராசு
7. வாணிதாசன் இயபெயர் என்ன?
எத்திராஜ் அரங்கசாமி
8. புதிரான கவிஞர் என்று போற்றப்படுபவர் யார்?
திருலோக சீதாராம்,.
9. 'காந்திப்பிள்ளை தமிழ்' என்ற நூலினை இயற்றியவர் யார்?
இராய. சொக்கலிங்கம்
10. பொதுவுடைமைக் கவிஞர் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
கே. சி. எஸ். அருணாசலம்

II-ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. பாரதியாரின் தமிழ் மீது கொண்ட பற்றினை விவரி?

2.மரபுக்கவிதைகளில் பெண்களின் நிலைமையை எவ்வாறு எடுத்துக் கூறியுள்ளனர் என்பதை விளக்குக?

III-பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1.மரபுக்கவிதை வளர்ச்சி அடைவதற்கு கவிஞர்களின் பங்களிப்பை விவரி

2.பெண்களின் பிரச்சினையை பற்றி மரபுக்கவிதையில் எங்ஙனம் எடுத்து விளக்கியுள்ளனர்?

அலகு - 2

புதுக்கவிதை

தமிழ் இலக்கியத்தில், கவிதையின் வரலாறு, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை உடையது. புதுக்கவிதைகள் ஒவ்வொரு காலத்திலும் தம்காலச் சூழலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. சங்ககாலக் கவிதைகள், இயற்கை சார்ந்த மனித வாழ்வின் காதலையும் வீரத்தையும் பாடின. நீதி இலக்கியக் காலத்தில் முகிழ்த்த கவிதைகள், மனித வாழ்க்கையின் ஒழுக்க முறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. அதற்கடுத்த பக்தி இலக்கக் காலக் கவிதைகள், மண்ணையும், மனிதனையும் பாடாமல், விண்ணையும் இறைவனையும் பாடின. சித்தர்

காலக் கவிதைகள், இருவித முரண்பாடுகளைத் தாங்கி வெளிவந்தன. இவர்களில் சிலர், சமூக அவலங்களுக்குக் காரணமான அநீதிகள் எல்லாவற்றையும் எதிர்த்தனர். சிலர், இறைவனுடன் கலக்கும் முக்தி உணர்வுகளைப் பாடினர். சிற்றிலக்கியக் காலத்தில் பள்ளு, குறவஞ்சி முதலிய இலக்கியங்கள், அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டின. இவை பொதுவாக உள்ளடக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் தராமல், வடிவத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரும் போக்கை மேற்கொண்டன. இதனால், ஒரு கலம்பகத்தைப் பார்த்து இன்னொரு கலம்பகமும், அவ்வாறே மாலை, உலா, பிள்ளைத்தமிழ் நகல்களாக உருவாகிக் கவிதைத் தரத்தைக் குறைத்தன.

இத்தகைய சூழலில்தான், ஆங்கிலேயர்கள் இந்தயாவைக் கைப்பற்றி, ஆங்கிலக் கல்வியையும், ஐரோப்பிய இலக்கியங்களையும் இங்கே அறிமுகம் செய்தனர். இதனால், இந்தியாவின் முக்கியமான மொழிகளில் எல்லாம் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி ஏற்படத் தொடங்கியது. அப்படி மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. இம்மறுமலர்ச்சிப் போக்கின் மையமாகத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரதியார் திகழ்ந்தார். அவர்,

“சுவை புதிது, பொருள் புதிது வளம் புதிது

சொற்புதிது, சோதிமிக்க

நவகவிதை யெந்நாளு மழியாத

மகா கவிதை”

என்ற நோக்கில், கவிதைகள் படைத்தார். அவரிடம் காணப்பட்ட மேலை இலக்கியத் தொடர்பும், இலக்கிய ஆர்வமும் புதிய சோதனைகளைத் தமிழ்க் கவிதையுலகில் நிகழ்த்தத் தூண்டின. அப்படிச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகளே, பாரதியாரின் வசனக் கவிதைகள். இக்கவிதைகளே தமிழ் இலக்கிய உலகில், புதுக்கவிதை என்னும் புதுப்பிரிவு தோன்ற, மூலாதார ஊற்றாய் விளங்கின.

தமிழ்க் கவிதையுலகில் ஏற்பட்ட மாற்றம்

தமிழ்க் கவிதையுலகில் பாரதிக்குப் பின் ஏற்பட்ட மாற்றம் குறித்துக் க.நா.சு. “பாரதிக்குப் பின் தமிழ்க்கவிதை பாரதிதாசன் கவிதையில் வேகம் காட்டியது. தேசிய விநாயகம் பிள்ளையின் கவிதையில் எளிமை காட்டியது. ச.து.சு. யோகியாரின் கவிதையில் அலங்காரம் காட்டியது. நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளையின் கவிதையில் வசனமேயாகிவிட்டது என்று சொல்லலாம்” என்ற கூற்று, தமிழ்க் கவிதைகள் பாரதிக்குப் பின் எவ்வாறு மாற்றங்களைத் தாங்கி வளர்ந்து வந்துள்ளன என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

புதுக்கவிதை வளர்ச்சியின் முக்கியக் காலக்கட்டங்கள்

புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதன் காலக்கட்டங்களை மூன்றாகப் பாகுபடுத்தலாம் என்கிறார் கவிஞர் மீரா. இதனை,

“1930 முதல் 1940 வரை முதற்கட்டம்; மணிக்கொடியும், கலாமோகினியும் புதுக்கவிதைக்கு மேடை அமைத்த காலம். 1960 முதல் 1970 வரை இரண்டாவது கட்டம். எழுத்தும் நடையும் புதுக்கவிதைக்கு ஒத்திகை நடத்திய காலம். எழுபதிற்குப் பிறகு மூன்றாவது கட்டம். கசடதபறவும் வானம்பாடியும் புதுக் கவிதைகளை அரங்கேற்றிய காலம்” என்பதன் மூலம், புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சிப்படி நிலைகளை அறியலாம். 1980 க்கும் பிறகு, தன்னோடும்

மற்றவர்களுடன் முரண்படும் போக்கில், பின் நவீனத்துவக் கவிதைகள், தமிழில் வெளிவரத் தொடங்கின.

புதுக்கவிதை - சில விளக்கங்கள்

‘வசனம் மற்றும் கட்டற்ற கவிதை’ ஆகிய இரண்டின் பரிணாமத்தான் புதுக்கவிதை என்கிறார் கவிஞர் மீரா.

“கவிதையை வசனத்திலும் எழுதலாம் என்று கருத்தில் பிறந்தது வசன கவிதை. இலக்கணத்தை மீறவும் முடியாமல், மீற முடியும் என்ற வேகத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் வெளிவந்தது கட்டற்ற கவிதை. இந்த இரண்டின் பரிணாமம் தான் இன்றைய புதுக்கவிதை” என்று மீரா கூறுகிறார்.

புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் என்ற ஒன்று கிடையாது. இது குறித்து அப்துல் ரகுமான் “புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் என்று எதுவும் கிடையாது. பண்புகள் தாம் உண்டு. இவற்றையும் இலக்கணம் என்று கூறிவிட்டார்கள். புதுக்கவிதையில் எதை வேண்டுமானாலும் எழுதலாம்” என்பர்.

புதுக்கவிதை குறித்து எம்.ஏ.நு. மான் “மரபு வழிப்பட்ட சமயச் சார்பான அரசர்கள் மேன்மக்கள் சார்பான பொருள் வரையறையுடைய பழைய கவிதைகளை நாம் மரபுக் கவிதை எனலாம். இந்த நூற்றாண்டிலே பாரதியின் வருகையோடு இதில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சமயம் பெற்ற இடத்தைச் சமுதாயமும், அரசர்களும், மேன்மக்களும் பெற்ற இடத்தைச் சாதாரண மக்களும் பெற்றனர். இவ்வகையில் இன்றைய மனிதன், இன்றைய வாழ்க்கை, இன்றைய நடைமுறை, இன்றைய அனுபவம் பற்றி, இன்றைய மொழியில் எழுதப்படுவது நவீனக் கவிதை எனலாம். பாரதியும், மகாகவியும், பிச்சமுர்த்தியும், தர்மசிவராமும் நவீன கவிஞர்கள்தாம். நவீன கவிதை செய்யுளிலும், எழுதப்படலாம். வசனத்திலும் எழுதப்படலாம். அவ்வகையிலே யாப்புக்குப் புறம்பாக வசனத்தில் எழுதப்படும் புதுக்கவிதையை, நவீன கவிதையின் ஒரு பிரிவாக நாம் கொள்ளலாம். இவ்வகையில் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை என்ற பாகுபாடு பொருத்தமற்றது என்றுதான் கருதுகிறேன்” என்று கூறுவதன் மூலம், மரபுக் கவிதையையும், புதுக்கவிதையையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது என்று, புதிய விளக்கம் தருகின்றார்.

புதுக்கவிதை என்றால் என்ன என்பதற்குச் சி.மணி படைத்த கவிதை ஒன்றைச் சான்றாகச் சுட்டலாம்.

“யாப்புடைத்த கவிதை

அணையுடைத்த காவிரி

யாப்பற்ற கவிதை

இயற்கை யெழில் இருக்க

செயற்கையணி எதற்கென்று

உடையுடன் ஒப்பனையும்

நீக்கி விட்ட கன்னி”

பலவிதப் புதிய பண்புகளுடன் யாப்பை மீறிப் படைக்கப்படுவதுதான் புதுக்கவிதை என்பது, பரவலாக இலக்கிய உலகில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

புதுக்கவிதையின் உத்திமுறைகள்

புதுக்கவிதையில், பல்வேறு உத்திகள் அமைகின்றன. இந்த உத்தி முறைகளே புதுக்கவிதைக்கு நவீன தன்மையை அளிக்கின்றன. அந்த உத்தி சார்ந்து படைக்கப்படும் கவிதைகளைப் பின்வருமாறு பாகுபடுத்தலாம்.

1. படிமக் கவிதைகள்
2. தொன்மக் குறியீட்டுக் கவிதைகள்
3. உவமைக் கவிதைகள்
4. கதைக் கவிதைகள்
5. நாட்டுப்புறப் பாங்கு கவிதைகள்
6. உளவியல் கவிதைகள்
7. அங்கதக் கவிதைகள்
8. அறிவியல் கவிதைகள்
9. பெண்ணிக் கவிதைகள்

இங்ஙனம் பல்வேறு நிலைகளில், புதுக்கவிதைகள் படைக்கப்படுகின்றன.

படிமக் கவிதைகள்

புதுக்கவிதைகள், படிமத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையன. தொடக்கத்தில் படிம இயக்கத்தோடுதான் புதுக்கவிதையின் எழுச்சியும் இருந்தது. கவிஞன் தான் கண்ட காட்சியால் ஏற்பட்ட மனச்சலனங்களை வாசகன் மனத்தில் அப்படியே தோற்றுவிப்பதையே படிமம் என்கிறோம். புதுக் கவிதைகளில், பல படிம ஆட்சியாலே சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. ‘விரல் மீட்டிய மழை’ என்ற கவிதையில், எஸ். வைத்தீஸ்வரன், மழை பற்றிய படிமக் காட்சிகளை,

“ஆகாயப் பாதை வழி

ஏதேதோ ஊர் கடந்து

எங்கள் ஊர் தலை பார்த்து

ஊற்றுவது இன்று மழை

.....

காற்றை அலங்கரிக்கும்

காக்காய்ப் பொன்தூசுகள்...

ஊர்நடுவில் தொடங்கித்

தோப்பு வயல் தாண்டி

அடிவாரம் தொட்டு

ஆரவாரமாய்க் கொட்டுகிறது
மணித்துணிக் கைகள்
பல்லாயிரம் பிணைந்து
ஈரச் சங்கிலிகள் வெளியில்
வானுக்கும் ஊருக்குமாய்”

என்று ஆகாயப்பாதை வழியே வந்து ஊர்களில் எல்லாம் பெய்யும் மழை பற்றிய காட்சிகள், மேலே கூறப்பட்ட கவிதையில் அழகாகப் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொன்மக் குறியீட்டுக் கவிதைகள்

கவிஞர்கள் தாம் சொல்ல வந்த கருத்தை மறைமுகமாகச் சொல்ல நினைத்தபோது தோன்றியது இவ்வுத்தியாகும். அணி இலக்கியத்தில், உருவகத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. இந்தக் குறியீடுகள், தொன்ம மறுஉருவாக்கத்திலே அதிகம் பயன்படுகின்றன. பிசிராந்தையார் பாடிய புகழ்பெற்ற புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று, தொன்ம மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்டு, மேலப்பேடு அபிதா என்ற கவிஞரால் ‘யாங்கு ஆகியர்’ என்ற கவிதையில் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

“யாண்டு சிலவாக நரைமிகு ஆகுதல்
யாங்கு ஆகியர்? என வினவுதிர் ஆயின்
சுருங்கும் மனைவியொடு மாக்களும் நிரம்பினர்
உழைப்பின் ஊதியம் பகைபுகை மூட்ட
வேலையின்றிச் சகவோர் துடிக்க
அணிபடை அமைச்சரும்
‘கடஅவுட்’ அன்றி நல்லவை செய்யார்! வாட்ட!
அதன்தலைச் சாதியம் வாழலோடு
தீயோர் பலர்யான் வாழும் நாடே”

என்கின்றார்.

உவமைக் கவிதைகள்

கவிதைகளில் உவமை கூறிப் படைப்பது பழைமையான உத்தியாகும். இந்த உத்தியும் புதுக்கவிதைக்குள் இடம்பெற்றுச் சிறப்பிக்கின்றது. ஞானக்கூத்தன், ‘பூனை’ என்ற தலைப்பில்,

“..... வெள்ளிக் கிரணங்களால்

புனைந்த தன் உடம்பை

இரும்புக் கம்பிகளின் ஊடே

நூல்போல் நுழைத்து

அடுக்களை போகும்.....”

என்பதன் மூலம், பூனையின் வடிவத்திற்கு வெள்ளிக் கிரணத்தையும் அதன் செயலுக்கு நூலையும் உவமைப்படுத்தியிருப்பதை அறியலாம்.

கதைக் கவிதைகள்

இந்தியக் கவிதை மரபில் கதை சொல்லும் மரபின் தொடர்ச்சியாக, நீண்ட காவியங்கள் உள்ளன. சமஸ்கிருதத்தின் ஐம்பெரும் காப்பியங்களும், தமிழ் இலக்கியத்தின் ஐம்பெரும் காப்பியங்களும் இம்மரபைச் சார்ந்தவையே. இந்த மரபின் தொடர்ச்சியாகவே கதை சொல்லும் பாணி, புதுக்கவிதைகளுக்கும் வந்தது.

இந்த முறையில் ந. பிச்சமுர்த்தி, சி. மணி, மீரா, சிற்பி, தமிழன்பன், அப்துல் ரகுமான், ஞானி, முருகுசுந்தரம், இறையன்பு ஆகிய கவிஞர்கள், கதைக்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். பழமலய யானை என்ற தலைப்பில் படிமமாய், ஒரு கதைக் கவிதையைப் படைத்துள்ளார். யானையப்பர் கோயிலுக்கு இந்த யானையப்பர் இங்கு எப்படி வந்தார் என்பதனை,

“குன்னத்தூர் இடைக்கல் மலையில்

இரண்டு யானை செய்தார்கள்

சின்னதைக் கொண்டு வந்து சேர்ந்ததுவே

இருபது ‘ரண’ வண்டிகள் அச்ச முறிந்தன

ஊர்ப் பெரியவர்கள் மலைக்குப் போனார்கள்

கலப்பு அரிசி, தேங்காய் படைத்தார்கள்

‘எங்களுக்குச் சக்தி இல்ல’

கனவில் வந்த யானை சொன்னது

நானே வரேன்

யானையின் சொல்லுக்கு இணங்கிய மக்கள்

வாழை கட்டினார்கள் கோலமிட்டார்கள்

வீட்டுத் தெருக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டார்கள்

இருளில் இருளாக

யானை வருவதற்குக் காத்துக் கிடந்தார்கள்

சந்தில் ஒதுங்குவதற்கு வெளியே வந்தார்கள்
தாய் திரும்பி விட்டாள்
மகள் திரும்புவதற்குள் யானை வந்துவிட்டது
மணியோசை முந்திக் கொண்டு
காலையில் போய்ப் பார்த்தால், கல்யானை
தும்பிக்கையில் தொங்குகிறாள்
பாதிக் கல்லாகி விட்ட பார்ப்பன மகள்
முழுக்கவும் கல்லாகிக் கொள்ள
வேண்டியவர்கள் வேண்டிக் கொண்டார்கள்”

என்பதன் மூலம், பழங்கால யானையப்பரின் வாழ்வு, கதையாகக் கூறப்படுகின்றது. இன்று மனிதனை நம்பிப் பிழைக்கும் நிலைக்கு வந்துள்ளன யானைகள். இன்றைய நவீன வாழ்வில் யானைகள் போன்று, மானுட இனம் காட்டிலே இருந்தால், கல்லாகி அழிய வேண்டியதுதான். நாட்டிற்குள் வந்து உழைத்தால் தான் இன்பத்தோடு உயிர்வாழ முடியும் என்பதை, இறுதியாகச் சுட்டுகின்றார்.

“கல்லாகி நிற்கும் வரையில்
காட்டில்தான் கிடக்க வேண்டும்
யானையாக நடந்தால்தான்
கோட்டையில் நுழையலாம் ‘நட’”

நாட்டுப்புறப் பாங்குக் கவிதைகள்

எளிமையான சொல்லாட்சி, ஒருவித ஓசைநயம், வந்த சொல்லே திரும்பத் திரும்ப வந்து, கவிதை வரிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல் ஆகியவை, நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தன்மையாகும். இந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் கூறுகளாகத் தாலாட்டு, ஒப்பாரி, கும்மி, வழிபாட்டுப் பாடல், உழைக்கும் பாடல், வாழ்த்துப் பாடல் என்பன அமைகின்றன. இந்தக் கூறுகள் புதுக்கவிதைகளிலும் இடம்பெற்று, உத்திகளாய் பயன்படுகின்றன.

நா. காமராசன், ‘நட்சத்திரமும் தெருவிளக்கும்’ என்னும் தலைப்பில், கணவனை இழந்த ஒருத்தி ஒப்பாரி பாடுவதாகக் காட்டுகின்றார்.

“..... மல்லிகைத் தோட்டாத்திலே
கல்லெறிந்த மச்சானே நான்
மலைமேலே ஏறி வந்தால் நீ

மருதாணி இடுவாயோ?
நெல்லிக்காய் கடித்து விட்டுத்
தண்ணீரைக் குடித்தவனே நீ
சொல்லாமல் போனதென்ன நான்
தண்ணீரில் குளிப்பதென்ன?
முத்துச்சரம் வெறும் கயிறாய்
மாறிவிட்ட கோலம்
நட்சத்திரம் தெரு விளக்காய்
ஆனதென்ன நியாயம்?”

என்று படைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

உளவியல் கவிதைகள்

.:ப்ராய்டின் மனம் பற்றிய கொள்கைகள், புதுக்கவிதையில் உளவியல் உத்திகளை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப் தூண்டின. அகமன உளைச்சல், ஒரு தலைக்காதல், பிரிவு, தன் மோகிப்பு என்பவை, இவ் உத்தியின் தன்மைகளாக அமைகின்றன.

“எதிரில் நீ வரும் போது
இடப்பக்கம் ஒதுங்கிடுவேன்
நயம ர்ழரச பஸ்ஸில்
பின் பக்க நெரிசலில்
உன்பக்கப் பார்வையை
ஒதுக்கி வைத்திருப்பேன்
உன்னை உரித்துப்
பார்க்கத் துடிக்கும்
கற்கால மனிதனொருவன்
எனக்குள் உறங்குகிறான்
எப்போது எழுப்பட்டும்”

என்ற சுப்பிரமணிய ராஜுவின் கவிதை, மனிதனின் அழுக்கப்பட்ட பாலுணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றது.

அங்கதக் கவிதைகள்

எந்தவொரு கவிஞனாலும், சமுதாய அவலங்களைக் கண்டு சும்மா இருக்க முடியாது. அத்தகைய அவலங்களை இடித்துரைத்துச் சமுதாயத்தை நேர்ப்பாதையில் செலுத்துவது, கவிஞரின் கடமையாகும். இந்த இடித்துரைத்தலுக்கு மிகுதியாகப் பயன்படுவது அங்கதம். புதுக்கவிதையில் நவீன அரசியலை விமர்சனம் செய்யவும், சமூக அவலங்களைச் சாடிடவும் இது மிகுதியாகப் பயன்படுவதைக் காணலாம்.

இன்றைய அரசியலில் அமைச்சர் பதவி என்பது மக்களுக்குத் தொண்டு செய்திட அல்லாமல், செல்வம் சேர்க்கும் சுயநலப் பதவியாக மாறிவிட்டதை, 'மாண்புமிகு' என்னும் கவிதையில் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் தா.பி. வரதராஜன்.

“தனக்குப் புகழ் சேர்க்கும்
தன் பெண்டு பிள்ளைக்குப்
பணம் சேர்க்கும் சூழ்ந்துள்ள
உற்றார் உறவினர்க்கும்
பணம் சேர்க்கும் கார் சேர்க்கும்
தினம் சாதி சனம் சேர்க்கும்
அமைச்சர் பதவி சரண் நாங்களே!
எப்பாடு பட்டேனும் கால்வரும்
இழி தொழிலைச் செய்தேனும்
தப்பாது அமைச்சர் பதவி பற்றிடுக
தள்ளாத வயதே ஆனாலும்
எப்பாதை சென்றேனும் எவர் காலில் விழுந்ததேனும்
எவரைப் பகைத்தேனும், எவரைப் பிரித்தேனும்
ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத
அமைச்சர் பதவி சரண் நாங்களே”

என்கின்றார்.

தலித்தியக் கவிதைகள்

1980க்குப் பிறகு, புதுக்கவிதையில் ஒடுக்கப்பட்டோரின் குரல்கள் இடம்பெறலாயின. இருந்தாலும் 1990க்குப் பிறகே இந்தக் குரல் மிகுதியாகப் புதுக்கவிதையில் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கலாச்சாரத்தைத் தூக்கிப் பிடிக்கவும், அவர்கள் வாழ்வில் புதிய விடியலை ஏற்படுத்தவும் தலித் கவிதைகள் முயலுகின்றன.

டாக்டர். கே. குணசேகரன், 'என்னடா' என்னும் தலைப்பில் படைத்திருக்கும் கவிதை, இன்னும் நம் கிராமங்களில் சாதி வேற்றுமை நிலவி வருகின்றது என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

“எங்கப்பாவுக்கு.....

அழகன்”னு தாத்தா அழகுப் பேரு வச்சா

கருப்பா டேய்னு எங்காண்டே கூப்பிடுவார்

கருப்பான பள்ளு பறைக்கு நல்லபேரு தீட்டாச்சு

கருப்புக்கும் காத்துக்கும் தூரன்னு பேச்சாச்சு

ஆண்டையோடு வீடல் பச்சை கொழந்தை பொறந்திருந்தா

அரமனையிலே “நாச்சியா” பொறந்தாளான்னு” கேக்கணும்

அரமனையிலே “அய்யா” பொறந்தாச்சான்னு கேக்கணும்

எட்டி நின்னு சத்தங்கொடுத்தா ‘டா’வோட பதில் வரும் எங்காண்டே...

ஆபீஸ்ல என்னாலே காரியமாக ‘சார்னு’ கூப்பிடுவாரு

டவுன்ல கண்டுகிட்ட கொணசேராம் பாரு

எங்குரு பஸ்ஸிலே என்னப்பான்னு சொல்வாரு

சேரியில பாக்கையிலே என்னாடான்னு கேப்பாரு”

அறிவியல் கதைகள்

புதுக்கவிதையில் அறிவியல் என்பது, புதிய போக்கு ஆகும். இன்றைய யுகம் அறிவியல் யுகம், எதையும் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து, உண்மையென்றால் நம்பும். அவ்வகையில் அறிவியல் சிந்தனைகளும், கோட்பாடுகளும், புதுக்கவிதையில் இடம்பெறுகின்றன.

ஐன்ஸ்டீனின் சார்பியல் கோட்பாடு அணுக்கரு உலைகளில் பயன்பட்டு மனித அழிவுக்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்ததைத் தர்மு சிவராம் நு ஸ்ரீ ஆஊ² என்ற கவிதையில் காட்டியுள்ளார்.

“அணுக்கள் குவிந்த

ஜடப்பொருள் யாவும்

சக்தியின் சலனம்

ஒளியின் கதியை

ஒளியின் கதியால்

பெருக்கிய வேகம்

ஐடத்தைப் புணர்ந்தால்

ஐடமே சக்தி”

என்று தொடங்கும் அக்கவிதை வரிகள், அணுசக்தியால் உண்டாகப் போகும் அழிவை,

“உலகின் முட்டு இருளில்

எங்கோ ஒரு குழந்தை அழுகிறது

ஐன்ஸ்டீனின் கண்ணீர்த் துளியில்

எரிகிறது பரிதி

ஒருகணப் பார்வை”

என்று சுட்டிக்காட்ட முடிகின்றது.

பெண்ணியக் கவிதைகள்

புதுக்கவிதையில் பெண்ணியக் குரல்கள் ஒங்கி ஒலிக்கின்றன. பெண்களின் உடலியல், வரதட்சணை, பாலியல் முதலான பல்வேறு பிரச்சனைகள் அடிப்படையில், பெண்ணியக் கவிதைகள் படைக்கப்படுகின்றன.

கவிஞர் புதியமாதவி, ஆண் இனத்தின் போலித்தன்ங்களையும், ஏமாற்றுத்தனங்களையும் தோலுரித்துக்காட்டுகின்றார். பெண்ணுடலை ஆயதமாகப் பயன்படுத்தும் பெண்உடல் மொழியினையும் ‘உடல் உயிர் நீ’ கவிதையில் காட்டுகின்றார்.

“உடலை ஆராதிக்கிறேன்

என் உடலை

ஆராதிக்கிறேன்

என் உடல் மட்டுமே

எனக்கே எனக்கான சொத்து

என்பதால் மட்டுமல்ல

என் உடல் மட்டுமே

எனக்கே எனக்கான

போராயுதம்.

எல்லாப் போர்க்களங்களிலும்

வெற்றி வாகைசூடிய நீ
என்னை
என் மொழியை
நிராயுதபாணியாக்கிக்
களத்தில் நிறுத்தினாய்
என் உடலை
அங்கம் அங்கமாக
அறுத்து எடுத்து
உன் சந்தையில்
விற்பனைக்கு விரித்தாய்.

என் உடலைக் கண்டு
பாம்பு என்று பயத்தில் அலறி
நீ பித்தனாகி
சித்தனானது
எனக்குத் தெரியும்.

ருத்ர தாண்டவமாடிய
உன் சிவன் கூட
63 திருவிளையாடல்கள் நடத்தியும்
என் உடலைப்
பாதிக்கு மேல் ஜெயிக்க முடியாமல்
அர்த்தநாரீஸ்வரனாகி
அடங்கிப் போனான்.

அடங்க மறுத்தலில்

அடையாளமாய்

என் உடல்

என் நிழலாய்

என் உயிராய்

என் ஆயுதமாய்

எப்போதும் என்னுடன்.

நான்

உடலை ஆராதிக்கிறேன்

பரந்து விரிந்த பிரபஞ்சத்தை

பனிக்குடம் உடைத்துப்

பிரசவித்த குறியனாய் என் உடல்.

பூமியின் விதைகளுக்குப்

பாலூட்டிய கார்மேகமாய் என் உடல்,

உடலே சக்தி

ஓம் சக்தி

உடலை ஆராதிக்கிறேன்

ஓம் சக்தி உடல்சக்தி ஓம்சக்தி.

புதுக்கவிதைகளில் மேற்சுட்டிய போக்குகளைத் தவிரப் புதிய புதிய போக்குகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. சமகாலத் தேவைகளுக்கு ஏற்பப் புதுக்கவிதைகளும் புதுக்கோலங்கள் பூண்டு வருகின்றன. தமிழ்ப் புதுக்கவிஞர்கள் குறித்துக் காண்போம்.

ந. பிச்சமுர்த்தி

‘தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் பிதாமகன்’ ந. பிச்சமுர்த்தி, 1934இல் இவர் எழுதிய ‘காதல்’ என்னும் கவிதையே, தமிழின் முதல் புதுக்கவிதையாகும். விட்மன், பாரதி, தாகூர் மூவரின் தாக்கம்பெற்றுக் கவிதைத் துறையில் நுழைந்தவர். ‘எழுத்து’ இதழ் மூலம் தமது கவிதைச் ‘சிறகுகளை விரித்தவர்’. பாரதி வசனக் கவிதைகள் மூலம் போட்ட கவிதை பரிசோதனைப் பாதையினைப் புதுக்கவிதைக்கென இராஜபாட்டையாக மாற்றி அமைத்தவர் ந. பிச்சமுர்த்தி. இவர் அகநோக்கும், புறநோக்கும் கலந்து, கவிதைகள் படைத்தவர். பழைமையில் புதுமையும்,

புதுமையில் பழையமையும் கண்டவர். அரணிக்கட்டை, மழையரசி, இருளும் ஒளியும், வழித்துணை, தாயும் குஞ்சும் புகழ்பெற்ற நீள் கவிதைகள். ‘கிளிக்கூண்டு’ மானுட மனத்தின் அகக்குரல், ‘பெட்டிக்கடை நாரணன்’ பங்கீட்டு அரசியலை விமர்சனம் செய்யும் கவிதையாகும். பொருள் உற்பத்தியில் தரம் உயர உழைக்க வேண்டுமென்பதை ‘வழித்துணை’ கவிதை சொல்கின்றது. ‘காட்டு வாத்து’, பிறநாட்டு அரசியல் பொருளாதாரத் திட்டங்களை நகலெடுப்பதைக் கிண்டல் செய்கின்றது. ‘ஸ்விச்’, தொழிலாளர் துயரைப் பேசும் கவிதையாகும். ‘கைவல்ய விதி’ நடைபாதை ஏழைகளுக்காக குரல் கொடுக்கின்றது. அகலிகை, தொன்ம மறுஉருவாக்கக் கவிதையாகும். ந. பிச்சமுர்த்தியின் ‘கண்டவை’ என்னும் படிமக் கவிதை அடிகள் வருமாறு:

“விழுந்துடைந்த நிலவு

வேதனைப்பட்ட இரவு

நாயின் துயருக்கு முச்சந்தி வடிகால்....

கடற்கரை

மரநிழல்

நடைபாதை

குடக்கூலி ஜன்னிக்குக்

கசப்பான மருந்து....

பதைபதைக்கும் வெயில்

கருவாய்த்த ஒட்டச்சி

புகையிலைக் காம்பில்

அழுதச் சுரப்பு”

என்பதில், புறக்காட்சி அக உணர்வுடன் ஒன்றுவதைக் காணலாம். ‘காட்டுவாத்து’ கவிதையைப் புரட்சி, அழகு என்னும் இரு பகுதிகளாக உருவாக்கித் ‘தம் கருமம் செய்து முடித்தல்’ என்னும் குறியீட்டுப்பொருள் தொனிக்கப் படைத்துள்ளார்.

“காட்டு வாத்தாகிச்

சிறகை விரி

வாழ்வும் வேடன்தாங்கலாகும்”

என்கின்றார். ந. பிச்சமுர்த்தியைத் தொடர்ந்து புதுக்கவிதைப் புது வெள்ளமாகத் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் பாயத் தொடங்கியது. புதுக்கவிதையின் தந்தையாகவும் ந. பிச்சமுர்த்தி போற்றப்படுகின்றார்.

க. ந. சுப்பிரமணியம்

வசன கவிதை, இலகு கவிதை, கட்டற்ற கவிதை என்று அழைக்கப்பட்ட கவிதைகளுக்குப் புதுக்கவிதை என்று பெயர் சூட்டி நிலைபெறச் செய்தவர். க.நா.சு. ‘மயன்’ என்னும் புனைபெயரில் கவிதைகள் படைத்தவர். இலக்கிய வட்டம் சூறாவளி என்னும் இதழ்களை நடத்தி, இவற்றின் மூலம் புதுக்கவிதைத் துறை நிலைபெற விவாதங்களைத் தொடங்கி வைத்தவர். க. நா. சு. வின் முதல் கவிதை மணப்பெண், 14.05.1939 சூறாவளி இதழில் வெளிவந்தது. புதுக்கவிதைத் தன்மை பொருந்த எழுதப்பட்ட இக்கவிதை வெளிவந்த பிறகே, புதுக்கவிதை பற்றிய விவாதங்கள் எழுந்தனவாக வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுகின்றார். க.நா.சு கவிதைகள், முழுத் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன.

“திரையிட்டு மறைத்த முகமும்

பெண்மை ஏசும் பட்டாடையும்

மறைத்து வைக்கும்

உண்மை அறியாவண்ணம்

அழகி என்று

அவளை அறிவதெப்படி

அவள் அழகி

ஆடை உடுத்தி

அழகுபடுத்தி

அலங்கரித்து மணமேடையேற்றிக்

கண்டின்புற்றது

நாங்கள் நாரியர் புடைசூழ

மேக மண்டலத்தில்

மின்னென நடக்கிறாள்

மாலை வானத்திலே

மின்னும் சுடரெனவே

மணவறை சேருவாள்

அவன் கூடுவான்

அழகுடன்

அழகு பொருந்த”

என்னும் கவிதை, குறிப்பிடத்தக்கது. க.நா.சு வின் ‘இனம்’ என்னும் கவிதை இந்திய அரசியலின் சீரழிவை அடையாளம் காட்டுகின்றது.

“ஊருக்கு உழைத்தவன்

ஆண்டியானான்

பாருக்காகப் பாடுபட்டவன்

போண்டியானான்

அவனை ஏவி வேலை வாங்கியன்

மந்திரியானான்”

பிரமிள்: தருமு சிவராம் என்றழைக்கப்பட்ட பிரமிள், ஈழத்தில் திருக்கோணமலையில் பிறந்து, தமிழ்நாட்டில் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவர். எழுத்து வட்டக் கவிஞர், எழுத்து, கொல்லிப்பாவை, லயம் ஆகியன இவருடைய படைப்புகளுக்கு களம் அமைத்த இதழ்கள். புதுக்கவிதை விமர்சனம், சிறுகதை, நாடகம், ஓவியம், களிமண் சிற்பங்கள் படைத்தல், மொழிபெயர்ப்பு என்று பன்முகப் படைப்பாளிமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தவர். ‘படிமக் கவிஞர்’ என்றும், ‘ஆன்மிகக் கவிஞர்’ என்றும் புதுக்கவிதை இலக்கியத்தில் அழைக்கப்படும் இவருடைய கவித்துவத்தில் தத்துவச்சரடும், இருண்மையும், அறிவியல் நுட்பமும், படிமமும், அங்கதமும் உத்திகளாக வெளிப்பட்டுள்ளன. கண்ணாடி யுள்ளிருந்து, கைப்பிடியளவு கடல், மேல் நோக்கிய பயணம் கவிதைத் தொகுப்புகள் ஆகும். இலயம் வெளியீடாக, இவருடைய கவிதைகள் முழுத் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. ‘மின்னல்’ குறித்த இவருடைய படிமக் கவிதை பின்வருமாறு:

“ககனப் பறவை

நீட்டும் அலகு

கதிரோன் நிலத்தில்

எறியும் பார்வை

கடலுள் வழியும்

அமிர்தத் தாரை

கடவுள் ஊன்றும்

செங்கோல்”

என்று, மின்னலைப் பலக் காட்சிப் படிமங்களாக காட்டுகின்றார். ‘இராமன் இழந்த சூர்ப்பநகை” கவிதையில், சூர்ப்பநகையின் சார்பாக வாதாடும் போக்கைக் காணலாம்.

“இருளின் நிறமுகக் கதுப்பில்

தணல்கள் சிரித்தன.

அவள் ராஷஸப் பாறைகள்

பாகாய் உருகின

உருகியென்?

அவனோ கடவுள்

ஆடையின் இரவினுள்

உதயத்தை நாடும்

பருவ இருள்

நடையோ

ரடியொவ்வோ

ரடியில்

தசையின்

ஜ்வாலை நடுக்கம்

நடுங்கியென்

அவனோ, பாவம்

கடவுள்”

என்று, சூர்ப்பநகையின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாத கடவுளாக இராமனைச் சித்திரிக்கின்றார்.

நகுலன்: டி.கே. துரைசாமி என்பது இயற்பெயர். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் கவிதைகள் படைத்தவர். ‘குருசேத்திரம்’ என்னும் இதழை தொடங்கி நடத்தியவர். நாவல், சிறுகதை விமர்சனம் போன்ற துறைகளில் முத்திரை பதித்தவர். கவிதையினை மனத்தின் அகக்குரலாக மாற்ற வேண்டும் என்னும் கோட்பாடு உடையவர். ‘எழுத்து’ இதழில், 27 கவிதைகள் படைத்தவர். மூன்று, கோடஸ்டாண்ட் கவிதைகள் சுருதி, இரு நீண்ட கவிதைகள், இவருடைய புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகள். நகுலன் கவிதைகள் முழுத் தொகுப்பாகக் காவ்யா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நகுலனின் கவிதை மொழி அமானுஷ்யத் தன்மையும், இருண்மைத் தன்மையும் வாய்ந்தது. பாரதிக்குக் கண்ணம்மா போல் நகுலனுக்கு சுசீலா என்னும் பெண், காதல் குறியீடாக வருகின்றாள். பல்வேறு இலக்கியச் சாயல் உடைய கவிதைகள் படைத்தளித்தவர். இவற்றில் இராமாயணப் பாத்திரங்கள் சார்ந்த நீள் கவிதைகள் புகழ் பெற்றவை. க.நா.சு. “அவர் கவிதைகளில் இதுதான் சிறந்தது என்று ஒன்றையும் எடுத்துக்காட்ட முடியாமல், எல்லாம் ஒரே தரத்தனவாய் இருக்கின்றன. அவர் கவிதைகளை ஒரு பெருங்காவியத்தின் துண்டு துணுக்குகள் என்று அணுகலாம்” என்ற மதிப்பீடு செய்துள்ளார்.

“இருப்பதற்கு என்றுதான் வருகிறோம்

இல்லாமல் போகிறோம்”

“அலைகளைச் சொல்லி பிரயோஜனமில்லை

கடல் இருக்கிறவரை”

“ராமசந்திரனா

என்று கேட்டேன்

ராமசந்திரன் என்றார்

எந்த ராமசந்திரன்

என்று நான் கேட்கவில்லை

அவர் சொல்லவில்லை”

சீதையின் அழகினை நகுலன்,

“ஐயா என்று சொல்வேனா

ஐய்யய்யோ என்று சொல்வேனா

ஐயா அவளழகை

என்னவென்று சொல்வேன்”

என்று வருணிக்கின்றார். நகுலன் சுகமாகச் சாவதற்குப் பின்வரும் வரம் கேட்பது புதிரின் புதிராகும்.

“ஒரு கட்டு வெற்றிலை

பாக்கு சுண்ணாம்பு புகையிலை

வாய் கழுவ நீர்

ப்ளாஸ்க் நிறைய ஐஸ்

ஒரு புட்டி பிராந்தி

வத்திப் பெட்டி சிகரெட்

சாம்பல் தட்டு

பேசுவதற்கு நீ

நண்பா

இந்தச் சாவினும்

ஒரு சுகம் உண்டு”

என்னும் கவிதை, நகுலனின் மனக்குரலின் அடையாளமாகும்.

வைத்தீஸ்வரன்: புதுக்கவிதையின் தளிர் பருவத்திலே புதுக்கவிதைப் பூக்களைப் பூக்க வைத்த கவிஞர். எழுத்து இதழில் கவிதை படைக்கத் தொடங்கி, இன்றும் இத்துறையில் இடைவிடாது இயங்கி வருபவர். ஓவியர், சிறுகதை ஆசிரியர், கட்டுரை ஆசிரியர் ஆகியவை, இவர்தம் பன்முக இலக்கிய ஆளுமைகள். இவருடைய கவிதைகளில் இயற்கையின் ஆராதிப்பும், படிமமும், அழகியலும், அங்கதமும், சூழல் மீதான அக்கறையும், நகர்மயமாதலின் விளைவுகளும் தொடர்ந்து வருகின்றன. நகரச் சுவைகள், கால் மனிதன் இரண்டும், இவருடைய முழுக் கவிதைகள் அடங்கிய புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். கண்ணாடி என்னும் கவிதையில் சூரியனையும், சந்திரனையும் வானத்தாயின் இயற்கை முலைகளாகக் காட்சிப்படுத்தும் கவிதை சிறப்பானதாகும்.

“மேலாக்கு வானம்,

இழுத்து மூட இயலா

இயற்கை முலைகளா, சூரிய சந்திரன்?
வேளைக்கொரு முலை மாற்றி

ஒளிப்பால் கொடுப்பதேன்?

பூமிக்கு?”

என்னும் கவிதையில், ஒளிப்பால் அருந்தும் குழந்தையாகப் பூமியை உருவகிக்கின்றார். ‘உயிரின் ஆழம்’ என்னும் கவிதையில், சுற்றுச்சூழல் அக்கறையின்றி, மனித இனம் இருப்பதைப் பதிவு செய்கின்றார்.

“ஒரு காட்டின் மௌனத்தை உணர்ந்தவன் தன்

உயிரின் மூலத்தையே உணர்ந்தவனாகிறான்

நமது மூலத்தையே அழிப்பதில் தான்

நம் தலைமுறைகள் எவ்வளவு தீவிரமாக

இருக்கின்றன இன்று”

என்னும் கவிதைமூலம், உயிர் மூலமாகிய காட்டினை அழித்திடும் சுயநல மானுடச் சந்ததிகளை விமர்சனம் செய்கின்றார்.

“மனிதன் இழுத்த

மாமிச வண்டியில்

குதிரை கிடந்து

‘ஹை ஹை’ என்றது”

இவரது அங்கதக் கவிதைக்குச் சான்றாகும்.

சி. மணி: எஸ். பழனிசாமி என்ற வே. மாலி என்றழைக்கப்பட்ட சி. மணி, ‘எழுத்து’ இதழில் தமது கவிதைப் பயணத்தைத் தொடங்கியவர். எழுத்து இதழில் மட்டுமின்றிச் சேலத்திலிருந்து சோ. கிருஷ்ணமூர்த்தியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த ‘நடை’ இதழிலும் கவிதைகள் படைத்தவர். ‘யாப்பும் கவிதையும்’ என்னும் புதுக்கவிஞர்களுக்கு யாப்புத் தெரியவில்லை. புதுக்கவிதைக்கு உருவம் இல்லை முதலான விமர்சனங்களை முன் வைத்தவர்களுக்கு மறுப்புச் சொல்ல எழுதப்பட்ட நூலாகும். எள்ளல், பாலியல் அலைக்கழிப்பு, புராதானத் தொன்மம், பழந்தமிழ் இலக்கியத் தாக்கம், அகத்தின் இருளை உளவியல் நுட்பத்துடன் கவிதை ஆக்குதல் ஆகியவை இவரது செய்நேர்த்தி மிக்க கவிதைகளின் படைப்பு உத்திகளாகும். ‘வரும் போகும்’, ‘ஒளிச்சேர்க்கை’ புகழ்பெற்ற புதுக்கவிதை தொகுப்புகளாகும். இவருடைய கவிதைகள், க்ரியா பதிப்பகத்தால் தொகுக்கப்பட்டு, முழுத்தொகுப்பாக ‘இதுவரை’ என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளன.

‘நரகம்’ என்னும் நெடுங்கவிதையில், ‘காமம்’ மனிதனைப் படுத்தும் அவல உணர்வினைப் பதிவு செய்கின்றார்.

“போன யுகத்தில்

படித்த தோழி

எவளா வதொருத்

தீ

வரமாட் டாளா?”

என்னும் அடிகளில், காமத் தீயினைத் தணித்திடத் தோழியொருத்தியை அழைத்திடும் மனக்குரலைக் கேட்க முடியும். ‘நான்கு’ என்னும் கவிதையில், சி. மணியின் எள்ளல் தொனியினைக் கேட்கலாம்.

“துவைக்க வெளுத்தது துணி; காதலன்

சுவைக்க வெளுத்தது இதழ்; ஞர்யிறு

வெறிக்க வெளுத்தது நிலம்; வாழ்வு

நெறிக்க வெளுத்தது முடி”

என்று, வாழ்வியல் நெருக்கடியில் முடி நரைத்த பாங்கினைக் கிண்டலாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

பசுவய்யா: எழுத்து இதழில், கவிதைகள் படைக்கத் தொடங்கியவர். சுந்தர ராமசாமி என்னும் இயற்பெயர் கொண்டவர். தமிழின் நவீன இலக்கிய ஆளுமையின் அடையாளம். பசுவய்யா, கவிதைப் புனைப்பெயர். பல்வேறு சிற்றிதழ்களில் கவிதைகள் படைத்த பசுவய்யா, நவீன இலக்கியத்திற்காகத் தொடங்கி நடத்திய இதழ் காலச்சுவடாகும். நடுநிசி நாய்கள், யாரோ ஒருவனுக்காக என்பவை, இவருடைய புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். காலச்சுவடு பதிப்பகம் ‘107 கவிதைகள்’ என்னும் பெயரில், இவருடைய கவிதைகளை முழுத்தொகுப்பாக வெளியிட்டுள்ளது. வாழ்வியல் குறித்த அகக் கண்ணோட்டம், தத்துவச் சரடின் ஊடும் பாவுமாக குறியீட்டுத்தன்மை உடையவை பசுவய்யாவின் கவிதைகளாகும். ‘கதவைத் திற’ கவிதை புகழ்பெற்றது. காற்றைப் புதுயுகத்தின் குறியீடாகச் சுட்டுகின்றார்.

‘என் எழுத்து’ என்னும் பசுவய்யாவின் கவிதை, என்றும் நின்று நிலவப் போகும் சாகாத் தன்மை கொண்ட எழுத்திற்குக் குறியீடாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

“காற்றைத் திரித்து நகத்தைக் கிழித்து விளக்கேற்றி,

ஊனைக் கரைத்து உயிரைப் பிழிந்து எழுத்தாக்கி,

நெஞ்சைக் குத்தி விரலைத் தோய்த்துப் படைத்தேன்

திரியை எரித்தது விளக்கு

விளக்கை அணைத்தது காற்று

விரலையும் கரைத்தது குருதி

எனினும்,

என்னை அழிக்க யாருண்டு

எழுத்தில் வாழ்பவன் அன்றோ நான்”

என்னும் கவிதை, கவிஞரின் நிரந்தரத்துவத்திற்குக் குறியீடாக மாறுவதைக் காணலாம்.

எழுத்து இதழில் தி.சோ. வேணுகோபாலன், புதுக்குரல்கள் என்னும் இளையபெருமாள், கி. கஸ்தூரிரங்கன் ஆகியோர் எழுதிப் புகழ் பெற்றனர். எழுத்து இதழ் நின்ற பிறகு நடை, கசடதபற போன்ற இதழ்கள் மூலம், புதுக்கவிதைகள் படைத்துத் தமது இடத்தை நிலை நிறுத்தியவர்களாக ஞானக்கூத்தன் ஆத்மநாம், கல்யாணஜி, கலாப்ரியத ஆகியோரைச் சுட்டலாம்.

ஞானக்கூத்தன்: நவீன கவிதைத் துறையில் தொடர்ந்து இயங்கி வருபவர். திருமந்திரத்தைப் படித்த பாதிப்பால், அரங்க நாதன் என்னும் பெயரை ஞானக்கூத்தன் என்று மாற்றிக் கொண்டவர். எழுத்துவட்டக் கவிஞர்களோடு கொண்ட தொடர்பால், நடை இதழில் கவிதைகள் படைக்கத் தொடங்கியவர். எழுபதுகளில் கசடதபற, ழு, கவனம் ஆகிய சிற்றிதழ்களைத் தொடங்கி நடத்தியவர். அன்று வேறு கிழமை, சூரியனுக்குப் பின்பக்கம், கடற்கரையில் சில மரங்கள், மீண்டும் அவர்கள், ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள், பென்சில் படங்கள் ஆகியன, புதுக்கவிதை தொகுப்புகள், பாரதியின் புதுக்கவிதைகள், பூக்கவிதைகள், ந. பிச்சமுர்த்தியின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள், கதைகள், பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் ஆகியவை,

இவருடைய பதிப்புகளாகும். கவிதைக்காக, கவிதைகளுடன் ஒரு சம்வாதம் ஆகியவை கட்டுரைத் தொகுப்புகளாகும்.

சங்க இலக்கியத் தாக்கம், அங்கதம், சுற்றுச் சூழல் அக்கறை அந்நியமாதல் ஆகியவை, இவருடைய கவிதை உத்திகளாக இருந்தாலும், அங்கதத்தைத் தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில் அதிகம் கையாண்ட அங்கதக் கவிஞரென ஞானக்கூத்தனைச் சுட்டலாம். தோழர் மோசகீரனார், கொள்ளிடத்து முதலைகள், உயர்திரு பாரதியார், அம்மாவின் பொய்கள், சைக்கிள் கமலம், கம்பரின் திருமாளிகை, பலா, குரங்குகள் ஏன் பேசுவதில்லை ஆகியவை, புகழ்பெற்ற கவிதைகளாகும். ஞானக்கூத்தனின் குறுமொழிக் கவிதைகள் சில பின்வருமாறு:

“சூளைச் செங்கல் குவியலிலே

தனிக்கல் ஒன்று சரிகிறது”

“சமூகம் கெட்டுப் போய்விட்டதடா

சரி

சோடாப் புட்டிகள் உடைக்கலாம்

வாடா”

“கம்பளிப்பூச்சி கம்பளிப்பூச்சி

எங்கே போறே?

வழியில் ஒருத்தன் தண்ணீர் கொட்டிட்டான்

கம்பளி மாத்தப் போறேன்”

“கால்களுக்கிடையில் மடிப்பிதுங்கப்

படுத்துக்கிடக்கின்றன

ஹம்பியின் பாறைகள்”

என்னும் கவிதைகள், குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆத்மாநாம்: இலக்கியவாதிகள் அனைவரையும் கவர்ந்த ஆத்மாநாம், தமது 33 வயதில் அகால மரணமடைந்தவர். அபத்தமும், வாழ்வின் நெருக்கடியும், அந்நியமாதலும், இருத்தலியலும் இவருடைய கவிதைகளில் பயின்று வருகின்றன. ‘ழ’ கவிதை இதழின் ஆசிரியராக இருந்த ஆத்மாநாமின் கவிதைகள், பிரம்மராமனால் தொகுக்கப்பட்டுக் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தால்

வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வாழ்வின் நெருக்கடிகளுக்கு முத்தம் ஒன்றே தீர்வாக அமைவதை ஆத்மாநாம், முத்தம் என்னும் கவிதையில் தெரிவிக்கின்றார்.

“பஸ் நிலையத்தில்
ரயிலடியில்
நூலகத்தில்
நெரிசற்பூங்காக்களில்
விற்பனை அங்காடிகளில்
வீடு சிறுத்து
நகர் பெருத்து
சந்தடி மிகுந்த தெருக்களில்
முத்தம் ஒன்றுதான் ஒரே வழி”

என்னும் கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்யாணஜி: இவரது இயற்பெயர் எஸ்.கலியாணசுந்தரம். கல்யாணஜி என்னும் புனைப்பெயரில் கவிதைகள் படைத்து வருபவர். வாழ்வின் மீதான ஈர்ப்பும், அன்பும், ஈரமும் இவர்தம் கவிதைகளில் பயின்று வரும். முன்பின், அந்நியமற்ற நதி, உறக்கமற்ற மழைத்துளி, இன்னொரு கேலிச்சித்திரம், மணல் உள்ள ஆறு ஆகியவை, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். ‘பெருகுகிறது’ என்னும் கவிதை பின்வருமாறு:

‘நம்ப முடியவில்லை
வீடு கட்டக் கொட்டப்படுகிற ஆற்று மணலில் இன்னும்
சிப்பிகள் கிடப்பதை அதனினும் முடியாதது
சிப்பியின் உட்புறச் சுவர்களின் மினுமினுப்புக்குள் குதித்து
எல்லாச் சிறுபிள்ளைகளும் நீந்திக் கொண்டிருப்பதை
மணல் நறநறக்கிற சொப்பனங்களுக்கிடையே
அவர்கள் புரண்டுபடுக்கையில் பொத்திய கைகளுக்குள் புதைந்திருக்கும்
சிப்பிகள் இதயத்திலிருந்து பெருகுகிறது வற்றாத நதி ஒன்றின் பாடல்”

என்பதில் மணல் கொள்ளை, உயிரினங்களின் அழிவு குறித்து எடுத்துரைக்கின்றார்.

கலாப்ரியா: கலாப்ரியாவின் இயற்பெயர் சோமசுந்தரம். மண்ணுக்கு உரித்தான வாழ்வின், மனித குணங்களைக் கலாப்ரியா கவிதையாக்கி வருகின்றார். சசிகலா பெண் படிமம், இவருடைய கவிதைகளில் தொடர்ந்து வருகின்றது. வன்முறை, பாலுணர்வு, வாழ்வின் சிதைவுகள்

ஆகியவற்றைக் கவிதையாக்கியுள்ளார். கலாப்ரியா கவிதைகள் (முழுத்தொகுப்பு) அனிச்சம், வனம் புகுதல், நான் நீ மீன் ஆகியவை, இவருடைய முக்கியக் கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். 'சாத்தானும்' என்னும் கவிதையில், படிம தரிசனத்தை உணரலாம்.

“தொலைவில் புணரும்

தண்டவாளங்கள்

அருகில் போனதும்

விலகிப் போயின”

‘சலுகை’ என்னும் கவிதையில், உளவியல் சார்ந்த பாலியல் பார்வை நுட்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“அழகாயில்லாததால்

அவள் எனக்குத்

தங்கையாகி விட்டாள்”

‘ஆமென்’ என்னும் கவிதையில், ‘சசி’ என்னும் பெண் படிமத்தைக் காட்டுகின்றார்.

“சிலரின் சில

பிரார்த்தனைகள்

‘ஆமென்’ னுடன்

முடிகின்றன

என் - எல்லாப்

பிரார்த்தனைகளும்

‘சசியுடன்’ முடிகின்றன”

ஆகியவை, கலாப்ரியாவின் கவிதைகளில் சில சான்றுகளாம்.

வானம்பாடி இயக்கம் (1971)

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை வரலாற்றில் எழுபதுகளின் இடைப்பகுதியில், புதுக்கவிதையில் முற்போக்குப் பார்வை எழுந்தது. முற்போக்கின் அடையாளமாக, ‘வானம்பாடி’ இதழ்க் குழுக் கவிஞர்கள் விளங்கினர். புதுக்கவிதை, மக்களிடம் அதிகம் நெருக்கம் கொண்டதும், வானம்பாடிக் குழுவினரின் வருகைக்குப் பிறகே நிகழ்ந்தது. எழுத்து, நடை, கசடதபற, குருசேத்திரம் இதழ்கள் உருவாக்கிய, மனித மனத்தின் அகக்குரலைப் புறக்குரலாகச் சமுதாயத்தின் குரலாக வெளிப்படுத்திய கவிதை இயக்கம் வானம்பாடியாகும்.

தீவிரமான சமுதாயப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் கோஷங்களாகவும், மிகையுணர்வுச் சொற்களாகவும் கையாண்ட வானம்பாடிக் குழுக் கவிஞர்களின் உத்திமுறைகளின் குறைகளாக தமது கவிதைப் பயணத்தைத் தொடங்கிய வானம்பாடிக் கவிஞர்களில் மீரா, சிற்பி, புவியரசு, தமிழ்நாடன், மேத்தா, அக்னிபுத்திரன், சக்திகனல், கங்கைகொண்டான், ஈரோடு தமிழன்பன், இன்குலாப், பிரபஞ்சன், தேனரசன், சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். ‘நவநவமான உத்திகளில் புதுப்புது உருவ வாய்ப்புகளில் சமூகத்தில் நசுக்கப்பட்டவர்களின் நியாயங்களை உள்ளடக்கமாகப் புணையும் இலக்கியவாதிகள்’ என்று, தங்களைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர்கள்.

“எந்த இதயங்கள் வாடிய முகங்களைக்
கண்டபோதெல்லாம் விம்மித் துடிக்கின்றனவோ,
எந்த ஆத்மாக்கள் மனிதவாழ்வின் பரிபூரண
இன்பங்களுக்காகச் செயலாற்றுகின்றனவோ,
அந்தக் கண்களுக்கு
அத்தகு இதயங்களுக்கு
அத்தகைய ஆத்மாக்களுக்கு
இந்தப் படையல்களின் நோக்கும் போக்கும்
விளையும் பயனும் புலனாகும்
அவர்களுக்கே இம்மடல்கள் படையலாகின்றன”

என்பதே, மானுடம் பாடும் வானம்பாடிகளின் விலையிலாக் கவிமடலின் நோக்கமாக அமைந்தது. எழுத்து இதழ் உருவாக்கிய புதுக்கவிதையின் இடத்தை அடுத்த பரிணாமத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதில், வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளனர் எனலாம். வானம்பாடிக் கவிஞர்களில் முக்கியமானவர்கள் குறித்துக் காண்போம்.

மீரா: சிவகங்கை கண்ட கவிஞர் மீ. இராசேந்திரன். மீராவின் கனவுகள், கற்பனைகள் ஸ்ரீ காகிதங்கள். அக்டோபர் 1971இல் வெளிவந்து, புதுக்கவிஞர்களிடம் பெருந்தாக்கத்தினைச் செலுத்தியது. “சாவா? சந்திப்போம்; வாழ்க்கை நமக்கென்ன பூவா? புறப்படுவோம்; புல்லியரைத் தூள் செய்வோம்” என்னும் மீராவின் வரிகள், அண்ணாவால் பாராட்டப்பட்டு எடுத்தாளப்பட்டன. திராவிடச் சிந்தனையிலிருந்து முற்போக்கைத் தமது கவிதை படைப்பின் கொள்கையாகக் கொண்டு இயங்கியவர் மீரா. அன்னம் பதிப்பகம் மூலம் இளம் புதுக்கவிஞர்கள் படையினை உருவாக்கியவர். மீரா எழுதிய மரபுக் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு, மீரா கவிதைகள் என்னும் பெயரிலும், புதுக்கவிதைகள், கோடையும் வசந்தமும் என்னும் தலைப்பிலும் அகரம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ‘ஊசிகள்’ என்னும் மீராவின் கவிதைத் தொகுப்பு, அங்கத உத்திக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

கவிக்கோ விருது பெற்ற மீரா, அண்மையில் மறைந்தார். கவிஞர் அக்னிபுத்திரன் மீராவின் கனவுகள் என்று வானம்பாடிக் கவிஞர்களைச் சுட்டுவது, புதுக்கவிதையுலகில் மீராவின்

தாக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது. மீரா தம்முடைய பதிப்புப் பணியால் தம்முடைய படைப்புப் பணியை இழந்து விட்டாலும், இளம் புதுக்கவிஞர்களை அடையாளப்படுத்தி, நவ கவிஞர்களாக அவர்களை உருவாக்கியிருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும். மீராவின் அங்கத உணர்வுக்குக் 'கவியின் கனவு' என்னும் கவிதை சான்றாகும். இதில் அரசியல்வாதிகளின் கனவுகளைக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

“அரசியல்வாதியின் கனவுகள்

அழகான சங்கிலிக் கனவுகள்

பலர்பார்க்கும் படிக்கட்டுக் கனவுகள்

உள்ளாட்சி, நகராட்சி, உறுப்பினர்

சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.....

சந்தர்ப்பம் உருவானால் அமைச்சர்.....

அப்புறம் முதல்வர்.... முடிந்தால் பிரதமர்”

என்று, அரசியல்வாதிகளின் பதவி மோகத்தினைக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

சிற்பி: சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன், வானம்பாடிக் கவிஞர்களில் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர். கவிதை, அவருக்குள் வற்றாத ஜீவநதியாகப் பாய்ந்து வருகின்றது. வானம்பாடி இதழின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். 2001 ஆம் ஆண்டு மொழிபெயர்ப்புக்காகவும், 2003 ஆம் ஆண்டு 'ஒரு கிராமத்து நதி' கவிதைத் தொகுப்பிற்காகவும் இருமுறை சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றவர். மரபுக்கவிதையில் கால்பதித்துப் புதுக்கவிதையில் ஒளிபறவையாகச் சிறகடித்துப் பறக்கும் சிற்பியின் கவிதைகளில், கதைப்போக்கு, நாட்டுப்புறப்பாங்கு, அறிவியல் நுட்பம், தொன்மம், சூழல் அக்கறை, சமுதாய விமர்சனம், அங்கதம் ஆகிய போக்குகளைக் காணமுடியும். ஒரு சிமிழுக்குள் தம்மை அடக்கிக் கொள்ளாமல் ஆலமரமாகக் கவிதைத் துறையில் பரிசோதனைகள் நிகழ்த்தி வருபவர். 'நிலவுப்பு' புனைவியல் கூடிய கனவுலகக் கவிதைத் தொகுப்பு. சிரித்த முத்துகள், இன்பம் துன்பம் கலந்த மனவெளிப்பாட்டுக் கவிதைகள் ஒளிப்பறவை, மானுடம் பாடிய கவிதைகள், ஆதிரை – கவிதை நாடகம், சர்ப்பயாகம் - சமூகச் சிக்கல்களைச் சாடிய கவிதைத் தொகுப்பு. புன்னகை பூக்கும் புனைகள், சூரிய நிழல் - அறிவியல் மனக்கோலங்களின் தொகுப்பு, மௌன மயக்கம், விலைமகள் குறித்த கதைக் கவிதைத் தொகுப்பு, ஒரு கிராமத்து நதி – மலரும் நினைவுகள் தொகுப்பு. பூஜ்யங்களின் சங்கிலி – காலம் குறித்த பதிவு. பாரதி கைதி எண் 353 – பாரதி குறித்த சிறைப் பதிவு, 'முடுபனி', வாழ்வும் கவிதையும் கூடி முயங்கிய தொகுப்பு. பெருமூச்சுகளின் பள்ளத்தாக்கு, சூழல் அக்கறை கொண்ட தொகுப்பு. சிற்பியின் கவிதைகளை முழுத் தொகுப்பாகக் கவிதா, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம், மணிவாசகர் பதிப்பகம் ஆகியவை வெளியிட்டுள்ளன. 'மாதங்கி கேட்கிறாள்' என்னும் கவிதையில், சிற்பியின் சமூக அக்கறை, அங்கதம் ஆகியவற்றைக் காணமுடிகிறது.

“உடல் வலுவுக்கு இரும்பு சாப்பிடலாமா?

சுறுசுறுப்புக்கு எறும்பு சாப்பிடலாமா?

நாட்டில் குடிக்கத்
தண்ணீர் இல்லை
பாட்டில் தண்ணீர்
அனைவர் கையிலும்
மதுக்கடை விற்பனை
மட்டும் அமோகம்
இவர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர்
எப்படிக் கிடைக்கிறது”

என்னும் வினா, சிந்தனைக்கு உரியதாகும். சிற்பியின் மத நல்லிணக்கப் பார்வையினை, யார் அவன்? என்னும் கவிதை உரைக்கின்றது.

“வெந்த கடவுள் மொழிந்தான்
தெரியாதா உனக்கு?
ஒவ்வொரு தீயிலும்
எரிவது நான்தான்”

என்று, தமது சமூக உணர்வினை வெளிப்படுத்தும் கவிஞர், மண்வாசனையை மறக்காமல் இருப்பதை,

என் நீல ரத்தம்
என் ஆதிக் கவிதைகளின்
தொப்புள் கொடி
என் அந்திம சாசனத்தின்
ஏட்டுச் சுவடி
அந்தக் கிராமத்து நதி

என்றும் தெரிவிக்கின்றார்.

புவியரசு: வானம்பாடிகளில் தனித்து நிற்பவர். புதுக்கவிதைத் துறையில் மட்டுமின்றி, மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் சாதனைகள் படைத்து வருபவர். ‘மிர்தாத்தின் புத்தகம்’ ஒஷோவின் நூல்கள் இவரது மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளுக்குச் சான்று பகர்ப்பவை. இதுதான், புல்லாங்குழல், ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு, மீறல், கையொப்பம், இவருடைய முக்கியமான கவிதைத் தொகுப்புகள். பசித்த சிந்தனைகள், தும்மச்சி ஆகியவை அண்மைத் தொகுப்புகள். புவியரசுவின் கவிதைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, ‘முக்கூடல்’ என்னும் தொகுப்பாகவும் வெளிவந்துள்ளன. ‘கையொப்பம்’

கவிதைத் தொகுப்பாகக் சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றவர். அரசியல் கிண்டல், இயற்கை, தொன்மம், தத்துவம், காதல் என்று, இவரது கவிதைகளின் உள்ளடக்கம் அமைகின்றது. சிலுவைப் பாடு, ஏலி லாமா சபத்தானி, சிசிபஸ் என்னும் கவிதைகள் புவியரசுவிற்குப் புகழ் தேடித் தந்தவை. நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்கள் பறிபோய்க் கொண்டிருப்பதைப் புவியரசு,

“அன்பு மகனே, குறிப்பாக

இந்த மரத்தை விட்டுவிடாதே

இதுதான்

நமது ஊர் விவசாயிகள்

தூக்குப் போட்டுக் கொள்வதற்காக

ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது”

என்று, உலகமயமாக்கலால் இந்திய விவசாயம் அழிந்து வருவதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

மு. மேத்தா: இவர், பூமி உருண்டையைப் புரட்டக் கூடிய நெம்புகோல் கவிதைகள் படைக்க ஆசைப்பட்டவர். இவருடைய ‘கண்ணீர்ப்பூக்கள்’ கவிதைத் தொகுப்பு புகழ் பெற்றது. தேசப் பிதாவிற்கு ஒரு தெருப்பாடகனின் அஞ்சலி, அரளிப்பூக்கள் அழுகின்றன ஆகியவை சிறந்த கவிதைகள். கவியரங்கக் கவிதைகளை அதிகம் அரங்கேற்றியவர் மேத்தா. ஒற்றைத் தீக்குச்சி, என் பிள்ளைத் தமிழ், கனவுக் குதிரைகள், கம்பன் கவியரங்கில், என்னுடைய போதி மரங்கள், நந்தவன நாட்கள், ஒரு வானம் இரு சிறகு, ஊர்வலம், மனச்சிறகு, அவர்கள் வருகிறார்கள், நடந்த நாடகங்கள், முகத்துக்கு முகம், காத்திருந்த காற்று, திருவிழாவில் ஒரு தெருப்பாடகன், இதயத்தில் நாற்காலி, வெளிச்சம் வெளியே இல்லை, மனிதனைத் தேடி ஆகியவை மேத்தாவின் புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகள். ஆகாயத்திற்கு அடுத்த வீடு கவிதைத் தொகுப்பு, சாகித்ய அகாடமி பரிசுப் பெற்றது. நாட்டுப்புறப்பாங்கு, இதிகாசத் தொன்மங்கள், அங்கதம், கதைப்போக்கு, குறியீடு ஆகியன இவருடைய கவிதைகளின் உள்ளடக்கமாக அமைகின்றன. குற்றப்பத்திரிக்கை என்னும் கவிதையில், காதலி ஏற்படுத்தும் இரணங்களை இராமயணத் தொன்மத்தோடு இணைத்துப் பேசுகின்றார்.

“கம்பன் காவியத்தில்

வாலி வதை

கண்ணே நீ செய்வது

வாலிப வதை”

என்றுரைக்கின்றார்.

“உன்னுடைய படங்கள்

ஊர்வலம் போகின்றன

நீயேன்

தலைகுனிந்தபடி

நடுத்தெருவில்

நிற்கிறாய்”

என்னும் கவிதை, கலைநயச் செறிவுடையது.

ஈரோடு தமிழன்பன்: முற்போக்குச் சிந்தனையும், திராவிட இயக்கக் கோட்பாட்டின் தாக்கமும் நிறைந்த வானம்பாடிக் கவிஞர். பாரதிதாசன் மீது அளப்பரிய ஈடுபாடு கொண்டவர். தமிழன்பன் கவிதைகளில், சமுதாய விமர்சனமே அதிகம் இடம் பெறுகின்றது. புதுக்கவிதைகளில் பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொள்பவர். ‘ஒரு வண்டி சென்ரியு’ என்பது, தமிழில் எழுந்த முதல் சென்ரியு கவிதைத் தொகுப்பாகும். ‘சூர்யப் பிறைகள்’ ஹைகூ கவிதைத் தொகுப்பாகும். ஹைகூ, சென்ரியு, ஹொக்கு ஜப்பானிய கவிதை வடிவங்களைத் தமிழில் அறிமுகம் செய்து வருபவர். சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர், பாப்லோ நெருடா கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். ‘வணக்கம் வள்ளுவ’ என்னும் தொகுப்பிற்குச் சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றவர். தோணி வருகிறது, அந்த நந்தனை எரித்த நெருப்பின் மிச்சம், நாமிருக்கும் நாடு என்னும் தொகுப்புகள், புகழ் பெற்றவை. விடியல் விழுதுகள், தீவுகள் கரையேறுகின்றன. காலத்திற்கு ஒருநாள் முந்தி, ஊமைவெயில், நிலாவரும் நேரம், கருவறையிலிருந்து ஒரு குரல், நாமிருக்கும் நாடு, ஊர் பற்றி வந்த ஓசை, கிழக்குச் சாளரம், என் வீட்டு எதிரே ஓர் எருக்கஞ்செடி, உன் வீட்டிற்கு நான் வந்திருந்தேன் வால்ட் விட்மன் (புதுக்கவிதையில் முதல் பயண நூல். பனி செய்யும் பகல், மின்மினிக்காடு, தமிழோவியம், வார்த்தைகள் கேட்ட வரம், இரவுப் பாடகன், சென்னிமலை கிளியோபாத்திராக்கள் (முதல் லிமரைக்கூ வகைக் கவிதைகள்), மூன்று பெயர்களும் என் முகவரிப் புத்தகமும், கனவின் சில பக்கங்கள், இரவுப் பாடகன் ஆகியவை இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘ஆழிப்பேரலை’ என்னும் கவிதையில், இயற்கையோடு இயற்கையாக இருப்பதை மறந்ததால், சூழல் சீர்கேடுகளுக்கும், பேரழிவிற்கும் உலகம் ஆளாகி வருவதை எச்சரிக்கின்றார்.

“விண்மண்டலத்தைப்

புரிந்து கொண்டோம், நம்மால்தான்

விழுந்தன

ஓசோன் படலத்தில் ஓட்டைகள்

கடலின்

ஆழம் அறிந்து கொண்டோம், நம்மால்தான்

அதன்

வயிறு கலக்கும் அணுக்கழிவுகள்!

எனினும்,

மனிதனை

இயற்கைதான் மாற்றும், மாற்றுகிறது!

சுனாமி வந்ததால்

தமக்குள் இருந்த

மனிதனை எத்தனையோ பேர்

கண்டுபிடித்தார்கள்!”

என்னும் கவிதை, சுற்றுச்சூழலின் சீர்கேடுகளால் உருவெடுக்கும் இயற்கைச் சீற்றங்களைத் தமிழன்பன் பதிவு செய்கின்றார். இன்றைய நவீன தொலைக்காட்சிச் சூழல், கைப்பேசித் தொடர்புகளை,

“சோட்டா பீமாவைப்

பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்.

சொந்த மாமாவிடம்

ஒரு வார்த்தை பேசாது

சொல்லோடு

பிறக்காத குழந்தை கூடக்

கையில் ‘செல்’லோடு பிறக்கிறது”

என்று அங்கதப்படுத்தியுள்ளார்.

சக்திகனல்: வானம்பாடிகளில், சமுதாய விமர்சனம் சார்ந்த கவிதைகள் யாத்தவர். சக்திகனல் கவிதைகளில், நகைச்சுவை உணர்வு என்பது இழியோடி நிற்கும். மரபிலும் கவிதைகள் வழங்கும் சக்திகனல் ஏட்டு வடிவில் இருந்த அண்ணன்மார் சுவாமி கதைக்கு, எழுத்து வடிவம் கொடுத்தவர். ‘பண்பாட்டுக் காணியாளர் விருது பெற்றவர். கனகாம்பரமும் டிசம்பர் பூக்களும், தீரன் சின்னமலை (காவியம்), நீங்கள் கேட்டவை, வெடித்தது புரட்சி ஆகியவை கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘ஒரு ரோடுரோலரின் பவனி’, சக்திகனலின் முழுக்கவிதைத் தொகுப்பாக உள்ளது. முதல் வேலை நிறுத்தம், கலப்படசாமி கதை, சிவப்பு முக்கோணம் என்பன சிறந்தவை. அதிகாரி வீட்டின் அதிகாரத்தின் குணங்களைப் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றார்.

“அதிகாரி வீட்டுக்

கோழி முட்டை ஒன்று

குடியானவன் வீட்டு

அம்மியை உடைத்துவிட்டது!

உடைந்த அம்மியை

எடுத்துத் தூரத்தில் போட்டுவிட்டு,

பலத்த போலீஸ் பாதுகாப்போடு

கோழிமுட்டையை

மியூசியத்திற்கு அனுப்பி வைத்தோம்”

என்று, அதிகாரத்துவத்தின் எல்லைகளைக் கிண்டல் செய்கின்றார். எழுத்தாளர் சுஜாதா, சக்திகனலின் பின்வரும் கவிதையைப் பாராட்டியுள்ளார்.

“திருமணங்கள்

சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றனவாம்!

அப்படியானால்

என் கண்ணே

நம் திருமணம் மட்டும்

ஏன்

செட்டிப் பாளையத்தில்

நிச்சயிக்கப்பட்டது?”

என்பதன் மூலம், சக்திகனலின் நகைச்சுவை உணர்வை அறிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழ்நாடன்: சேலத்தில் வாழ்ந்து வரும் தமிழ்நாடன், வானம் பாடிக் கவிஞர். ‘ஏழு கார்ட்டுகளும் ஒரு வண்ண ஓவியமும்’ என்னும் ரிஷிகேஷ் பண்டாவின் ஓரிய மொழிச் சிறுகதைகளை மொழி பெயர்த்தமைக்காகச் சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றவர். கட்டுரை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு, வரலாற்று ஆய்வு என இயங்கி வருபவர். அங்கதம், தொன்மம், பாலியல், அறிவியல் நுட்பம், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு, மார்க்சியப் பார்வை ஆகியன, இவருடைய கவிதைகளின் உள்ளடக்கமாகும். அகல்யா, எழுத்தென்ப, அம்மா அம்மா, காமரூபம், வேள்வி என்பன. முக்கியத் தொகுப்புகள், தமிழ்நாடனின் கவிதைகளை முழுத் தொகுப்பாகக் காவ்யா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. ‘ஐவெநசஎநைற’ என்னும் கவிதையில், தமிழ்நாடனின் அங்கத உணர்வைக் காணலாம்.

“மீன்கண் மீனா

இன்டர்வியூக்கும் போனா!

கேள்வி கேட்டவர்

கண்கணைப்பட்டே,

சிணையாகிப் போனா!”

என்னும் கவிதையில், நகையுணர்வு இழையோடுகின்றது. அரசியல்வாதிகள் குறித்த விமர்சனத்தைச் 'சரமழை' என்னும் கவிதையில் தெரிவிக்கின்றார்.

“கூரையில் சரமழை கொட்டுவது மந்திரி
கும்பியை பசித்தணல் எரிக்குது மந்திரி
தேகத்தைக் கிழிசல் தின்னுமு மந்திரி
வாழ்க்கையில் தெம்பு கற்பகம் மந்திரி”

என்று, வர்க்கப் போராட்டத்திற்கான அழைப்பை விடுகின்றார்.

கோவை ஞானி: கவிஞராக உருவெடுத்த ஞானி இன்று மார்க்சிய விமர்சகராகத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அறியப்படுகின்றார். வானம்பாடி இதழில் ஞானி அகலிகை கதையை மறுஉருவாக்கம் செய்து படைத்த 'கல்லிகை' குறுங்காவியம் புகழ் பெற்றது. கௌதமன், இந்திரன், அகலிகை, வரவிருக்கும் ராமன் இந்நால்வரையும் வரலாற்றுத் தத்துவ மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் படைத்துள்ளார். அகலிகை அடிமைத்தனமும் சுரண்டலும் நிறைந்த மனித வர்க்கத்தின் குறியீடாக வருகின்றாள். கௌதமன் மத அடிப்படைவாதியாவும், இந்திரன் உடலையும், உடமையையும் முதலாகக் கொண்டு சுரண்டும் முதலாளியாகவும் காட்டுகின்றார். சபிக்கப்பட்ட அகலிகை மனத்தால் உடல் - உள்ளம், இன்பம் - ஞானம், ஆண் - பெண், சொர்க்கம்- நரகம், அடிமை - ஆண்டான், பேய் - தெய்வம் என்னும் இரட்டை நிலைகளில் அல்லல்பட்டுக் கல்லாகச் சிறைப்படுகிறாள்; கல்லிகையாகிறாள். அவளுக்கு விமோசனம் அளிக்க வரும் பொதுவுடைமை ராமன் தூரக் காட்சியில் அவள் கண்களுக்குத் தெரிகின்றான்.

“சுரண்டல் பிசாசின் தொல்லையிலிருந்து
உலகைக் காக்கும் உத்தமன்
அதோ வருகிறான்
விண்ணையும் மண்ணையும் தம் வசமாக்கி
வேதம் விரித்த முனிவனையும்
வீரம் பயின்ற இந்திரனையும்
தமக்குள் செரித்துக் கொண்டு
உலகம் பொது என உரக்க முழங்கி
உழைக்கும் சுரங்களை உயர்த்திச் செல்லும்
அந்தக் கோடி மனிதர் கூட்டத்தில்
என் ஆன்மா
முக்தி நோக்கி முன்னேறுகிறது”

என்று வர்க்க வேறுபாடுகளுக்கான குறியீட்டுக் காப்பியமாகவும், பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தின் சித்தாந்த குறியீடாவும் இதனைப் படைத்துள்ளார்.

பாலா: தமிழ்ப் புதுக்கவிதையுலகில் திறனாய்வளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராகச் சொற்பொழிவாளராகக் கவிஞராகப் பரிமாணங்கள் பெற்று அண்மையில் மறைந்தவர். பாலா கவிஞராக விளங்கிப் படைத்தவற்றில் இன்னொரு மனிதர்கள், திண்ணைகளும் வரவேற்பறைகளும், நினைவில் தப்பிய முகம் ஆகியவை முக்கியக் கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். ‘புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை’ இவரது சிறந்த புதுக்கவிதை ஆய்வு நூல் ‘அங்கதம்’ சார்ந்த உத்தி பாலாவின் தனிச்சிறப்பாகும்.

“அவனிடம் அதிகம் பேசியது

அவனைவிட

அவள் நகைகளே!

எனவேதான்,

புன்னகை போதாது

பொன்னகையும் வேண்டுமென

அடித்துச் சொல்கிறான் இப்போது”

என்று பெண்ணின் நகைகளால் கவரப்பட்ட ஆண்மகனைக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

“ஒரு மனிதன் வந்து தொட்டதும்

மரம்

விறகாகிப் போனது

இன்னொரு மனிதன் வந்து தொட்டதும்

விறகு இசையாகி மலர்ந்தது”

என்று மானுடநேயம் சார்ந்த புதிய சமூகம் உருவெடுக்க வேண்டிய தேவையினைக் குறியீடாகப் பேசுகின்றார்.

அபி: தமிழ்க் கவிதையுலகில் உளவியல், மனஉணர்வுகள் சார்ந்து கவிதைகள் படைத்து வருபவர். அபிபுல்லா என்னும் அபி. இருண்மை என்னும் உத்திக்குச் சான்றுகளாக இவரது கவிதைகளைச் சுட்டலாம். மௌனத்தின் நாவுகள், அந்தர நடை முக்கியத் தொகுப்புகள். இவரது கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு முழுமையாக வெளிவந்துள்ளன.

“விளைத்த வினை

விளைந்தது

விளைந்தவை உதிர்ந்து

மீண்டும் பெருகின

மீண்டும் பெருகின

மீண்டும்.....”

என்று வினையின் விளைவுகளைப் பதிவு செய்கின்றார்.

இன்குலாப்: சாகுல் அமீது என்னும் இயற்பெயர் உடைய இன்குலாப், பொதுவுடைமைத் தத்துவம் சார்ந்த கவிதைகளைப் படைத்தவர், படைத்தும் வருபவர். வர்க்க வேறுபாடுகளும், சுரண்டல்களும், சமூகச் சீரழிவுகளும் இவருடைய கவிதைகளின் மையமாகத் திகழ்கின்றன. இன்குலாப் கவிதைகள், வெள்ளை இருட்டு, சூரியனைச் சுமப்பவர்கள், கிழக்கும் பின்தொடரும் கூக்குரல், இன்குலாப் கவிதைகள் என்பன, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். இன்குலாப்பின் முழுக் கவிதைகளும் தொகுக்கப்பட்டுப் பொன்னிப் பதிப்பகம் ‘ஒவ்வொரு புல்லையும்’ என்னும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. போராட்ட வரலாறாக இன்குலாப்பின் கவிதைகள் விளங்குகின்றன.

“இந்தக்

குருஷேத்திரத்தில் எங்கள் கைகள்

ஆயுதங்களைக் கீழே போடவில்லை

மாறாக –

எங்கள் கைகளில்தான் ஆயுதங்கள் இல்லை”

“ஒரு முதுகு கூட

இனிமேல் குனியாது

நீ

கிழக்கே பார்த்தாலும்

மேற்கே பார்த்தாலும்

வடக்கே பார்த்தாலும்

தெற்கே பார்த்தாலும்

உன் -

காலுக்குக் கீழேயும்

உன் தலைக்கு மேலேயும்

சுட்டுப் பொசுக்கும் சூரியோதயம்

சுட்டுப் பொசுக்கும் சூரியோதயம்”

மேற்சுட்டிய இரண்டு கவிதைகளும் இன்குலாப்பின் வார்க்கப் போராட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடும் ஆயுதமாகக் கவிதைகளை அவர் படைத்து வருவதை, இவை புலப்படுத்துகின்றன.

தேனரசன்: “தேனரசன் கவிதைகளின் அர்த்த மையம், மனிதம் பற்றிய தீராத யோசனை நிறைந்த இக்கவிதைகள், வானம்பாடிகளின் முற்றுப் பெறாத கவிதை கொடைக்கு இன்னொரு அடையாளம்” என்று விமர்சகர் பாலர் இவரைப் பாராட்டுகின்றார். வாழ்வில் இழந்துவிட்ட அமரகணங்கள் கவிதைகளாக இவரிடம் உருவெடுக்கின்றன. வெள்ளை ரோஜா, மண்வாசல் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள்.

“மணப்பெண் வேடம்

உடலை மறைத்துப் பட்டு உடுத்தியதில்

உண்மையாய் வந்தது

நடிகைக்கு நாணம்”

“உண்ண ஒரு கவளம் அள்ளும் போது

எண்ணிப் பார்க்கலாம்

எத்தனைபேர் இதற்காக உழைத்திருப்பார்கள்”

ஆகியவை, குறிப்பிடத்தக்க கவிதைகள்.

ப.சிதம்பரநாதன்: வானம்பாடிக் கவிஞர் சிந்தனையோடு எழுதும் கலைஞர். அங்கதமும், நகைச்சுவையும் தோன்றக் கவிதைகள் படைப்பவர். ஓம் சக்தி இதழின் ஆசிரியாகப் பணியாற்றி வருபவர். அரண்மனைத் திராட்சைகள், பொய்கை இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். இந்தியச் சமுதாயத்திற்கான விடிவு? எப்போது கிடைக்கும் என்பதை, ‘நாங்கள் ஆடுகள்’ கவிதையில் தெரிவிக்கின்றார்.

“தூக்கிக் கொள்பவனையெல்லாம்

கர்த்தராகவே கருதும்

எங்கள் குட்டிகளுக்கு

ஆண்டவனே!

எப்போது நீ

புத்தியை வழங்குவாயோ?”

விஷம் என்னும் கவிதையில், விலைவாசி உயர்வினைப் பாம்பு விஷத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

“கட்டு விரியன்

பாம்பு கடித்தால்

ஒவ்வொரு கட்டுக்கும்

ஒரு மயக்கம் வருமாம் - இந்த

விலைவாசி விரியனுக்கு

எத்தனை கட்டுகளோ?”

ஆகிய கவிதைகள், சிறப்பு வாய்ந்தவை. வானம்பாடிக் கவிஞர்களில் சக்திகனலுக்கு அடுத்து, அங்கதபாணி நகைச்சுவையினை இவரிடம் காணமுடிகின்றது.

தனித்த புதுக்கவிதை ஆளமைகள்

வானம்பாடிக் குழுக் கவிஞர்கள் தவிர, இதே காலக் கட்டத்தில் புதுக்கவிஞர்கள் பலர் தங்களுடைய கவித்துவ ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தினர். அவர்களில் நா. காமராசன், கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், தேவதேவன், கந்தர்வன், பழமலய், வைரமுத்து ஆகியோர், கட்டத் தகுந்த ஆளுமைமிக்கப் படைப்பாளிகள் ஆவார்கள்.

நா.காமராசன்: வானம்பாடிக் கவிஞர்களுக்கு ஆதர்சமான கவிஞர். புதுக்கவிதையை வசனநடையில் கையாண்ட கவிஞர். இவரது கருப்பு மலர்கள் கவிதைத் தொகுப்பு, ஏப்ரல் 1971இல் வெளிவந்தது கருத்தியல் சார்ந்த புனைவுத் தன்மைகளும், நாட்டுப்புற உத்திகளும், படிமமும் இவருடைய கவிதைகளில் பயின்றுவரும். செக்நாட்டு அறிஞர் கமில்ஸ்வலபில், புதுக்கவிதையின் வெற்றிக்கு “ஒரே ஒரு சாட்சியம், நா. காமராசனின் கருப்பு மலர்கள்” என்று பாராட்டுகின்றார். சகாராவைத் தாண்டாத ஒட்டகங்கள், உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும். சூரியகாந்தி, தாஜ்மகாலும் ரொட்டித்துண்டும், காட்டுக்குறத்தி இவருடைய பிற கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். ‘அதுவரைக்கும்’ என்னும் கவிதையில், இலங்கைத் தமிழர்களைக் கொண்டு குவிக்கும் கவிதையில், இலங்கைத் தமிழர்களைக் கொண்டு குவிக்கும் சிங்கள இனவெறியர்களைக் கண்டிக்காத இந்தியாவையும், உலக நாடுகளையும் பின்வருமாறு விமர்சனம் செய்கின்றார்.

“யாழ்ப்பாணம்

அசோகவனம் ஆகிறது;

இலங்கைக்கு

இராவணனே தீ மூட்டுகிறான்!

இந்தியாவில்...

‘ராமராஜயம்’ என்றேனும் வரட்டும்

எங்களுக்கு

இப்போதே ‘ராமபாணம்’ வேண்டும்”

என்னும் அடிகள், நா. காமராசனின் சமுதாயப்பார்வையினையும் மனிதநேயக் கண்ணோட்டத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அப்துல்ரகுமான்: புதுக்கவிதையில் தனித்தன்மையை நிலை நாட்டியவர் ரகுமான். விமர்சகர் பலர் இவரை, சாரியலிசக் கவிஞர் என மதிப்பிடுகின்றனர். ரகுமானின் தாக்கம்பெற்ற புதுக்கவிஞர்கள் பலர். தமிழ்ப்பேராசிரியர், பதிப்பு ஆசிரியர், வக்பு வாரியத் தலைவர், கவிக் கோ என்னும் சிற்றிதழ் ஆசிரியர் எனப் பன்முக ஆளுமை பெற்றவர். கவியரங்குகளில் வானம்பாடியாகச் சிறகடித்த ரகுமானைக் கண்ணதாசன், ‘தமிழ்நாட்டு கலில் ஜிப்ரான்’ என்று பாராட்டியுள்ளார். ‘கவிக் கோ’ என்றும் பாராட்டப்படுகிறார்.

‘ஆலாபனை’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பிற்காக, 1999இல் சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றவர். பால்வீதி, நேயர் விருப்பம், சலவைமொட்டு, சுட்டுவிரல், மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம், பறவையின் பாதை, சொந்தச் சிறைகள், பித்தன் ஆகியவை, கவிதைத் தொகுப்புகள். கவிதை நடையில் உரைநடை, கவிதைத் தொகுப்புகள் படைப்பது, ரகுமானின் தனிப்பாணியாகும். உன் கண்ணால் தூங்கிக் கொள்கிறேன், அவளுக்கு நிலா என்று பெயர், முட்டைவாசிகள், பூப்படைந்த சப்தம், தொலைப்பேசிக் கண்ணீர், நெருப்பை அணைக்கும் நெருப்பு, ரகசியப்பூ, காக்கைச் சோறு, உறங்கும் அழகி, கடவுளின் முகவரி ஆகியவை, கட்டத்தகுந்த தொகுப்புகளாகும். ‘தவறான எண்’ கவிதையில், ரகுமான் மதநல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.:

“ஆலய மணி ஓசையும்

மகுத்தியின் அழைப்பொலியும்

காற்றில் கரைந்து சங்கமிக்கும் அர்த்தம்

இவர்களுக்கு எப்போது விளங்கும்?”

என்று, நம்மைச் சிந்திக்க தூண்டுகிறார். படிமங்களையும், இதிகாச, விவிலயம் சார்ந்த தொன்மக் குறியீடுகளையும் அதிகம் கையாள்வது ரகுமானின் பாணியாகும். கி.பி.யூதாஸ் என்னும் கவிதையில், சுயநல அரசியலைக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

“யூதாஸ்

உயிர்த்தெழுந்து விட்டான்;

ஒவ்வொரு ஏசுவின் வருகைக்கும்

அவன் ஆவலோடு

காத்திருக்கிறான்;

ஏனெனில்,

.... அவன் விற்பதற்கு

.... ஏசுவின் இரத்தம் வேண்டும்”

என்று, தூய்மையான அரசியல் மலர் வேண்டிய தேவையினை வலியுறுத்துகின்றார்.

தேவதேவன்: இயற்கை நேசிப்பும், மனிதநேயமும் தேவதேவன் கவிதைகளில் மையமாக இழையோடி நிற்பவை. தூத்துக்குடியில் வாழும் கவிஞர். புதுக்கவிதையின் தனித்த ஆளுமை மிக்கவராக, ஜெயமோகன் அவரை மதிப்பிட்டிருக்கின்றார். தொன்மங்களும், படிமங்களும், குறியீடுகளும், சூழல் அக்கறையும் இவருடைய கவிதைகளில் காணமுடியும். குளித்துக் கரையேறாத கோபியர்கள், நார்சியஸ் வனம், விண்ணளவு பூமி, விரும்பியதெல்லாம், விடிந்தும் விடியாப் பொழுது, மார்கழி ஆகியவை, முக்கியத் தொகுப்புகள். தேவதேவன் கவிதைகள் முழுத்தொகுப்பாக தமிழினிப் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தேவதேவனின் இயற்கை நேசிப்பினை, “வானில் தவழும் மேகங்கள்” கவிதையில் காணலாம்.

“வானில் தவழும் மேகங்கள்

அவை கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்கின்றன

என்றாலும்,

தாங்கள் உயர்வு தாழ்வுடைய

தனித்தனி இனம் என்று

அவை ஒருநாளும் எண்ணியதில்லை;

வாழ்வின் இன்ப ஒளியில் மிதந்தவாறு

பிரிந்தும் கூடியும், கூடியும் பிரிந்தும்

ஓசையின்றி ஆரவாரமின்றி

எப்போதும் எல்லோருடனுமாய்

அவை இணக்கத்துடன் வாழ்கின்றன

தனிமை, அச்சம், பகைமை, போர், வெறுப்பு,

வறுமை, துயரம் இவை அவற்றின்

அகராதியில் இல்லாச் சொற்கள்”

என்று இயற்கையின் சமத்துவ குணத்தைச் சுட்டி, மானுட இனத்திற்கு நீதி புகட்டுகின்றார்.

த. பழமலய்: வானம்பாடிக் கவிஞர்களுக்குப் பிறகு, மக்களின் மண்மொழியினைக் கவிதைகளில் பதிவு செய்தவர்; ‘தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் கி.ரா’ என இவரைச் சுட்டலாம். ‘சனங்களின் கதை’ மக்களின் வாழ்க்கையினை அவர்கள் மொழியில் எடுத்துரைக்கும் கவிதைத் தொகுப்பு குரோட்டன்சுகளோடு கொஞ்சம் நேரம்’, இலைகளின் கதையினைப் பேசும் தொகுப்பு.

‘இவர்கள் வாழ்ந்தது’ சாதிகளின் போராட்ட வரலாற்றைப் பேசும் தொகுப்பு. ‘இன்றும் என்றும்’ கவிதையில் கூறப்பட்ட கதை வடிவம் ‘முன் நிலவுக்காலம்’ கவித்துவச் செறிவடைய தொகுப்பு. ‘புறநகர் வீடு’, ‘உலக நடப்புகள்’ நிலம், மனை ஆக்கிரமிப்புகளைப் பேசும் தொகுப்பு. ‘இரவுகள் அழகு’, வாழ்வின் துயரங்களை எடுத்துரைக்கும் தொகுப்பு. ‘வேறு ஒரு சூரியன்’ வாசகனை ஆழ்ந்த அமைதிக்கும் அழகியல் உணர்விற்கும் அழைத்துச் செல்லும் வந்துள்ளன. ‘பேராண்டி’ என்னும் கவிதையில், குழந்தையின் மொழியினைப் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார்.

“சித்தார்த்தன் பெயர்

கூப்பிடுவது “சித்து”

கேட்டால் “இத்து” என்பான்.

“க-ர-டி; சொல்”

“க-ர-டி!

ராசலெட்குமி, இவனுக்கு

ஆசலெட்குமி!”

என்று குழந்தைகளின் முரண் இயல்பு விளையாட்டுக் குணத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

ராஜசுந்தரராஜன்: புதுக்கவிதைகளைத் தேர்ந்த கலைஞனுக்குரிய நுட்பத்துடன் படைப்பவர். மனித அனுபவத்தின் குரல்களை கவிதைகள். இவருடைய கவிதைகளை ‘முகவீதி’ என்னும் பெயரில் முழுத் தொகுப்பாகத் தமிழினிப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. ‘வறட்சி’ என்னும் கவிதையில், வறண்டு கிடக்கும் நீர்நிலைகளையும், நிலங்களையும் காட்டுகின்றார்.

“வானுக்கு இல்லை இரக்கம், பூமிக்கு

வெயில் என்று வருகிறது நெருப்பு

காற்றுக்கு விடை சொல்லித்

துக்கித்து நிற்கிறது வீதி

அடி உறைகளும், கிணற்றுக்குள்

வாய் வறண்டு

சுருண்டுவிட்டன

தாகித்து அணுகுகிற வாளிக்கு

என்ன பதில்?

கறங்குவெள் அருவி கல்அலைத்து ஒழுகிய

பறம்பும் இன்று வெறும் பாறை”

என்று சூழல் மாற்றத்தின் விளைவுகளைப் பேசுகின்றார்.

விக்ரமாதியன்: சுயசிதைவுகள், சமூகச் சிதைவுகள், கழிவிரக்கத்தின் சோகம், சைவ பக்தி இலக்கியத்தின் கூறுகள் ஆகியவற்றை இவருடைய கவிதைகளில் காணலாம். விக்ரமாதியன் கவிதைகள், முழுத்தொகுப்பாகச் சந்தியா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் வந்த தொகுப்பு, 'வியாழக்கிழமையைத் தொலைத்தவன்'.

“சௌந்தர்யக் கூச்சம்

சாப்பாட்டுக்குத் தரித்திரம்”

“ஒரு மந்திரம்

திரு மந்திரம்

சைவன் சாக்கடையில்”

“ஏழைப் பிள்ளைமார் வீடுகளில்

ஏராளமாய் மூட்டைப் பூச்சிகள்”

என்பன போன்ற நறுக்குத்தெறித்தாற் போன்ற கவிதைகளைப் படைப்பது. விக்ரமாதியனின் முத்திரையாகும்.

பரிணாமன்: முற்போக்குத் தத்துவங்களை உள்ளடக்கியும், சுரண்டல்களை எதிர்த்தும் சமதர்மத்தின் பொதுவுடைமைக் குரல்களாய் ஒலிப்பவை, பரிணாமனின் கவிதைகள். ‘ஆகஸ்டும் அக்டோபரும்’ இவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பு பரிணாமன் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுச் செண்பகா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

“உற்பத்திப் பெருக்க

தேச முன்னேற்றம்

உனதிந்தப் பழைய தாலாட்டில்

உயிரே யில்லையம்மா

யாருக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம்?

யாருக்குத் தேச முன்னேற்றம்”

என்று ஏகபோக முதலாளித்துவச் சுரண்டலை எதிர்த்து, ‘நானும் நீயும் நமக்கு இடையிலும்’ கவிதையில் குரல் கொடுக்கின்றார்.

கந்தர்வன்: முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இதயத் துடிப்பாகச் செயல்பட்டவர். கந்தர்வன் கவிதையென்பது போராட்டக் குணமுடையது; அநீதிகளைச் சுட்டெரிக்கும் ஆயுதம் என நம்பியவர். அண்மையில் மறைந்த கவிஞர். மீசைகள், கிழிசல்கள், சிறைகள் இவருடைய முக்கியக்

கவிதைத் தொகுப்புகள். கந்தர்வன் கவிதைகளைத் தொகுத்துச் சந்தியா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. ‘கிழிசல்கள்’ என்னும் கவிதை, இந்தியச் சமூகத்தில் நிலவும் வர்க்க ஏற்றத்தாழ்வினைப் பேசுகின்றது.

“ஆரியப்பட்டா வானத்தைக் கிழித்தது;

அணுகுண்டு சோதனை

பூமியைக் கிழித்தது;

அரைக்கைச் சட்டைகள்

கிழிந்தது மட்டுமே

மனத்தில் நிற்கிறது;

எல்லாம் கிழிந்த

எங்கள் தேசத்தில்,

வாய் கிழிவது மட்டும்

வகை வகையாயிருக்கும்”

என்று கவிதைச் சாட்டையினை ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு எதிராக வீசுகின்றார்.

பஞ்சு: க. பஞ்சாங்கம், தமிழ் இலக்கிய உலகம் அறிந்த சிறந்த திறனாய்வாளர் “நவீன வாழ்வின் வெறுமையையும், நம்பிக்கை இன்மையையும் மீறி நிற்கும் தொன்ம, மனக்கவிதைகள்; ஆதிக்கரங்களின் அதிர் நரம்புகள்” என்று தமிழ்ச்சி தங்க பாண்டியன், இவர் கவிதைகளை மதிப்பிட்டுள்ளார். வார்த்தைகள் பிறக்குமிடம், பயணம், நூற்றாண்டுக் கவலைகள், ஒட்டுப்புல் ஆகியவை இவருடைய முக்கியத் தொகுப்புகள், ‘சாப்டுவேர்’ என்னும் கவிதையில், இன்றைய மென்பொருள் உலகில் மனிதர்கள் சக்கைகளாக உறிஞ்சப்பட்டுத் துயருறுவதைப் பதிவு செய்கின்றார்.

“எனக்கு அறுபத்து ஐந்து

அவனுக்கு இருபத்து ஐந்து

ஜன்னலோரம் தேடி அமர்கிறேன்

பரவசம் அடைகிறேன்

அந்த சாப்டுவேர்

தனக்கு மட்டும் கேட்கும்படி

காதில் கருவியோடு வந்தமர்கிறான்

முகத்தில் காற்றுப்பட்ட கணத்தில்

பிணமாய் என் தோளில்
பாவம் அந்தப் பயணம்
பரிதாபம் அந்த வாழ்க்கை”

என்று மென்பொருள் துறையில் நடக்கும் உழைப்புச் சுரண்டலைப் பதிவு செய்கின்றார்.

வைரமுத்து: திரைப்படப் பாடலாசிரியாகப் புகழ் பெற்றவர். தமிழ்த் திரையுலகில் மட்டுமின்றிப் புதுக்கவிதை உலகிலும் சாதனைகள் படைத்து வருபவர். அங்கதம், படிமம், குறியீடு, தொன்மம், சமுதாய விமர்சனம், நாட்டுப்புறப்பாங்கு, அறிவியல் நுட்பம் ஆகியன, இவருடைய புதுக்கவிதை உத்திகளாகப் பயில்கின்றன. ‘வார்த்தைகளை வானவில்லாக்கி, வண்ண ஜாலங்களை வாரியிறைக்கும் வண்ணக் கவிஞர்’ என்று இவரைப் பாராட்டுவார். ‘கவிப்பேரரசு’ என்று, சிறப்பிக்கப்படுகிறார்.

வைகறை மேகங்கள், இவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பு. கொடிமரத்தின் வேர்கள், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல, இன்னொரு தேசிய கீதம், கவிராஜன் கதை, சிகரங்களை நோக்கி, தண்ணீர்த் தேசம், பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, தமிழுக்கு நிறமுண்டு ஆகியவை, இவருடைய புகழ்பெற்ற கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘கள்ளிக்கட்டு இதிகாசம்’ நாவலுக்காகச் சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றவர். அண்மையில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புகள், கொஞ்சம் தேநீர் நிறைய வானம், கருவாச்சி காவியம் ஆகும். ஆறுமுறை சிறந்த திரைப்படப் பாடல் ஆசிரியராகத் தேசிய விருது பெற்ற வைரமுத்து, தொடர்ந்து கவிதைத்துறையில் இளமையோடு இயங்கி வருபவர். வைரமுத்துவின் மகன் கபிலன் வைரமுத்துவும், புதுக்கவிஞராகத் தொகுப்புகள் வெளியிட்டுள்ளார். ‘ஒரு காலத்தில் ஒரு குளம் இருந்தது’ என்னும் கவிதை, கவிஞரின் சுற்றுச்சூழல் மீதான ஈர்ப்பைப் பதிவு செய்கின்றது.

“தண்ணி பெருத்த கொளம்
தாமரைப்பூப் பூத்த கொளம்
ஊருக்குத் தெம்பக்கம்
ஒருக்களிச்சுப் படுத்தகொளம்
.....
காடுகரை போனவர்க்கும்
காக்கா குருவிகட்கும்
ஆடுமாடு அத்தனைக்கும்
அனுசரணையான கொளம்
மனுசப்பயக்கூடி
மண்ண ஏமாத்த

மழையெல்லாம் கூடி
மனுசன ஏமாத்த
இன்னைக்குத் தேதிக்கு
இல்லேன்னு போனகொளம்
என்னைக்கு நெனச்சாலும்
எங்கண்ணில் உப்புக்கொளம்”

என்று, நீர்நிலைகளை அழித்துவரும் நவீன வாழ்க்கை முறையினைக் குளத்தின் அழிவுமூலம் காட்டுகின்றார்.

நவீன அலை: வானம்பாடிகளை அடுத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளில் தேக்கம் நிகழ்ந்தாலும், புதிய கவிஞர்களின் வரவு புதுக்கவிதைகளில் புதிய அலைகளை ஏற்படுத்தியது. செறிவான சொற்கள், நகர்மயமாதலின் விளைவுகள், உலகமயமாக்கலின் நுகர்வு கலாச்சாரம் அனைத்தும் சேர்ந்து, நவீனத்துவ மொழியினைப் புதுக்கவிதைகளுக்கு அளித்தன. 1980க்குப் பிறகு புதிய போக்குகள் மலர்ந்தன. பெண்ணியமும், தலித்தியமும் புதுக்கவிதைகளில் அதிகம் இடம்பிடித்தன. நவீனத்துவ அலையின் முக்கியமான சில கவிஞர்களைப் பற்றிக் காண்போம்.

சுகுமாரன்: நவீனத்துவத்தின் முகமாகச் சுகுமாரனைச் சுட்டலாம். சுகுமாரனிலிருந்து தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளின் நவீனத்துவ அலை தொடங்குவதாகக் கருதலாம். பிரமிளின் செறிவான கவிதை மொழி, எள்ளல், தொன்மத்தின் நுட்பம், வானம்பாடிகளின் சமூக மற்றும் மனிதநேய அக்கறை அனைத்தும் கலந்த படைப்பாளியாகச் சுகுமாரன் திகழ்கின்றார். சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்புகள், விமர்சனங்கள் என்று இயங்கி வருபவர். கோடைக்காலக் குறிப்புகள், பயணியின் சங்கீதங்கள், சிலைகளின் காலம், வாழ்நிலம், நீருக்குக் கதவுகள் இல்லை, என்பன முக்கியமான தொகுப்புகள். சுகுமாரன் கவிதை தலைப்பில், உயிர்மைப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. ‘துணையறிதல்’ கவிதையில், காதலின் நுட்ப உணர்வினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“உடம்பின் கூக்குரல் காமமெனில்

மனத்தின் சைகைதான் காதலா?

நான்

இரண்டுமுறை பெண் வசப்பட்டவன்

உடம்பாக ஒருமுறை

மனமாக ஒருமுறை

பெண் என்பவள்

உடம்பின் கோஷமோ

மனத்தின் நிசப்தமோ அல்லவென்று

கற்பித்தவள் நீ

உனது பாடம்:

வண்ணத்துப்பூச்சி யெனில்

உடல் மட்டுமல்ல

சிறகு மட்டுமல்ல காற்றும்”

என்று உடல், மனம் கடந்த காதலின் அபூர்வநிலையினைச் சுட்டுகின்றார்.

இந்திரன்: கவிஞர், கலை இலக்கிய விமர்சகர் ‘அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்க வானம்’ மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை மூலம், ஒடுக்கப்பட்டோர் இலக்கியத்தைத் தமிழில் தொடங்கி வைத்தவர். தமிழ், ஆங்கிலம் என்னும் இரு மொழிகளில் எழுதி வருபவர். சாரியலிசம், அந்நியமாதல், நகர்மயமாதல், கடல் சார்ந்த படிமங்கள் ஆகியன இவருடைய கவிதை உத்திகளாக அமைகின்றன. திருவடிமலர்கள், அந்நியன், முப்பட்டை நகரம், சாம்பல் வார்த்தைகள், மின்துகள் பரப்புக் கவிதைத் தொகுப்புகள், ஞலடயடிநள மூக ஞடைநெடந யுஉசலடடை ஆழழெ ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட தொகுப்புகள் ‘இசை மரம்’ என்னும் கவிதை, படிமப்பாங்குடன் அமைந்தது.

“மரம்

இசையால் நிரம்பியது

அதிகாலையில்

ஈரக்காற்று முழுவதும்

இசைக்குறிப்புகள்

அடிவானத்து மேகங்களில்

இசையின் கசிவு

வானம் முழுவதும்

இசையைப் பூசின சிறகுகள்

கடற்கரைச் சாலையில்

வாகன நடமாட்டம் தொடங்க,

காணாமல் போயிற்று இசைமரம்”

என்று அதிகாலை விடியலை இசைப் படிமத்துடன் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுகின்றார். ‘பறவைகள் ஒருவேளை தூங்கிப் போயிருக்கலாம்’ என்னும் ஒரியா மொழிக் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழி

பெயர்த்தமைக்காக, 2011 ஆண்டிற்கான மொழி பெயர்ப்புப் படைப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றுள்ளார். அண்மையில் ஐரோப்பிய மொழிக் கவிஞர்கள் பற்றித் ‘தோட்டத்து மேசையில் பறவைகள்’ என்னும் நூல் வழியாக அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

இரவிசுப்பிரமணியம்: வாழ்வின் அல்லல்களைக் கடந்து செல்லும் கவிதை நுட்பம் ரவியுடையது. உறவுகளின் புறக்கணிப்பு, அன்பின் கனவு விட்டுச் செல்லும் கால்தடங்கள் இரவியுடையவை. இரவி கவிதையைப் பயிற்சியிலிருந்து தொடங்காமல், இதயத்திலிருந்து தொடங்குகிறார். ஒப்பனை முகங்கள், காத்திருப்பு, காலதீத இடைவெளியில், சீம்பாலில் அருந்திய நஞ்சு என்பன இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘உபயோகம்’ என்னும் கவிதையில், எதற்கும், எப்பொருளுக்கும் பயன் கருதி வாழும் சமூகத்தைக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

“ரோஜா என்றால் கொள்ளை அழகு

துளசியின் புனிதம் ஊறறியும்

செம்பரத்தை அர்ச்சனைக்கு

ஓம இலைசெரிமானத்துக்கு

வில்வ இலை சர்க்கரைக்கு

வெண்டை மூளைக்கு

பார்வைக்கு அழகாய்ப் பட்டன் ரோஸ்கள்

எதற்கு இடையில் கொழித்துச் செழித்த

இந்தக் குரோட்டன்சுகள்

பிடுங்கி எறியுங்கள் என்கின்றான்

எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகத்தை

உணர முடியுமா நம்மால்”

என்று பயன் கருதி வாழும் வழக்கம், எல்லாச் சூழலிலும் பொருந்தாது என்கின்றார்.

மனுஷ்யபுத்திரன்: உயிர்மையப் பதிக்கமும், உயிர்மை இதமும் நடத்தி வருபவர். புதுக்கவிதையில், புதிய உச்சங்களைத் தொட்டு வருபவர். புதுக்கவிதையின் நவீன மொழியினை, இவருடைய கவிதைகளில், தரிசனம் செய்ய முடியும். அப்துல் ஹமீது என்னும் இயற்பெயரினையுடைய மனுஷ்யபுத்திரனின் கவிதைத் தொகுப்புகளாக, மனுஷ்யபுத்திரனின் கவிதைகள், என் படுக்கையறையில் யாரோ ஒளிந்திருக்கிறார்கள், இடமும் இருப்பும், நீராலானவை, மணலின் கதை, கடவுளுடன் பிரார்த்தித்தல், அதீதத்தின் ருசி, இதற்கு முன்பும் இதற்குப் பிறகும் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. ‘மழை மிருகம்’ என்னும் கவிதையைச் சாரியலிசப் படிமமாகப் படைத்துள்ளார்.

“இன்றைக்குத்

தெற்கு நோக்கிப் போகிறது
 மழை மிருகம்;
 இலட்சோப இலட்சம்
 நீர்க்கால்களால்
 தவழ்ந்தும்
 படர்ந்தும் தாவியும் செல்கிறது;
 மழை மிருகத்திற்குப்
 பிறவியிலேயே பார்வை இல்லை;
 வெளிச்சத்தைக் குடித்தபடி இருளில் செல்கிறது;
 மழை மிருகத்தைத்
 தடுப்பவர் ஒருவருமில்லை;
 அது
 கடவுளின் குரலுக்குக்கூடச்
 செவி சாய்ப்பதில்லை”

இது, மழைக்கு மிருக உருவகம் கொடுத்து சாரியலிச பாணியில் செல்லும் நவீனத்துவக் கவிதையாகும்.

தபசி: கவித்துவ நேர்மையுடன் கவிதை படைப்பவர் தவசி, மனத்தடையற்ற தீவிர வாசிப்பின் மூலமாக மட்டும்தான் நவீன கவிதையின் நுட்பத்தையும் மேன்மையையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்கின்றார். திருச்சியில் வாழ்ந்து வரும் இக்கவிஞரின் தொகுப்புகளாகக் குறுவாளால் எழுதியவன், மயன் சபை ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன.

“நீ தராத
 முத்தத்தின் சப்தத்தை
 இசைத்தட்டில்
 சேமித்து வைத்திருக்கிறேன்!
 எப்போது
 கேட்கப் போகிறாய்?
 நெடுநாள் காத்திருந்து
 உன்னிடம் வந்தேன்;

நீ நிராகரிக்கவில்லை

நான் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்;”

என்று அங்கதம் சார்ந்தும், நுட்பப் பார்வைகள் கலந்தும் கவிதைகள் படைத்து வருகின்றார்.

அமலன் ஸ்டேன்லி: படிப்பவர் மனத்தில் துல்லியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துபவை இவருடைய கவிதைகள். சுற்றுச்சூழல் அக்கறை, கிறித்தவத் தொன்மம் சார்ந்த ஈர்ப்பு, மனித நேயம் ஆகியவற்றை இவருடைய கவிதைகளில் காணலாம். ‘மேய்வதும் மேய்ப்பதும் யாது’ என்பது, இவரது கவிதைகள் அடங்கிய முழுத் தொகுப்பாகும்.

“மண்ணிற்கும் மரத்திற்குமான

நீரோட்டமும்

அண்மைப் பூக்களின் இடையேயான

மகரந்தப் பரிமாற்றமும்

புலப்படாது நிகழும்

நாளையின் புத்தம்புதுச்

சேதியினைத் தாங்கிய வண்ணம்

மானுடம் புரிந்து கொள்ளட்டும்

விதைகள் தீர்மானிப்பதில்லை

எங்கே முளைப்பதென்று”

என்று இயற்கைச் சங்கிலியின் உறவுமுறை நுட்பத்தைப் பதிவு செய்கின்றார்.

மகுடேசுவரன்: அங்கதமும், தொன்மமும், சூழலியல் அக்கறையும், கொங்கு வட்டார வழக்கும் மிகுந்த கவிதைகள் இவருடையன. இவரது ‘காமக்கடும்புனல்’ என்னும் தொகுப்பு, முற்றிலும் காமம் சார்ந்த பாலியலைப் பேசுவது, ‘மண்ணே மலர்ந்து மணக்கிறது’, அடுத்து வந்த கவிதைத் தொகுப்பாகும். அந்நியச் செலாவணி என்னும் பெயரில், பூமியின் கனிமங்களைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் செயலை, ‘ஏற்றுமதி’ என்னும் கவிதையில் சுட்டுகின்றார்.

“தாது மண்ணை ஏற்றுமதி செய்கிறேன்

உங்கள் முதாதைகளின்

வியர்வையும் உதிரமும் கலந்து

கனிமமாகக் கரைந்திருகிய மண்ணுக்கு

நல்ல கிராக்கி

பூமியின் ஒரு பகுதியைத் தோண்டி
இன்னொரு பகுதிக்கு
அனுப்பிக் கொண்டேயிருக்கலாம்
உம் வசிப்பிடங்கள்
சுரங்கங்களுக்குள் அமையலாம்
சுரங்கங்கள் வறண்டபிறகு
நான் உங்களிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன்”

இலட்சுமி மணிவண்ணன்: கனவுக்கும் நிகழ்வுக்குமான மெல்லிய நூலிழையைக் களைந்து, தூக்கத்தின் கனவு நிலையினை மறுபடைப்பாகத் தோற்றம் கொள்ளச் செய்வன இவருடைய கவிதைகள். சங்கருக்குக் கதவற்ற வீடு, வீரலட்சுமி, எதிர்ப்புகள் மறைந்து தோன்றும் இடம் என்பன, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும்.

“எனது உடலுக்குள்
நான்கு தலை கொண்ட
பிசாசு ஒன்று கடிகாரப் பெண்டிலமாய்
ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது
தலைகீழாக”

என்னும் ‘கசப்பு’க் கவிதையின் அடிகள், சாரியலிச கனவுப் படிமமாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம்

மு. சுயம்புலிங்கம்: கரிசல் பூமியின் வெயிலையும், கண்ணீரையும் அதன் மண்வாசனையோடு அதன் யதார்த்த மொழியில் முன் வைத்து வரும் கரிசல்காட்டுக் கவிஞர். ஊர்க்கூட்டம், நிறம் அழிந்த வண்ணத்துப் பூச்சிகள் ஆகியன, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். ‘கண்ணீர் வாழ்வு’ என்னும் கவிதையில், கரிசல்காட்டு மக்களின் வாழ்வினைக் காட்டுகின்றார்.

“கோப்பை வாழ்வு
எங்கள் உணவு
உப்பு மிளகாய்
எங்கள் வெஞ்சனம்
குளம் குட்டை
எங்கள் பானம்

கண்ணீர் வறுமை

எங்கள் வாழ்வு”

என்னும் கவிதையில், கரிசல் மக்களின் வறுமை வாழ்வு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

அன்பாதவன்: ஜ.ப. அன்புசிவம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், விமர்சனம் என்று, தமது இலக்கிய முத்திரைகளைப் பதித்து வருபவர். தலித்தியக் கொடுமைகளை உடல் சார்ந்தும், உணர்வு சார்ந்தும் பேசி வருபவை கவிதைகள், நெருப்பில் காய்ச்சிய பறை இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘சாம்பலை மறந்து’ என்னும் -கவிதையில், வெண்மணியில் தலித்மக்கள் எரிக்கப்பட்ட கொடுமையினையும், அதை உலகமும் அம்மக்களும் மறந்துவிட்டுத் தொலைக்காட்சிக்கு அடிமையாய்ப் போயிருக்கும் அவலத்தையும் சுட்டுகின்றார்.

“கொளுத்திய கைகளுடன்

கூட்டணி வைக்கத்

துண்டுக்கடியில் தேர்தல் தரகு

அடிமையாயிருக்கவு மியலாமல்

ஆண்டான் ஆகவும் முடியாமல்

பஞ்சாயத்து டீவியின்

விளம்பர வெளிச்சத்தில்

தொலைந்து போன

வெண்மணி மக்கள்”

என்று தலித்திய மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் கொடுமைகள் தொடர்ந்து நீடித்து வருவதைப் பதிவு செய்கின்றார்.

கரிகாலன்: தொண்ணூறுகளில் உருவான தனித்துவம், மிக்க கவிஞர். அதிகார எதிர்ப்பும், தொன்மமும், புனைவும், தமிழ்க் கவிதை மரபின் தொடர்ச்சியினையும் இவருடைய கவிதைகளில் காணலாம். கரிகாலன் கவிதைகள் என்னும் பெயரில் உயிர் எழுத்துப் பதிப்பகம் மூலம் இவருடைய கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. ‘வீடு’ என்பது, மனிதர்களுக்குச் சிறையாக மாறிவிட்ட அவலத்தைப் பதிவு செய்கின்றார்.

“தாழ்ப்பாளையும் பூட்டையும் உபயோகித்த

முதல் மனிதன்தான் நிறுத்தியிருக்க முடியும்

அன்பைக் கதவுக்கும் வெளியில்;

பிற்காலத்தின் அவள் சந்ததியினர்;

சூரியனைப் பார்க்கச் சன்னல் பொருந்தினார்கள்;

நாளடைவில் அவன் வடிவமைத்தான்

சிறைக் கூடங்களையும்

தடா இன்றைச் சட்டங்களையும்”

என்று, வீடு பற்றிய குறிப்புகளைப் பதிவு செய்கின்றார்.

ஜெ. பிரான்சிஸ் கிருபா: புதுக்கவிதையில் நவீனத்துவச் செறிவு சார்ந்த சொற்களுடன் கவிதைகள் படைத்து வருபவர். இவரது முதல் தொகுப்பு, ‘மெசியாவின் கவிதைகள்’ புகழ்பெற்றது. வலியோடு முறியும் மின்னல், நிழலன்றி ஏதுமற்றவன் என்பன, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். ‘வலியோடு முறியும் மின்னல்’ கவிதையில், அன்பின் பரிதவிப்பைக் குறியீட்டுப் படிமமாகக் காட்டுகின்றார்.

“விஷத்தையெல்லாம் புற்றில் கொட்டிவிட்டு,

உன்னை முத்தமிட விரும்பி,

அடைமழைக்குள் அலைந்து வந்த பாம்பை,

முற்றத்தில் அடித்துப் பிரம்பால் கொல்கிறார்கள்.

சற்றே அண்ணாந்து பார்

வானத்தில் முறியும் மின்னல்”

என்று வாழ்வில் அன்பிற்குக் கிடைக்கும் பரிசினைத் துயரம் தோய்ந்த சொற்களில் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஐயப்ப மாதவன்: அலைகளெனப் பரவும் படிமங்களைச் சொற்களின் மூலம் எளிமையாக நிகழ்த்துபவர். மழைக்குப் பிறகும் மழை, நானென்பது வேறொருவன், நீர்வெளி எஸ். புல்லட், ஆப்பிளுக்குள் ஓடும் ரயில் ஆகியவை இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘இதயமில்லாத மழை’ என்னும் கவிதையில், உதவும் மனிதநேய மனோபாவம் மறைந்து தேய்ந்து வருவதைக் காட்டுகின்றார்.

“ஒரு மழை நாளில்,

சிறுமியின் இதயத்தில் ஓட்டை;

உதவுங்கள் எனச் செய்தி வருகிறது;

அவன் என்ன செய்வான்?

அவனிடம் ஒரு செல். போன்

ஒரு வாகனம்

ஒரு மனைவி

ஒரு வாடகை வீடு
சொற்ப பணம்
இருக்கிறது.
துயருற்றவன்
எவ்வித யோசனை களுமற்று
அமர்ந்திருக்கிறான்;
கடவுளைப் பிராத்திக்கக்
கடவுளை நம்பவில்லை;
அந்தக் குழந்தை
பிழைத்துக் கொள்ளட்டும்
என்று மட்டுமே நினைத்துக்கொள்கிறான்”

என்று மானுட மனத்தின் இயலாமைத்தனங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

பெண் கவிஞர்கள்

தமிழ்ப் புதுக்கவிதைத் துறையினை, இப்போது பெண்கவிஞர்கள் காலம் எனலாம். பெண்கள் அதிகமாகப் புதுக்கவிதைகளும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகளும் தந்து கொண்டிருக்கும் காலமிது.

தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில், 1960 – 1970 காலகட்டத்தில் பெண்களில் குரல்கள் புதுக்கவிதை இலக்கியத்தில் பதிவாகத் தொடங்கின. பெண்களுக்கே உரிய பிரச்சனைகள், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் தளங்களில் அவர்களின் உரிமைகள் ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் என்று, பெண்ணியக் குரல்கள் வலுவாக முன் வைக்கப்பட்டன. பாரதி காணவிரும்பிய புதுமைப் பெண்களாகப் பெண்ணியத்தின் குரல் பதிவாயிற்று. நவீன புதுக்கவிதை உலகில், பெண்களின் குரல்களே அதிகம் இடம்பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பெண் கவிஞர்களில் இங்குச் சிலரை அடையாளம் காட்டலாம்.

இரா. மீனாட்சி: மகாகவி பாரதியாரைத் தம் குருவாகக் கொண்டு, கவிதையுலகில் இயங்கி வருபவர். அறுபது, எழுபதுகளில், தமது கவிதைச் சிறகினை விரிக்கத் தொடங்கிப் பறந்து கொண்டிருப்பவர். தமிழ்க் கவிதை மரபின் தொடர்ச்சியான பிணைப்புச் சங்கிலி இரா. மீனாட்சி, மானுட நேயத்தை, அன்பை, சூழல் நேசிப்பை, அமைதியை பெண்ணின் அவலங்களை உரத்துச் சொல்லும் கவிதைகளைப் படைத்து வருபவர். ஸ்ரீஅரவிந்தரின் ஓரலகுப் பேருணர்வுக் கனவுகள்,

இவருடைய கவிதைகளின் அடிநாதமாகச் செயல்வடிவம் பெறுகின்றன. தீபாவளிப் பகல், நெருஞ்சி, கடுபூக்கள், மறுபயணம், உதயநகரிலிருந்து, இரா. மீனாட்சி கவிதைகள், வாசனைப்புல் ஆகியவை, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும்.

குடும்ப அமைப்பில், பெண்கள் ஓய்வறியா உழைப்புத் தருவதோடு, தம் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியா இயந்திர மனுஷிகளாகவும் மாற்றப்பட்டு வருவதைக் 'கிளை பல தாங்கும் போது' கவிதையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“ஓரேயொரு அரைகப் காபி

சூடாக

ஓரேயொரு பக்கம் நாவல்

வாசிப்பிற்காக

அழகான நாற்காலி ஊஞ்சல்

வாசலுக்கு வந்தேன்

வண்டியொன்று வந்து நின்றது

நாத்தனாரின் நாத்தனார் குடும்பம் வந்திறங்கியது

எங்களுடன் விடுமுறை கொண்டாட

முறுவலை முகத்தில் பூசிக்கொண்டு அடுப்படிப் புகுந்தேன்

ஞாயிறு போய்த் திங்களும் வந்து விட்டது”

என்று உழைக்கும் பெண்களுக்கு ஓய்வும், சுயவிருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு நேரமும் இல்லாமற் போய்விட்ட நிலையினைச் சொல்கின்றார்.

சுகந்தி சுப்பிரமணியன்: சுகந்தி, எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் கவிதை எழுத வந்தவர். பெண் எழுத்துக்கான உக்கிரம் தீவிரமடையாத காலகட்டத்தில், சுகந்தியின் குரல் பெண்கவிதைகளின் வீச்சிற்கும், பரவலுக்கும் முதற் புள்ளியாய் அமைந்தது. பாசாங்குகள் ஏதுமற்ற நேரடியான கவிதைமொழி இவருடையது. அண்மையில் மறைந்த எழுத்தாளர். 'மீண்டெழுதலின் ரகசியம்' என்பது, இவருடைய கவிதைகள் அடங்கிய முழுத் தொகுப்பாகும்.

“ஆண்களிடமிருந்து ஆமாம்

போடக் கற்றுக்கொள் பெண்ணே

ஆமென் ஆண்களே”

என்னும் கவிதை, பெண் சமூகத்தின் அடிமை மனோபாவத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றது. நவீன வாழ்வில் பெண்களின் அவலக் குரலினைப் பின்வரும் கவிதையில் சித்தரிக்கின்றார்.

“சும்மாகிட என்கிறாய்

மாட்டேன் என்கிறேன்
செத்துப்போ என்கிறாய்
என்னைஉன் காலால் எட்டித்தள்ளியபடி
எனக்கென நான் வாழ்க்கையை
மிச்சம் வைத்திருக்கிறேன்
வாழ முடியாமல்”

என்று பெண்குரல் ஒடுக்கப்படுவதை, எளிமையான கவிதைப் பிரயோகம் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பத்மாவதி தாயுமானவன்: அன்பும், சமூக உணர்வும், தாய்மையும், நட்புணர்வும், தொன்ம மறுஉருவாக்கமும் மிகுந்த கவிதை மொழி இவருடையது. ‘மறுபக்கம்’, ‘அடுப்பு வெளிச்சத்தில்’ முக்கியமான கவிதைத் தொகுப்புகள். சமூகத்தில் இளைஞர்கள் சிகரெட் முதலான போதைப் பொருட்களால் சீரழிந்து வருவதைப் ‘புகைபகை’ என்னும் கவிதையில் தெரிவிக்கின்றார்.

“பாலில் விஷமாச்சு
பாழாப்போன சிகரெட்
துணையா நினைச்சு வினையப் பிடிச்சீக
கைவிரல் இரண்டால
எங்கள் கண்ணக்குத்திப்பிட்டிக
ஒவ்வொரு தரமும் உங்க உசிரத்தான் பத்தவச்சீக
விதவிதமாக வத்திப்பெட்டி
கட்டுக்கட்டாகச் சீரெட்டு
செலவழிச்ச துட்டுக்கு
கட்டியிருக்கலாம் குடியிருக்க வீடு”

என்னும் கவிதையில், புகையாலும், போதை இலாகிரி வஸ்துக்களாலும் குடும்பங்கள் சிதைந்து வரும் போக்கினை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி: புறம் சார்ந்த சமூக விமர்சனக் கவிதைகளைப் படைத்து வருபவர். மரபு மீறிய படைப்பு, பரிசோதனைப் படைப்பு என்னும் பரிமாணம் கொண்ட பெண்கவிஞரின் படைப்புகள், சுயம் பேசும் கிளி, முத்தங்கள் தீர்ந்துவிட்டன என்னும் கவிதைத் தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. மீதிக் கற்பு, மனசு மட்டும் எனக்கு, இடமிருந்து வலம், ஆண்கள் அடையாளப் பிரியர்கள், அக்கினிப்பிரவேசம் இராமனுக்கும், மீசைகளும் பதுங்குகுழிகளும், சீதைகளும் சிதைகளும் விமர்சனங்களைச் சந்தித்த கவிதைகள்,

அரவாணிகளின் வாழ்வியல் சோகங்களை, ‘நானும் இன்னொரு அவனும்’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் சித்திரித்துள்ளார்.

“வார்த்தைப் படலம்

தூக்கில் தொடங்குகிறது;

உள் நாக்கின அவளுக்கு

வார்த்தைக் கத்தி

கூர்மையாய்த் தொடங்குகிறது

அவளுக்கு;

கண்ணீர்த் துளிகளுக்கு

வாய் திருந்தால்.

அவை தரும்

உங்கள் மீது

மரண வாக்குமூலம்”

என்னும் கவிதை அடிகள், வார்த்தைப்பாடுகளால் பெண்களைக் காயப்படுத்தி மகிழும் ஆணின் குரலை அடையாளம் காட்டுகின்றன.

மாலதி மைத்ரி: நவீன பெண்கவிஞர்களின் வரிசையில், பெண்களைத் தாய்மையுடனும், இயற்கையுடனும், பருவகாலங்களுடனும் ஒப்பிட்டுச் சமூக அக்கறைச் சிந்தனையுடன், சுற்றுச்சூழல் சார்ந்தும் கவிதை படைத்து வருபவர். புதுச்சேரியில் வாழ்ந்து வரும் கவிஞர். சங்கராபரணி, நீரின்றி அமையாது உலகு. நீலி, எனது மதுக்குடவை என்பன, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். பெண்விடுதலையின் சகல உரிமைகளையும் கோரும் கவிதைகள் இவருடையவை. ‘கெடுக சிந்தை கடிது இவள் துணிவே’ என்னும் கவிதை, சமூக அக்கறை சார்ந்தது ஆகும்.

“அடம்பமும் நெய்தலும் அழிந்து,

வம்பா மேடும் சிதைந்த

கிழக்குக் கரையோரம்

சிசுவுக்கு முலையூட்டும் இளம் மாது;

தாயைச் சுனாமிக்கு இழந்தாள்

தந்தையோ கடந்த கச்சான்காத்துக் காலத்தில்

சிறுமீன் கூட்டம் தூரத்தி, கடலோடிச்

சிங்கள வீரனின் குண்டடி பட்டு மாய்ந்தான்
 தமையனோ வாடைக் காத்துப் பருவத்தில்
 கச்சத் தீவுக்கருகில் வலை வீசிக் காத்திருக்க,
 சிங்களப் படை குண்டு வீச்சில்
 படகோடு அழிக்கப்பட்டான்;
 கணவனோ வங்கக் கடலில்
 சிங்களனால் கடந்த மாதம்
 கழுத்தில் சுருக்கிட்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டான்;
 இப்போது தன் சிறு மகனைக்
 குளிக்கவைத்து, துவைத்த ஆடையுடுத்தி,
 கடலோடி மீன்பிடிக்கச் செல்லும் ஆடவருடன்
 தொழிலுக்கு அனுப்புகிறாள்;
 கெடுக சிந்தை கடிது இவள் துணிவே”

தமிழக மீனவர்கள், சிங்கள இலங்கை கடற்படையாலும் இயற்கைச் சீற்றங்களாலும் பாதிக்கப்படுவதை ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் புறப்பாடலைத் தழுவிப் படைத்துள்ளார்.

சல்மா: இஸ்லாம் சமூகத்துப் பெண்கவிஞர். பெண் உடல் சார்ந்த மொழிகளைத் தொடங்கி வைத்த கவிஞர் எனலாம். அரசியல் மற்றும் சமூகக் களங்களில் பணியாற்றும் சல்மா, துவரங்குறிச்சியில் வாழ்ந்து வருகின்றார். ஒருமாலையும் இன்னொரு மாலையும், பச்சை தேவதை இரண்டும் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். பெண் உடல் மீது ஆண்கள் உலகம் கொள்ளும் பதற்றத்தினைப் ‘பயங்கள்’ கவிதையில் காட்டுகின்றார்.

“நான் தூங்கும்போதும்
 அதறியத்துடன் விழித்திருக்கிறாய்;
 என்சிறு அசைவுகளில் பதறி
 உருகிவிடுகின்றன
 உன் எ.:குப் பிம்பங்கள்;
 இன்றும்
 என்னை வீழ்த்திக்கொண்டிருப்பது
 உன் வலிமையில்லை;

உன் பயங்கள்”

என்னும் கவிதை அடிகள் மூலம், ஆண்கள் உலகின் சந்தேக மனப்பாங்கைத் தோலுரித்துக் காட்டுகின்றார். ‘நானில்லாத அவனது உலகம்’ என்னும் கவிதையில், தாய்க்கும், மகனுக்கும் இடையே நிகழும் தலைமுறை இடைவெளிப் போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கின்றார்.

“இழுத்தணைத்து

முகர எத்தனிக்கையில்,

என் மாற்பகங்களின் ஸ்பரிசத்தில்

கூசி விலகி நகர்கிறான்,

அது உதிரம் பிரித்து

உணவூட்டியதென்பதை மறந்து,

நதியோரக் கோரையாய்க்

குத்திட்டு நிற்கும் முடிநீவ

நீளும் என் கைவிலக்கிச் செல்கிறான்

சங்கடமின்றி”

என்று, தாயின் பழைய நெருக்கும் வளர்ந்து வரும் மகனிடம் இல்லாமற் தேய்ந்து வருதலை, மேற்கூட்டிய அடிகள் தெரிவிக்கின்றன.

கனிமொழி: கனிமொழி, தமக்கே உரித்தான சுதந்திர உணர்வுடன் கவிதைகள் படைத்து வருபவர். சமூக அக்கறை, பெண் சமூகத்தின் இழிவு, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், ஆண் பெண் உறவுச் சிக்கல்கள் என்று, பன்முகத் தளங்களில் அகத்திணை, சிகரங்களில் உறைகிறது காலம் மூன்றும், இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘இசை நிகழ்ச்சி முடிந்தும் எழுந்து போகாத இரசிகன் மாதிரி உள்ளவை, கனிமொழியின் கவிதைகள்” எனப் பாராட்டியுள்ளார் ஞானக்கூத்தன். கனிமொழியின் ‘தேடுகிறேன்’ வடிவச் செறிவுமிக்க கவிதையாகும்.

“அவன் எப்போதும்

இங்கே தான் இருப்பான்;

எத்தனையோ ஆண்டுகளாய்க்

கடந்து போகிறேன் அவனை;

கண்கள் சந்திக்கும்போது

அரைப் புன்னகையை

பகிரந்து கொண்டிருக்கிறோம்;
அவன் இல்லாது போன
தினத்திலிருந்து எல்லோரையும்
கேட்கிறேன்
அவன் யாரென்று”

என்னும் கவிதை அடிகள், அகச்சார்பும், முரணும் சேர்ந்து அர்த்த மீட்பைத் தருகின்றன.

தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன்: சுமதி இவரது இயற்பெயர். ஆங்கிலப் பேராசியராக பணிபுரிந்து விருப்ப ஓய்வு பெற்றவர். ஆஸ்திரேலியாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் அலைந்துத உழலும் உணர்வுகள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொண்டு, முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். கரிசில் வட்டாரத்தின் வெக்கையும், பாசமும், நேசமும் மிகுந்த அம்மக்களின் உணர்வோட்டங்களை மலரும் நினைவுகளாகக் கவிதைகளில் பதிவு செய்து வருபவர். எஞ்சோட்டுப் பெண், வனப்பேச்சி, மஞ்சணத்தி, அருகன் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். நேர்காணல் நூல், பேச்சரவம் கேட்டில்லையோ ஆகும். கட்டுரைத் தொகுப்புகள், பாம்படம், சொல் தொடும் தூரம். தமிழ்ச்சி குறித்த விமர்சன நூல்களாகக் காலமும், கவிதையும், தமிழ்ச்சியின் படைப்புலகம், காற்றுக்கொணர்ந்த கடிதங்கள், வனப்பேச்சியில் மண்ணும் மனித உறவுகளும் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. ‘வனப்பேச்சி’, இவருடைய கவிதைகளில் தொடர்ந்து வரும் குறியீட்டுப் பாத்திரமாகும். ‘மஞ்சணத்தி’ மரத்தோடு கவிஞரின் வாழ்வு பிணைந்து இயங்கி வருவதை, ‘மஞ்சணத்தி மரம்’ என்னும் கவிதையில் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

“தாயிடமும் பகிராத
என் மொட்டவிழ்ப்பைத்
தாழ்சடையின் கர்வத்தை
உன் தண் நிழலில் தலை சாய்த்த
தனிமையுடன் நகர்ந்தது
என் இளம் பருவம்
என் ஆதித் தாயே, மஞ்சணத்தி
முகவாயில் நரை முளைத்து
பெருங்கிழவி ஆன பின்னும்
உன் அடிமடி தேடி நான் வருவேன்;
அப்போது
என்
தோல் நொய்ந்த பழம் பருவத்தை

உன்

தொல் மரத்துச் சருகொன்றில்

பத்திரமாய்ப் பொதிந்துவை.

உள்ளிருக்கும் உயிர்ப்பூவை

என்றாவது

நின்று எடுத்துப்போவார்

நிறைசூல் கொண்ட இடைச்சி ஒருத்தி”

என்று தமது இறுதிக் காலத்தை, மஞ்சணத்தி மரத்தோடு கலக்கச் செய்திடும் ஆசையினையும், மறுபடியும் அம்மண்ணிலே பிறந்திட வேண்டுமென்ற ஆவலையும் வெளியிடுகின்றார்.

வெண்ணிலா: கவிஞர் சிற்பி இலக்கிய விருது, கவிஞர் வைரமுத்து விருது, தமிழக அரசின் வளர்ச்சித் துறை விருது ஆகிய பல விருதுகளைக் கவிதை நூல்களுக்காகப் பெற்றவர். பெண்உறவுச் சிக்கல்களை, மென்மையான மொழிநடையில் வெளிப்படுத்துபவர். நீரிலலையும் முகம், ஆதியில் சொற்கள் இருந்தன, கனவைப்போலொரு மரணம், இசைக்குறிப்புகள் நிறையும் மைதானம் ஆகியவை, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். வந்தவாசி, அம்மையப்பட்டு ஊரில் வாழ்ந்து வருபவர். ‘ஆடையும் கற்பும்’ என்னும் கவிதை, பெண்களின் கற்பு ஆடைகளோடு தொடர்புபடுத்தப்படுவதை எடுத்துரைக்கின்றது.

“சூதில்

வென்றவனுக்கு

நினைவெல்லாம்

பாஞ்சாலியின் முந்தானையே!

ஆடைக்கும்

கற்புக்கும்

தொப்புள் கொடியாய்

பிணைந்து கிடக்கிறது உறவு!

நெகிழும் ஆடைகள்

பதற்றம் உண்டாக்குகின்றன!

சூதிக்கும் குமரிகளும்

படியிறங்கும் பத்தினிகளும்

ஆடுகளம் அதிரப்

போர்க்களம் புகும்
வீராங்கனைகளும்
புழுங்க வேண்டியிருக்கிறது!
குதிக்கும் மார்புகளை
வெறிக்கும் கண்களுக்காக
உள்ளடையும் வேண்டாம்
முந்தானையும் வேண்டாம்
அறுத்துக் கொள்கிறோம்
மேடும் மார்புகளை”

என்னும் கவிதை, பெண் உடல் மீது மோகம் கொள்ளும் ஆணாதிக்கப் பார்வையினை எடுத்துரைக்கின்றது.

சுகிர்தராணி: பெண் உடல் மொழி குறித்த கவிதைகளை அதிகம் படைத்துப் பரபரப்பை ஏற்படுத்தி வரும் கவிஞர். தீவிரவாதப் பெண்ணிய நிலைப்பாட்டினை, இவருடைய கவிதைகளில் காணலாம். ஒடுக்கப்பட்ட தலித்துகளுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள், சூழல் குறித்த அக்கறைகள் இவருடைய கவிதைகளில் காணலாம். தமிழாசிரியராகப் பணிபுரியும் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகக் கைப்பற்றி என் கனவுகேள், இரவு மிருகம், அவளை மொழிப்பெயர்த்தல், தீண்டப்படாத முத்தம் ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. ‘காமத்தின் புராதனக் கோயில்’ கவிதையில், தம் உடலைக் கொண்டாட்டத்திற்குரிய ஒன்றாகக் காணுகின்றார்.

“என் மீதுதிர்ந்த உன்
விரகச் சருகுகளால் தீழுட்டு!
என் கன்னம்
என் சாந்து
உருகி வழிகிறது!
ஓங்கி உயர்ந்தயென் அழுகுகெட
பிளவுகளில் கிளைப்பரப்பி
என் கற்களைத் தகர்!
புணர்வின் பறவைகள் பறக்கின்றன
உள்நுழைந்த உன் வேரிலிருந்து
சுதியற்ற துளியைச் சிந்து!

கருவறை

மேலிருந்து மூழ்குகிறது

காமத்தின் புராதனக் கோயில் நான்”

என்று, பெண் உடலைக் கொண்டாடும் போக்கைச் சுகிர்தராணியின் கவிதைகள் தொடங்கி வைக்கின்றன.

திலகபாமா: திண்டுக்கல் மாவட்டம் பட்டிவீரன்பட்டியில் பிறந்து சிவகாசியில் வாழ்ந்து வரும் கவிஞர். மிதமான பெண்ணிய மொழி, சுற்றுச்சூழல் மீது ஆழ்ந்த அக்கறை, தொன்ம மறுபுனைவு, மனித உறவுகளின் இடுக்குகள், பேதங்கள் இவருடைய கவிதைகளின் அடிநாதங்களாக உள்ளன. சூரியனுக்கும் கிழக்கே, சூரியாள், சிறகுகளோடு அக்னிப் பூக்களாய், எட்டாவது பிறவி, கூர்ப்பச்சையங்கள், கண்ணாடிப் பாதரட்சைகள், கூந்தல் நதிக் கதைகள் ஆகியவை, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘இந்திர சபையில்’ என்னும் கவிதையில், அநீதி இழைக்கப்பட்ட தொன்மப் பெண்பாத்திரங்களை நிகழ்கால பெண் ஒருக்குதல்களுக்கான குறியீடாக மாற்றிப் படைக்கின்றார்.

“மாதவிகளை முளைக்க வைத்த

கோவலன்கள்!

பழியில் நெருப்பில் எரிவதென்னவோ

சீதைகள்தாம்!

வனவாசம் இனி

மரங்களுக்கும் பூக்களுக்கும் மட்டுமே!

காதல்களுக்காக

அம்பை தீயிலிறங்கிச்

சிகண்டியானது அன்று!

சீதை தீயிலிறங்கி ராமனாகின்றாள்

பத்துத் தலை அறுத்துக் குருதி குடிக்க”

என்று நிகழ்காலப் பெண்களின் ஆவேசப் பதிவைக் கவிதை அடிகளில் தெரிவிக்கின்றார். ‘கரையாத உப்புப் பெண்’ அண்மையில் வந்த தொகுப்பாகும்.

வைகைச்செல்வி: மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தில் அதிகாரியாகப் பணிபுரிகிறார். சுற்றுச்சூழல் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டு, கவிதைகள் படைத்து வருபவர். பல்வேறு நிறுவனங்களின் விருதுகளைப் பெற்றவர். அம்மி, நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே, இன்னோர் உலகில் இன்னோர் மாலையில் ஆகியவை, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள்.

தேன்மொழிதாஸ்: இயற்கை சார்ந்த மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பிரதேசத்தின் பசுமைப் பின்புலத்தோடு பதிவாகும் கவிதை மொழி இவருடையது. இசையில்லாத இலையில்லை முதல் தொகுப்பாகும். அநாதி காலம், ஒளியறியாக் காட்டுக்குள் ஆகியவை இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். மலைகளின் இயற்கை அழகு அழிக்கப்படுவதை ‘மலை’ என்னும் கவிதையில் தெரிவிக்கின்றார்.

“மரங்களற்றுப்போகும் ஒரு காலத்தில்

பாம்பு புற்றுபோல் காட்சியளிக்கக்கூடும்

அந்த மலை”

என்று சூழல் அக்கறையினைக் காட்டுகின்றார்.

சக்திஜோதி: அகம் சார்ந்த கவிதைகளை, மென்மையான மொழியில் வெளிப்படுத்தி வரும் கவிஞர். சங்ககால அகக்கவிதைகளின் தொடர்ச்சியாகச் சக்தி ஜோதியின் கவிதைகள் வெளிப்படுகின்றன. நிலம் புகும் சொற்கள், கடலோடு இசைத்தல், எனக்கான ஆகாயம், காற்றில் மிதக்கும் நிலம், தீ உறங்கும் காடு என்பன, இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகள். ‘மழையானவள்’ என்னும் கவிதையில், மழையைத் தன் உடல் திறந்து பருகத் தொடங்கும் நிலமாகப் படிமப்படுத்துகின்றார்.

“மெல்ல வலுக்கிறது

சாரல்;

தன்மேல் படரும்

ஆண் வாசமென்று

வெட்கத்துடன் விரிகிறது நிலம்”

என்று செல்கின்றது அக்கவிதை. நம்பிக்கையூட்டும் பெண் கவிஞர். இவர் குறித்துக் கவிஞர் சுகுமாரன், ‘சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் காதல் வெறும் இலட்சிய நிலை சார்ந்தது அல்ல. உடலின் வேட்கையையும் வெளிப்படுத்துவது. அதை நவீனப் பொருளில் கையாளுகிறார் சக்திஜோதி’ என்று, மதிப்பீடு செய்துள்ளார். சிற்பி இலக்கிய விருது, ‘யுவசக்தி விருது’, தேனி மாவட்ட நூலக விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றவர்.

பெருந்தேவி: அறிவியல் சாதனங்களால் மனித உறவுகளில் ஏற்படும் நெருக்கடிகள், சிக்கல்கள், பாலியல் சிக்கல்கள் என்று பேசுவதை, பெருந்தேவியின் கவிதைகள். இக்கடல் இச்சுவை, தீயுறைத் தூக்கம், உலோக ருசி ஆகியவை இவருடைய தொகுப்புகள்.

“ஒருமுறை

பார்க்கவில்லை இன்னும் முழுதாய்

ஒருமுறை

முழுதாய்ப் பார்க்கவில்லை இன்னும்

ஒருவையும் முழுதையும் அழுத்திச் சொன்னான்

அதையே பின்னர்

அவளும் சொன்னாள்

அவன் இல்லாத அறையில்

அவன் இருந்ததாக பாவித்து”

என்னும் கவிதை, பாலியில் சிக்கலை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பிற பெண்கவிஞர்கள்

கீதாஞ்சலி பிரியதர்சினியின் ‘திருமதியாகிய நான், லீ மணிமேகலையின் பரத்தையருள் ராணி, உமாமகேஸ்வரியின் நட்சத்திரங்களின் நடுவே, வெறும்பொழுது, கற்பாவை, இறுதிபடி, குட்டி ரேவதியின் பூணையைப் போல் அலையும் வெளிச்சம், உடலின் கதவு, தனிமையின் ஆயிரம், இறக்கைகள், யானுமிட்ட தீ, முலைகள், புதிய மாதவியின் நிழல்களைத் தேடி, தாமரையின் ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும், நிர்மலா சுரேஷின் கடிக்காரக்குயிலும் கடல்குதிரையும், விஜயகங்காவின் மேகத்துளி விழ, லதாவின் பாம்புக்காட்டில் ஒரு தாழை, ஆழியாளின் உரத்துப்பேச, க்ருஷாங்கனியின் கானல் சதுரம் ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகள் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்த சுட்டத் தகுந்த பெண் கவிஞர்களின் படைப்புகளாகும். போர் மேகங்கள் சூழ்ந்து சீரழித்த ஈழத்தில் இருந்தும், பெண்கவிஞர்கள் போர்ச் சூழலை மையமிட்டுக் கவிதைகள் படைத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நவீன புதுக்கவிதையில் இப்போது இயங்கி வரும் இளம் படைப்பாளிகள், அவருடைய படைப்புகள் குறித்த அட்டவணை பின்வருமாறு:

எ.	கவிஞர்கள்	புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகள்
1.	ராஜமார்த்தாண்டன்	அப்படியே நிற்கட்டும் அந்த மரம்
2.	தேவதச்சன்	கடைசி டினோசர், யாருமற்ற நிழல், ஹேம்ஸ் என்னும் காற்று, இரண்டு சூரியன்
3.	ஆர்.கே.	உயிர்த்திரு, நீலக்கடல்
4.	ஹச்.ஜி.ரகுல்	பூட்டிய அறைக்குள், மைலாஞ்சி, உம்மா
5.	இரா. முருகன்	ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணின் தலைப்பிரசவம்
6.	பிச்சினிக்காடு இளங்கோ	நீரைத் தேடும் வேர்கள், இரவின் நரை
7.	தேவேந்திர பூபதி	பெயர்சொல், வெளிச்சத்தின் வாசனை, ஆகவே நானும்
8.	அசதா	பிஷுப்புகளின் ராணி
9.	ஆதவன் தீட்சண்யா	பூஜ்யத்திலிருந்து துவங்கும் ஆட்டம், தந்துகி
10.	சிபிச் செல்வன்	கறுப்புநாய்
11.	பாவண்ணன்	குழந்தையைப் பின்தொடரும் காலம், கனவில் வந்த சிறுமி
12.	இளையபாரதி	பட்டினப்பாலை
13.	த. மலர்ச்செல்வன்	தனித்துத் திரிதல்
14.	சமயவேல்	அரைக்கணத்தின் புத்தகம்
15.	முகுந்த் நாகராஜன்	ஓர் இரவில் 21 செ.மீ. மழை பெய்தது, கிருஷ்ணன் நிழல்
16.	பா. சத்தியமோகன்	போய்ச் சேரக் கடிதம், மீன்கள் கடிக்கும் மரம், உட்புற நிலவு, அவள் மயில் கண் விசிறி, வானம்

		மட்டும் இருக்கிறது.
17.	யூமா. வாசுகி	இரவின் நிழற்படம், அமுதப் பருவம், வலம்புரியாய் அணைத்ததொரு சங்கு, என் தந்தையின் வீட்டைச் சந்தையிடமாக்காதீர்
18.	ஆசை	சித்து, கொண்டலாத்தி
19.	ஷாஅ	வானிலே ஒரு பள்ளத்தாக்கு, ஒளியின் உள்வரிகள்
20.	ஜெகாதா	நரசிம்மம்
21.	சி.வி. நாயகமுர்த்தி	காகிதப்புறா, பால்
22.	மு. அருணாசலம்	வல்லூறு தேசம், அரவாணியம், மெபிஸ்டாபிலிஸ்
23.	கோசின்ரா	கடவுளும் என்னைப் போலக் கறுப்பு
24.	கோகுலக்கண்ணன்	மரம் பூக்கும் ஒளி
25.	எஸ். பாபு	காளான் பூக்கும் காலம், அமீபாவின் வருகை
26.	சீறி.நான். மணிகண்டன்	கடைசி பறவையும் கடைசி இலையும்
27.	ஆறாவயல் பெரிய்யா	கேத வீடுகளும் ராஜ கோபுரங்களும்
28.	அரவிந்தன்	குழி வண்டுகளின் அரண்மனை
29.	ஜீவி	அஞ்சறைப் பெட்டி, இருவேறு முகங்கள், வானம் தொலைந்துவிடவில்லை; நைலான் ஊஞ்சல்
30.	இரா. காமராசு	கணவனான போதும் நுப்போலவளை
31.	யவனிகா ஸ்ரீராம்	கடவுளின் நிறுவனம்
32.	யுவன்	புகைச்சுவருக்கப்பால்
33.	நாவல்குமாரகேசன்	பெய்து தீர்த்த பெருமழை
34.	விஜயகங்கா	மேகத்துளி விழ, மற்றொரு மழையில்
35.	என்.டி. ராஜ்குமார்	காட்டாளன், கல் விளக்குகள்
36.	பாதசாரி	மீனுக்குள் கடல்
37.	சூத்ரதாரி	குரல்களின் வேட்டை
38.	எம்.ஜி. கன்னியப்பன்	என் நந்தவனத்துப் பட்டாம் பூச்சிகள்
39.	யுவராஜ் சம்பத்	பொய்வண்ணம்
40.	கார்த்திகா ராஜ்குமார்	மலை ஆல்பம்
41.	எம். எஸ்தர்	நத்தைமொழி
42.	ஜி. முருகன்	காட்டோவியம்
43.	வா.மு. கோமு	சொல்லக்கூசும் கவிதைகள்
44.	சுவளைக் கண்ணன்	மாயாபஜார், பிள்ளை விளையாட்டு
45.	நாகூர் ருமி	நதியின் கால்கள், ஏழாவது சுவை
46.	வே. நெடுஞ்செழியன்	தீப்பெட்டி மனசு, கண்ணாடி உலகம்
47.	நாஞ்சில் நாடன்	மண்ணுள்ளிப் பாம்பு, பச்சை நாயகி
48.	பழநிபாரதி	வெளிநடப்பு, மழைப்பெண், தண்ணீரில் விழுந்த வெயில்
49.	நா. முத்துக்குமார்	பச்சையப்பனிலிருந்து ஒரு தமிழ் வணக்கம், நியூட்டனின் மூன்றாவது ஈர்ப்பு விசை, பாலகாண்டம்
50.	பிரேம், ரமேஷ்	இருபது கவிதைகளும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளும், கருப்பு வெள்ளைக் கவிதை, பேரழகிகளின் தேசம், உப்பு
51.	யுகபாரதி	மனப்பந்தயம், அந்நியர்கள் உள்ளே வரலாம், நொண்டிக்காவடி
52.	பழனிவேள்	தவளைவீடு
53.	கண்மணி குணசேகரன்	காலடியில் குவியும் நிழல்வேளை
54.	சுப்பாரதிமணியன்	மந்திரச் சிமிழ்
55.	அழகிய பெரியவன்	அருப நஞ்சு
56.	யாழினி முனிசாமி	உதிரும் இலை
57.	ராணி திலக்	நாக திசை

தமிழில் புதுக்கவிதைகளை ஆய்வு மனப்பாங்குடன் அணுகுவதற்குத் திறனாய்வு நூல்களும், ஆய்வு நூல்களும் வந்துள்ளன. இந்நூல்கள், புதுக்கவிதை பற்றிய அறிதல்களையும், புரிதல்களையும் ஏற்படுத்துகின்றன. அவை பின்வருமாறு:

எண்	ஆசிரியர் பெயர்	ஆய்வு நூலின் பெயர்
1.	வல்லிக்கண்ணன்	புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
2.	ராஜமார்த்தாண்டன்	புதுக்கவிதை - வரலாறு
3.	ஆ. செகந்நாதன்	புதுக்கவிதை - ஒரு திறனாய்வு
4.	சி. கனகசபாபதி	பாரதியும் பிறரும் பிச்சமுர்த்தியும் பிறரும்
5.	சி.சு. செல்லப்பா	ஊதுவத்திப்புல்
6.	பாலா	புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை
7.	தமிழவன்	புதுக்கவிதையில் - நாலு கட்டுரைகள்
8.	அப்துல் ரகுமான்	புதுக்கவிதையில் குறியீடு, சோதிமிகு நவகவிதை
9.	மீரா	எதிர்காலத் தமிழ்க்கவிதை
10.	சுப்ரபாரதிமணியன்	வானம்பாடிக்குப் பின் புதுக்கவிதை
11.	இலட்சுமி சுந்தரம் (பதி)	புதுக்கவிதையும் புதுப்பிரக்கையையும்
12.	ந. சுப்புரெட்டியார்	புதுக்கவிதை நோக்கும் போக்கும்
13.	ஹெச்.ஜி. ரசூல்	புதுக்கவிதையின் நவீனப்போக்குகள்
14.	ந.வீ. ஜெயராஜன்	புதுக்கவிதையியல்
15.	மு. சுதந்திரமுத்து	புதுக்கவிதையில் படிமம்
16.	ஆ. கருணாநிதி	தமிழ்ப் புதுக்கவிதையில் சமுதாயச் சிக்கல்கள்
17.	பொன. செல்வக்கணபதி	புதுக்கவிதையில் அங்கதம்
18.	தி.சு. நடராசன்	கவிதையெனும் மொழி
19.	க. பூரணச்சந்திரன்	கவிதை மொழி அமைப்பும் தகர்ப்பும்
20.	நா. வானமாமலை	புதுக்கவிதை முற்போக்கும் பிற்போக்கும்
21.	தமிழவன்	இருபதில் கவிதை
22.	சு. அரங்கராசன்	தமிழ்ப் புதுக்கவிதை - ஒரு திறனாய்வு
23.	இந்திரன்	கவிதையின் அரசியல்
24.	ஞானக்கூத்தன்	கவிதைக்காக
25.	கா. சிவத்தம்பி	மதமும் கவிதையும்
26.	வெங்கட் சாமிநாதன்	என் பார்வையில் கவிதைகள்
27.	மு. அருணாசலம்	தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் நோக்கும் போக்கும், தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில் தொன்மங்கள்

தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் பரப்பும், இயங்குதளமும், படைப்புத் தளங்களும் விரிவடைந்து வருகின்றன. நவீன சமூகத்தின் அத்தனை முகங்களும், பிரச்சனைகளும் கவிதை வடிவில் உருக்கொண்டு வருகின்றன. புதுக்கவிதைத் துறையில் பெண் கவிஞர்களின் வருகை, புது எழுச்சியினை உண்டாக்கி உள்ளது. மண் சார்ந்தும், சூழல் அக்கறை சார்ந்தும், நகர்மயமாதலின் பின்விளைவுகள் குறித்தும், விளிம்பு நிலை வாழ் மனிதர்கள் பற்றியும், பெண்கள் பிரச்சனைகளை மையமிட்டும் ஈழத்தமிழர்களின் அழிவு அவலங்கள் குறித்தும் நவீன புதுக்கவிதைகள் வெளிவந்து வளம்பெற்று வருகின்றன. தமிழ் இலக்கியத்தில் மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்துத் தன்னை உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றிக்கொண்டு வரும் இயக்கமாகப் புதுக்கவிதை இலக்கியம் திகழ்கிறது.

I-இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. புதுக்கவிதை வளர்ச்சியின் முக்கியக் காலக்கட்டங்கள் குறிப்பிடுக?

- 1.மணிக்கொடிக் காலம்
- 2.எழுத்துக் காலம்
- 3.வானம்பாடி காலம்
- 2.புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்னும் நூலை இயற்றியவர் யார்?
வல்லிக்கண்ணன்
- 3.தமிழ் புதுக்கவிதையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
பாரதியார்
- 4.புதுக்கவிதை-ஒரு திறனாய்வு என்னும் நூலை இயற்றியவர் யார்?
ஆ.செகந்நாதன்
- 5.என் நந்தவனத்துப் பட்டாம் பூச்சிகள்-என்னும் நூலை இயற்றியவர் யார்?
எம்.ஜி. கன்னியப்பன்

II-ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

- 1.புதுக்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் விவரி
- 2.புதுக்கவிதை முக்கியக் காலக்கட்டங்கள் விளக்குக?

III-பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

- 1.புதுக்கவிதையில் பெண் கவிஞர்களின் பங்களிப்பை விவரி?

அலகு - 3

சிறுகதை எழுதுதல்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் புதுமலர்க் கொத்து நவீனங்கள் அதில் பூத்த மணமலர்களே சிறுகதையும், நாவல்களும், ஆம். நாட்டுமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளும், கற்பனை நிகழ்ச்சிகளுமே சிறுகதைகளாகவும், நாவல்களாகவும் மலர்ச்சி பெறுகின்றன. மேல்நாட்டார் தொடர்பால் இச்சிறுகதை இலக்கியம் நம் நாட்டில் சிறப்புற்றியிருப்பினும், நம் பழந்தமிழ் இலக்கியப் பாடல்கள் சிறுகதையின் இலக்கணம் பொருந்த அமைந்துள்ளன. அப்பாடல்களின் பொருள் சிறுகதை ஒன்றினையே அமைத்துக் காட்டும் இயல்புடையன அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை, பரிபாடல் இவ்விலக்கியத்தில் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகள் அழகிய சிறுகதையை நினைவூட்டக் கூடியவை. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் சுவையான காட்சிகள் சிறந்த சிறுகதைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சிறுகதை என்றால் என்ன?

எது சிறுகதை என்ற கேள்விக்கு இப்படிப் பதிலளித்து விடலாம். முதலும் முடிவும் தெரிந்து கொள்ள முடியாத இந்த வாழ்க்கையின் ஒரு சின்னஞ்சிறு காட்சியோ, மின்னல் போன்ற நிகழ்ச்சியோ, மெல்லிய அசைவோ, சூறாவளியின் சுழற்சியோ, நீர்க்குமிழியின் வட்டமோ இப்படி ஏதாயினும் ஓர் அணுவின் சலனமே சிறுகதை, தினந்தோறும் நமது வாழ்வில் எத்தனை எத்தனையோ சுவையான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பொதுவாக மற்றவர்கள் காணத்தவறும் ஒன்றைக் கண்டாலும் உணர்முடியாத ஒன்றை உணர்ந்தாலும் வெளிப்படுத்த முடியாத ஒன்றைச் சிறுகதைக் கலைஞன் அனுபவித்து உணர்ந்து வெளிப்படுத்துகிறான். அளவில் மிகச் சிறிய கதையாக இருக்கலாம். பெரியதாகவும் இருக்கலாம். கதாபாத்திரங்கள் ஒன்றோ பலவோ இருக்கலாம். கதை நடக்கும் காலம் கூட ஐந்து நிமிடமோ ஒரு நாளோ ஒன்பதாண்டுகளோ இருக்கலாம்.

ஆனால் கதையைப் படித்து முடித்த பின்பு ஒரே ஒரு உணர்ச்சி மட்டும் படிப்பவர் நெஞ்சில் நிறைய வேண்டும். எழுதி முடித்த கதைக்குப் பின்னையும் முன்னேயும் உள்ள எழுதாத கதைகள் படிப்போர் உள்ளத்தில் விரிய வேண்டும். இதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் அது அருமையான சிறுகதைச் சித்திரம் என்பதில் ஐயமில்லை.

முழுமையான வாழ்வையோ வாழ்வின் பல கோணங்களையோ எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. பல்வேறு மனப்பண்புள்ள பாத்திரங்களின் உணர்ச்சி, அறிவு போராட்டமன்று. அதன் நிலைக்களம் வாழ்க்கையின் ஒரே ஒரு கோணம். வாழ்க்கை வெள்ளத்தின் ஒரே ஒரு களிப்பு, உணர்ச்சிப் பெருக்கின் ஒரே ஒரு திருப்பம் இவற்றுள் ஒன்று போதும், சிறுகதைக்கு, வீட்டுக்குள்ளே

இருந்துகொண்டே நாம் சன்னல் வழியே வெளி உலகைப் பார்ப்பதில்லையா? அந்த சன்னல் வழிக் காட்சியே கதையின் வித்து, அந்தக் காட்சியில் அற்புதமான கற்பனை வண்ணங்களைத் தீட்டிக் கொடுக்கிறான் கலைஞன்.

கதைகள் எப்போது எங்கே பிறந்தன? கதை கேட்கும் ஆசை எப்போது எங்கெல்லாம் தோன்றியதோ, அதையடுத்தே அவை பிறந்திருக்க வேண்டும். வாழ்க்கை கதைகளால் உயர்ந்திருக்கிறது. மதங்கள் கதைகளால் வந்திருக்கின்றன, மனிதப் பண்புகள் கதைகளினால் மெருகேறியிருக்கின்றன. அரிச்சந்திரன் கதைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு விளங்கினார் மகான் காந்தி; உரக்கதையால் தீரனாகத் திகழ்ந்தார் சிவாஜி. ஏசுநாதர் நீதிக்கதைகள், ஈசாப் கதைகள், பஞ்ச தந்திரக்கதைகள் வேதாளக் கதைகள், புத்தர் நீதிக்கதைகள் இப்படிப் பலப்பலக் கதைகள் படிப்பினையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றி இருக்கின்றன. ஆனால் இவை உயர்ந்த குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் சிறந்த சிறுகதைகள் என்று சொல்ல முடியாதவை. படிப்பினைகளைத் தவிர உணர்ச்சி அழகும், கற்பனை மெருகும் சொல் நயமும், கவிதைப் பூக்களும் சிறுகதைகளுக்கு முற்றிலும் தேவை. மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்று சொல்லப்படுகிற காலத்தில் தோன்றிய சிறுகதைகளுக்கும், பழந்தமிழ் அகத்துறைக் காட்சிகளுக்கும் தொடர்பில்லை. அதுபோலவே பழங்கால நீதிக்கதைகளுக்கும் இன்றைய சிறு கதைகட்கும் பொங்கி எழுந்த வெள்ளம்போல கரைபுரண்டு வந்த ஆங்கிலத்தின் மோதலால் நமக்கேற்பட்ட புது விழிப்பின் திவலைகள் நம்முடைய சிறுகதைகள், ஆரம்பச் சிறுகதைகள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன.

1). சிறிதும் பிறமொழிக் கலப்படமற்ற சொந்தக் கற்பனைகள்.

2). பிறநாட்டுக் கதைகளைச் சிதைத்தும் உருமாற்றியும் எழுதப்பெற்ற

தலைப்புக் கதைகள்.

3). முற்றிலும் மொழி பெயர்ப்புகள்.

சமூக சீர்திருத்தம்

சமூக சீர்திருத்தத்தினை நோக்கமாகக் கொண்டு பல சிறுகதை ஆசிரியர்கள் கதைகள் புனைந்துள்ளனர். நாட்டில் வாழும் மக்கள் பொது அறிவு பெற்று சமத்துவமாகப் பிணக்குகள், பூசல்கள் இல்லாமல் வாழ்வதற்கு இக்கதைகள் உதவ முடியும்.

தனிமனிதச் சிக்கல்கள்

தனி மனிதன் ஒருவன் தன் மனதில் நடத்தும் போராட்டங்களைப் பல சிறுகதைகள் விளக்குகின்றன. நிகழ்ச்சிகளையோ, பாத்திரங்களையோ மோதவிடாமல் ஏதாவது ஒரு பாத்திரம்

அல்லது ஒரு சூழலின் மையத்தை அரங்கமாக வைத்துக்கொண்டு மனத்தின் போராட்டங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. சமூகக் கட்டுப்பாட்டாலும் சூழ்நிலைகளாலும் மனிதனுக்குள் மறைந்து கிடக்கும் உணர்ச்சிகளைத் தத்துவ அடிப்படையில் விளக்கும் கதைகளும் இவ்வகையைச் சாரும்.

அகிலனின் பூச்சாண்டி, கு.ப.ராவின் விடியுமா? கலையன்பனின் நடந்தது வேறு, க.நா. சுப்பிரமணியத்தின் மனோதத்துவம், சூடாமணியின் சமைகள், லெட்சுமியின் பரீட்சைக் காட்சிகள்; செயகாந்தனின் டிரெடில், புதுமைப்பித்தனின் மனநிழல், வாசவனின் குடியிருக்க ஒரு கோயில் நீலபத்மநாபனின் திரிபுவனபுரம், தூரனின் குழந்தை மருந்து போன்றவை இத்தரத்தன.

க.நா. சுப்பிரமணியத்தின் மனோதத்துவம் என்ற கதையில் எதிர் வீட்டுக்காரன் நடுஇரவில் வானொலி வைக்கிறான், இதை எச்சரிக்கிறான் ஒருவன், எச்சரித்தும் கேளாமல் போகவே அவனைக் கொன்று விடுகிறான். அதன் பின்னரும் ரேடியோ ஒலி அவனுக்கு கேட்கிறது. எனவே மனோதத்துவ நிபுணரிடம் சென்று, இரவு நேரங்களில் காதில் மட்டும் ரேடியோ ஒலிக்கத் தொடங்குகிறது; காதில் ஒலிக்கிற ரேடியோ உண்மையில் ரேடியோ அல்ல. கற்பனையில் உள்ள ரேடியோ தான். அதாவது ‘உலகில் இல்லாத ஒரு ரேடியோ என் காதில் வந்து பாடுகிறது’ என்று கூறுகிறான். இதில் கொலை செய்தவன் ஒருவனின் மனத்தை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். ஆசிரியர்.

நாரண துரைக்கண்ணனின், சந்தேகம் என்ற கதையை சமூக கொடுமையாக்காமல் தனிமனிதனின் பலவீனமாகக் காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர். அஞ்சுகத்தின் தூய அன்புள்ளத்தையும் அவள் கணவன் குருநாதப்பிள்ளையின் அர்த்தமற்ற சந்தேகத்தையும் மையமாகக் கொண்டு எழுந்தது இக்கதை. ‘அஞ்சுகம் தேம்பி அழுத குரல் தாமோதரனின் செவிகளை விட்டு நீங்கவில்லை. இது படிப்போர் நெஞ்சில் அஞ்சுகத்தின் தூய உள்ளம் பதிகிறது. படிப்பவர்களின் உள்ளத்தில் ‘அத்தூய உள்ளத்துக்கும் துன்பம் இழைக்கப்படுகிறது ஏன்?’ என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. படிப்பவர்களைக் குருநாதப்பிள்ளையாகாமல் தடுக்க வேண்டுமென்பதே ஆசிரியரின் ஆவல்.

பெண்கள் நிலை

சிறுகதை இலக்கியமாகத் தோன்றி வளர்ந்த காலத்திலும் பெண்கள் நிலை மிகவும் இழிவான நிலையில்தானிருந்தது. கைம்மைக் கொடுமை, குழந்தை மணம், பொருந்தா மணம், வரதட்சிணைக் கொடுமை முதலியவற்றால் பெண்கள் சமுதாயம் மிகவும் துயருற்றது. சமுதாயத்தில் புரையோடிக் கிடந்த சீர்கேடுகளை விளக்கப் பல கதைகள் எழுந்தன.

குழந்தை மணம்

குழந்தை மணம் நம் சமூகத்தில் பரவியிருந்த சிர்கேடுகளில் ஒன்று. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலத்தில் இந்த வழக்கம் சமுதாயத்தில் மிகுதியும் காணப்பட்டது. ஐந்து வயதுக் குழந்தைகளை அறியாப்பருவத்தில் திருமணம் செய்து வைத்தல் அக்காலப் பெற்றோருக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. பின்னர் பல புரட்சிகள் மூலம் இக்கொடுமை நம் சமுதாயத்தை விட்டு அகன்றது. இப்புரட்சிக்கு உறுதுணையாய் நின்றவை சிறுகதைகளாகும்.

வ.வே.சு. ஐயரின் 'குளத்தங்கரை அரசமரம்' குழந்தை மணத்தை எதிர்த்துப் பேசுகிறது. நாகராஜனுக்கும், ருக்மணிக்கும் சிறுவயதிலேயே திருமணம் நடந்துவிடுகிறது. பிறகு ஏற்பட்ட சம்பந்திச் சண்டையால் நாகராஜனுக்கும், வேறொரு பெண்ணை மணம் முடிக்கும் ஏற்பாடு நடக்கிறது. பெற்றோரின் கைப்பாவையாகிவிட்ட நாகராஜன் ருக்மணியைத் தன் உடைமையாக்கிக் கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறான். நாகராஜனின் கோழைத்தனத்தால் ருக்மணி குளத்தில் விழுந்து இறந்து விடுகிறாள். குழந்தை மணத்தின் கொடுமையைக் கண்டனம் செய்யும் குரல் இதில் எதிரொலிக்கிறது.

புதுமைப்பித்தன், 'ஆண்மை' என்ற கதையில் குழந்தை மணத்தின் கொடுமையைக் கேலியாகச் சித்தரித்துள்ளார். சீனிவாசனுக்கு கலியாணமானது நினைவில் இல்லை. ஏனென்றால் அது பெப்பர்மின்ட் கலியாணம், சீனிவாசனின் பெற்றோர்கள் பெரியவர்களாகியும், குழந்தைப் பருவம் நீங்காப் பொம்மைக் கலியாணம் செய்ய ஆசைப்பட்டார்கள். வெறும் மரப்பொம்மையை விடத் தங்கள் நாலு வயதுக் குழந்தை சீமாச்சு மேல் என்று பட்டது. பிறகு என்ன? பெண் கிடைக்காமலா போய்விடும். ஆத்தார்ப் பண்ணை ஐயர் மகள் ருக்மணிக்கு இரண்டு வயது. ஆக கலியாணம் தடபுடல்; பெற்றோர் மடியிலிருந்தபடியே மருமான் சீனிவாசனுக்கும் ருக்மணி அம்மாளுக்கும் திருமணம் நடந்தது; இக்கதையின் மூலம் அக்கால பெற்றோர்களின் மனநிலை, சீர்வரிசை, சம்பந்திச் சண்டை முதலியவற்றையும் விளக்கிச் சொல்கிறார்.

திருமணம் என்றால் குலப்பெருமை கிளத்தும் கனகாம்பரம் என்ற உண்மையை வெளியிடுகின்றார். ஆசிரியர் பொம்மைக் கலியாணம் செய்யப்பட்ட பெண் வேறொருவனைக் காதலித்து கடைசியாகப் பிரம்ம சமாசத்தில் கலியாணம் செய்து கொள்வது தான் நாவல் வழக்கப்படி சுவாரஸ்யமான முடிவு அப்போது தான் கதாசிரியனும் வாசகர்களே என ஆரம்பித்துக் குழந்தை மணத்தின் கொடுமைகளைப் பற்றி வியாசம் எழுத முடியும் என்ற இரு உண்மைகளைப் புதுமைப்பித்தன் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

விதவைக் கொடுமை

சமுதாயத்தில் கைம்பெண்களின் நிலைமை பரிதாபமான நிலையிலிருந்தது சங்க காலத்திலிருந்தே கைம்பெண்களுக்கு உடன் கட்டையேறுதல் அல்லது கைம்மை நோன்பு நோற்றல் போன்ற கொடிய சட்டங்களை விதித்திருந்தன. சமுதாயத்தில் பெண்கள் இவ்வகைப் பழக்கங்கள் அவதியுற்றனர். பிற்காலத்தில் உடன்கட்டை ஏறுதல் தடுக்கப்பட்டாலும் கைம்பெண்களுக்கு மறுவாழ்வளிக்கச் சமுதாயம் முன் வரவில்லை. அந்நிலைகளை மாற்றியமைக்க, மகளிரின் நிலைகளைப் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் விளக்கிக் கதைகள் எழுதினர். புதுமைப்பித்தனின் வழி, வாடா மல்லிகை, தனுஷ்கோடியில் விதவை விமலா, ராஜநாராயணனின் சாவு, சத்தியமூர்த்தியின் பலபீடம், கு.ப.ரா வின் உயிரின் அழைப்பு, தி.ஜ.ர வின் ராஜத்தின் கூந்தல், பி. எஸ். ராமையாவின் மலரும் மணமும் அண்ணாதுரையின் பேரன் பங்களுரில் போன்ற கதைகள் விதவைகளின் துயரைப் பறைசாற்றுகின்றன.

புதுமைப்பித்தனின் ‘வழி’ என்ற கதையில் அலமு என்ற பெண் விதவையாகிறாள். அவள் கணவன் இறந்த பதினாறு நாட்களும் இவளைப் பிணம் போல அழும் இயந்திரமாகக் கிடத்திச் சுற்றி இருந்து அழுதார்கள், அவள் உயிர்ப் பிணம் என்ற கருத்தை உணர்த்தவே முடியவில்லை, துயர்தாளாது அவள் கண்கலங்கி, வதங்கிச் சாவினை வரவேற்கும்போது இந்த இரக்கத்தை அந்தப் பிரம்மாவின் மூஞ்சியில் பூசிடுங்கோ! அழியை அடைக்காதீர்கள் என அரற்றி உயிர் விடுகிறாள். ‘பிரம்மாவின் மூஞ்சியில் வாரியடிக்க வேண்டும் நியாயமும் சமூக தர்மமும் இருக்கும்போது’ என்று கதையை முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

கி.ராஜநாராயணனின் ‘சாவு’ என்ற கதையில் விதவை ஜக்கம்மாவுக்குச் செய்யும் சோகச் சடங்குகளை விவரிக்கிறார் ஆசிரியர் பதினோராவது நாள் சர்வ அலங்காரங்களும் பண்ணி ஜக்கம்மாவை வீட்டினுள்ளிருந்து முற்றத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தரையில் வட்டமான பெரிய செளகு. அதன் மேல் குவிக்கப்பட்டுள்ளன. கம்மபுல் அம்பாசம் அதன்மேல் எருமைத்தோலினால் முறுக்கப்பட்ட உழவு வடங்கள் இரண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். கைகள் நிறைய புது வளையல்கள் மஞ்சள் பூசிக் கழுவிய முகத்தின் நெற்றியில் தெரியும் சிவப்புக் குங்குமம் கண்களிலிருந்து மாலை மாலையாய் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டே இருக்கிறது. அவளை எவ்வளவு அழகுபடுத்த முடியுமோ அவ்வளவும் செய்திருக்கிறார்கள். இது அவளுடைய சுமங்கலியின் கடைசிக் கோலம்; விடை பெற்றுப் போக சுமங்கலியின் அதி தேவதையே வந்து நிற்கிறாள் என்று விளக்குகிறார் ஆசிரியர்.

வரதட்சணைக் கொடுமை

மணத்தின் போது வரதட்சணையை ஒரு நிதியாகக் கொள்ளும் இளைஞன் அவனது கல்வியையும் நாட்டையும் பெண்மையையும் பழிப்பவனாகிறான் என்று காந்தியடிகள் கூறியுள்ளார். தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் திருமணம் என்பது தன் புனிதத் தன்மையை இழந்து கேவலமான வணிக நிலைக்கும் மாறிவிட்டது. வரதட்சணைமுறை வாழ்வில் இடம் பெற்றதால் எத்தனையோ பெண்களின் வாழ்வு காட்டில் காய்ந்த நிலவாய்ப் பயனின்றி ஒழிந்தது. பெண்ணைப் பெற்றுவிட்டப் பெற்றோர் துயரக் கடலில் மூழ்கினர். விலைபேசிக் கொள்ளும் இச் சமூகக் கொடுமை எழுத்தாளர்களின் நெஞ்சில் உணர்வைத் தூண்டிற்று.

சி.சு. செல்லப்பனின் 'மஞ்சள்காணி' என்ற கதை வரதட்சணைப் பிரச்சணையை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டது. வரதட்சணை விகிதம் மற்ற பண்டங்களைப்போல உயர்ந்துகொண்டே போவதை இக்கதை விளக்குகிறது. தேவனின் 'சுந்தரம்மாவின் ஆவி' என்ற கதையில் கலியாணம் செய்வது அத்தனை சங்கடமான விஷயமாகப் போய்விட்டது. வீட்டுக்குப் பெரியவர்கள் கட்டாயம் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ஜோதிடர் நூறு ஜாதகத்திற்கு இரண்டு தான் பொருந்துகிறது என்றார். அந்த இரண்டு இடத்தையும் போய்ப் பார்த்தால் ஒன்று உச்சாணிக் கிளைமேல் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள், அல்லது நமக்கு ஏற்ற இடமாக இல்லை. இதையும் தாண்டினால் பையனுக்குப் பெண் பிடித்திருக்க வேண்டும். இதையும் சிரமப்பட்டு தாண்டியால் வரதட்சணை! அடக்கொடுமையே பெண்ணைப் பெற்றவன் இடுப்பை ஒடிக்க ஏற்பட்ட கோடாலிக்கு வரதட்சணை என்று பெயரா? என்று கூறுகின்றனர். இக்கொடுமை நின்றால்தான் நம் சமுதாயம் உருப்படும்.

பொருந்தா மணம்

வயது கடந்த முதியவர்கள் இளம் பெண்களை மணந்து கொள்ளும் வழக்கம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சர்வ சாதாரணமாக இருந்து வந்தது. இவ்வழக்கத்தை ஒரு சமுதாய குற்றமாக எழுத்தாளர்கள் கருதித் தம் கதைகளில் கண்டனம் செய்தனர்.

கல்வியின் சர்மாவின் புணர்விவாகம் இராதா மணாளனின் மண்ணாய்ப் போகவே, செய்காந்தனின் பேதைப் பருவம், கு.ப.ரா வின் எவன் பிறந்திருக்கின்றானோ, புதுமைப்பித்தனின் கல்யாணி முதலியன இவ்வகைகளைச் சார்ந்தவை. பொருந்தா மணத்தின் சீர்கேடுகளை உருவகமாக விளக்குகிறது. சங்கு சுப்பிரமணியனின் 'வேதாளம் சொன்ன கதை'. இரண்டு மரங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து அங்கு அதிநுட்பமான மனித உணர்ச்சிகளைக் கொட்டுகிறார்.

'ஒரு கிழ அரசமரம். வருடம் ஆக ஆக கோடிக்கணக்கான இலைகள் உதிர அந்த அரசமரம் கிழப்பருவமடைந்தது. சக்தி குறையக்குறைய கிழ அரசுக்கு மனசஞ்சலம் அதிகரித்தது. ஐயோ! என்றைக்காவது பலமான ஓர் காற்று வீசினால் நான் பூமியில் வீழ்ந்து சாவேனே!

அவ்வாறு பூமியில் விழாமல் தடுக்கப் பக்கத்தில் ஒரு துணையாவது இருக்கலாகாதா பிள்ளையாரப்பா! என்று விக்னேஸ்வரிடம் முறையிட்டது. உயர் குல அரசமரத்திற்கும் சின்னஞ்சிறிய வேம்புவிிற்கும் திருமணம் நடத்த நிச்சயிக்கிறார் தசகோடி ராம சவுக்கார்’.

‘வேம்பு நல்ல அழகி. அந்த சாதியிலே அவ்வளவு அழகாக யாரும் இருந்ததில்லை. மகா முரடனான மந்திரவாதியும் கூட வேம்பின் இலையை நாடி வரமாட்டான்; அப்படிப்பட்ட அழகுச் சிறுமியின் தலையெழுத்தோ வென்னமோ அவளை அந்தப் படுகிழவனான அரச மரத்துக்குக் கட்டுவிடுவதென்று தசகோடி ராமசவுக்கார் நிச்சயம் செய்துவிட்டான்.

குழந்தை வேம்புவுக்கு என்ன தெரியும்? அவள் பாப்பா தானே! சிறு செடியான வேம்புவைப் பறித்துக் கீழே மரத்தினருகே நடுகிறார்கள். திருமணம் நடுகின்றது. குழந்தை வேம்புவை கொட்டோடும் முழக்கோடும் அந்தக் கிழ அரச மரத்தினருகே கொண்டுபோய் நட்பார்கள். மந்திரத்தைத் தொண்தொண வென்று சபித்தார்கள். தாலியும் கட்டப்பட்டு விட்டது. இவைகளை வேடக்கையென வேம்பு பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளும் அந்த கிழ மரமும் தான் பாக்கி, அருகே தண்ணீர் குடிக்க அவளது பிரியமான வாய்க்காலைக் காணவில்லை. இளம் வேம்புக்கும், கிழட்டு அரசமரத்திற்கும் நடக்கும் உரையாடல் உள்ளத்தை உருக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

‘தாத்தா தண்ணீர் எங்கே குடிப்பது?’

‘இந்தா! தாத்தா கீத்தாவென்று நீ என்னைச் சொல்லக் கூடாது.

நீ என்ன சொன்னாலென்ன? நீ பேசும் ஒவ்வொரு பேச்சும் எனக்குத் தித்திப்பாயிருக்கிறது’

‘என்ன தாத்தா கேலி செய்கிறீர்கள்? நானாவது தித்திக்கவாவது? நான் வேம்பு தானே என்று கூறிற்று. அதற்குக் கலியாணம் பிடிக்கவில்லை.

‘கொட்டோடும் முழக்கோடும் என்ன செய்தார்கள் தாத்தா? அதற்குப் பெயர் என்ன?’

‘அதற்குக் கல்யாணம் என்று பெயர்! கல்யாணம் என்றால் இனிமேல் நீ இங்கேயே என்னோடே இருக்கவேணும். நான் தான் உனக்குப் புருஷன். நீ எனக்குப் பொண்டாட்டி. மனித சாதியில் உள்ள இந்த அழகான வழக்கம் மர்ச்சாதியில் நமக்கு மட்டும் தான் உண்டு. ஆலமரத்திற்கில்லை! அத்திமரத்திற்கில்லை!’ என்றாக்கியது அரசமரம்.

வேம்புவிிற்கு தூக்கிவாரிப்போட்டது.

‘ஏன் தாத்தா! நீங்கள் செத்துப்போனாக் கூட நான் இங்கேயே இருக்கணுமா’ என்று கேட்டது.

‘சாவு’ என்றவுடன் கிழவனுக்குத் திடுக்கிட்டது. ‘சீ! எருக்கஞ்செடியே கல்யாணத்திலே என்னப் பேச்சு பேசுகின்றாய்? புல்லுலிக் கொத்தே! உன் வாயை அடக்கியாள வேண்டும்’ என்றது கிழம்.

வேம்புவிற்கு மனம் பிளந்துவிட்டது. இந்தக் கிழவனோடு வாழ்வா, மாட்டவே மாட்டேன். பச்சைக் குழந்தை என்னை எருக்கச்செடி என்றும் புல்லுலி என்றும் திட்டுகிறான் என்று வருந்துகிறான். எப்படியாவது கிழவனை விட்டு விலக வேண்டும் என்பது அவள் ஒரே எண்ணம்.

ஒருநாள், பெரிய குறை, பெரிய பெரிய மரங்களெல்லாம் திழு திழுவென விழும்போது இந்தக் கிழப்பயல் எம்மாத்திரம் தடாலென விழுந்துவிட்டான்.

பாவம் தன்னந்தனியாக அந்தக் குளக்கரையிலேயே வெகு வருஷ காலம் வேம்பு சீவித்திருந்தாள்.

பொருந்தா மணத்தினால் பெண்கள் படும் துயரை விளக்க இக்கதை தக்க சான்றாகும்.

மூடநம்பிக்கைகள்

மனிதனுக்குச் சில பொருட்கள் விளங்காவிட்டால் அச்சமடைகிறான். அறியாமையினால் எழுந்த இத்தகைய நம்பிக்கை மூடநம்பிக்கை எனப்படும். இம்மூடநம்பிக்கைகளை மையமாக வைத்து பல கதைகள் எழுதப்பட்டன. இவற்றைக் கேலி செய்து எழுதி இக்குறைபாடுகள் கொண்ட மனிதர்களைக் கதாபாத்திரங்களாக உலவவிட்டால் யாவரும் அக்கதைகளைப் படித்துச் சிரிப்பார்கள். குறைபாடுகள் உள்ளவர்களும் அந்தச்சிரிப்பில் கலந்து நகைக்கிறார்கள். கதையைப் படித்து முடித்ததும் அவற்றைப்பற்றிச் சிந்தித்து சீர்திருத்த வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

ரா.கி. ரங்கராஜனின் கன்னி, கு. அழகிரிசாமியின் அக்கினி கவசம், கல்யாணியின் நம்பிக்கை, ந. பிச்சமுர்த்தியின் வேப்ப மரம், கோவி. மணிசேகரனின் ரேகை, செயகாந்தனின் அபாயம், அகிலனின் சரசியின் சாதகம், அண்ணாதுரையின் பலாபலன் போன்ற கதைகள் இவ்வியல்பின.

ரா.கி. ரங்கராஜன் ‘கன்னி’ என்ற கதையில் இளம்பெண் வேதாவின் வாழ்க்கை, அவளது குடும்பத்தினரின் மூடநம்பிக்கைகளால் கானல் நீராகவே போய்விடுகிறது. மூடநம்பிக்கைகளும் கண்முடித்தனங்களும் மலிந்த இச்சமுதாயம் பெண்ணுலகிற்கு இழைத்துள்ள கொடுமைகள் இக்கதை மூலம் விளக்கப்படுகின்றன.

ந.பிச்சமுர்த்தியின் ‘வேப்பமரம்’ என்ற கதையில் வேப்ப மரத்திலிருந்து பால் வடிவதைக் கண்டு மக்கள் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர்; தேங்காய் உடைத்து கற்பூரம் ஏற்றி வழிபடுகின்றனர்; மிகுந்த பக்தியுடன் பாலைக் கொண்டு சென்று பல நோய்கள் குணமாவதாகக் கூறுகின்றனர்.

சாதிக் கொடுமை

சாதிக்கட்சிகள் இன்று தலைதூக்கி வருவதும், தேர்தலின்போது பேயாட்டம் போடுவதும் கண்கூடு. ‘சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா’ என்று பாடுகிறோம். ஆனால் இப்படி பாடுகிறவர்களும் பிரச்சாரம் செய்பவர்களும், சாதிப் பிரிவினையை மனத்துள் வைத்துள்ளனர் என்பது யாவரும் அறிந்தது. வேறு எதற்கும் சாதி தேவையில்லாவிட்டாலும் தேர்தலுக்கும் திருமணத்திற்கும் தேவைப்படுகின்றது. ஆனால் சாதியின் கொடுமையைச் சமுதாய அளவில் மட்டும் நோக்காமல், தனிமனிதனின் வாழ்க்கை அளவில் நோக்கி ஓரளவு வெற்றி கண்டவன் எழுத்தாளன் தான். சாதியைச் சமுதாயப் பிரச்சினையாக நோக்க மறுக்கும் மனிதன் அதுதன் வாழ்வில் குறுக்கிடும்போது அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறான். அந்தச் சிந்தனையைத் தூண்டிய பெருமை எழுத்தாளனுக்கு உண்டு.

சிற்பியின் ‘கோயில் பூனை’ என்ற கதையில் உள்ளத்தால் கபடமில்லாதவனுக்கு உதை கொடுக்கப்படுவதையும், உருத்திராட்சப்பூனை ஒன்று உல்லாச பவனி வருவதையும், சித்திரித்து உள்ளார்.

தீண்டாமை

தீண்டாமை என்பது இந்து சாத்திரத்திலுள்ள கறை ஒரு சொட்டு நஞ்சு ஒரு கலப் பாலுக்குக் கேடு சூழ்வதுபோலத் தீண்டாமை இந்து மதத்திற்குக் கேடு சூழ்ந்திருக்கிறது என்கிறார் காந்தியடிகள். இந்து சமூகத்தில் சில வகுப்பினர் மற்றவர்களால் தீண்டத் தகாதவர்களாகவும் நெருங்கத் தகாதவர்களாகவும் கருதப்பட்டும், நடத்தப்பட்டும் வந்த வழக்கமே தீண்டாமையாகும். தீண்டாத வகுப்பிலுள்ள ஒருவனைத் தொட்டுவிட்ட தீட்டைப் போக்குவதற்கு ஒரு முஸ்லீமைத் தொடுவது என்ற பழக்கமும் வழக்கத்திலிருந்தது. தீண்டாத மக்களுக்கு ஒரு வழியிலா துன்பம்? அந்தோ! கிணறு முதல் அடுப்பு வரைத் துன்பம்.

தீண்டாமையின் கொடுமைகளை விளக்கிச் சிறுகதைகள் எழுதியவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் கல்கி, இராஜாஜி போன்றவர்கள். கல்கியின் விஷமந்திரம், ராஜாஜியின் முகுந்தன் அறியாக் கொடுமை ஜகதீச சாஸ்திரிகள் கனவு போன்றவை இவ்வகையில் எழுதப்பட்டன.

ராஜாஜியின் ‘முகுந்தன்’ என்ற கதையில் சீதம்மாளின் மகனை அரிசனனான சின்னானும் மாரியும் காப்பாற்றுகின்றனர். ஆனால் வீட்டிற்குள் நுழைந்த சிறுவர்களைப் பறையர்கள் என்று அவள் அடிக்கின்றாள். நீயும் உன் குரங்கும் நாசமாக போக. இந்த பறத்தீட்டு எப்படி நீங்கி நான் நற்கதி அடையப் போகிறேன். ஐயோ! நிழல் பட்டாலும் தீட்டாயிற்றே ஹே! ஈஸ்வரா! என்மேல் கருணை வைத்துக் காப்பாற்று சுவாமி! எனக் கத்தினாள்.

ஏழைத் தீண்டாதாரின் துயரம் இதுதான். உலகத்திலே புண்ணிய பூமியும் தர்மம் என்பதற்குப் பிறப்பிடமானதும் நமது பாரத தேசம். ஆனால் நீசர் என்று பெயரிட்டுச் சிலரை ஒதுக்கி வைக்கிறோமே; அக்கொடிய வழக்கத்தின் வெப்பத்தில் நமது தர்மம், தெய்வபக்தி, நல்லொழுக்கம் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகி வருகின்றன! என்று தம் கருத்தைக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். இக்கதை தீண்டாமையின் கொடுமையை விளக்குகிறது.

வறுமைக் கொடுமை

எந்த ஒரு கலைஞன் தன் படைப்பில் தன் காலத்துச் சமுதாயத்திலுள்ள வறுமைத் துயரில் முற்றிலும் ஆழ்ந்த மக்கள் கூட்டத்தைக் காட்டுகிறானோ அவனே பரபரப்பாகப் பேசப்படுபவன் என்பது சிறுகதைத் திறனாய்வாளராகக் கருதப்படும் ஐரிஷ் அறிஞர் பிராங் ஓகானர், என்பவரின் கருத்து. இன்றைய சமுதாயத்தின் ஒழுக்கம் நேர்மை ஆகிய அறவழிகளைச் சீர்குழைக்கும் புல்லுருவிகளுள் ஒன்று வறுமையாகும். மக்களை வறுமை வாட்டும்போது அவர்கள் இழிந்தச் செயல்களைச் செய்வதற்கும் தயங்குவதில்லை. தற்காலச் சமுதாயத்தில் தங்கள் குழந்தைகளையும், குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற முடியாமல் இழிநிலைக்குள்ளாகும் பெண்கள் பலர் இக்கொடுமைகளைக் கதைகள் மூலம் விளக்கி வருகின்றனர்.

அகிலனின் பசி, கோயில் விளக்கு, ஏழைப்பிள்ளையார் காசுமரம், வ.சுப்பிரமணியத்தின் எச்சில், ஆர். சூடாமணியனின் மறுபுறம், செயகாந்தனின் ஒருபிடி சோறு, செகசிற்பியனின் பிறவிக்கடல் தாண்டி, புதுமைப்பித்தனின் தனி ஒருவனுக்கு போன்றவை வறுமையின் கொடுமையை விளக்குபவை.

சோமுவின் ‘ஆறுமாத விடுதலை, என்ற கதையில் நொண்டிப்பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வறுமையின் கொடுமையால் வாடுகிறான் அவனுக்குத் திருடன் என்ற பட்டமும் அளித்து ஆறுமாதச் சிறைதண்டனையும் அளிக்கின்றனர். அவனுடைய வயிற்றிலே சிறை புகுந்திருந்த பட்டினிக்கு இனி ஆறுமாதம் விடுதலை என்று விளக்குகின்றார்.

கலை வாழ்க்கை

கலை மனிதனின் இன்றியமையாப் பொருளாய் வாழ்வோடு கலந்து விளங்குகின்றது. நம் நாட்டில் பலவகைக் கலைகளைப் பார்க்கின்றோம், கேட்கின்றோம், அனுபவிக்கின்றோம். இக்கலைகளின் உன்னத நிலையையும் அழகையும் அதில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களால் உணர்த்தப்படும்போது அதன் மேன்மையை உணர்கிறோம். நம்நாட்டில் எத்தனையோ தெய்வக் கோயில்கள் எழுப்பியுள்ளன. ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு கதையினைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை என்பது பலரும் அறிந்த ஒன்று. சிற்பக் கலை, நாட்டியக் கலை, இசைக் கலை, ஓவியக் கலை, சமையற் கலை, நெய்தற் கலை போன்ற கலை உணர்ந்த கலைஞர்களின் வாழ்வினையும் அக்கலைகளின் மேன்மையினையும் விளக்கும் கதைகள் ஏராளமாக நம் தமிழில் உண்டு. பாடகர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் சிற்பிகள் சம்பந்தப்பட்டவை, நாட்டியம் சம்பந்தப்பட்டவை, ஓவியம் சம்பந்தப்பட்டவை இப்படிக்கலைத் தொடர்பான கதைகளைக் கதாசிரியர்கள் எழுதினார்கள்.

ஜெகசிற்பியனின் பொய்க்கால் குதிரை, கணபதியின் உடைந்த சிலை, ஓவியத்தின் பார்வை, பாலசுப்பிரமணியன் எஸ். சிதம்பரத்தின் புதைந்த சிற்பம், கல்கியின் வீணை பவானி, கலையன்பனின் அழகின் அடிமை போன்ற கதைகள் கலை சம்பந்தப்பட்டவை.

நாட்டுப்புற விழாத்தொடர்

மக்கள் அன்றாட வேலையில் அலுத்துப்போய் உணர்வு குன்றிய வேளையில் அவர்களைச் சுறுசுறுப்பாக்கி ஊக்கப்படுத்துவது ஊர்ப்பொது திருவிழாக்கள் வீட்டில் கொண்டாடும் விழாக்களும் கோயில் திருவிழாக்களும் மக்களை மகிழ்விப்பனவாகும்.

தமிழர்களின் விழாக்கள் எண்ணிலடங்காதவை. ஒவ்வொரு முழுநிலா நாளும் தமிழனுக்குக் கொண்டாட்டமான நாட்கள், மாதந்தோறும் விழாக்கள் கொண்டாடியவன் தமிழன், தை மாதத்தில் பொங்கல் விழாக்கள் கொண்டாடுவதும் ஜல்லிக்கட்டு போன்றவை நடத்தி மகிழ்தலும் இன்று வழக்கத்தில் இருந்து வரும் விழாக்களாகும். தீ மிதித்தலும், முளைப்பாலிகை திருவிழா கொண்டாடுதலும், காவடி எடுத்தாடுதலும் நாட்டுப்புற மக்கள் கொண்டாடும் விழாக்களாகும். தேர்த்திருவிழாக்களும், பெரிய திருவிழாக்களும், திருக்கோயில் திருவிழாக்களும், மக்கள் மனநிறைவு பெறவும் மகிழ்வடையவும் விழாக்கள் எடுத்து மகிழ்கின்றனர். இத்தகைய விழாக்கள் தொடர்பாகவும் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஊரின் சிறப்பும், அவ்வூரின் விழாக்காலங்களும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் அழியா ஓவியமாகச் சிறுகதை ஆசிரியனால் வரையப்படுகின்றன. விழாக்காலங்களில் ஏற்படும் காதலன், காதலி செய்திகளும், விழாக்காலங்களில் ஏற்படும் சிறுசம்பவங்களுமே கதைக்குக் கருவாக அமைகின்றன. குழந்தைகள் தொடர்பான விழாக்களுடன் குழந்தைகள் மன நிலையைத் தொடர்புபடுத்தி எழுதிய கதைகளும் உண்டு உதாரணமாகத்

தீபாவளி, நவராத்திரிக் கொலு, கண்ணன் பிறப்பு போன்றவை பழங்கால முதலே கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. 28 நாட்கள் இந்திர விழா நடந்த செய்தியை நாம் சிலப்பதிகாரத்தின் வாயிலாக உணர்கிறோம். ஆடிப்பெருக்கில் மக்கள் ஆற்றின் அழகை ரசித்து மகிழும் சிறப்பையும் கதைகளாக வடித்து உள்ளனர் கதாசிரியர்கள்.

எம். பி. சுப்பிரமணியத்தின் ரதோற்சவம், பூவை எஸ். ஆறுமுகத்தின் வேனில் விழா, பி.ஸ்ரீ யின் பதினெட்டாம் பெருக்கு டி.கே. ஜெயராமனின் கொலுவும் குழந்தையும் போன்றவை விழாத் தொடர்பாக எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள்.

இவ்வாறு சமூகச் சீர்திருத்தம், கலை வாழ்க்கை, நாட்டுப்புற விழாத் தொடர்பாகச் சிறுகதை எழுதுமாறு கேட்பின் எம்.ஏ. தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் தங்கள் கற்பனைக்கு மெருகிட்டுச் சிறப்பான கதைக் கருவினைக்கொண்டு முதலும் முடிவும் சிறப்புற அமையும் வண்ணம் சிறுகதை எழுதுதல் வேண்டும். பல சிறுகதை ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகளைப் படித்து வடிவம், அமைப்பு முதலியவற்றில் பயிற்சி பெறுதல் அவசியம்.

சிறுகதை – தொழிலாளர் உலகம்,அங்கதச் சுவை,தூயகாதல்,வீரம் பற்றியவை

தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் சொந்தமாகக் கதைகள், கட்டுரைகள், பாடல்கள் இவைகள் இயற்றும் திறமை கொண்டவர்களாக விளங்க வேண்டும். பல பாடல்களைப் படித்துப் பாடல் பயிற்சி பெறுவதைப்போலப் பல சிறுகதைகளைப் பயிலும் பழக்கத்தால் சிறுகதைகள் எழுதும் திறமை பெறலாம்.

சிறுகதை ஏன் தோன்றுகிறது எனின் வாசகருக்குத் தோன்றுகிறது. எப்படித் தோன்றுகிறது என்றால் கதையை எழுதும் போது அல்லது சொல்லும்போது ஆசிரியனுக்கு ஓர் ஆனந்தம் உண்டாகிறதே அந்த ஆனந்தத்தின் மயமாக அது தோன்றுகிறது. கற்பனா சக்தி என்பது படித்து வருகிற சக்தி இல்லை. படிப்பினால் மொழியறிவு வளரும்; கலைஞானம் விருத்தியாகும். மூளையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். கற்பனை என்பது தனித்திறன். கற்பனை என்ற இயல்பான ஆற்றல் இருந்தாலொழிய படிப்பு பயன்படாது. கலை உலகிலே கற்பனையும் இருந்து நல்ல படிப்பும் இருப்பின் நல்ல படைப்புகளுக்குக் குறைவில்லை.

தொழிலாளர் உலகம்

இன்றைய நாட்டுப் பிரச்சனைகளுள் ஒன்று தொழிலாளர் நிலை; வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் நாட்டு மக்களைப் பாதிக்கின்றது. மக்கட் பெருக்கத்தால் ஏற்படும் விளைவுகள், வேலை கிடைக்காதவர்கள் போதிய ஊதியம் பெறாமல் வருந்துதல் வேலை கிடைத்தும் நிலையற்ற நிலை. இப்படி பலவகையான சிக்கல்கள் தொழிலாளர்களுக்கிடையே காணக் கிடக்கின்றன. இன்றைய சமுதாய வாழ்வில் பெரும் சிக்கல்களாக இருந்து வரும் பொருளாதாரப்

போராட்டத்தையும், வறுமையையும் பற்றாக்குறையையும் அதனால் மக்கள் படும் அவதியையும் பல கதைகள் சித்தரிக்கின்றன. பாடுபட்டு அறியாதவன் பாட்டாளியின் துயரத்தைப் பற்றியும், சேற்றில் இறங்கி அறியாதவன் உழவனுடைய துன்பத்தைப் பற்றியும் என்னதான் கண்ணீரில் தோய்த்துக் கொண்டு எழுதினாலும் பயனில்லை. அந்தக் கதையில் மற்ற எல்லாச் சிறுகதை லட்சணங்களும் இருக்கலாம். உள்ளத்தை ஊடுருவித் தைக்கும்படியான இதயம் ஒன்றிய ஈடுபாடு இருப்பதில்லை அப்படிப்பட்ட உண்மை ஒளி வீசும் ஏழை எளியவர்களிடையே இருந்தும் உழைப்பாளி மக்களிடையே இருந்தும் எழுத்தாளர்கள் உருவாக வேண்டும்.

பண முதலைகளாத் தம் தொழிற்சாலையை மேம்படுத்த பாடுபட்டு உழைக்கும் தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்துவதையும், சிலர் நல்ல மனதுடன் தன் லாபத்திலும் பங்கு கொடுத்து தொழிலாளர்களை மதிப்பதையும் உலகில் காணமுடிகின்றது. தொழிலாளர் உலகம் தம்முடைய குறிக்கோளை அடைவதற்காக வேலைநிறுத்தம் போன்ற சமூக விரோதச் செயல்களில் இறங்க வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய பல கதைச் சுருக்கங்களைக் கொண்டு கதாசிரியர்கள் தொழிலாளர் உலகம் பற்றிக் கதைகள் புனைந்துள்ளனர். பெரும் தொழிற்சாலைகளில் எத்தனையோ பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பற்றிய சம்பவங்கள் சிறுகதைகளாக உருப்பெறுகின்றன. வறுமையால் வாடும் தொழிலாளியின் குடும்பம் பற்றிய செய்திகள் சிறுகதையின் கருவாக மையம் கொள்கின்றன. தொழிலாளர்கள் பற்றிய பலவகையான செய்திகள் தொழிலாளர் உலகமாகச் சிறுகதை உருவம் பெறுகின்றன.

அங்கதச் சுவை

சமுதாயத்திலே உள்ள மனித முரண்பாடுகளையும், ஊழல்களையும், வாழ்வின் குறைபாடுகளையும் மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக நேருக்கு நேர் சொற்பொழிவுகள் செய்யலாம். அறிவூட்டும் கட்டுரைகள் எழுதலாம். சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்புவதற்காகப் பல பொதுக் கூட்டங்கள் கூட்டி அறிவுரை வழங்கலாம் என்றாலும் மனத்திலே சுருக்கென்று தைக்கும்படி ஒரு வழியைக் கையாள்வது எப்படி தவறு செய்கிற மனிதனுக்குத் தன் தவறு உள்ளத்திலே தைத்துவிட்டால் அவன் திருந்துவதற்கு விரைவான். ஆனால் நேரிலே நின்று அவனை பழித்தால் வீம்பு ஏற்படும் அல்லது கலகம் உண்டாகும். எனவே சொல்லாமல் சொல்லித் தைக்காமல் தைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். இந்த அருமையான செயலுக்குச் சிறுகதைக் கருவி நீண்டகாலமாக நன்கு பயன்பட்டு வருகிறது.

குறைபாடுகளை நையாண்டி செய்து எழுதி அந்தக் குறைபாடுகள் கொண்ட மனிதர்களைக் கதாபாத்திரங்களாக உருவகங்கள் அமைத்து உலவவிட்டால் எல்லோரும் அந்தக்கதைகளைப் படித்துச் சிரிப்பார்கள். சிரிக்கும்போதே குறைபாடுகள் உள்ளவர்களும் அந்தச் சிரிப்பிலே கலந்து

நகைக்கிறார்கள். கதையைப் படித்து முடித்ததும் தன்னையறியாமல் தன்னையே பார்த்துத் தானே சிரித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சுவையனுபவம் உண்டாகிறது. நாளடைவில் இந்த சுவையனுபவமே ஓர் ஆசானாக நின்று தன்னைத்தான் சீர்திருத்திக் கொள்கிறது. இது ஒரு நுட்பமான மனத் தத்துவம். இந்தத் தத்துவத்திற்கு முழு இடம் தந்து பேசுகின்ற கதைகளே அங்கதக் கதைகள் அல்லது நையாண்டிக் கதைகள். அவற்றைப் படிக்கும்போது சிரிப்பு வரும். ஆனால் அந்தச் சிரிப்பு சமுதாயத்தை நோக்கி மட்டும்தானா? இல்லை தன்னையும் நோக்கித் தான்.

இத்தகைய அங்கதக் கதைகள் கிரேக்க நாட்டிலும் மற்றும் சில மேலை நாடுகளிலும் இருப்பது போலவே வடமொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும், நூற்றுக்கணக்கில் வழங்கி வந்துள்ளன. நம் நாட்டு வில்லுப் பாட்டுக்களிலும் பாட்டிமார்க்கதைகளிலும் இத்தகைய அங்கதக் கதைகள் ஏராளம் இடம் பெற்றுள்ளன.

காதற்சுவை

மேனாட்டில் இடைக்காலத்தில் காதலைப் பெரிதாக போற்றி ஏற்றினார்கள். அக்காலத்தில் ஓர் அழகியப் பெண்மணியின் காதலைப் பெறுவதற்காக வாலிபர்கள் வீர செயலை ஆற்றுவார்கள். காதலை அவ்வாறு போற்றியதால் தான் 'காதலே இல்லாமல் இருப்பதைக் காட்டிலும் காதலித்து இழந்தாலும் மேல்' என்ற பழமொழி ஏற்பட்டது. நம் நாட்டுச் சரித்திரத்திலும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைக் காணலாம். கதைகளில் வரும் காதலுக்கும், மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் மிகுதியான இடத்தைப் பெற்றவை காதற் கதைகளாகும். இவை முழுமையாக வெற்றி பெற்றுவிட்டன என்று கூறமுடியாது.

வ.வே.சு. ஐயரின் காங்கேயன், கமலவிஜயன், அகிலனின் நிலவினிலே, காதல் பிறந்த கதை, ந.பிச்சமுர்த்தியின் மீனலோசனை, கு.ப. ராவின் நூருன்னிசா, தி.ஐ. ராவின் அந்திவேளை, லட்சுமியின் முதல் வகுப்பு டிக்கெட், எல்லார்வியின் பொன்மலர், ஏசுவின் காதல், என்ன டிபன் பாச்சா, த.நா. குமாரசாமியின் சந்திரமதி, சிற்பியின் காதல்பலி, ராதா மணாளனின் பூக்குடலை, தூரனின் சாரதாவின் காதல், செயகாந்தனின் லவ் பண்ணுங்கோ சார், அழகிரிசாமியின் அழகின் விலை, கற்பக விருட்சம் போன்றவை காதலைப் பற்றிய கதைகளாகும்.

கோமகனின், 'கானல் நீர்' என்ற கதையில் இரு காதலர்கள் ஒரு பூங்காவில் இருந்து பொழுதுபோக்குவதை மறைந்திருந்து காண்கிறார் ஒருவர். தம் இளமையில் அதுபோல் காதல் கொண்டு பழகி மணந்து கொள்ளாமல் தம் பெற்றோரின் விருப்பப்படி ஒருத்தியை மணந்து கொண்ட முறையான வாழ்வை நினைத்து வருந்துகிறார். அதனால் வாழ்க்கையில் பெறத்தக்க ஒரு பேற்றை இழந்துவிட்டதாக நோக்கிறார். பலநாள் அந்தக் காட்சியைக் கண்டு அவர்களின்

காதலைப் போற்றுகிறார்; வாழ்த்துகிறார். ஆனால் அவனுக்கும் வேறொருத்திக்கும் திருமணம் ஆகிறது. பூங்காவில் நிகழ்ந்த காதல் முறிந்ததோ என ஐயுறுகிறார். திருமணம் நிகழ்ந்த சில வாரம் கழித்து பூங்காவிற்குச் செல்லும்போது மறுபடியும் பழைய இருவரையும் அதே நிலையில் காண்கிறார். தாம் காதல் என நம்பியது கானல் நீராய்ப் போனதை எண்ணி வெறுப்படைகிறார். காதலைத் தவிர மனிதன் மனத்தை முற்றிலும் வசப்படுத்தக்கூடிய சிறந்த உணர்ச்சிகள் வேறு எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இவைகளை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து ஆசிரியர்கள் சுவையான கதைகள் எழுதமுடியும் என்பது உறுதி.

ஒரு காதல் கதை

நல்ல நகரம் ஒன்று, கோவிலும், குளமும், தேர்வீதிகளும் உள்ள ஊர். கோவிலில் ஏதோ ஒரு பெரிய திருவிழா நடக்கிறது. மயிலையில் நடைபெறும் அறுபத்து மூவர் திருவிழாவைப் போல என வைத்துக் கொள்ளலாம். நாட்டுப்புறத்திலுள்ள ஓர் இளைஞன் திருவிழாவைக் காண வந்திருக்கிறான். பேரழகி ஒருத்தி தேரோடும் வீதியில் ஓய்யாரமாய் நடைபயின்று சென்று கொண்டிருக்கிறாள்; அவள் கோவிலை நோக்கித்தான் போகிறாள்.

வாழ்க்கையில் அந்த இளைஞனும் பலரை சந்தித்ததுண்டு. ஆனால் இந்த அழகியின் உருவமே தனிதான்! இப்படிப்பட்ட ஓர் அழகியை இதற்கு முன் அவன் கண்டதில்லை. இளைஞன் மனம் அவன் வசமில்லை. அழகியோ கோவிலுக்குச் செல்லுகிறாள். இளைஞன் பின் தொடருகிறான்.

அழகிக்குப் புகிறது இளைஞன் வரும் வரவு, ஒரு சிறு நையாண்டி செய்கிறாள். நாட்டுப்புறத்தான் மயக்கத்தில் நிற்கிறான் என்பது புரிந்து விந்தை, வேடிக்கை புரிகிறாள்.

அந்த அழகி, ‘இளைஞரே! கோபுர வாசலிலே நில்லும் நான் உள்ளே போய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்து விட்டு வந்து விடுகிறேன்’ என்று சொல்லிச் செல்கிறாள் அவள். கீழ்க்கோபுர வாசலிலே நுழைந்தவள் அப்படியே மேலைக்கோபுர வாசல் வழியாகச் சென்றுவிடுகிறாள். இளைஞன் நிற்கின்றான்; நின்று பார்க்கிறான். சென்ற அழகி சென்றவள் தான் திரும்பக்காணோம். உள்ளே கோவிலுக்குள்ளிருந்து பலர் திரும்பி வருகிறார்கள். “ஐயா! இந்தப் பக்கமாக ஒரு பெண்ணழகி சென்றாளா?” என்று கேட்டான். இல்லை என்ற மறுமொழி வருகிறது. இளைஞனை ஏற இறங்கப் பார்த்துக் கொண்டே பெயரைச் சொல்லி விரிவாக விசாரணை நடத்தலாம் என்றாலோ “உன் பெயரென்ன” என்று அவளைக் கேட்க மறந்துவிட்டான்; பாவம் என்ன செய்வது.

பாடல் வருகிறது, இளைஞனுடைய பேச்சாகவே வருகிறது பாடல்.

‘இல்லென்பார் தாம் அவரை’

அவர் என்று குறிப்பிடுவது பெண்ணைக் குறிப்பிடுகிற மரியாதைப் பேச்சு. ஒரு பழைய தமிழ். கோவிலுக்கு உள்ளிருந்து வருகிற மனிதர்கள் யாரைக்கேட்டாலும் அந்த அம்மாளைக் காணவில்லை; இல்லை இல்லை என்றே சொல்கிறார்கள்.

இல்லென்பர் தாம் அவரை

யாம் அவர்தம் பேர் அறியோம்

சரி; கொஞ்சம் விசாரணை செய்யலாம் என்றாலோ நமக்கு அந்தப் பெண்ணின் பெயர் தெரியாது. பெயர் தெரியாதே தவிர அடையாளம் நன்றாகவே தெரியும்; எப்படி எனில்,

‘பல் ஒன்று செவ்வாம்பல்

முல்லையையும் பாரித்து’

செவ்வாம்பல் என்னும் மலரை எடுத்து இதழ்கள் என்று இருகூறாக வைத்துக் கொண்டு, நடுவில் முல்லை மொட்டுகளோ என்னும் பற்களுடன்

‘கொல் என்று காமனையும்

கண்காட்டிக் கோபுரக்கீழ்

நில்லென்று போனார் என்’

இந்தச் செவ்வாம்பல் இதழ்களும், முல்லைப் பற்களுமே போதுமே, இவற்றுக்கும் மேலாக மன்மதனை அழைத்து இவனை அப்படியே கொல்வாயாக! என்பதாக ஒரு கட்டளையும் இட்டாள், எப்படி? கண்சாடையிலேயே இந்த வேலை. மன்மதனுக்குக் கட்டளை. மன்மதனை அழைத்து என்னைக் கொல்லும்படி உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டு என்னிடம் என்ன சொன்னாள் அந்த அழகி, கோபுரத்தின் கீழ் நிலை; வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிப் போனாள்.

‘நெஞ்சை விட்டுப் போகாரே’

அவ்வளவுதான்! கீழ்க்கோபுர வாசல்வழியே நுழைந்தவள் மேலை கோபுர வாசல் வழியே புறப்பட்டுப் போய்விட்டாள். ஆனால் கோபுர வாசல் வழியே சென்று விட்டாளே தவிர இந்த நெஞ்சக் கோபுரத்துக்குள் நுழைந்தவள் வெளியே செல்லவில்லை என்ற நான்கு வரிகளாகிய ஒரு சிறு பாடல் சொல்லும் காதல் கதை சிறப்புடையது. அது சொல்கிற கதையோ காதல் என்ற உணர்ச்சி, எந்த மொழியில், எந்தக் காலத்தில் எந்த நாட்டில், எத்தகைய சூழ்நிலையில் நிகழ்ந்தாலும் அதனுடைய அடிப்படையான ஆழத்தைத் தொட்டு நின்று பேசக்கூடிய பண்பும், எழிலும் நிரம்பிய ஒரு கதையாக அமைந்திருக்கிறது.

இப்பாடல் கதாபாத்திரம் நம்முன் வந்து தனது சோகக் காதலின் கதையைச் சொல்கிற நாடகப் பேச்சு! சிறுகதை என்றால் நூறு – நூறு நிகழ்ச்சிகளும் ஆயிரம் - ஆயிரம் சிக்கல்களும் இருந்தால் தானா; ஒரு சிறு நிகழ்ச்சி, ஒரு சின்னஞ்சிறிய சம்பவம், ஒரு பாத்திரப் படைப்பு. ஒரே ஒரு பாத்திரத்தின் ஒரே வினாடியின் கொந்தளிப்பு எல்லாமே ஒரு வகையில் ஒரு சிறுகதைதான் சிறுகதை என்ற கலையின் தோற்றத்திற்கே ஆதாரம் அது பிறக்குமிடம். இப்பாடலில் கண்டதுபோல் ஒரு சிறுநிகழ்ச்சி அல்லது உணர்ச்சியின் ஒரு சிறு கழிப்புத்தான் ஆதாரம்! இதை வைத்துக் கொண்டு இதை அடிக்கல்லாக நாட்டி இதன் மீது பெரிய மாடமாளிகைகளை எழுப்புவது தான் கதைக்கலைத் தோற்றம். இப்படிப்பட்டதொரு மையக் கருத்துதான் ஒரு புள்ளியை மையமாகக் கொண்டு ஒரு வட்டம் சுழல்வதைப் போறச் சின்னஞ்சிறு நிகழ்ச்சியை, புள்ளியைச் சுற்றிப் பற்றிச் சுழல்கிறது சிறுகதை; ஆழ்ந்து யோசிப்போமானால் நம்முடைய தமிழ் மொழியிலுள்ள நாடகப் பண்போடு கூடிய ஒவ்வொரு தனிப்பாடலுமே இவ்வகையான ஒரு சிறுகதைதான் வசனத்தில் அமைவதற்குப் பதிலாகக் கவிதையிலே அமைந்துள்ள சிறுகதை விந்து அல்லது தோற்றம் எனலாம்.

நாவல் என்ற நெடுங்கதையாகக் காப்பியத்திற்கு ஒப்பிட்டால், சிறுகதை என்ற கலைப்படைப்பை ஒரு தனிப்பாடலுக்கு ஒப்பிடலாம். தோற்றம், கருத்தமைப்பு, வடிவம், எல்லாவற்றிலும் தனிப்பாடலுக்கும், சிறுகதைக்கும் அத்தனை இணைப்பு இருக்கிறது. புகழ்பெற்ற ஒரு ஆங்கில ஆசிரியர் ஹென்றி வாரன் 'சிறுகதை என்பது தனிப்படலே என்று கூறித் தமது இலக்கணத்தைப் பல ஆங்கில ஆதாரங்களோடு விரிவான முறையிலே விளக்குகிறார். அதற்குக் காரணம் நிகழ்ச்சியின் மையப்புள்ளி என்ற ஒன்று தனிப்பாடலுக்கு இருப்பது போலவே ஒரு சிறுகதைக்கும் இருக்க வேண்டியுள்ளது. பொருளைக் கையாளும் முறையில் சொற் கெட்டு, சொற் செறிவு இரண்டும் நுட்பமாக வேண்டி இருப்பதோடு, வடிவத்தில் ஒரு தனிப்பாடலைப் போலவே ஒரு சிறுகதையும், ஒருமைப்பாடும், உருவ அழகும் அணிகளும், கொண்டு நிகழ வேண்டும். உரைநடையில் இந்த அழகுகள் எப்படிக்கதை நிகழ்ச்சியாகிய பொருளிலும் நிகழ்ச்சியின் உருவமாகிய வடிவத்திலும் ஆற்றலோடு வெளியாகின்றன என்பதைக் கதைப் பொருளிலும், வடிவத்திலும் உணரலாம்.

வீரம்

தமிழ் மக்கள் வீரவாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் புறப்புண்ணுக்கு அஞ்சியவர்கள், விழுப்புண்களை மகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறநானூற்றுப் பாடலும் ஒரு சிறுகதையை உள்ளடக்கியது என்று கொண்டால் மிகையாகாது. தமிழ்நாட்டு வீரர்களின் வீர சாகசச் செயல்களைப் பற்றி பலவாறு நாம் இன்று அறிய முடிகிறது. பழங்கால வரலாறு வீரத்திற்கே முதலிடம் அளித்ததை எடுத்தியம்புகின்றது. போர் முறைகளும் போராடும் திறமையும், மிகுதியும் பெற்று வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். பள்ளிப்படை வீடுகளும், வீரக்கற்களும்

பழந்தமிழரின் வீர வாழ்வைப் பறைசாற்றுவனவாகும். ஒரு வீரப் பெண் போரில் புறப்புண்பட்டான் தன் மகன் என்று கேள்வியுற்று விரிந்த கூந்தலுடன் கையில் வானொன்று ஏந்திப் போர்க்களம் சென்று பிணங்களைப் பார்த்து என் மகன் புறப்புண்பட்டு மாண்டிருப்பின் அவன் பாலுண்ட மார்பை அறுத்தெறிவேன் என்று சூளுரைத்துக் கடைசியில் தன்மகன் விழிப்புண்பட்டு மாண்டதைக் கண்டு மன மகிழ்ந்தாள் அந்த வீரத்தாய்.

இன்னொருத்தி முதல் நாள் போரில் தன் தந்தை வெற்றி பெற்று வீரப் புண்பட்டு இறந்தான் என்று கருதாது. இரண்டாம் நாள் தன் கணவனும் போரில் வீரப்புண்பட்டு இறந்தான் என்பதையும் கொள்ளாது. மூன்றாம் நாள் போருக்குத் தன் இளம் சிறுவனை அணிபூட்டி வேல் கொடுத்துப் போருக்கு அனுப்பிய வீர மரபு நம் தமிழர் மரபு.

வரலாற்றுப் போர்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு சரித்திரச் சிறுகதைகள் பின்னப்பட்டுள்ளன. கதாசிரியர்கள் சரித்திரச் சிறுகதைகளையும், சரித்திர நாவல்களையும் நம் தமிழகத்தில் படைத்து அளித்துள்ளனர்.

வரலாற்றை எலும்புக் கூடாக வைத்துக் கொண்டு அதில் தசையைப் பொதிந்து இரத்தத்தை ஓடவிட்டு நரம்பை முறுக்கி உயிர்கள் ஓசை ஒலிக்கும்படி செய்வது மிகவும் திறமையோடு செய்ய வேண்டிய வேலைகளாகும்.

அறிஞர் அண்ணாவின், தஞ்சை வீழ்ச்சி என்ற கதை வெங்கண்ணா என்ற வேதியர் தமிழ்நாட்டை மராட்டிய மன்னர்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்த இரண்டகச் செயலை, வரலாற்று உண்மையை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டது.

‘தஞ்சையின் வீழ்ச்சி’ அழகுத் தமிழில் இனிய நடையில் எழுதப்படுகிறது.

‘மராட்டிய அரசு அமைந்தது தமிழகத்தில்! இமயத்தில் இலச்சினையைப் பொறித்த வீரன் வாழ்ந்த தமிழகம், கனக விசயர் தலையில் கல்லேற்றிச் சுமக்கச் செய்த தமிழகம் கடாரம் கொண்ட தமிழகம். மராட்டியரின் ஆட்சிக்கு இடமளித்துத் தாழ்நிலை பெற்றது எப்படி? வெங்கண்ணா என்னும் வேதியன் என்பது எவ்வளவு பேருக்குத் தெரியும்! தெரிந்த சிலர் கூறினாலும் எவ்வளவு பேருடைய செவியில் வீழ்ந்து சிந்தனையைக் கிளறுகிறது! பிறந்தது தமிழகத்தில்; வாழ்ந்தது தமிழகத்தில்; பழகியது தமிழருடன், பேசியது தமிழ்மொழி; எனினும் தமிழகத்தின் பூந்தோட்டத்தை மராட்டியருக்குக் காட்டிக் கொடுத்தான் கயவன்! அன்னிய ஆதிக்கத்தைப் புகுத்தினான் பொன்னும் பொருளும் போக போக்கியமும், மானியமும், பட்டயமும் பெற்றான். பேணிராசை தந்திருக்கும் தமிழரின் தன்மானமோ அழிந்து பட்டது. தஞ்சை வீழ்ந்தது.

‘எழுத்தாளனது படைப்புகளுக்குப் பகை புலனாக அமைய வேண்டியது மனித வாழ்வின் பிரச்சனைகளாகும். எழுத்தினால் ஒரு பரம்பரையின், தேசத்தின் போக்கை மாற்ற முடியும் என்பது உண்மையாகும். பிரஞ்சுப் புரட்சியும் ரஷியப் புரட்சியும் பேனா முனையில் உருவானவையாகும். மனிதாபிமானமும் தீமைகளை அசத்தியதை அகழ்ந்து பார்க்கும்படி தூண்டவும் கூடிய சக்தி பேனா முனைக்கு இருக்கிற

சிறுகதையின் தலைப்பு

சிறுகதை சிறப்படைவதற்குச் சிறந்த தலைப்பு, தொடக்கம், மனத்தினின்று அகலாத பாத்திரங்கள், நேரத்தியான கதைப் பின்னல், நுட்பமாகக் கதைக் கூறல், சிறந்த முடிவு இவை இன்றியமையாதவை.

சிறந்த சிறுகதைக்குச் சிறப்பான பெயர் இன்றியமையாதது. பொருத்தமான பெயரும் அதன் கவர்ச்சியுமே படிப்பவனுக்கு முதலில் அறிமுகமாகின்றன. சிறுகதையின் தலைப்புகள் கவர்ச்சியுடனும் கதையின் உள்ளீட்டுச் சுவை குன்றாத முறையிலும் அமைதல் வேண்டும். சிறுகதை தலைப்பு நான்கு வகையாக அமையும். (1) கதையின் தொடக்கத்தை வைத்து நான்கு வகையாக தலைப்பு அமைதல் (2) கூறும் பொருளை வைத்துத் தலைப்பு அமைதல் (3) இன்றியமையா பாத்திரத்தின் பெயரை வைத்துத் தலைப்பு அமைத்தல் (4) முடிவை வைத்துத் தலைப்பு அமைத்தல்.

(1) தொடக்கமே தலைப்பாய் அமைதல்

சிறுகதையின் தொடக்கம் உணர்ச்சி மிக்க வகையில் ஏற்றதாக அமைந்திருப்பின் அதனையே தலைப்பாக அமைத்து விடுவர். செயகாந்தனின் போனவருஷம், பொங்கலப்போகி, ராஜநாராயணனின் கதவு, ந. பிச்சமுர்த்தியின் வெங்கலப் பாணையின் கதை, கி. வா. ஜகந்நாதனின் மார்ந் - 3, சூடாமணியின் இரண்டாவது தந்தை போன்றவை இவ்வகைத் தலைப்புகள் கொண்டவை.

(2) பொருளே தலைப்பாய் அமைதல்

சில கதைகள் ஏதாவது சிக்கல்களை வைத்து புணையப்பட்டிருக்கும். இக்கதைகளுக்கு அவற்றின் பொருளை வைத்து தலைப்பு அமைப்பர். இத்தலைப்பு கவர்ச்சியாயும், தலைப்பை பார்த்த உடனேயே கதையை ஓரளவாவது புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் அமைந்திருக்கும். விந்தனின் பசிப்பிரச்சனையை, அகிலனின் படியரிசி, சுந்தரராமசாமியின் பொறுக்கி வர்க்கம் ஜெகசிற்பியனின் இருட்டறையில் உள்ளதா உலகம், செயகாந்தனின் அக்கினிப்பிரவேசம், சாத்தானும் வேதம் ஓதட்டும் போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

(3) பாத்திரப் பண்பே தலைப்பாய் அமைதல்

இத்தகைய கதைகள் ஒரு பாத்திரத்தின் பண்பை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கும். இக்கதைகளில் பாத்திரப் படைப்பின் மூலம் சிறப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். இக்கதைகளுக்கு அப்பாத்திரத்தின் பெயரையே தலைப்பாக அமைப்பின் ஆர்.வி. யின் பூக்காரி செங்கம், லட்சுமியின் மேரி செல்வம், சூடாமணியின் வீராயி, ந. பிச்சமுர்த்தியின் மோகினி, புதுமைப்பித்தனின் திருக்குறள் குமரேசப்பிள்ளை, ராஜாஜியின் கூனிசுந்தரி, ல.ச. ராவின் சாவித்திரி, வ.ரா. வின் மாட்டுத்தரகு மாணிக்கம் போன்றவை பாத்திரத்தின் பெயரையே தலைப்பாகக் கொண்டவை.

(4) முடிவை வைத்து தலைப்பு அமைதல்

முடிவை வைத்து சிறுகதைகளுக்குத் தலைப்புகள் இடப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கதைகளின் தலைப்பை பார்த்த உடனேயே அவற்றின் போக்கையும் முடிவையும் அறிந்துகொள்ளலாம். கு.ப. ராவின் படுத்த படுக்கையில், நா. பார்த்தசாரதியின் ஊமைப்பேச்சு, வேட்கை, செய்காந்தனின் வேலை கொடுத்தவன், ராசாவந்துட்டாரு, பொறுக்கி, புதுமைப்பித்தனின் திண்ணைப் பேர்வழி, சோமுவின மங்களம் போன்றவை முடிவை வைத்துப் பெயரிடப்பட்டவை.

இவ்வாறு சிறுகதைகள் பலவகையில் இன்று எழுத்தாளர்களால் எழுதப்படுகின்றன. அவை உணர்வு வழிக்கதைகள், அங்கதக்கதைகள், குடும்பக் கதைகள், குறிக்கோள் கதைகள், வரலாற்றுச் சிறுகதைகள், வருணனைக் கதைகள், தத்துவக் கதைகள், இயல்புநடைக் கதைகள், மனப்பின்னற் கதைகள், வினாக் கதைகள், நீதிக் கதைகள்.

ஆகவே சிறுகதைகளை அவற்றின் பொருள் வைப்பு முறையைக் கொண்டு பார்க்கும்போது எத்தனை வகை அவற்றில் இருக்கின்றன என்பதை அறியலாம். பெரும்பாலான கதைகள் குறிப்பிட்ட இந்த வகைகளில் ஏதாவது ஒன்றில் அடங்கிவிடும். இந்த வகைகளில் அடங்காத ஏதேனும் ஒரு சில கதைகள் இருக்குமானால் அவை பெரும்பாலும் தங்கள் வடிவங்களால் மாறுபடுமேயன்றி ஏறத்தாழ இத்தகைய பட்டியலில் ஏதேனும் ஒன்றின் கீழ் வந்து விடும்.

நல்ல சிறுகதைக்கு அடையாளம் ஒன்றே; அதைப்படித்து முடிக்கும்போது நல்லவர்களுடைய மனத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றி உள்ளம் பூரிக்கும்.

சிறுகதை படைப்பு

தமிழிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகும். இக்காலப்படைப்பிலக்கியங்களுள் சிறந்த ஒன்றாகவும் கருதப்படுவது சிறுகதையாகும். சிறுகதை வளர்ச்சிக்கூரிய மூல ஊற்று – அடிப்படைக் காரணம் - மக்களின் கதை கேட்கும் ஆர்வத்திலே அமைந்து கிடக்கிறதென்பர்.

“உடைமை பற்றிய உணர்வு மனிதனிடத்தில் மிக ஆழமாக வேருன்றியிருப்பது போலவே கதை கேட்கும் ஆர்வமும் மிக அழகாக வேருன்றியிருப்பது; வரலாறு தொடங்கிய காலம் முதலே ஒருவர் கதை சொல்வதைக் கேட்பதற்காகவே பலரும் நெருப்பைச் சுற்றிய கூட்டமாக உட்காரும் பழக்கமோ பொதுவிடத்தில் ஒன்றாக அமரும் பழக்கமோ இருந்திருக்கின்றது” என்று சாமர்செட்மாம் கூறிச் செல்வது ஈண்டு இயல்புடன் சிந்தித்தற்குரியது.

மக்களின் ஆர்வத்தினை நிறைவு செய்யும் வகையிலே அவர்களை மாண்புறுத்தியும் இன்புறுத்தியும் துணை செய்யும் இலக்கியப் படைப்புகளிலே சிறுகதை மிகவும் பயன்படுவதால் அதனைப் பற்றிய நுண் கூறுகளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும். சிறுகதைகளைப் பற்றிய போதிய விளக்கங்கள் பாடவழிகாட்டியுள் வந்துள்ளன. மேலும் சில குறிப்புக்கள் தெளிவிற்காகவும் சிறுகதையெழும் முனைப்பிற்காகவும்

உத்திகளாகத் தரப்படுகின்றன. போற்றிப் பயன் கொள்க.

சிறுகதையெழுதுகையில் பின்பற்ற வேண்டிய செய்திகள்

1) சிறுகதையின் தொடக்கம் நல்ல விறுவிறுப்பாக அமைந்து, அதன் தொடர்ச்சி நெகிழ்ச்சியின்றி இயங்கி உச்ச நிலையையடைந்து, முடியும் வரையில் படிப்போரின் முழு நாட்டத்தினையும் ஒருமுகப் படுத்திச் செல்வதாக இருத்தல் வேண்டும்.

கதை நிகழ்ச்சிகளில் தொய்வு ஏற்படா வகையில், படிப்பவர்க்குச் சோர்வு ஏற்படாவண்ணம் சிறுகதை அமைப்பு இருத்தல் வேண்டும்.

2). சிறுகதையில் உணர்ச்சியோட்டம் நிகழ்ச்சிப் பின்னல்கட்கிடையே இழையோடி நிற்குமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உலகில் நாளும் போர், பூசல்கள், திருமணங்கள், கொலைகள், திருவிழாக்கள், திருட்டுகள், மோசடிகள், ஊடல்கள், கூடல்கள், ஏமாற்றங்கள், கொடுமைகள், தியாகங்கள், பாசவுணர்வுகள், பக்திநிலைகள், யோகங்கள் முதலிய பலவும் பல்வேறு சூழல்களில் நடைபெறுவதைக் காணலாம். இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் பின்னணியில் மக்களின் உணர்ச்சிகள் தாம் காரணங்களாக அமைந்திருத்தலை உணரலாம். ஊன்றிச் சிந்தித்தால் உணர்ச்சியும் நிகழ்ச்சியும் சங்கிலித் தொடர்போல நிகழ்வதைக் காணலாம். சில வேளைகளில் ஒரு நிகழ்ச்சியே மற்றொரு நிகழ்ச்சிக்கோ, தொடரான பல நிகழ்ச்சிக்கோ காரணமாக அமைவதையும் அறியலாம்.

நிகழ்ச்சி தொடர்ச்சிகளைச் சித்தரித்து ஒரு கதையாக எழுதுகையில் அவற்றின் மூல நிகழ்ச்சிக்கு வித்தாகிய உணர்ச்சியே கதையின் உயிர்நாடியாக அமையும்.

எழுத்தாளர்கள் தாம் எழுதும் கதையில் இன்ன உணர்ச்சி தான் உயிர் நாடியாய்த் துடிக்க வேண்டுமென்பதை முதலில் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். உணர்ச்சிகள் முக்கியமாக ஒன்பது வகைப்படும் என்று கூறுவார்கள். (1) காதல், (2) வீரம், (3) சோகம், (4) நகை, (5) வியப்பு, (6) வெறுப்பு, (7) அச்சம், (8) சாந்தம், (9) கருணை என்பனவாகும். இவற்றைத் தவிர, இன்னும் எண்ணிறந்த நுணுக்கமான உணர்ச்சிகள் மனிதனது இதயத்தில் தினந்தோறும் எழுகின்றன. இவற்றில் ஏதேனும் ஓர் உணர்ச்சியானது பொங்கித் ததும்பும் ஓர் ரஸமான சம்பவம் அல்லது சம்பவத் தொடரே உங்கள் கற்பனையில் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு அழகான சொற்றொடர்களால் உருவம் கொடுங்கள். அதுதான் ஓர் உயிர்த்துடிப்புள்ள சிறுகதை என்று சேஷத்திரிசர்மா கூறிச் செல்வது நினைவில் நன்கு கொள்ளுதற்குரியது.

3) சிறுகதைக்குரிய பொருண்மை இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற வரையறையில்லை. அது குண்டுசி முதல் குமரிமுனை வரையில் எதுவும் அமையலாம் என்றாலும் சிறுகதைப்பொருள் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் திறம்பட விளங்குதற்குரியதாய், அதே வேளையில் படிப்பவர்களுக்கு ஆர்வத்தைத் கிளர்ந்தெழச் செய்யக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும். சிறுகதை எழுதி முடித்தபின் அதன்கண் விளக்கியுள்ளதை விடச் சிறப்பாக விளக்க இயலாது என்ற உணர்வு படிப்பவர்களிடையே ஏற்பட வேண்டும்.

கதையின் கருப்பொருள் எளியதாக மக்களது நம்பிக்கையை உயர்த்துவதாக அமைந்து சமுதாயத்தின் தேவையான பகுதியைச் சுட்டிய நிலையில் வாழ்க்கையின் நன்மையை அறத்திணை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தால் உலகுக்கு நல்லது பொழுதுபோக்கு நிலையைத் தாண்டி மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அமையும் அவ்வாறான பொருண்மை என்றுமே போற்றப்படும். கல்கி, அகிலன் போன்றோர் சிறுகதைகளில் இத்தகைய பொருண்மையமைந்திருத்தலைக் காணலாம்.

4) சிறுகதையில் வரும் கதை மாந்தர்கள் - பாத்திரங்கள் - பல்வேறு நாட்டினராக, பல்வேறு மொழியினராக, பல்வேறு கொள்கைக் கோட்பாடுடையவர்களாக இருக்கலாம். சமூகத்திலே பல்வேறு படிகளிலும் இருப்போருக்கிடையே கதை நிகழ்ச்சிப்போக்கு ஓர் ஒருமையை - நிறைவைக் கொண்டியங்குதல் வேண்டும்.

5) சிறுகதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிநடை எளிமையுடையதாக இருத்தல் நல்லது. சமுதாயத்திலுள்ள பல்வேறு நிலையினரும் படித்துப் பயன்கொள்ள எளிய வாய்ப்பினைத் தரும் இலக்கியக் கருவி இதுவாதலின், எளிய மொழி நடையில் எழுத்தாளர்கள் மனம் பதித்தல் வேண்டும். பல்லையுடைக்கும் திரிச்சொற்களுடன் கூடிய தனித்தமிழ் நடை பண்டித நடை சிறுகதைக்குக் கைக்கொடுத்து உதவாது என்பது திண்ணம். அதற்காக இழிவழக்குடன் கூடிய

கொச்சை நடையும் ஆகாது. வில்லியம் ஹேஸ்லிட் என்பவர் கூறியாங்கு ஒரு பழகிய நடை, சிறுகதைகளில் கையாளப் பெற்றால் எழுத்தாளரின் படைப்பிலக்கிய வெற்றி எளிதாகக் கிட்டும்.

6) சிறுகதைகளின் எதிர்பார்ப்பு நிலை மிகச் சிறப்பான கூறாகவும் தேவையாகவும் கருதப்படும். கதையைப் படிப்போர் அடுத்து என்ன நிகழுமோ என்றும் எவ்வாறு நிகழ்ச்சிகள் இயைபுடன் விளக்கப்படுமோ என்றும் ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்க்குமாறு கதையமைப்பு இருத்தல் வேண்டும் கதைத்தலைவன் தன் குறிக்கோளில் வெற்றிக் கொள்ளானாவ அதற்குரிய சூழல்கள் அமையாமல் எதிரநீச்சல் அடித்துத் தோல்வி கொள்வானா? என்று படிப்பவருள்ளத்தில் கேள்விகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எழும் வண்ணம் ஆர்வம் விழைவுணர்வு கதையினிறுதி வரையில் நிலைத்திருத்தல் வேண்டும்.

7) சிறுகதைகளில் சிலவேளைகளில் முரண் தவிர்க்கவியலாத நிலையில் அமைய வேண்டிவரும். பொதுவாக இது நன்மைக்கும் தீமைக்கும் ஏற்படும் மோதலினின்றும் தோற்றுவிப்பதாக அமையும் தனிமையிலிருக்கும்போது உள்ளப் போராட்டச் சூழலிலும் இஃது அமையும், சிறந்த எழுத்தாளர்கள் முரண்களையமைத்துப் படிப்பவர்களை நன்கு சிந்திக்கச் செய்வீர்.

8) சிறுகதையமைப்பிற்குரிய ஒருமைப்பாடு இயைபுடன் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அந்த ஒருமைப்பாடாவது தூண்டுணர்ச்சி செயல்நோக்கம் செயல் ஆகியவற்றின் ஒருமைப்பாட்டையுணர்த்தும், மேலும் உணர்ச்சிப்பதிவின் ஒருமைப்பாடும் இதனுள் இயையும், அமைப்பு முறையைப் பொறுத்தவரையில் கதை கோப்புக்கதை பாத்திரப் படைப்புக் கதை உணர்ச்சிப் பதிவுக்கதை ஆகிய மூவகையுடன் எழுத்தாளரின் திறமைக்கேற்பக் கதை கவர்ச்சியினைப் பெறும்.

9) சிறுகதையுடன் கற்பனையின் தேவையைக் குறைத்து மதிப்பிடுதல் கூடாது. ஒருவர் சிறுகதை எழுத்தாளராகப் பெயர்பெற வேண்டுமென்றால், தாய்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் வெளியான சிறுகதைகளைப் பற்றி நிரம்பத் தெரிந்திருத்தல் நல்லது. நல்ல இலக்கியப் பயிற்சியுடனும், உலகியலனுபவத்துடனும் சிந்தனையாற்றலைப் படிப்படியே வளர்த்துக் கொண்டு புதுமையான கதைக் கோப்பினை உருவாக்கப் பழகுதல் வேண்டும். அந்நிலையில் ஒருவரது அடிமனத்தில் புதைந்து கிடக்கும் கற்பனைப் பண்பு – நிறுபூத்த நெருப்பைப் போல் மறைந்து கிடக்கும் கற்பனைக்கூறு வெளிப்பட்டுச் சிறக்கும். கற்பனா சக்தி பயிற்சியால் பெறப்படுவதன்று. அது ஒருவரது உள்ளத்தில் இயற்கையாக அமைந்திருக்க வேண்டிய பண்பு இந்தப் பண்புதான் சாதாரண எழுத்தாளனிடமிருந்து மேதாவியைப் பிரித்துக் காட்டுவது என்றும் பலபடியாகச் சிலர் கூறுவர். கதையெழுதுவதற்கு கற்பனையாற்றல் மிகவும் தேவையென்றாலும், அதற்காக அஃது ஒருவரது விடாமுயற்சியால் ஒவ்வொருவரும், நம்பிக்கை கொண்டு கற்பனையாற்றலை வளர்த்துக்

கொள்ளலாம். “உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ” என்ற பட்டினத்தார் திருவாக்கினை நினைவில் கொள்க.

‘சிறுகதை ஏதாவதொரு பயனை வழங்கவல்லதாகவும் முடிவினை வழங்கவல்லதாகவும் அமைந்து கதை நிகழ்ச்சிகளும் கதை மாந்தர்களும் அந்த ஒரு பயனுக்கேற்பப் பயன்படும் வகையில் அமைய வேண்டும்’.

I-இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. வ.வே.சு. ஐயர் எழுதிய சிறுகதையின் பெயர் என்ன?

‘குளத்தங்கரை அரசமரம்’

2. சிறுகதை மன்னன் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?

புதுமைப்பித்தன்

3 .தமிழ்நாட்டின் மாப்பஸான் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?

புதுமைப்பித்தன்

4. சிறுகதையில் இருக்க வேண்டிய சிறப்புக்கள் யாவை?

. (1) காதல், (2) வீரம், (3) சோகம், (4) நகை, (5) வியப்பு, (6) வெறுப்பு, (7) அச்சம், (8) சாந்தம்,

(9) கருணை

5. தமிழ் சிறுகதையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?

வரகனேரி வேங்கடசுப்பிரமணிய ஐயர்

II-ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1.சிறுகதையில் மூடநம்பிக்கைகள் பற்றிய கருத்துக்களை விளக்குக?

2.சிறுகதையின் தலைப்பு பற்றி விவரி?

3. தனிமனித வாழ்வில் சிறுகதையின் பங்கு விவரி?

III-பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1.சிறுகதையெழுதுகையில் பின்பற்ற வேண்டிய செய்திகள் கட்டுரை தருக

அலகு - 4

ஓரங்க நாடகம் எழுதுதல்

தமிழர் நாடகக்கலையின் தோற்றத்தினைவிவரிக்கும் நூற்களில் பழமை வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுவது அகத்தியம் என்னும் தலைச்சங்க காலத்து நூலாகும். நாடகம் என்பது பாட்டும், உரையும், நடிப்பும் என்பது தமிழ் மரபுவழி கூறும் இலக்கணமாக விளங்குகின்றது. சங்க காலத்தில் குணநூல், கூத்தநூல், சயந்தம் நூல், மதிவாணர் நாடகத் தமிழர், முறுவல் போன்ற நாடக நூல்கள் இருக்கப்பெற்றன என்பதனை சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகின்றது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூற்களில் தமிழ்நாடகக்கலை பற்றிய சான்றுகள் பல உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் நாடகத் தோற்றம்

“மோனத்து இருந்த முன்னோன் கூத்தில்

உடுக்கையில் பிறந்தது ஓசையின் சுழலே

ஓசையில் பிறந்தது இசையின் உயிர்ப்பே

இசையில் பிறந்தது ஆட்டத்து இயல்பே

ஆட்டம் பிறந்தது கூத்தினது அமைவே

கூத்தில் பிறந்தது நாட்டியக் கோப்பே

நாட்டியம் பிறந்தது நாடக வகையே”-(கூத்தநூல் - தோற்றுவாய்)

இறைவன் ஆடிய ஆதிக்கூத்தில், உடுக்கையிலிருந்து பிறந்தது ஓசை; ஓசையின் கழலிலிருந்து இசையின் உயிர்ப்பும், அதனின்றி ஆட்டமும், ஆட்டத்திலிருந்து கூத்தின் அமைதியும் (ஒழுங்கு), அவ்வமைதியிலிருந்து நாட்டியக் கோப்பும் (ஒழுங்கு) அவ்வித ஒழுங்கிலிருந்து நாடக வகைகளும் தோன்றின எனக் கூத்த நூலில் உள்ள பின்வரும் பாடல்வரிகள் விளக்குகின்றன. இவ்வாறு பிறந்த நாடகம், தொல்காப்பியர் காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்து புகழ்பெற்றிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்ணை

“பண்ணை தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளும்

கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப”

தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பட்டியலில் உள்ள முதலாம் நெறியாகும் இப்பாடல் வரிகள். பண்ணை எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது விளையாட்டு ஆகும். உள்ளத்தில் உவகையூட்டுதலின் காரணத்தினால் நாடகம் பண்ணையென அழைக்கப்பெற்றது. தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதிய 'நச்சினார்க்கினியர்' கூறும் பின்வரும் உரை விளக்கத்தினால் 'பண்ணை' என்னும் சொல்லின் மெய்ப்பொருளினை அறியலாம்.

பாடல்கள்

தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரத்தில்:

“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்”

எனத் தொல்காப்பியர் தனது வாழ்நாளினிலும் முற்பட்ட இலக்கிய மரபினைப் பற்றி விளக்குகையில் 'பாடல் சார்ந்த' எனப் பொருள்படும் 'பாடல் சான்ற' எனக் கூறுகின்றார். இவ்வரியில் குறிப்பிட்டதனை ஆராய்ந்தால் தொல்காப்பியர் வாழ்ந்ததற்கு முற்பட்ட காலகட்டங்களிலேயே தமிழில் நாடகமும், நாடகங்களில் பாடல்களும் இடம்பெற்றிருந்ததும் என்பதனை அறியலாம்.

சுவைகள்

நாடக வழக்கினைப் பற்றி தொல்காப்பியம் கூறும் நூற்பாவானது

“நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று

அப்பா லெட்டாம் மெய்ப்பா டென்பர்”

நாடக வழக்கென்பது சுவைபட வருவதையெல்லாம் ஓரிடத்தில் வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதலென விளக்குகின்றது. இவ்வரிகள், மேலும் இச்சுவைகள் தோன்றும் நிலைக்களன்கள் (பொருள்கள்) மூலம் முப்பத்திரண்டு சுவைகள் அடங்கும். இப்பொருள்கள் இரண்டு வகைப்படும் அவையாவன பொருளின் தன்மையை மட்டும் உணர்த்தி, வடிவம் உணர்த்தப்படாதது ஒன்று மற்றொன்று பொருளின் தன்மையினையும் உணர்த்தி வடிவத்தினையும் உணர்த்துவதாகும். இவ்விருவகையில் பொருளின் தன்மையினை மட்டும் உணர்த்தி வடிவம் உணர்த்தப்படாதனவை: காமம், வெகுளி (சினம்), மயக்கம், இன்பம், துன்பம் முதலியனவாகும். வடிவங்கள் இல்லாத இப்பொருள்களை, பொறிகளின் வாயிலாக மனங்கொள்வதற்கு மெய்ப்பாடுகள் காரணமாக

அமைகின்றது. இம்மெய்ப்பாடானது கண்ணீர், மெய்மயிர் சிலிர்த்தல், வியர்வுதல், நடுக்கம் முதலியன புறக்குறிகள் கொண்டு ஒருவரது அகவுணர்வுகளை ஆழ்ந்து ஆராயாமலே, காண்போர்க்கு புலனாகும் தன்மையே மெய்ப்பாடு எனப்படும். இவ்வகைச் சுவைகளே நடிப்பின் இன்றியமையாக் கூறுகளாக உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் அனைத்து மொழி நாடகம், திரைப்படம் போன்ற கலை வடிவங்களிலும் கருதப்படுகின்றன. மேலும் இத்தகு நாடகச் சுவைகளினைப் பற்றித் தொல்காப்பியர் அவர் காலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதனால் அவருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தமிழர் நாடகக் கலை பிரசித்தி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதுமாகக் கருதப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அரங்கம்

அரங்க அளவு

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் தோற்றம் பெற்ற சிலப்பதிகாரத்தில் நாடக அரங்கத்தின் அளவுகளைப் பற்றி இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

“நூல்நெறி மரபின் அரங்கம் அளக்கும்

கோலளவு இருப்பத்து நல்விர லாக

எழுகோல் அகலத்து எண்கோல் நீளத்து

ஒருகோல் உயரத்து உறுப்பின தாகி

உத்தரப் பலகையோடு அரங்கின் பலகை

வைத்த இடைநிலம் நாற்கோ லாக

ஏற்ற வாயில் இரண்டுடன் பொலியத்

தோன்றிய அரங்கில்”-(சிலப்பதிகாரம்-அரங்கேற்றுக் காதை 99-106 வது வரிகள்)

அரங்கம் அளக்கப் பயன்படும் கோளானது, கண்ணிடை ஒரு சாண்கொண்ட மூங்கிலைக் கொண்டு, மனிதர் ஒருவரின் பெருவிரல் இருபத்து நான்கு கொண்ட அளவில் ஒரு கோல் நறுக்கினர். அதுவே அளவு கோலாகும்.

எட்டு அணுக்கள் கொண்டது ஒரு தேர்ந்துகள். எட்டு தேர்ந்துகள் கொண்டது ஒரு இம்மி. எட்டு இம்மிகள் கொண்டது ஒரு எள். எட்டு எள் கொண்டது ஒரு நெல். எட்டு நெல் கொண்டது ஒரு பெருவிரல்.

இவ்வகை அளவு முறையினையே பண்டைக்காலத் தமிழர் பயன்படுத்தினர். சிலப்பதிகாரத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் அரங்கின் அகலம் ஏழு கோலாகவும், நீளம் எட்டு கோலாகவும் குறட்டின் உயரம் (அடைக்கல்) ஒரு கோல் ஆகவும் அமைத்து அரங்கின் மேற்பகுதியில் பலகை பதித்து அதற்கும் தூண்களின் மேல் பாவிய உத்தரப்பலகைக்கும் இடையே நான்குகோல் உயரம் இருக்கச் செய்து அரங்கத்தினுள் செல்லவும், வெளியேறுவதற்கும் இரண்டு வாயில்கள் அமைத்துத் தூண்களின் நிழல்கள், ஆடும் இடத்தில் (நாயகப்பத்தியில்) விழாமல் ஒளிவிடும் (மாண்சுடர் காந்தும்) நிலை விளக்குகளையேற்றினர்.

திரைகள்

மூன்று வகையான திரைகள் பண்டைக்காலந்தொட்டு உபயோகத்திலிருந்து வந்தன. அவையாவன:

1). ஒருமுக எழினி (ஒருபடம்) – ஒருபக்கமாகச் சுருக்கிக் கட்டப்பெற்ற

திரையாகும். (இவ்வகைத் திரைகள் இன்றளவிலும் கூத்து மேடை.

சென்னை மாநகரின் சில நாடகக் குழுக்களாலும் சிறுநூர்கள் மற்றும்

பயிற்று முறை நாடக மேடைகளிலும் பயன்படுத்தப்பெற்று வருகின்றன.

2). பொருமுக எழினி – ஒரு திரை இரண்டாகப் பிரிக்கப்பெற்று

ஒன்றோடொன்று சேரவும், பிரிக்கவும் கூடியதாக அமைந்த திரையாகும்.

(இவ்வகைத் திரைகள் தமிழில் 'தட்டி' என அழைக்கப்படுகின்றது.

மதுரை, கோவை ஆகிய பெருநகரங்களிலுள்ள பயிற்றுமுறை நாடகக்

குழுக்கள் மற்றும் அரங்க அமைப்பாளர்கள் போன்றவர்களால் பெரிதும்

பயன்படுத்தப்படுகிறது.

3). கரந்து வரல் எழினி – மேற்கட்டிலிருந்து கீழே விரிந்து விடவும்

பின்னர் சுருக்கிக் கொள்ளவும் கூடியதாகத் தொங்கும் திரையாக

அமையப் பெற்றிருக்கும் திரையாகும்.

“தோற்றிய அரங்கில் - தொழுதனர் ஏத்த

பூதரை எழுதி, மேல்நிலை வைத்து;
தூண் நிழல் புறப்பட, மாண்விளக்கு எடுத்து, ஆங்கு
ஒருமுக எழினியும், பொருமுக எழினியும்,
கரந்துவரல் எழினியும், புரிந்துடன் வகுத்து – ஆங்கு
ஓவிய விதானத்து, உரை பெறு நித்திலத்து
மாலைத்தாமம் வளையுடன் நாற்றி,
விருந்துபடக் கிடந்த அரும் தொழில் அரங்கத்து”

(சிலப்பதிகாரம் - அரங்கேற்றுக் காதை 106 – 113 வரிகள்)

எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இடைக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற ‘பெருங்காதை’ என்னும் நூலில் அரங்கத்தில் தொங்க விடப்படும் ஏனைய திரைச்சீலைகளைப் பற்றி இவ்வாறு விளக்கம் தரப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“கொடியும் மலரும் கொள் வழி எழுதிப்

பிடியும் கனிறும் பிறவும் இன்னவை

வடிமாண் சோலை யொடு வகைபெற வரைந்து”

என உஞ்சைக்காண்ட வரிகளான 63 – 65 ஆகியனவற்றில் விளக்கங்கள் உள்ளன.

திரைச்சீலைகளினைத் தொடர்ந்து பண்டைத்தமிழர் சித்திர விதானம் விரித்து முத்து மாலைகள், பூமாலைகளினை வளைவாகத் தொங்கவிட்டு நாடக அரங்கத்தினை அலங்கரித்தனர்.

அரங்கம் பயன்படுத்தப்பட்ட முறை

இன்று காணப்படும் நாடக மேடைகளில், காட்சி ஒன்றில் நாடக நடிகரின் வீட்டின் ‘உள்ளே’ செல்லுவதற்கு மேடையின் வலதுபுறம் மூலமாகவும் ‘வெளியே’ செல்வதென்றால் மேடையின் இடதுபுறத்திலும் செல்வது வேண்டும். இவ்வகை விதியினை சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள இப்பாடல் வரிகளில் காணலாம்.

“இயல்பினின் வழா அ இருக்கை முறைமையின்

குயிலுவ மாக்கள் நெறிப்பட நிற்ப

வலக்கால் முன்மிதித்து ஏறி, அரங்கத்து

வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கு எனப் பொருந்தி

இந்நெறி வகையால் இடத்தூண் சேர்ந்த

தொல்நெறி இயற்கைத் தோரிய மகளிரும்”

-(சிலப்பதிகாரம் - அரங்கேற்றுக்காதை 129 – 134 ஆம் வரிகள்)

என வரும் இப்பாடல் வரிகள் குயிலுவர் (யாழ், குழல், இடக்கினி போன்ற கருவிகளினை வாசிப்பவர்கள்) நிலையிடம் ஒரு கோல் என்ற ஒழுங்குப்படி தொழிலாளர் நின்றனர். அனைத்தும் ஒழுங்கானதும், மாதவி வலக்காலை முன் வைத்துப் பொருமுக எழினியுள்ள வலத்தூண் பக்கம் சேர்ந்தாள். ஒருமுக எழினியுள்ள இடத்தூண் பக்கம் தோரிய மடந்தையர் என்ற ஆடி முத்தவர்; நாட்டியத்திற்குத் துணை செய்பவர், மாதவி வந்தேறியபடியே வலக்காலை முன் வைத்தேறி வந்து நின்றனர்” என இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

நடிப்பும் - இசையும்

“இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினால் புணர்ந்து

பதினோர் ஆடலும், பாட்டும், கொட்டும்,

விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க அறிந்து – ஆங்கு

ஆடலும், பாடலும், பாணியும், தூக்கும்

கூடிய நெறியின் கொளுத்தும் காலை –

பிண்டியும், பிணையலும், எழில் கையும், தொழில்கையும்

கொண்டவகை அறிந்து, கூத்து வரு காலை

கூடை செய்த கை வாரத்துக் களைதலும்

பிண்டி செய்த கை ஆடலில் களைதலும்,

ஆடல் செய்த கை பிண்டியில் களைதலும்

குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி

ஆடற்கு அமைந்த ஆசான் - தன்னோடும்”

- (சிலப்பதிகாரம் - அரங்கேற்றுக்காதை 12 – 15 வரிகள்)

இப்பாடல் வரிகளின் பொருட்களாவன பின்வருமாறு:

கூத்து வகைகள்

கூத்து இருவகைப்படும். அவையாவன

1. **அகக்கூத்து**– அரசருக்காக ஆடப்படும் ‘வேத்’தியலை அகக்கூத்து என்றழைப்பர்.
2. **புறக்கூத்து**– பிறருக்காக ஆடும் பொதுவியலை புறக்கூத்து என்றழைப்பர்.

நாடகம் - நாட்டியம் ஆகிய இரண்டும் ‘கூத்து’ என்றே அழைக்கவும் பெற்றது. அகக்கூத்து இருவகையினைக் கொண்டிருந்தது சாந்திக்கூத்து மற்றும் விநோதக்கூத்து அவ்விருவகைகளாகும்.

சாந்திக்கூத்து நால்வகைப்படும். அவையாவன:

1. **சாக்கம்** - தாளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூத்தாகும்.
2. **மெய்க்கூத்து** – அகச்சுவையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூத்தாகும்.
3. **அபிநயக்கூத்து** – பாட்டின் பொருளினை அபிநயித்து கதை தழுவாது வரும்

கூத்தாகும்.

4. **நாடகக்கூத்து**– கதையினைத் தழுவி நடக்கும் கூத்தாகும்.

விநோதக்கூத்து பொது மக்களின் பொழுது போக்கு கூத்தாக ஆடல் பெற்றது. விநோதக் கூத்து ஏழுவகைப்படும். அவையாவன:

1. **குரவைக்கூத்து** – ஒன்பது கலைஞர்கள் காதல் அல்லது வெற்றிப்பாக்கள்

பாடி கைக்கோத்து ஆடும் கூத்தாகும்.

2. **கழாய்க்கூத்து** – கலைநடனம் என அழைக்கப்படும் கூத்து.
3. **குடக்கூத்து** – கரகம் என அழைக்கப்படும் குடக்கூத்து.

4. **கரணம்** - பாய்ந்து ஆடப்படும் கூத்து.
5. **பார்வைக்கூத்து** – கண்களினால் நோக்கப்படும் கூத்து.
6. **வசைக்கூத்து** – நகைச்சுவை உணர்வுகளை மையமாகக் கொண்ட

கூத்தாகும்.

7. **சாமியாட்டம்** - அல்லது 'வெறியாட்டம்'

வென்றிக் கூத்து – மாற்றான் ஒருக்கப்படுதலும் மற்றும் மன்னின் உயர்ச்சியினைப் பற்றியும் வெளிக்காட்டக்கூடிய கூத்தாகும். **வசைக்கூத்து**, **விநோதக்கூத்து** ஆகிய கூத்துக்கள் பாட்டின் உறுப்புகளிற்கேற்ப பாவனைகள் எடுத்தாளப்படும் கூத்துக்களாகும். இவ்வுறுப்புகள் விலக்குறுப்புக்களென அழைக்கப்படும். விலக்குறுப்புக்கள் பதினான்கு வகைப்படும் அவையாவன:

1. **நாற்பொருள்** - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.
2. **யோனி** – உள்ளவர்க்கு உள்ளது, இல்லாதவர்க்கு இல்லாதது, உள்ளவர்க்கு இல்லாதது, இல்லாதவர்க்கு உள்ளதெனக் கற்பனையானது.
3. **விருத்தி** – தேவர், வீரர், நடன் (கூத்தன்), நடி (நாடகக்கணிகை) இவரைத் தலைவராகக் கொண்டாடப்படுவது.
4. **சந்தி** – பயிர்முளைத்து, நாற்றாகி, பூத்துக்காய்ந்து, கதிர் செறிந்து, அறுவடை செய்து துய்ப்பது (புசிப்பது, உண்பது) போலப் பொருட்சுவை காட்டுவது.
5. **வீரம்**, அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, இன்பம், அவலம், நகை, சினம், நடுநிலை ஆகிய ஒன்பது வகைச் சுவைகள்.
6. **நாடகம்** - தாளத்திற்கேற்ப இசைந்து நடிக்கப்படுவது.
7. **குறிப்பு** – ஒன்பது சுவைகளைக் காண்பிப்பது.
8. **சத்துவம்** - நன்மையே நோக்கும் தன்மையும் சுபாவம் என்ற சாத்வீகக் குணமுமாகும் உள்ள நிகழ்ச்சிகளை வெளிப்படத் தோன்றுதலும் ஆகும். விறல் (வீரம்) எனவும் அழைக்கப்படும் சத்துவம் பெருமை எனவும் பொருள்படும்.
9. வெகுளி, சோம்பல், ஐயம், களிப்பு, உவப்பு, பெருமை, இன்பம், மயக்கம், தெய்வாவேசம், உறக்கம், உடன்பாடு, துயிலுணர்ச்சி, நாணம், வருத்தம், கண்ணோவு, தலைநோவு, நஞ்சு, சாவு,

மழை, வெயில், பனி, தீ, குளிர், வெப்பம் ஆகியனவற்றால் உண்டாகும் கேடுகள், இருபத்து நான்கு வகை நடிப்புகளை உள்ளடக்கிய அவிநயமாம்.

10. **வகைச்சொல்** - உட்சொல், புறச்சொல், ஆகாயச்சொல் ஆகிய மூன்று சொற்களை உடையது வகைச் சொற்களாகும்.

11. நான்கடி, எட்டடி, பதினாறடி, முப்பத்திரண்டடி வரும் சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம் ஆகிய நான்கு சொல் வகைகள்.

12. **வண்ணம், சந்தப்பாட்டு**

13. **இசைப்பாட்டு**

14. **சேதம்** - நடனத்திற்கேற்றாற்போல் கதையினை சேதிக்கப்படுவது.

ஆடல் வகைகள்

‘கடையம், அயிராணி மரக்கால்விந்தை, கந்தன், குடை, துடிமால், அல்லியமல், கும்பம் - சுடர்விழியால் பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவை அரண் பாண்டரங்கம் கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து’

ஆடல்வகை பதினொரு வகையாகும். அவையாவன:

1. மாயவனாடும் அல்லி
2. விடையோனாடும் கொட்டி
3. ஆறுமுகன் ஆடும் குடை
4. குன்றெடுத்தோன் ஆடும் குடம்
5. முக்கண்ணன் ஆடும் பாண்டரங்கம்
6. நெடியோன் ஆடும் மல்லாடல்
7. வேல்முருகன் ஆடும் துடியாடல்
8. அயிராணி ஆடும் கடையம்
9. காமன் ஆடும் பேரு
10. தூர்க்கை ஆடும் மரக்கால்

11. திருமகள் ஆடும் பாவைக்கூத்து

இவ்வாடல் வகைகள் சிலப்பதிகார உரையாசிரியரான அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுவனவாகும்.

ஆடல் இலக்கணம்

1. பிண்டி – ஒற்றைக் கைக்குறியாற் காட்டுவது.
2. பிணையல் - இரண்டு கைகளாலும் குறித்தல்.
3. எழிற்கை – அழகு பெறக் காட்டும் வகை.
4. குடை – ஒற்றைக் கைக்கும், குவித்த கைக்கும் குடையெனப் பெயர்.

பிண்டி மற்றும் பிணையல் இரண்டும் புறத்திணைக்குரியன. எழிற்கை மற்றும் தொழிற்கை இரண்டும் அகத்திணைக்குரியன மேலும் அகக்கூத்தில் ஒற்றையிற் செய்யும் கைத்தொழில் மற்றும் இரட்டையிற் செய்யும் கைத்தொழில் போன்றனவை முரண்படாமல் இருத்தல் அவசியமாகும். ஆடும் பொழுது அபிநயம் இருத்தல் கூடாது, அபிநயிக்கும் பொழுது ஆடல் கூடாது. குரவைக்கூத்திற்கும், வரிக்கூத்திற்கும் உரியபடி கால்களை எடுத்து வைத்தல் வேண்டும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடகன்

சிலப்பதிகாரக் கதை நடைபெற்ற காலத்தில் தனித்தமிழ் இசை வழங்கி வந்திருப்பது வரலாறு.

1. யாழ், குழல், தாளம், சீர், வாய்ப்பாட்டு, மெல்லிய குரலுடனான அமைப்பாக வாசிக்கப்படும் மத்தளம், இவற்றுடன் கூத்து வகைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் வேளை இசைந்த பாடலினை இனிமையாக, தாளக்கட்டுடன் பொருந்தப் பாடுதல் வேண்டும்.
2. வரிப்பாடு மற்றும் ஆடல் போன்றவற்றிற்குரிய பொருளினை விளக்கி இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வேற்றுச்சொற்களின் ஓசைகளைச் சுத்தமாகக் கடைபிடித்தும் அவ்வோசைகளின் இலக்கணங்களின் பிழையின்றித் தெரிந்த அறிவாளியாகப் பாடகர்கள்

இருத்தல் வேண்டும்.

3. பாடலாசிரியர்களின் மனக்குறிப்பு, கருத்து போன்றவற்றினை உணர்ந்து

பாடல் வேண்டும்.

4. ஆடலின் தொகுதியினை அறிந்து பகுதிகளிற்கேற்றபடி பாடல்

வேண்டும்.

5. ஒன்பது சுவைக்குறித்த நடனங்களில், சுவைக்கேற்றபடி பாடல்

வேண்டும்.

6. கூத்து நடைபெறும் வேளையில் ஆடலாசிரியரின் மனம் அறிந்து

பாடுதல் வேண்டும்.

7. இசைப் பயிற்சி மட்டும் இன்றி, இசை நூல்களின் மாசற்ற பயிற்சி

பெற்று, பாட்டிலக்கணத்தினை விரிக்க மற்றும் வகுக்கப் போன்றவற்றில்

வல்லவர்களாகப் பாடகர்கள் இருத்தல் வேண்டுமெனப் பின்வரும்

சிலப்பதிகாரப் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

“யாமும், குழலும், சீரும், மிடறும்

தாழ் குரல் தண்ணுமை, ஆடலொடு இவற்றின்

இசைந்த பாடல் இசையுடன் படுத்து,

வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருள் இயக்கி

தேசிகத்திருவின் ஓசை எல்லாம்

ஆசு இன்று உணர்ந்த அறிவினன் ஆகி,

கவியது குறிப்பும், ஆடல் தொகுதியும்,

பகுதிப்பாடலும் கொளுத்தும் காலை

வசை அறுகேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கும்

அசையா மரபின் இசையோன்”

- (சிலப்பதிகாரம்-அரங்கேற்றுக் காதை 26 – 36 வரிகள்)

இசைக்கருவிகள்

இசைக்கருவிகளின் பயன்பாடானது இலக்கண எல்லைக்குள் நின்று, ஏந்திழையாளின் இனிய நடன அரங்கேற்றத்திற்கு இனிமையான சத்தத்தினால் இசைக்கப்பெற்றது. அவளும், நாட்டிய இலக்கணங்களை நன்கு கடைப்பிடித்துக் காட்டினள் தன் திறமெனப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. ‘குழல் வழி நின்றது யாமே; யாழ்வழித்

“தண்ணுமை நின்றது தகவே; தன்னுமைப்

பின்பழி நின்றது முழவே; முழவோடு

கூடிநின்று இசைத்தது ஆமந்திரிகை”.

- (அரங்கேற்றுக்காதை 139 – 143 வரிகள்)

“நாட்டிய நல் நூல் நன்கு கடைப்பிடித்து

காட்டினள் ஆதலின்”.

- (அரங்கேற்றுக்காதை 158 – 159 வரிகள்)

கடைச்சங்க காலத்தில் நாடகத்தமிழ்

“கழைவளர் அடுக்கத்து இயலி யாடுமயில்

விளைவுகள் விறலியிற் தோன்று நாடன்”

என்ற கபிலரின் அகநாநூற்றுப்பாடல் வரிகளான (82) 9 – 10 வரிகள் ‘மூங்கில்கள் வளர்ந்திருக்கும் மலையடுக்குகளிலே உலாவி ஆடுகின்ற மயில் இனங்கள், களத்திலே புகுந்து ஆடும் விறலியைப் போலத் தோன்றும் நாட்டினன்’ என விளக்குகின்றது இப்பாடல் வரிகள்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் பாணரும், கூத்தரும், விழாக்கள் கொண்டாடி ஆடல்பாடல் நிகழ்த்தியதற்குச் சான்றாக

“படுகண் இமிழ்கொளை பயின்றனர் ஆடும்

களிநாள் அரங்கின் அணி நலம் புரையும்”

என்ற பரிபாடல் 16:12 – 13 வரிகளில் ஆடல் அரங்குகள் பற்றிய சான்றுகள் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. கடைச்சங்க காலத்தில் தமிழ் நாடகம் செழுமைபெற்று விளங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீழ்ச்சிக்காலம்

கடைச்சங்க காலம் வரை எழிலோடு இருந்த நாடகக்கலை, கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் காலப்பகுதியில் எவ்வித செழிப்புமற்ற நிலையில் இருந்தது. நூற்றாண்டின் பின் காஞ்சியில் புத்த, சமண சமயங்கள் பரப்பப்பட்டன. அச்சமயம் இருந்த ‘நாடகக் கலை சிற்றின்ப வேட்கையினை எழுப்புவது’ என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி நடைபெற்றன. மேலும் இக்காலத்தில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள், வடமொழி நூல்களினைப் போற்றி பாலி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் தம் கருத்துகளை வெளியிட்டு வந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காரணங்களினால் தமிழ் நாடகக் கலை தழைக்க வாய்ப்பில்லாமல் இருந்தது. இக்காலக்கட்டத்திலேயே தோற்றம் பெற்ற தமிழ் இலக்கியங்களான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் பதினொரு நூல்கள் அற இலக்கியங்கள், இந்நூல்களில் நாடகக் கலையின் சிறப்புகள் பற்றித் தகவல்கள் குறிப்பிடப்படவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் செல்வத்தின் இயல்புகளைக் குறிப்பிடும் பின்வரும் பாடல் வரியானது,

“கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்

போக்கும் அதுவி ளிந் தற்று”-(அறத்துப்பால் - 332 ஆம் பாடல்) (திருக்குறள்)

கூத்தாட்டு அவையினை உவமையாகக் கூறுகின்றார் திருவள்ளுவர். நாடகம் சிற்றின்ப நாட்டத்தினைத் தரும் காரணத்தினால் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமெனப் புத்த மதத்தினர் புத்தரின் கொள்கையினைப் பரப்பும் பொழுது மக்களுக்குத் தெரிவித்தனர். புத்தர் தனது சீடர்களிற்கு உரைத்த பத்து விதிகளில் ஒன்றான நுண் கலைகளில் நாட்டம் கொள்ளக் கூடாது என்பதன் காரணத்தினால் புத்த மதத்தினர் இவ்வாறான நாடகக்கலையினை பின்பற்ற வேண்டாமென மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர்.

மணிமேகலையின் சிறைசெய்த காதையின் 43 மற்றும் 65 ஆம் வரிகளில்

“காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவன்

நீவா வென்ன நேநிழை கலங்கி

மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தருஉம் - சரு (45)

பெண்டி ராயிற் பிறர் நெஞ்சு புகாஅர்
புக்கேன் பிறறுளம் புரிநூன் மார்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமோடு மனையறம் புகா அள்
பூத சதுக்கம் புக்கனன் மயங்கிக்---ருரு (25)

கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன்
கண்டோ னெஞ்சித் கரப்பெளி தாயினேன்
வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்
யான்செய் குற்றம் யானறி கில்லேன்
பொய்யினை கொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்---ருரு (55)
தெய்வ நீயெனச் சேயிழை யாற்றலும்
மாபெரும் பூதந்தோன்றி மடக்கொடி
நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் -
பெய்யெனப் பெய்யும் பெழுமழை யென்றவப்---சாரு (60)
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுள் பேணல் கடவியை யாகலின்
மடவர் லேவ மழையும் பெய்யாது----சாரு (65)

இவ்வாறு அமைந்துள்ள இப்பாடல் வரிகளானது மருதி என்ற அந்தணர் குலத்தைச் சார்ந்த பெண் காவிரி ஆற்றில் நீராடிவிட்டுச் செல்லும் வழியில் 'ககந்தன்' என்ற அந்நாட்டு இளவரசன் அவளழகில் மையல் கொண்டு காதல் மொழி பேசுகின்றான். மருதியோ அவனிடமிருந்து தப்பியோடி சதுக்கப்பூதத்தினிடம் முறையிட்டு நீதி வேண்டுகின்றாள். சதுக்கப்பூதம் அவளைக் குற்றமற்றவள் என்று கூறி அப்பெண்ணிற்குத் தண்டனை எதுவும் வழங்காது நின்ற வேளை மருதியும் 'மழை வளத்தைத் தரும் பத்தினிப் பெண்களாய் இருப்பவர் மாற்றான் மனதிற்கு மயக்கம் தரும் மங்கையராவதில்லை. ஆனால் நானோ இவ்விளவரசன் உள்ளம் புகுந்தேன். கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமும் செய்யவில்லை. நான் செய்த தவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை எனச் சதுக்கப்பூதத்திடம் எடுத்துரைத்தாள். சதுக்கப்பூதமோ 'பொய்க்கதைகளினையும் நகை விளைவிக்கும் மொழிகளையும் பிறர் வாய்மொழிகளையும் கேட்டு, நடனம், பாடல், தாளக்கருவிகள் முழங்கும் விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தாய் ஆதலில் உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப் பெய்யாது; உத்தம பத்தினிப் பெண்டிரைப் போல பிறருடைய மனத்தைச் சுடுந்தன்மையும் உனக்கு இல்லாது போயிற்று— எனக் கூறியது சதுக்கப்பூதம். இக்கதையின் மூலம் தமிழர் நாடகக் கலை இக்காலக்கட்டத்தில் பிரசித்திப்பெற்றிருக்கவில்லை என்பதனை அறியலாம். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் தமிழகத்தில் பல்லவ மன்னர்களின் ஆட்சி நிலைகொண்டிருந்த சமயம் நாடகக்கலை சிறப்புப் பெறாமலேயே இருந்தது. வடமொழியில் பற்றுக்கொண்ட பல்லவ மன்னனான மகேந்திரவர்மன் 'மத்த விலாசப் பிரகசனம்' என்னும் வடமொழி நாடகத்தினை எழுதினான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மறுமலர்ச்சி காலம்

கி.பி. 900 முதல் கி.பி.1300 வரை சோழ மன்னர்களின் ஆட்சியில் தமிழகத்தின் கலைகள் வளர்ச்சி பெற்றன. கி.பி. 846 ஆம் ஆண்டு விசயாலய சோழனால் எழுச்சி பெற்ற சோழப்பேரரசு முதலாம் பராந்தக சோழன் ஆட்சியின் பின்னர் வலுப்பெற்றது. கி.பி. 1246 முதல் கி.பி. 1272 வரை ஆட்சி செய்த மூன்றாம் இராசேந்திர சோழன் காலத்தில் தமிழ் நாடகக் கலை வளர்ச்சி பெற்றது.

கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் சோழ அரசர்களின் ஆதரவில் அரண்மனைகள், கோயில்கள் போன்றவற்றில் நடத்தப்பெற்ற நாடகக்கலை மக்கள்மன்றங்களில் மீண்டும் நடத்தப்பட்டன. சங்க காலத்தில் நடைபெற்ற பொதுவியற் கூத்துக்கள் போலவே பதினேழாம் நூற்றாண்டுக் கால நாடகக்கலை மக்களின் கலையாக வளர்ச்சி பெற்று பின் பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி போன்ற நாடகங்கள் தோன்றின.

இன்றைய தமிழ் நாடகக் கலைக்கு வித்திட்டோர் கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டளவில் 'தெருக்கூத்து' என்ற நாடக வடிவம் தோற்றம் பெற்றது. தெருக்கூத்தென அழைக்கப்பட்டிருந்த நாடகக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவராகக் கோவிந்தசாமி ராவ் விளங்குகின்றார். நாடகத்தின் நேர அமைப்பினை இக்காலத்திற்கேற்ப மாற்றி அமைத்தவரும் ஆவார் கோவிந்தசாமி ராவ். கி.பி. 1891 ஆம் ஆண்டளவில் பயின்முறை நாடகக்குழுவினைத் தோற்றுவித்த 'நாடகத் தந்தை' என அழைக்கப்பெற்ற பம்மல் சம்பந்த முதலியாரால் தமிழ் உரை நடை நாடகங்கள் தமிழ் நாடக மேடையினுள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இவர் மூலம் நாடக மேடைகளில் அமைக்கப்பெற்ற கட்டடம் போன்ற செயற்கையில் செய்யப்பட்ட அமைப்பு மேடையில் மேலும், கீழம் ஏறுவதும் இறங்குவதுமான புதிய யுக்திகளினை அறிமுகமும் செய்தார். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் கி.பி. 1890 ஆம் ஆண்டு தனது 24 ஆம் அகவையில் நாடகத்துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு 'தமிழ் நாடகத் தந்தை' 'தமிழ்நாடகத் தலைமையாசிரியர்' போன்ற பட்டங்களினைப் பெற்ற சிறப்பினை உடையவர் தவத்திரு சங்கரதாச சுவாமிகள். கி.பி. 1872 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவரான சி.கன்னையா தமது பதினேழாவது வயதில் 'இந்து வினோத சபா' என்ற நாடகக் குழுவொன்றில் சேர்ந்து தனது 26 ஆம் வயதில் 'ஸ்ரீ கிருஷ்ணவினோத சபா' என்ற நாடகக்குழுவொன்றைத் தோற்றுவித்தார். மின் விளக்கு ஒளிகளால் வண்ணத்திரைகளுடன் புதிய வடிவங்களினை மேடையில் தோற்றுவித்த முதல் நாடக அமைப்பாளர் என்ற பெருமையினை உடையவர். மேலும் இவரது நாடகங்களில் உயிருள்ள மான், காளை, பசு, யானை போன்ற விலங்கினங்களை நடிக்க வைத்துப் புதுமை நிகழ்த்தினார். சி.கன்னையாவிற்கு முற்பட்ட நாடக அரங்குகள் மேடைகளாக இருந்து வந்தன. இதனை மாற்றி முக்கோண கனபரிமாண அமைப்பு மூலம் அரங்குகளை அமைத்து ஒரு அரங்கில் காட்சி நடந்து கொண்டிருக்கும் வேளை அடுத்த அரங்கில் அடுத்த காட்சிக்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்யப்பட்டிருக்கும் இவரது நாடகங்களில் நாடகங்களின் காட்சியமைப்புகளின் வழிகாட்டி சி.கன்னையா எனப் பலராலும் கருதப்படுகின்றவர். 'நவாப் ராஜமாணிக்கம்' என அழைக்கப்பெற்ற டி.எஸ். இராசமாணிக்கம் என்பவரால் நாடகம் ஒரு மக்கள் இலக்கியம் என்ற பொருளால் அழைக்கப்பெற்றது. மேலும் இவர் தமது நாடக மேடையினை இயங்கு உலகமாக மாற்றியமைத்தவர் என்ற பெருமையினை உடையவர். நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் அனைத்து நாடகங்களும் ஏறத்தாழ எட்டாயிரம் முறைகள் மேடையேறியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் ஐம்பதாண்டு காலம் தமிழ் நாடகக்கலைக்குப் பெரும்பங்காற்றியவர்கள் தி.க. சங்கரன், தி.க. முத்துசாமி, தி.க. சண்முகம், தி.க. பகவதி ஆகிய தி.க. சண்முகம் சகோதரர்கள் ஆவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகள் தமிழ்மரபுவழி நாடகங்கள் சீரான வளர்ச்சியினை எட்டியபொழுது தி.கெ. சண்முகத்தின் இராஜராஜசோழன் என்ற நாடகத்தின் மூலமும், 'நாடகக் காவலர்' என அழைக்கப்பெற்ற ஆர்.எஸ்.

மனோகரின் இலங்கேஸ்வரன் என்ற நாடகத்தின் மூலமும் தமிழ் நாடகக் கலை மிகவும் பிரபலமடைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

நாடகம் பொருள் விளக்கம்

இலக்கிய வகைகளுள் சிறப்பிடம் பெறுவது நாடகம். செய்யுள் வடிவிலும் உரைநடை வடிவிலும் எழுதப் பெற்று, நடிக்கப் பெறுவது நாடகம், 'நாடகமாவது கதை தழுவிய கூத்து' என்பார் அடியார்க்கு நல்லார். 'நாடகமாவது நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ச்சியாக நடிப்பாலும், உரையாடலாலும், நேர்முகமாக விளக்குவதாகும்' என்பார் 'எலிசபெத் பிரிட்ஜ்' அரங்கிலே வாழ்க்கையைப் படைத்துக் காட்டுவது நாடகமாகும் என்பார் எலிசபெத் ட்ரூ. 'மேடையிலே உயிருள்ள மக்களால் நடிக்கப் பெறுவது நாடகம் என்று விளக்குவார் கிரீன்வுட் என்பார்.

நாடகக் கூறுகள்

கதைக் கோப்பு, பாத்திரங்கள், உரையாடல், பின்னணி, வாழ்க்கைப் பேருண்மைகள் ஆகியவை நாடகத்தின் கூறுகளாகும்.

1. கதைக்கோப்பு

நாடகத்தின் கூறுகளில் முதன்மையானது கதைக்கோப்பு. கதைக்கோப்பு என்பது நிகழ்ச்சிகளின் இயக்கத்தைக் குறிக்கும். நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாக இருக்க வேண்டும்; அடுத்து வரும் நிகழ்ச்சி முன் நிகழ்ச்சியின் விளைவாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

கதைக்கும், கதைக் கோப்புக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. நிகழ்ச்சிகளை முறையாகக் கால நியதிப்படி சொல்வது கதை. நிகழ்ச்சிகளை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபடுத்தியும் அவற்றைக் காரண காரிய முறையில் அமைத்து வழங்குவது கதைக் கோப்பு.

அதாவது கதையில் ஒரு முரணைத் தோற்றுவித்து அதை சிக்கல் உடையதாகவும், அச்சிக்கல் முடிவுறும்படியும் நிகழ்ச்சிகளைக் காரண காரியத் தொடர்புடன் விளக்குவது கதைக்கோப்பாகும். அஃது ஒருமைப்பாடு உடையதாகவும், நம்பத்தக்கதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். கதைக்கோப்பும், கதைக்கோப்பு அமைப்பும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றவை.

2. பாத்திர படைப்பு

சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு நாடகத்தின் உயர்வினை மிகுவித்தற்குரிய அடிப்படையான நாடகக் கூறாகும். வெறும் நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சிறப்புத் தந்து எழுதப் பெறும் நாடகங்கள் கற்றோரால் பாராட்டப்படுவதில்லை. அத்தகைய நாடகங்கள் நிலைத்து நிற்கும் நாடகங்களாக சிறப்புப் பெறுவதில்லை. கதையும், நிகழ்ச்சிகளும் பாத்திரப் பண்பையும், மனித இயல்பையும் விளக்கும் தன்மையின.

பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையின் மனோன்மணிய நாடகத்தின் சிறப்பு அதன் கதையிலோ, கதைக்கோப்பிலோ அமையவில்லை. அந்நாடகத்தில் வரும் ஆடவர் பெண்டிராகியப் பாத்திரங்களே நாடகத்தின் சிறப்புக்கு உரியவராகின்றனர். சூழ்ச்சித்திறன் மிக்க குடியலனுடைய பண்புக் கூறுகளும், எடுத்தார் கைப்பிள்ளையாக இருக்கும் பாண்டிய மன்னனுடைய பாத்திரப்படைப்பும் இன்னோரன்ன பிற பாத்திரங்களுமே நாடகத்திற்குச் சுவை கூட்டுகின்றன. எனவே சிறந்த பாத்திரப் படைப்பே ஒரு நாடகத்திற்குப் பெருமையும், புகழையும் தருவனவாகும்.

3. உரையாடல்

நாடகத்திற்கு உரையாடல், சிறப்பை நல்குவது. உரையாடல் வாயிலாக கதை, நிகழ்ச்சிகள், பாத்திரப் பண்புகள் ஆகியவை உணர்த்தப்படுகின்றன. நாடகத்திற்கு உயிர் நாடியாக அமைவது நடிப்பு; நடிப்பைத் துலங்கச் செய்வது உரையாடல். வாழ்க்கையில் நிகழ்வனவற்றைப் போலச் செய்தல் என்ற முறையில் நடத்திக் காட்டுவது நடிப்பாகும். நாடக ஆசிரியர் தாம் உணர்த்த வேண்டியிருப்பதால் உரையாடலைச் சுவையுடனும் ஆற்றலுடனும் அமைப்பது நாடக ஆசிரியரின் கடமையாகிறது.

நாடகத்தில் அமையும் உரையாடல் சிக்கனம், பொருத்தம், ஓட்டம், ஆக்கத்திறன் ஆகிய பண்புகளை உடையதாய் இருக்க வேண்டும் என்பார் டென்னிசன். உரையாடல்கள் படிப்பவர் அல்லது பார்ப்பவரைக் கவர்வனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

தனிமொழி

நாடகத்தில் தனிமொழி இடம்பெறும். அதுவும் உரையாடல் வகையில் சேர்க்கப்படும். நாடகப்பாத்திரம் தனக்குள்ளே பேசிக் கொள்வதுபோல் இது அமையும். அதனால் இதற்குத் தனிமொழி என்ற பெயர் வந்தது. இந்தத் தனிமொழி வாயிலாக ஒரு பாத்திரத்தின் அடிமன உணர்வுகள், எண்ணங்கள் ஆகியவை வெளிப்படும். பிற்காலத்தில் தனிமொழி அமைத்து நாடகம் எழுதும் பழக்கம் குறைந்து விட்டது. நாடகத்தில் தனிமொழி தேவையா? இல்லையா? என்ற

வினாக்கள் எழுந்தன. பண்டைய நாடகங்களில் பயின்று வரும் தமிழ் மொழிகளைப் படிக்கும்போது அவை தேவையென்பறே கருத முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக மனோன்மணிய நாடகத்தில் குடிலனின் தனி மொழிகள் இடம்பெறுகின்றன. அவன் தனக்குத் தானே கூறிக் கொள்ளும் தனிமொழி வாயிலாக அவனுடைய தீய எண்ணங்களும், திட்டங்களும் புலனாகின்றன. எனவே நாடகங்களில் தேவையான இடங்களில் தனிமொழி இடம் பெறுவது நல்லதேயாகும்.

4. பின்னணி

நாடகத்தின் பின்னணி என்பது நிகழ்ச்சிகளின் காலத்தையும், இடத்தையும், சூழ்நிலையையும் குறிக்கும். நாடக ஆசிரியர் மேடை நெறிக் குறிப்புகளில் இவற்றைக் குறிப்பார். படிப்போர் இக்குறிப்புகளைக் கொண்டு ஒவ்வொரு காட்சியின் பின்னணியையும் கற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டும். நடிக்கப் பெறும் நாடகமாயின் இப்பின்னணி மேடை அமைப்பாகவே இருக்கும்.

5. வாழ்க்கை உண்மைகள்

நாடகம் வாழ்க்கையை ஒட்டியது. மானுடர்தம் உறவு, எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், செயற்பாடுகள், இன்பதுன்பங்கள், போராட்டங்கள் ஆகிய இவற்றைப் பற்றியே நாடகம் அமைகிறது. வாழ்க்கையையே ஆசிரியர் பொருளாகக் கொள்வதால் அதைப் பற்றிய தம் கருத்தினை அவர் வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ சுட்டுவார். எனவே ஒவ்வொரு நாடகமும் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு கருத்தைக் கொண்டதாக அமைந்து பொதுவான ஒரு வாழ்க்கை உண்மையை உணர்த்துகிறது எனலாம்.

தமிழ் நாடக வகைகள்

நாடக காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தை அடுத்துப் படிக்கவும், நடக்கவும் கூடிய வகையில் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவை குறவஞ்சி, நொண்டிப் பள்ளு வகையிலான நாடகங்கள் ஆகும்.

சிற்றிலக்கிய வகைகளின் கூறுகளையும், நாடகத் தன்மைகளையும் கொண்டு அமைவன இவ்வகை நாடகங்கள் ஆகும்.

குறவஞ்சி நாடகங்கள்

குறவஞ்சி நாடகமானது குறத்தி குறிசொல்லுதல், குறமலை வளம் பாடுதல், குறவன் - குறத்தி (சிங்கன் - சிங்கி) உரையாடல் முதலான நாடகக் கூறுகளைக் கொண்டு அமையும். திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் இயற்றிய குற்றாலக் குறவஞ்சி நாடகம், திருமலை ஆண்டவர் குறவஞ்சி நாடகம், சிற்றம்பலக் குறவஞ்சி நாடகம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவனவாகும்.

நொண்டி நாடகங்கள்

நாடகத்தின் முக்கியக் கதாபாத்திரமாக நொண்டியே அமைவது நொண்டி நாடகம் ஆகும். இது பொதுவாக நொண்டிச் சிந்துயென்ற பாடல் வகையில் அமையும். புல்வயல் குமரேசர் நொண்டி நாடகம், சீதக்காதி நொண்டி நாடகம், திருமலை நொண்டி நாடகம், அவனாசி நொண்டி நாடகம் போன்றவை இம்மரபில் உருவானவையாகும்.

பள்ளு நாடகங்கள்

வேளாண்மைத் தொழில் புரியும் பள்ளர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களைத் தலைமைக் கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு அமைவது பள்ளு நாடகமாகும்.

மூத்த பள்ளியின் பண்பு நலன்கள், இளைய பள்ளியின் அழகு நலன்கள் ஆகியவை குறித்துப் புணையப்படும் பாடல்கள் இனிமைமிக்கவை.

சைவ, வைணவ சமயக் கருத்துக்களை மூத்த பள்ளி - இளைய பள்ளி சொல் உரையாடல் மூலமாக அமைத்துச் சிறக்கும் முக்கூடப்பள்ளு சிறப்பு மிக்கது. திருவிடை மருதூர்ப் பள்ளு, தேசிகர் பள்ளு, செண்பகராமன் பள்ளு ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

இசை நாடகங்கள்

இவை தவிர, கீர்த்தனைப் பாடல்களை அடியொற்றி எழுதப்பட்ட இசை நாடகங்கள் தமிழில் சிறந்து விளங்கின. அருணாச்சலக் கவிராயரின் இராமநாடகக் கீர்த்தனை, அசோகமுகி நாடகம், கோபால கிருஷ்ணன் பாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை ஆகியன அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

செய்யுள் நாடகங்கள்

படிக்கவும், நடிக்கவும் ஏற்ற வகையில் தமிழில் சிறந்த செய்யுள் நாடகத்தை யாத்தவர் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் ஆவார். இரவது செய்யுள் நாடகம் 'மனோன்மணியம்' ஆகும். லிட்டன் பிரபு எழுதிய இரகசிய வழி என்னும் ஆங்கில நூலைத் தழுவி தமிழ் மரபில் எழுதப் பெற்ற செய்யுள் நாடகம் இதுவாகும்.

தமிழில் கடவுள் வாழ்த்துப் போல, மொழி வாழ்த்துப் பாடி தமிழையே இறைவனாகத் துதித்த சிறப்பு இந்நாடகத்துக்கு உண்டு. பாண்டியன் சீவகமன்னன், குடிலன் என்னும் தீய அமைச்சனின் வஞ்சனைக்கு உட்பட்டு படும் துன்பங்களைச் சுவைப்பட விளக்குவது இந்நாடகம்.

தமிழ் இலக்கியங்களின் பிழிவாக இதனைக் கருதலாம். இதுவே பின்னர் திரைப்படமாகவும் வந்தது.

இந்த நூலை அடியொற்றி புலவர் ஆ. பழனி, கா. அரங்கசாமி, சிற்பி போன்றோர் சிறந்த செய்யுள் நாடகங்களைப் புனைந்துள்ளனர்.

இக்கால கட்டத்தில் பரிதிமாற்கலைஞர் (சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார்) எழுதிய தனித்தமிழ் நாடகங்களான ரூபாவதி, கலாவதி, மானவிசயம் ஆகிய நாடகங்கள் வெளிவந்தன.

புராண இதிகாச நாடகங்கள்

புராண இதிகாச கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதவும் நடிக்கவும் பெற்ற நாடகங்கள் புராண நாடகங்கள் எனப்படும். தஞ்சை சரபோஜி மன்னன் காலத்தில் இராமாயண பாரதக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடகங்கள் நடத்தப்பெற்றன. கீசக விலாசம், தரும விலாசம், பாரத விலாசம் போன்றவை அவை. அதே போல, பெரிய புராணக் கதைமாந்தர்களைக் கொண்டு சிறுத்தொண்டர் விலாசம், திருநீலகண்டர் விலாசம் ஆகிய நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பெற்றன. கந்தப்புராணமும், புகழேந்திப் புலவரின் நளவெண்பாவும் நாடகங்களாயின. தமிழ் நாடகத்தின் தலைமையாசிரியர் எனப் போற்றப்படும் தவத்திரு. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் (1826 – 1922) அல்லி அர்ச்சுனா, அபிமன்பூ, சுந்தரி, பவளக்கொடி, சதி அனுசயா, சத்தியவான் சாவித்திரி, சதி சுலோசனா முதலிய நாடகங்களை இயற்றி மேடையேற்றியுள்ளார். மிகுதியும் இசைப்பாடல்கள் கொண்டு அமைகின்ற நாடகங்கள் இவையாகும்.

புராண நாடகங்களை மிகச் சிறப்பாக அரங்கேற்றிய பெருமை, நவாப் இராஜமாணிக்கம், கன்னையா நாயுடு ஆகியோருக்கு உண்டு. பிற்காலத்தில் ஆர்.எஸ். மனோகர் புராணக் கதைகளின் எதிர்நிலைப் பாத்திரங்களைத் தலைமைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு நாடகங்கள் அமைத்து வெற்றி கண்டார். புராண எதிர்நிலைப் பாத்திரங்களை இலங்கேஸ்வரன் (இராவணன்), இந்திரசித் (இராவணனின் மகன்) சூரபதுமன் ஆகிய பாத்திரங்களே அந்நாடகங்களின் தலைமைப் பாத்திரங்கள் எனலாம்.

தமிழ் நாடகத்தின் புதிய போக்குகள்

காலத்திற்கேற்ப புதுமை பெற்று விளங்கும் இலக்கியத் தன்மை தமிழ்நாடகத்திற்கும் உண்டு. அந்த வரிசையில் தமிழ்நாடக உலகில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சிகளையும், போக்குகளையும் பின்வருமாறு காணலாம்.

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்

பிறமொழிகளில் இருந்து தமிழில் நாடகங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றன. இதன் காலம் 19-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். வடமொழியில் இருந்து சாகுந்தலம், மிருச்சகடிகா ஆகிய நாடகங்கள் தமிழாக்கம் பெற்றன. ஆங்கிலத்தில் இருந்து ஷேக்ஸ்பியரின் ‘மெர்ச்சண்ட் ஆப் வெனிஸ்’ நாடகம் தமிழில் ‘வெனிஸ் நகரத்து வணிகன்’ என்று நாடகமாக்கப்பட்டது. மேலும் வேணுகோபாலாச்சாரி, தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் போன்றோர் இப்பணியில் ஈடுபட்டனர்.

விடுதலை இயக்க நாடகங்கள்

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் தமிழ் நாடகங்கள் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. விடுதலையை மையமாக வைத்துப் பல நாடகங்கள் தோன்றின. தெ.பொ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரின் ‘கதரின் வெற்றி’, ‘பம்பாய் மெயில்’ ஆகிய நாடகங்கள் சிறந்த விடுதலை இயக்க நாடகங்களாகும். வெள்ளையரைச் சாடி,

“கொக்கு பறக்குதடி பாப்பா – அதன்

குறிப்பை உணர்ந்து கொள்வாய் பாப்பா”

என்று நாடகக் கலைஞர் என்.மிஸ். விஸ்வநாததாஸ் பாடியது குறிப்பிடத்தக்கது.

சீர்திருத்த நாடகங்கள் ∴ சமூக நாடகங்கள்

மக்களிடையே உள்ள மூடத்தனங்களை நீக்கி நல்லறிவு புகட்ட உதவிய நாடகங்கள் சீர்திருத்த நாடகங்கள் ஆகும். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் காலத்தில் இவ்வகை நாடகங்கள் மிகுதியாக அரங்கேறின. டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள் அதில் சிறப்பாக பங்கேற்றனர். தி. ஜானகிராமனின் ‘வடிவேலு வாத்தியார்’, எஸ்.வி. சகஸ்ரநாமத்தின் நாடகங்கள், அறிஞர் அண்ணாவின் ‘வேலைக்காரி’, ‘நீதி தேவன் மயக்கம்’, கலைஞரின் ‘மந்திரிகுமாரி’, நச்சுக் பொய்கை’? எம்.ஜி.ஆர் நாடக மன்றத்தின் ‘சுமை தாங்கி’, எம்.ஆர். ராதாவின் ‘ரத்தக் கண்ணீர்’, கே.பாலச்சந்தரின் ‘நீர்க்குமிழி’, ‘சர்வர் சுந்தரம்’ சோவின் ‘யாருக்கும் வெட்கமில்லை’ கோமல் சுவாமிநாதனின் ‘தண்ணீர் தண்ணீர்’ போன்ற நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

சரித்திர நாடகங்கள்

வரலாற்று மாந்தர்களை மையமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட நாடகங்கள் சரித்திர நாடகங்கள் ஆகும்.

ஆர்.எஸ். மனோகர், புராண நாடகங்களோடு, சரித்திர நாடகங்களையும் அரங்கேற்றியுள்ளார். 'நாடக முத்தரையன்', 'மாலிக்கபூர்' ஆகியன சிறந்த நாடகங்கள். அரு. இராமநாதனின் 'இராஜராஜ சோழன்', 'வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்' போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. தற்காலத்தில், இந்திரா பார்த்த சாரதி எழுதிய 'ஒளரங்கசீப்', 'இராமானுஜர்' போன்ற நாடகங்களும் அவ்வகைப்பட்டதேயாகும்.

இலக்கிய நாடகங்கள்

பேராசிரியர் சுந்தரநாண அடியொற்றி மனோன்மணியம் போலத் தமிழில் இலக்கிய நாடகங்களைப் பலர் படைத்துள்ளனர். பாரதிதாசன், 'பிசிராந்தையார்', 'சேரதாண்டவம்' ஆகிய நாடகங்களைப் படைத்துள்ளார். வ.சு.ப. மாணிக்கம் 'நெல்லிக்கனி', 'மனைவியின் உரிமை' போன்ற நாடகங்களையும், அ.ச. ஞானசம்பந்தன் 'தெள்ளாறு எறிந்த நந்தி' என்ற நாடகத்தையும் தந்துள்ளார்.

இவர்களைத் தவிர இன்குலாப், 'ஒளவை', 'குறிஞ்சிப்பாட்டு' ஆகிய நாடகங்களைப் படைத்துள்ளனர். தமிழின் சிறந்த படைப்பாளிகளான, ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன், சுஜாதா, பிரபஞ்சன், சிற்பி போன்றோரும் இலக்கிய நாடகங்களைப் படைத்துத் தந்துள்ளனர்.

வானொலி நாடகங்கள்

வானொலியில் நடிப்பதற்கு என்றே எழுதப்பெறும் நாடகங்கள் வானொலி நாடகங்கள் ஆகும். குறிப்பிட்ட கால அளவில் குரல் ஏற்றத்தாழ்வுகளோடு பேசும் வண்ணம் அமைக்கப்பெறுவன இவ்வகை நாடகங்கள் ஆகும். ஆண்டு தோறும் வானொலி நிலையங்கள் கூடி நாடகத் திருவிழா நடத்துவது சிறப்புக்கு உரியது. புராண, சரித்திர, சமுதாயச் சீர்திருத்த வகையிலான நாடகங்களான ஒலிபரப்பப் பெறுகின்றன.

தொலைக்காட்சி நாடகங்கள்

தொடக்கக் காலங்களில் ஓரங்க நாடகங்களாக இடம்பெற்ற தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், தொடர் நாடகங்களாக இப்பொழுது அமைகின்றன. அரசுத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களோடு

தனியார் நிறுவனங்களும் இத்தகு தொடர்புகளை விரிவுர நடத்தி வருகின்றன. இதன் விளைவுகளால் வழக்கமாக மேடையேறும் நாடகங்கள் செல்வாக்கு இழந்து வருகின்றன எனலாம்.

தெரு நாடகங்கள்

ளுவசநவ வுநயவசந எனப்பெறும் தெரு நாடகங்கள், பழைய தெருக்கூத்து மரபு தழுவியது. ஆனால் புதுமை உடையது. இதற்கெனப் பல்வேறு நாடகக் குழுக்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஞாஜியின் பரீக்ஷா நாடகக் குழு, மதுரை மு. இராமசாமியின் நிஜநாடக இயக்கம், பிரளயனின் சென்னைக் கலைக்குழு, வேலு சரவணனின் 'ஆழி' 'குழு' ந.முத்துச்சாமியின் கூத்துப் பட்டறை போன்ற நாடகக் குழுக்களும் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகின்றன.

மேடை நாடகங்கள்

அமெச்சூர் நாடகங்கள் எனப்படும் நாடக சபாக்களில் நடத்தப்படுகின்ற நாடகங்களும் இன்றும் வழக்கில் உள்ளன. எள்ளல், அபத்தம், நகைச்சுவை, வேகம் முதலான சுவையுணர்ச்சிகளோடு, துப்பறிதல், உளவியல் மற்றும் நடப்பியல் நெறிகளில் இத்தகு நாடகங்கள் அமைகின்றன. கிரேஸி மோகன், எஸ்.வி. சேகர் போன்றோரும் இத்தகு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இவ்வாறாகத் தமிழ் நாடகங்களின் தன்மைகளை அறிய முடிகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நாடகம் பெற்ற வளர்ச்சி

நாடகம் படிப்படியாக வளர்ந்து இருபதாம் நூற்றாண்டில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குச் சிறப்படைந்துள்ளது. இயற்றமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் நாடகம் எழுதத் தொடங்கினர். பரிதிமார் கலைஞர், 'கலாவதி' 'ரூபாவதி' 'மானவிஜயம்' முதலான நாடகங்களை எழுதினார். மறைமலையடிகள் வடமொழி சாகுந்தல நாடகத்தைத் தமிழ் மொழியில் ஆக்கித் தந்தார்.

பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை ஆங்கில நாடகங்களைப் பின்பற்றி 'மனோன்மணியம்' என்னும் ஒரு சிறந்த செய்யுள் நாடக நாலை இயற்றினார். இது 1891ல் இயற்றப்பட்டது.

அதே கால கட்டத்தில் பம்மல் சம்பந்த முதலியார், 'சுகுணவிலாச சபை' என்னும் நாடகக் குழுவினைத் தொடங்கித் தாமே எழுதியும் நடித்தும் இயக்கியும் இக்கலையை மேலும் முன்னேற்றச் செய்தார். இவர் ஏறத்தாழ நூறு நாடகங்களை இயற்றினார். 'மனோகரன்', 'சபாபதி' 'வேதாள உலகம்' முதலியவை இவர் எழுதிய நாடகங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சென்ற நூற்றாண்டில் காசி விசுவநாத முதலியார் இயற்றிய ‘டம்பாச்சாரி விலாசமும்’, இராமசாமி ராஜ் இயற்றிய ‘பிரதாப் சந்திர விலாசமும்’ மரியதாஸ் இயற்றிய ஊதாரிப் பிள்ளை விலாசமும் ஈண்டு நினைவு கொள்ளத்தக்கன.

சம்பந்த முதலியாரை ‘நாடகப் பேராசிரியர்’ என்று குறிப்பிடுவர். அவர் காலத்திலேயே சிறந்த நாடகங்களை இயற்றிப் பாலர் நாடகக் குழுக்களை நடத்திய தவத்திரு. சங்கரதாஸ் சுவாமிகளைத் தமிழக நாடகத் தலைமை ஆசிரியர் என்று போற்றுவர்.

புதுமை நாடகங்கள்

இந்த நூற்றாண்டில் நாடக மேடையில் பல புதுமைகள் நிகழ்ந்தன. நாடக நூல்களும் சிறப்பிடம் பெற்றன.

சி.கன்னையா என்னும் கலைஞர் அழகான காட்சியமைப்புகளுடன் அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் சிறந்த நாடகங்களான மேடையேற்றினார். அவரைப்போலவே நவாப் டி.எஸ். இராசமாணிக்கம் பிள்ளை பல புதிய உத்திகளை மேடையில் கையாண்டார்.

எம். கந்தசாமி முதலியார் பல தமிழ் நாவல்களை மேடையில் நாடகமாக்கி உலவவிட்டார்.

பாரதிதாசன்

தமிழ் நாடக உலகில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனுக்கும் ஒரு சிறந்த இடம் உண்டு.

இவர் இயற்றிய ‘இரணியன்’ நாடகமே முதன் முதலில் ஒரு கொடிய எதிர்நிலை மாந்தரைத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுதப் பெற்ற புரட்சி நாடகமாகும். இரணியனை ஒரு தமிழ் வேந்தனாகவும் நல்ல உள்ளம் கொண்டவனாகவும் காட்டும் இந்த நாடகம் ஆரியர் சூழ்ச்சியால் அவன் அழிந்து விட்டான் என்பதைக் காட்டுகிறது.

பாரதிதாசன் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் ‘படித்த பெண்கள்’, ‘சௌமியன் பிசிராந்தையார்’, ‘சேரதாண்டவம்’ ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

பிசிராந்தையார் நாடகத்திற்கு சாகித்திய அகாடமி பரிசு கிடைத்தது.

சேர தாண்டவம் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த ஆட்டனத்தி, ஆதிமந்தி வரலாற்றைக் கவிதை நயத்துடன் சொல்லும் இனிய நாடகமாகும். சிறந்த பாத்திரப் படைப்பும், உரையாடலும் இந்நாடகத்தின் சிறப்புக கூறுகளாகும்.

நாடக மேடை இன்று நாடகக் கலையை இனிதே வளர்த்து வருவது எண்ணி மகிழத்தக்கதாகும்.

அவ்வை தி.க. சண்முகம் நாடகத்திற்கு மிகச் சீரிய தொண்டு ஆற்றியவராவார். டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள் குழு 'ரத்தபாசம்', 'மனிதன்', 'இன்ஸ்பெக்டர் தமிழ்ச் செல்வம்', 'அவ்வையார்', 'இராசராச சோழன்' முதலான பல சிறந்த நாடகங்களை மேடேற்றியது. அவரைத் தொடர்ந்து சிவாஜி கணேசன், எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன், ஆர்.எஸ். மனோகர், எஸ்.வி. சகஸ்ரநாமம், எஸ்.எஸ். இராசேந்திரன், கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. ஆகியோர் பல வெற்றிகரமான நாடகங்களை மேடையேற்றி நாடகக் கலையை நன்கு வளர்த்தனர். மேலும்,

'விரபாண்டியகட்டபொம்மன்', 'தங்கப்பதக்கம்', 'இன்பக்கனவு', 'இலங்கேஸ்வரன்', 'விசுவாமித்திரர்', 'கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்', 'போலீஸ்காரன் மகள்', 'மணிமகுடம்', 'புதுவெள்ளம்', 'ஐம்பதும் அறுபதும்' முதலான பல சிறந்த நாடகங்களில் இவர்கள் நடித்து வெற்றியும் கண்டனர்.

இவர்களை அடுத்து கே.பாலச்சந்தர் மேஜர் சந்திரகாந்த், நாணல், நீர்க்குமிழி, எதிர்நீச்சல் போன்ற பல நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினார். சோ., தம் விவேகா பைன் ஆர்ட்ஸ் மூலம் சம்பவாமி யுகே யுகே, முகமது பின் துக்ளக், யாருக்கும் வெட்கமில்லை, ஜட்ஜ்மெண்ட் ரிசர்வ் முதலான இருபதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களில் நடித்தார். இன்னும் பல கலைஞர்கள் இவர்களைப் பின்பற்றினர். கோமல் சுவாமிநாதன் 'தண்ணீர் தண்ணீர்', 'அசோகவனம்', 'நள்ளிரவில் பெற்றோம்', 'நவாப் நாற்காலி' முதலிய நாடகங்களை இயற்றினார்.

மௌலி, மெர்னா, கிரேஸி மோகன், லியோ பிரபு, அறிவானந்தம், பழனிச்சாமி, வெங்கட், மதுரை திருமாறன், ஏ.எஸ். பிரகாசம், எஸ்.வி.சேகர், ஓய்.ஜி.மகேந்திரன் முதலான பலர் இக்காலத்தில் பல நாடகங்களை எழுதி வெற்றி பெற்ற நாடகாசிரியர்கள் ஆவர்.

பகுத்தறிவு நாடகங்கள்

இந்த நூற்றாண்டில் திராவிட இயக்கத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் பலர் பெரியார் வழியில் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடகங்களை இயற்றி மேடையேற்றினார்.

அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், பேரறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு. கருணாநிதி, சி.பி. சிற்றரசு, ப. கண்ணன், ஏ.கே. வேலன், எஸ்.எஸ். தென்னரசு, தில்லை வில்லாளன் முதலானோர் ஆவர்.

அறிஞர் அண்ணா வேலைக்காரி, ஓர் இரவு, சந்திர மோகன் அல்லது சிவாஜி கண்ட இந்துராஜ்யம், சந்திரோதயம், காதல் ஜோதி முதலான நாடகங்களை இயற்றினார். இவர் தாமே வேடமேற்று மேடையிலும் பங்கேற்றார். தமிழ் நாடக உரையாடலில் புரட்சியையும், புதுமையையும்

உருவாக்கியவர் இவர். பகுத்தறிவக் கருத்துக்களின் கலைக்கூடமாக இவரது நாடகங்கள் விளங்கின. இவற்றின்மூலம் சமுதாயப் புரட்சியையும், எழுச்சியையும் உருவாக்க முடியும் என்பதை அவர் நிலைநாட்டினார்.

இவரைப் பின்பற்றிக் கலைஞர் மு. கருணாநிதி ‘மணிமகுடம்’ ‘இரத்தக் கண்ணீர்’ ‘தூக்கு மேடை’ ‘சிலப்பதிகார நாடகம்’ ‘ஒரே முத்தம்’ முதலான இருபது நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். இவை அரசியல் சமுதாய கருத்துக்களை விளக்குவனவாக அமைந்தன.

திருவாரூர் தங்கராசு எழுதிய ‘இரத்தக் கண்ணீர்’ நாடகம் எம்.ஆர். ராதா நடிக் கத் தமிழ்நாட்டில் மிகுதியான முறை நடிக் கப்பெற்ற சமுதாய நாடகமாக விளங்கிற்று.

தமிழ் நாடகம் ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது என்பதை அண்மைக்கால வரலாறு உணர்த்தி வருகிறது. மேலும் அத்துறை வளர்ந்து உச்சநிலை பெற வேண்டும்.

நாடகம்

‘நாடகம்’ என்ற சொல் ‘நடித்தல்’ என்ற வினையின் அடியாகப் பிறந்த சொல்லாகும். நடித்தலை பெற்றது நாடகம் என்றும் கூறலாம்.

நாடகம் என்ற சொல்லுக்குள் நாடும், அகம் என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் பொதிந்துள்ளன. ஒரு நாட்டின் நிலையைத் தனக்குள் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதே நாடகமாகும். பிரிதொரு வகையில் கூறுவதனால் நாட்டின் இதயமே நாடகம் என்று கொள்ளலாம்

‘காண்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்தது நாடகம்’ என்ற பொருள் இதனுள் பொதிந்துள்ளன.

நாடகம் என்ற சொல்லை ஆங்கிலத்தில் ‘ட்ராமா’ என்றும் ‘ப்ளே’ என்றும் சொல்வர். ‘ட்ராமா’ என்ற சொல்லுக்கு நகல், அதாவது போலி என்ற பொருளையும் ‘ப்ளே’ என்ற சொல்லுக்கு விளையாட்டு அல்லது ‘பொழுதுபோக்கு’ என்ற பொருளையும் கூறுவர்.

நாடகம் என்ற சொல்லை தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் வடசொல் என்று அழைக்கிறது.

கூத்து

கூத்து என்னும் சொல் நாட்டியம், நாடகம் ஆகிய இரு கலைகளுக்கும் பொதுவானதாகவே வழங்கப் பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் கூத்து, கூத்தர் என்னும் சொற்கள் உள்ளன. சங்க இலக்கியங்களிலும் கூத்து என்னும் சொல் மிகுதியாக உள்ளன.

‘கூத்தர் ஆடுகளம் கடுக்கும்’ (புறம் 28)

‘இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து’ (சிலம்பு 3 12)

‘நாட்டியம் நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்து’ (சிலம்பு 3 46)

‘நாடகமேத்தும் நாடகக் கணிகை’ (சிலம்பு, பதிகம் 15)

‘கூத்தாட்டு அவை களம்’ (திருக்குறள் 332)

திவாகரம் நிகண்டு

‘நடமே நாடகம் கண்ணுள் நட்டம்

படிதம் ஆடல் தாண்டவம் பரதம்

ஆலுதல் தூங்கல் வாணி குரவை

நிலையம் நிருத்தம் கூத்தெனப்படும்’

என்று திவாகர நிகண்டு கூத்தைப் பற்றி விளக்கமளித்துள்ளது.

முக்கூடற் பள்ளு

தமிழகத்தில் நமக்குக் கிடைத்துள்ள மிகச் சீரியதும் சிறப்புமிக்கதுமான பள்ளு நாடகம் ஆகிய முக்கூடற்பள்ளு கி.பி. 1680-ல் தோன்றியதாகும்.

முதலில் தியாகராச கவிராயராலும் பின்னர் மு. அருணாசலம் அவர்களாலும் அடுத்து ந. சேதுரகுநாதன் அவர்களாலும் பின் முர்ரே கம்பெனியாலும் இந்நூல் பதிக்கப் பெற்றது.

முக்கூடல் என்ற ஊரிலே வாழ்கிறான் ஒரு பள்ளன். அவனுக்கு இருவர் மனைவியர். மூத்த மனைவி, முக்கூடற்பள்ளி பெருமானை வணங்குபவள். இளையவள் மருதூர்பள்ளி, சிவனடியாள். இவ்விருவர்க்கு இடையிலும் நிகழும் உரையாடல்கள் நகைச்சுவையும் நயமும் பொருந்தியன. புதிதாகத் தமிழ்ப் படிக்கும் சிறுவர்களுக்கு ஆசிரியர் முக்கூடற்பள்ளை ஏட்டில் எழுதிக் கொடுத்துப் படிக்கச் செய்வர். அவ்வாறு எல்லா மக்களாலும் இது விரும்பிப் பயிலப்

பெற்று வந்ததோடு அல்லாமல் விரித்து தனிநாடகமாகவும் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. நாடகமாக அமைத்தவர் வேளாண் சின்னத்தம்பி என்ற பெயருடைய என்னயினாப் புலவர்.

எளிய மொழிநடையில்மைந்த பாடல்கள் இசையுடன் சேரும்போது சொற்கள் நெகிழ்ச்சி பெறுகிறது. பழகிய சொற்கள் ஆதலினாலே பாடல்களின் நயம் மிகுதியாகிறது. இசை, பொருள் உணர்வதிலுள்ள எளிமை என்ற இருவித இயல்புகளாலும் பாமர மக்கள் இப்பாடல்களை சுலபத்தில் கேட்டும் உணர்ந்தும் இன்புறமுடிகிறது. இம்முறையில் இன்றும் வழங்கும் முக்கூடற்பள்ளு பாடலின் அழகினை இனிக் காண்போம்.

‘ஆற்று வெள்ளம் நாளைவரத் தோற்று தேகுறிட... மலை

யாளமின்னல் ஈழமின்னல் சூழமின்னுதை

நேற்றுமின்றும் கொம்பு சுற்றிக் காற்றடிக்குதே... கேணி

நீர்ப்படுசொ றித்தவளைகூப்பிடுகுதே’

‘சேற்றுநண்டு சேற்றைக் குழைத்தேற்றக்குதே மழை

தேடியொரு கோடிவானம் பாடி யாடுதே

போற்றிதிரு மாலழகர்க் கேற்ற மாம்பண்ணைச் - சேரிப்

புள்ளிப் பள்ளர் ஆடிப்பாடித் துள்ளிக் கொள்வோமே’

மூத்தபள்ளியின் அழகினை சாயல், உரை,நடை நளிணங்களைப் பள்ளு ஆசிரியர் பின்வருமாறு பாராட்டியுள்ளார்.

‘உள்ளத்தில் ஊசலாடும் உல்லாசப் பார்வைவிழிக்

கள்ளத்தினாலிரும்புங் கல்லும் கரையாதோ

வெள்ளத்தி லேதுயில் கல் கார் மெய்யழகர் முக்கூடற்

பள்ளத்தி யாரழகு பார்க்க முடியாதே’

பள்ளிகளின் ஏசலில் நல்ல சுவையுண்டு,எனவகைச் சுவைகளையும் முக்கூடற்பள்ளிற் காணலாம்.

நாடகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தமிழ் நாடகத்தின் தொடக்கம் குறித்து தெளிவாக அறியத்தக்க சான்றுகள் இல்லை. இலக்கியக் குறிப்புகளும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் ஓரளவு தமிழ் நாடகத்தின் வளர்ச்சி நிலையை அறியத் துணைபுரிகின்றன.

தொல்காப்பியர் முதல் வள்ளுவர் வரை

நாடகம் என்ற சொல் மிகப் பழங்காலந்தொட்டே தமிழில் வழங்கி வருகிறது. நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் என்று தொல்காப்பியத் தொடர், தமிழ் நாடகத்தின் தொன்மையினை உணர்த்துகிறது. நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலாகவுள்ள தொன்னூல்கள் இருந்தன என்று அடியார்க்கு நல்லார் கூறுகிறார்.

தமிழில் கிடைக்கும் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் நாடகப் பண்புகளை காணும்போது அக்கால மக்களுக்கு நாடகம் நன்கு அறிமுகமான ஒன்று எனத் தெளிவாகிறது. சங்க இலக்கியம் வளர்ந்த காலத்தில் ஆடல் பாடல் கலைகள் செழிந்திருந்தபடியால் நாடகங்களும் பல இருந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார் மு.வரதராசனார்.

கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியம் நாடக வழக்கினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இந்நூல் நாடகக் கலைஞர்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டிய நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் எட்டு வகை மெய்ப்பாடுகளைப் பற்றியும் கூறுகிறது. திருவள்ளுவர் நாடக அரங்கினை 'கூத்தாட்டு அவை' என்கிறார்.

சோழர் காலத்தில் நாடக வளர்ச்சி

குன்றிய நிலையில் இருந்த நாடகக் கலை சோழர் காலத்தில் மீண்டும் வளரத் தொடங்கியது. இராசராச சோழன் பிறந்த நாளாகிய ஐப்பசித் திங்கள் சதய நாளில் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் 'இராச விசயம்' என்ற நாடகம் ஆண்டு தோறும் நடிக்கப்பெற்றது. கமலாலய பட்டர் என்பவர் 'பூம்புலியூர் நாடகம்' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

திருவிழாக் காலங்களில் கோயில்களில் நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. நாடகக்கலை வளர மன்னர்கள் மானியங்கள் வழங்கினர். இவற்றை கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

பிற்காலத்தில் தோன்றியவை

பதினோராம் நூற்றாண்டில் குறவஞ்சி, பள்ளூ, நொண்டி நாடகம் போன்ற நாடக வகைகள் தோன்றி வளர்ந்தன. 'கீர்த்தனை நாடகங்கள்' என்ற ஒரு வகையும் தோன்றியது.

நொண்டி நாடகம்

தீய வழியில் நடந்து ஒழுக்கம் கெட்டு பரத்தையரிடம் உறவு கொண்டு இறுதியில் நொந்து துன்புற்று நொண்டியாகிய ஒருவன் தான் வருந்துவதாக கற்பனை செய்து பாடுவது நொண்டி நாடகமாகும்.

'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்' என்பது சிறந்த நாடகமாகும். மாரிமுத்துப்புலவர் இயற்றிய திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம், ஐயனார் நொண்டி நாடகம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

கீர்த்தனை நாடகம்

சீர்காழி அருணாச்சலக் கவிராயர் பாடியவை இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள், அசோமுகி நாடகம், அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன ஆகும். அவற்றுள் இராம நாடகக் கீர்த்தனை என்பது மக்கள் விரும்பிக் கேட்கும் வண்ணம் மெட்டமைத்த இசைப்பாடல்கள் நிறைந்தது. 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கோபால கிருட்டிண பாரதியார், நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையையும் திருநீலகண்ட நாயனார் கீர்த்தனையையும் இயற்றினார்.

தெருக்கூத்து

தெருக்களில் வெட்ட வெளியில் நடக்கப்பட்டு வந்த நாடகம் இதுவாகும். கிராமப்புறங்களில் இரவு தொடங்கி விடிய விடிய நடைபெறும் நாடகம் இதுவாகும். புராணக் கதைகளும் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை, நல்லதங்காள் கதை போன்றவையும் நாடகங்களாக நடக்கப்படும். வாய்மொழி நாடகங்களான இவற்றில் நடிகர்கள் மேடையிலேயே ஆசு கவிகளாக பாடல்களை உதிர்க்கவல்லவர்கள். தெருக்கூத்தின் உத்திகள் இன்றைய நாடகங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு நவீன நாடகங்கள் என்று பெயர் பெற்றுள்ளன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு வளர்ச்சி

சங்கரதாசு சுவாமிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சுமார் நாற்பது நாடகங்கள் எழுதியவர். இவருடைய நாடகங்கள் பாடல்களும், உரைநடையும் கலந்து எழுதப்பட்டவை. பிரகலாதன், சிவத்தொண்டர், பவளக் கொடி, லவகுசா, அபிமன்யு, சுந்தரி, சதிகலோசனா, சதி அசுசூயா, ஸ்ரீ வள்ளி திருமணம் போன்ற நாடகங்களை இவர் படைத்தார்.

பம்மல் சம்பந்தர்

இவர் தமிழ் நாடகத் தந்தை எனப்பட்டவர். ‘சுகுண விலாச சபை’ என்ற நாடகக் குழு நடத்தி, தொண்ணூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை இயற்றினார். மனோகரா, இரண்டு நண்பர்கள், கள்வர் தலைவன், வேதாள உலகம் போன்ற கற்பனை நாடகங்களையும் ஆங்கில நாடகங்களையும் மொழியாக்கம் செய்தும் வழங்கியுள்ளார். நாடகத் தமிழ், நாடக மேடை, நினைவுகள் போன்ற நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

நாடகத்திற்கும் இலக்கணம் கூறும் நாடக இயல் என்ற நூலையும் கலாவதி, மானவிசயம், ரூபாவதி போன்ற நாடகங்களையும் பரிதிமாற் கலைஞர் எழுதியுள்ளார்.

ஆங்கிலத்தில் லிட்டன் பிரபு என்பவர் எழுதிய ‘த சீக்ரெட் வே’ என்ற நாடகத்தின் கருவை எழுத்துக் கொண்டு படிப்பதற்கேற்ற நாடகமாக ‘மனோன்மணியம்’ என்ற நாடகத்தை இயற்றினார் பேராசிரியர் சுந்தரனார்.

மிருச்சகடிகம் என்ற வடமொழி நாடகத்தை ‘மண்ணியல் சிறுதேர்’ என்று தமிழில் எழுதினார் பண்டிதமணி கதிரேசனார்.

சாகுந்தலத்தை மறைமலையடிகள் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். மேலும் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் இப்பென் நாடகங்கள் போன்றவையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி போன்றோர் சமுதாயச் சீர்திருத்த நாடகங்களை வழங்கினர்.

நாடகக் குழுக்கள் தமிழ்நாட்டில் பல்கிப் பெருகி நாடகக் கலையை வளர்த்தது ஒரு தனி வரலாறு. கே. பாலசந்தர் நாடக மேடைமூலம் திரைக்கு வந்தவர். மனோகர், ஹெரான் ராமசாமி, பூரணம் விஸ்வநாதன், காத்தாடி ராமமூர்த்தி, எஸ்.வி. சேகர் போன்ற திரைப்பட நடிகர்களும் நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர்.

சோதனை நாடக இயக்கம்: சோதனையாகச் சில முறைகளைப் பின்பற்றி மக்களுக்கு நல்லறிவு ஊட்டும் இயக்கத்தைச் சோதனை நாடக இயக்கம் என்பர்.

இத்தகைய நாடகங்களைப் பரிஷா முறை நாடகங்கள், நிஜ நாடக அமைப்புகள், கூத்துப் பட்டறை என்று பல அமைப்புகள் நடத்துகின்றன.

வங்காளக் கவிஞர் பாதல் சர்க்கார் இத்தகைய நாடகங்களைப் போற்றினார். நா. முத்துசாமியின் நாற்காலிகாரர். பிரபஞ்சனின் முட்டை மு.ராமசாமியின் சாபம், விமோசனம், பாகவதா ஜீயம் போன்ற நாடகங்கள் சமுதாய உணர்வு ஊட்ட முயன்றன.

மக்கள் மனதைக் கவர்ந்த நாடகங்களின் இடத்தைப் பின்னர் திரைப்படங்கள் பிடித்துக் கொண்டன. திரைப்படங்களின் இடத்தை தற்போது தொலைக்காட்சிகள் பிடித்துக் கொண்டன. நாடகக் கலையில் நுழைந்து மக்கள் மனதைப் பிடித்தவர்கள்தாம் தமிழ்நாட்டின் ஆட்சியையும் தொடர்ந்து ஆண்டு வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் நாடகத்தின் வகைகள்

நாடகக் கருத்தினைக் கொண்டு வகைப்படுத்தல்

அ.புராண நாடகங்கள்

ஆரம்ப கால நாடகங்கள் பெரும்பாலும் புராண நாடகங்களாகவே இருந்தன. மக்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்த கதை என்பதால் கூட்டம் கூட்டவும், பொருள் திரட்டவும் புராண நாடகங்கள் பெருமளவில் உதவின.

ஆ.இலக்கிய நாடகங்கள்

தமிழ் மநுமலர்ச்சி இயக்கம் நாட்டில் நுழைந்திருந்த போது மக்களிடையே மொழியுணர்வை நாட்டுப்பற்றை ஊட்ட பண்டைய இலக்கியங்கள், பழைய வரலாறுகள் தமிழ் மக்களுக்கு நாடகங்கள் வாயிலாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன. கி.ஆ.பெ. விசுவநாதத்தின் 'தமிழ்ச்செல்வம்' பாரதிதாசனின் 'பிசிராந்தயார்' போன்றவை இத்தகையவை.

இ.வரலாற்று நாடகங்கள்

ஒரு நாட்டின் அல்லது இனத்தின் உண்மை வரலாறோ அல்லது கற்பனை வரலாறோ நாடகங்களுக்கு அடிப்படையாக அமையலாம். அரு. இராமநாதனின் 'இராஜராஜ சோழன்'. சக்தி கிருஷ்ணசாமியின் 'வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்' ஆகிய நாடகங்கள் சிறப்புடையனவாகும்.

ஈ.சமூக நாடகங்கள்

நடுத்தர மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை உள்ளவாறே படம் பிடித்துக் காட்டும் இவ்வகை நாடகங்கள் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றவை.

சமுதாயத் தீமைகளை இவை எதிர்க்கும், சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த முயலும் ப. நீலகண்டனின் 'நாம் இருவர்', அண்ணாவின் 'ஓர் இரவு' போன்றவையாகும்.

உ.அரசியல் நாடகங்கள்

இந்திய விடுதலையுணர்வையும் தேசிய எழுச்சியையும் ஊட்ட நாடகங்கள் போராட்ட காலத்தில் பயன்பட்டன. விடுதலைக்குப் பின்னர் ஆளுவோரின் பிரச்சாரத்திற்கும் எதிரகட்சியினரின் விமர்சனத்திற்கும் இவை களங்களாயின. மு. கருணாநிதி, சோ. ராமசாமி ஆகிய இருவரும் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

ஊ.வானொலி நாடகங்கள்

தமிழ் நாடகத் துறை வளர வானொலி பெருமளவு உதவியது. ஒன்று வானொலி ஒரு கேள்விப் புலன் கருவி மட்டுமே. எனவே ஒலி ஒன்றே இதன் மூலதனம். உரையாடல் மூலமும் பின்னணி ஒலி மூலமும் அனைத்தையும் காட்ட வேண்டிய கட்டாயம் கொண்டவை. நடிகர்களுக்கு நல்ல முகவெட்டுத் தேவையில்லை. குரல் வளம் மட்டுமே போதும். முதியவர் இளங்காதலனாக நடப்பார். பயில்வான் படுக்கையில் நோயாளியாக இருமுவார். நாடகத்தைக் கேட்பவர்கள் உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதப்பார்கள். இது வானொலி நாடகத்தின் சிறப்பு எனலாம். தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் பெருகிய பிறகு வானொலி நாடகங்கள் மதிப்பிழந்து விட்டன.

தொலைக்காட்சி நாடகங்கள்

திரைப்படத்தின் அனைத்து உத்திகளையும் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் கையாளுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் தொடர்களாக வருவதால், திரைப்படம் போன்று இரண்டு மணி நேரத்துக்குள் முடிக்கும் கட்டாயம் இதில் இல்லை. கணினியின் உதவியால் பின்னணிக் கட்சிகளை நினைத்தபடியெல்லாம் உருவாக்க முடிகிறது. உலகில் உள்ள இடங்களிலெல்லாம் இருந்த இடத்திலேயே நாடகப் பாத்திரங்களை நடக்கச் செய்ய முடிகிறது. ஆனந்த விகடன் பத்திரிக்கையில் வரும் நாடகம் உடனேயே தொலைக்காட்சியிலும் நாடகமாக வருகின்றது. குழுதத்தில் வரும் அண்ணி தொடர் தொலைக்காட்சியில் காட்சி வடிவமாக வருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் இலக்கிய மேடை நாடகக் குழுக்கள்

தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான நாடகக் குழுக்கள் இயங்கிவந்தன. அவற்றுள் சில நாடகக் குழுக்களை மட்டும் இங்கு காண்போம்.

நவாப் இராஜமாணிக்கம் குழு

நவாப் இராஜமாணிக்கம் தன் பெயரில் நாடகக் கம்பெனி வைத்து சிறுவர்களைக் கொண்டு சமயச்சார்புடைய நாடகங்களை நடத்தி வந்தார். ராமதாஸ், சம்பூர்ண இராமாயணம், ஏசுநாதர், ஐயப்பன், பிரேம்குமார், பிரபலச் சந்திரா, இன்ப சாகரன் போன்றவையாகும்.

தெ.பொ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர்

இவர் தேசிய உணர்வுமிக்க நாடகங்கள் பலவற்றை எழுதி மேடையேற்றினார். 1920-ல் இராமநாதபுரத்தில் 'பால மனோகரா கான பாய்ஸ்' என்ற நாடகக் குழுவைத் தோற்றுவித்தார். தொடக்க காலத்தில் வள்ளி திருமணம் போன்ற புராண நாடகங்களை இவர் நடத்தி வந்தார். பிறகு தேசிங்கு ராஜன், கிருஷ்ண தேவராயர், ஹைதர் அலி, நெப்போலியன் போன்ற வரலாற்று நாடகங்களை நடத்தினார்.

டி.கே.எஸ். நாடகக் குழு

டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள் முத்துச்சாமி, சண்முகம், பகவதி என்ற மூவரும் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நாடகக் குழுக்களில் பயிற்சி பெற்றனர். பிறகு ஸ்ரீ பால சண்முகானந்தம் சபாவைத் தொடங்கினார். பிரகலாதா, வள்ளி திருமணம், அபிமன்யு, சுந்தரி, சதி அனுசயா போன்ற புராண நாடகங்களை நடத்தினார். வெ.சாமிநாத சர்மாவால் இயற்றப்பட்ட 'பாணபுரத்து வீரன்' என்ற தேசிய நாடகம் பாஸ்கரதாஸ் எழுதிய உணர்ச்சி மிக்க பாடல்களுடன் இவர்களால் நடிக்கப்பெற்றது. மனிதன், கள்வனின் காதலி, அந்தமான் கைதி போன்ற சமூக நாடகங்களையும் நடித்தனர். சண்முகத்திற்கு ஒளவையார் என்ற நாடகம் 'ஒளவை சண்முகம்' என்ற பெயரைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இவர்களது சோழன் நாடகம் திரைப்படமாகியது. இவர்களது நாடகக் குழுவில் நடித்த கமலஹாசன் தன் குருநாதருக்கு நன்றியாக 'ஒளவை சண்முகி' என்ற பெயரைத் தம் படத்திற்கு இட்டார்.

என்.எஸ்.கே. நாடக சபா

கலைவாணர் என்றழைக்கப்படும் என்.எஸ். கிருஷ்ணன், டி.கே. சண்முகம் சகோதரர்களின் நாடகக் குழுவில் நடித்தவர். 1943-ல் தம் பெயரில் ஒரு குழுவைத் தொடங்கினார். இவரோடு நடித்த டி.ஏ. மதுரம் வாழ்க்கையிலும் துணையானார். இவரது நடிப்பில் நல்லதம்பி, பைத்தியக்காரன், கிருஷ்ண லீலா, மனோகரா, மேனகா, மோகன சுந்தரம், ராஜேந்திரன், சவுக்கடி சந்திர காந்தா போன்ற நாடகங்கள் புகழ்பெற்றவையாகும்.

சேவா ஸ்டேஜ் சர்வீஸ்

எஸ்.வி. சகஸ்ரநாமம் என்ற நடிகரால் 1949-ல் தொடங்கப்பட்டது. 'கண்கள்' என்ற நாடகம் புதுமை முறையில் அரங்கேறியது. சிவாஜி கணேசன், சகஸ்ரநாமம், எம்.என். ராஜம், மைனாவதி என்ற நான்கே நடிகர்கள் மட்டும் பங்கு கொண்ட 'இருளும் ஒளியும்' என்ற நாடக உத்தியைப் பலரும் பாராட்டினர். வானவில், தேரோட்டி மகன், போலீஸ்காரன் மகள், பூவிலங்கு, சறுக்கு மரம், கை விலங்கு, நாலு வேலி நிலம், வடிவேலு வாத்தியார், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் போன்ற பல

நாடகங்களை இக்குழு நடத்தியது. பாரதியாரின் 'பாஞ்சாலி சபதம்' அவரது கவிதைகளையே பயன்படுத்தி நடிக்கப்பட்டுப் பாராட்டப்பெற்றது.

சிவாஜி கணேசன்

பெண் வேடங்களில் நடித்தவர், மனோகரா நாடகத்தில் எதிர் எதிர் பெண் பாத்திரங்களான பத்மாவதி, வசந்த சேனை ஆகிய இரு வேடங்களையும் திறம்பட நடித்தவர். மேலும் என்.எஸ்.கே. நாடக சபையில் சேர்ந்து பல நாடகங்களில் நடித்துப் பெயர் பெற்றார். அறிஞர் அண்ணாவின் 'சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம்' அல்லது 'சந்திரமோகன்' நாடகத்தில் சிவாஜி பாத்திரத்தில் நடித்து ஈ.வே.ரா. பெரியாரால் 'சிவாஜி' என்று அழைக்கப்பட்டு வி.சி. கணேசன் சிவாஜி கணேசனாக ஆனார்.

எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரன்

நடிப்பிசைப் புலவர் கே. ஆர். இராமசாமியுடன் இணைந்து வேலைக்காரி, சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம், ஓர் இரவு போன்ற நாடகங்களில் நடித்தார். 'எஸ்.எஸ்.ஆர். நாடக மன்றம்' என்று தன் பெயரில் தொடங்கி அதில் கலைஞர் எழுதிய 'மணி மகுடம்', 'அம்மையப்பன்' போன்ற நாடகங்களையும் அண்ணாவின் பல நாடகங்களையும் அரங்கேற்றினார்.

சோ. இராமசாமி

இவர் தனியாக நாடகக்குழு அமைத்து பல நையாண்டி நாடகங்களை எழுதி அரங்கேற்றியுள்ளார். 'என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்', 'சம்பவாமி யுகே யுகே', 'மனம் ஒரு குரங்கு', 'துக்ளக்' போன்ற நாடகங்கள் இவரது புகழ் பரப்புவன. அரசியலையும் சமுதாயத்தையும் நையாண்டி செய்வதாக இவரது நாடகங்கள் அமைந்தன.

ஆர்.எஸ். மனோகர்

காட்சியமைப்புடன் நவீன வசதிகளைப் பயன்படுத்திப் புதுமைப் பொலிவுகள் சிறக்கப் புராண நாடகங்களை மேடையேற்றியவர். இவரது நாடகக் குழுவின் பெயர் 'நேஷனல் தியேட்டர்ஸ்'. இவரது இலங்கேஸ்வரன் சாணக்கிய சபதம், சூரபத்மன் போன்றவை புராணப் பாத்திரங்களைக் கொண்டவை. ஆனால் எதிர்ப்பாத்திரங்களே தலைமைப் பாத்திரங்களாக வரும். தீயவர்களிடமும் நல்லவை உண்டு என்பதை இவை கூறுகின்றன.

மகளிர் நாடகக் குழுக்கள்

எஸ்.ஆர். ஜானகி ஆண் வேடம் தாங்கிச் சிறப்பாக நடிக்கும் நாடக நடிகை. இவரது குழுவில் அனைவரும் பெண்களாக இருந்தனர். பபூன், பின்பாட்டு, ஆர்மோனியம், மிருதங்கம் ஆகிய அனைத்தும் பெண் கலைஞர்கள்தாம். கோல்டன் சாரதாம்பாள் என்பவரும் பெண்களே நடிக்கும் நாடகக் குழுவை நடத்தினார் பாலாமணி அம்மையார் என்பவரின் நாடகக் குழுகும்பகோணத்தில் 'டம்பாச்சாரி' என்ற நாடகத்தை நடத்தும்போது நாடகம் பார்க்க தஞ்சாவூரிலிருந்து தனி ரயில் விடப்பட்டது பெருமைக்குரியதாகும். இதனை மக்கள் 'பாலாமணி ஸ்பெஷல்' என்றே குறிப்பிட்டனர்.

ஓரங்க நாடகம் படைத்தல்

ஓரங்க நாடகம்

பண்டைத் தமிழர் தமிழை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்தனர். அவை இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்பனவாகும். இவற்றில் கடினமான கருத்துக்களை எளிமையானதாய் விரைவில் மக்களுக்குப் புரிய வைக்கக் கூடியதாய் நாடகம் விளங்குகிறது. நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளை மனம் புண்படாத வகையில் எடுத்துக்காட்டி சீர்திருத்தவல்லதும், மனிதனிடம் இயற்கையாக அமைந்து கிடக்கும் உணர்ச்சிகளையும், மனித இயல்புகளையும் தம் வழியிலே திருப்பவல்லதும் நாடகக்கலையே என டாக்டர் மு. வரதராசன் குறிப்பிடுவார். இச்சிறப்புடைய நாடகம், உலகத்தின் எல்லா மொழி இலக்கியங்களிலும் முதன் முதலில் ஓரங்க நாடகமாகவே தோன்றியிருக்க வேண்டும். அதிலிருந்து படிப்படியாக மூன்றங்கம், ஐந்தங்கம் என நாடகம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டுமென அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஓரங்க நாடகம் எழுதும் முறை

ஒரு கதைக்கருவை அல்லது கருத்தை ஓரங்க நாடகத்துக்கு ஏற்றாற் போல் ஐந்து அல்லது ஆறு காட்சிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்தக்காட்சி இந்த இடத்தில் நிகழ்கிறது. இன்னின்ன கதை மாந்தர் இன்ன கருத்தை இக்காட்சியில் புலப்படுத்துவர் என்று காட்சிவாரியாக முதலில் ஒரு சிறுகுறிப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே 'மேடைக்கதை' எனப்படும். முதற்காட்சியிலிருந்து இறுதிவரை கதையின் போக்கு ஐந்து நிலைகளில் அமையும். 1. கரு அறிமுகம், 2. சிக்கல், 3. வளர்ச்சி, 4. உச்சம், 5. முடிவு என்ற வரிசையில் நாடகம் வளர்ந்து செல்வதாக அமைய வேண்டும். நாடகத்தின் முடிவு எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக அமைப்பதே இலக்கிய அறம் என்பதை மறத்தல் கூடாது.

உரையாடல் எழுதுதல் மிகவும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். வரலாற்று நாடகமாயின் செந்தமிழில் உரையாடல் அமைய வேண்டும். சமூக நாடகமாயின் பேச்சுத் தமிழில்

இருக்க வேண்டும். பாத்திரங்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப ஒரு சில முக்கியமான கட்டத்தில் மட்டும் ஆங்கிலச் சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம்.

இறுதியாண்டில் படித்தக் கொண்டிருக்கும் மாணவிக்குத் திருமணம் நிச்சயமாதல்

நாடகத்தின் பெயர் - க.மு, க.பி

காட்சி -1 **இடம் - கல்லூரி மைதானம்**

பாரதி : வெட்கத்துடன் என்னைப் பொண்ணுப் பாக்க நாளைக்கு வரப் போறாங்க.

தோழி -1 : உற்சாகத்துடன் புதுமைப் பெண்ணுக்குக் கல்யாணமா, கங்கிராஜுலேசன், வாழ்த்துக்கள் பாரதி.

பாரதி : போங்கடி எனக்கு இதுல விருப்பமே இல்லை.

தோழி - 2 : ஏண்டி? சீர்வரிசையெல்லாம் அதிகமா கேக்குறாங்களா?

பாரதி : அப்படியெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை. மாப்பிள்ளைக்கு வயசு முப்பத்திரண்டாச்சாம்.

தோழி - 1 : அதனால் என்னடி? படித்து வேலை பாக்குற மாப்பிள்ளையும் வேணும், வயசும் கம்மியா வேணும்னா எப்படிக்கிடைக்கும்? அதுவும் இந்தக் காலத்துப் பசங்க அரியர்சை முடிச்சுட்டு வேலைக்கு வரதுக்குள்ளேயே பாதி கிழவன் ஆயிடுறாங்க.

தோழி - 3 : வயசு கம்மியா வேணும், கம்மியா வேணும்னு காத்திக்கிட்டிருந்தா நீ ஒளவையாராயிருவ, அப்புறம் பழம் நீயப்பா! ஞானப் பழம் நீயப்பா!

பாரதி : போங்கடி! உங்களுக்கு எப்பவும் கிண்டல்தான்.

காட்சி - 2 **இடம் - பாரதியின் வீடு**

பாரதியின்

அம்மா : வாங்க வாங்க எல்லோரும் வாங்க. உட்காருங்க.

மாமியார் : எங்கே என் மருமகளைக் காணோம்?

பாரதியின்

அம்மா : அதுக்குள்ளேயே மருமகளா! நாங்க ரொம்ப

கொடுத்துவச்சிருக்கனும்.

(பாரதி வந்து கும்பிடுகிறாள்)

மாமியார் : பாரதிக்கு தன் கையால் திருஷ்டி கழித்தபடி வாம்மா எங்க

வீட்டு மகாலெட்சுமி! இப்படிப்பட்ட மருமக கிடைக்க

நாங்கள்ல கொடுத்து வெச்சிருக்கனும்? நீங்க உங்க

பொண்ணை மட்டும் எங்க வீட்டுக்கு அனுப்புனாப் போதும்.

வேற ஒண்ணும் எங்களுக்கு முக்கியமில்லை.

(பாரதியின் அம்மா மகிழ்ச்சியில் கண்கலங்குகிறார்)

காட்சி - 3

இடம்: கல்லூரி வளாகம்

தோழி - 1 : என்னடி பாரதி நிச்சயம் பண்ணியாச்சாமா?

தோழி - 2 : அதெப்படி? படிச்ச முடிச்சப்புறம் தான் கல்யாணம் இப்ப

ஒண்ணும் வேணாமனு சொல்லியிருப்பா.

பாரதி : அப்படிச் சொல்லத்தாண்டி நெனச்சேன். ஆனா என்

மாமியாருடைய நல்ல மனசைப் பார்த்ததுமே என் மனசே

மாறிட்டது. எங்களுக்கு ஒண்ணும் வேண்டாம். பொண்ணை

மட்டும் கொடுத்தா போதும்னு சொன்னாங்கடி.

தோழி -1 : இந்தக் காலத்துல இப்படியொரு மாமியாரா? பாரதி நீ ரொம்ப

கொடுத்து வச்சவடி.

தோழி - 3 : நேரம் வந்தாச்சு! நல்ல யோகம் வந்தாச்சு!

காட்சி - 4 **இடம்: பாரதி வீடு**

(தொலைபேசி மணி அடிக்கிறது. மாப்பிள்ளையின் குரல் மட்டும்

பின்புறமிருந்து ஒலிக்கிறது)

பாரதி : ஹலோ யார் பேசறது?

மாப்பிள்ளை : ஒரு மணி அடித்தால் உன் ஞாபகம்ஷ

பாரதி : ராஸ்கல் ஒரு செருப்பால் அடிச்சாதாண்டா என் ஞாபகம்
உனக்கு இருக்கும்.

மாப்பிள்ளை : பாரதி! பாரதி போனை வச்சுறாதே. நான் தான் உன்
வருங்கால கணவன் முருகன்.

பாரதி : ஐயோ சாரிங்க நான் யாரோன்னு நினைச்சு.....

முருகன் : உண்மையிலேயே நீ பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்தான் போ.
இன்னிக்கு உனக்கு பிறந்த நாள் வாழ்த்துச் சொல்லலாம்னு
போன் பண்ணினா....

பாரதி : என்னை மன்னிச்சிருங்க. உங்க வாழ்த்துக்கு ரொம்ப நன்றி.

முருகன் : பாரதி! உன்னோட மாமியார் உனக்கு வாழ்த்துச்
சொல்லணுமாம்.

பாரதி : வணக்கம்மா. என்னை ஆசீர்வாதம் பண்ணுங்கம்மா.

மாமியார் : பதினாறும் பெத்துப் பெருவாழ்வு வாழ்க. அடுத்த பொறந்த
நாளை எங்க வீட்டுல கொண்டாடுவ.

- பாரதி** : ரொம்ப சந்தோசம்மா. உங்களை மாதிரி ஒரு மாமியாரு கிடைக்கிறதுக்கு நான் ரொம்ப கொடுத்து வச்சிருக்கனும்.
- மாமியார்** : நீயும் எனக்கு இரண்டாவது மகதானேம்மா. என் முதல் மக கொண்டு போன சீரைக் காட்டிலும் என் இரண்டாவது மகளான நீ டபுள் மடங்கா கொண்டு வரப்போற. என்ன நான் சொல்றது, சரிதானேம்மா?
- பாரதி** : நெற்றியில் கையை வைத்தபடி மயக்கத்துடன் தள்ளாடியபடி சரிம்மா.
- காட்சி - 5** **இடம்:** **கல்லூரி வளாகம்**
- பாரதி** : கோபத்துடன் ச்சே! இந்த மாமியார்களே இப்படித்தான் முதல்ல எதுவும் வேணாமனு சொல்லிப்புட்டு இப்ப அது வேணும் இது வேணும்னு கேட்கும்போது இந்தக் கல்யாணம் தேவையானு தோணுது.
- தோழி - 1** : எல்லோரும் இப்படித்தான். பாரதி இதுக்கெல்லாம் வருத்தப்பட்டா இந்தியாவுல யாருக்குமே கல்யாணம் நடக்காது.
- பாரதி** : அவங்க பையனை படிக்க வச்ச மாதிரி தானே எங்க அப்பாவும் என்னைச் செலவழிச்சுப் படிக்க வச்சிருக்காரு. அதுக்காக நாம எதுவும் அவங்க கிட்ட கேட்க முடியுமா? நம்ம அப்பா அம்மாவை கல்யாணம்கிற பேருல நாமே கொடுமைபடுத்தனுமா (கண் கலங்குகிறாள்).
- தோழி - 2** : பாரதி வருத்தப்படாதே! இதெல்லாம் சகஜம். எங்கம்மாவும்,

உங்கம்மாவும் இதையெல்லாம் கடந்து வந்தவங்க தான்.

கல்யாணம் ஆணா எல்லாம் சரியாயிரும்.

காட்சி - 6 **இடம்: பாரதி வீடு**

(திருமணமாகி மறுவீடு வந்திருக்கும்

பாரதியைப் பார்க்கத் தோழியர் செல்கின்றனர்)

பாரதி : வாங்கடி யாராவது ஒரு போனாவது பண்ணினிங்களா?

இதுதானா .:பிரண்ட்ஷிப்.

(பாரதி என்று உள்ளிருந்து ஓர் ஆண் குரல், இதோ

வந்திர்ரண்டி - பாரதி ஓடுகிறாள்)

தோழி - 1 : பாரதி சந்தோசமா இருக்காளம்மா?

பாரதியின்

அம்மா : அவ சந்தோசத்துக்கு என்னம்மா, கண்ணெறஞ்ச மாப்பிள்ளை,

கைநிறையச் சம்பளம். மாப்பிள்ளை தங்கம்மா மாமியார்

வைரம்.

பாரதி : அம்மா, அம்மா நீ சொன்ன பிறகுதான் எனக்கு

ஞாபகத்துக்கு வருது. நீ கர்துல போட்டிருக்கிற உங்கம்மா

வைரத் தோட்டை எனக்குப் போட்டுவிடும்மா.

அம்மா தோட்டைப் போட்டு விடுகிறாள். மீண்டும் உள்ளிருந்து

ஆண்குரல். மீண்டும் தோழியிடம் சாரி சொல்லியபடி

ஓடுகிறாள்.

தோழி - 2 : நம்மோட புதுமைப் பெண் பாரதி இவள்?

தோழி - 3 : இல்லற மிஸஸ் பாரதி முருகன்

பாரதி : உள்ளிருந்து குரல் மட்டும். அம்மா பட்டுப்புடவையில் ஒண்ணு குறையுதே.

பாரதியின்

அம்மா : கத்துகிறாள். அந்த பீரோவுக்குக் கீழ்த்தட்டுல இருக்கு.

தோழி - 1 : மிஸஸ் பாரதி முருகன் இனிமே மிஸஸ் முருகனாய்ப் போயிடும் போல இருக்கே. பாரதிங்கிற நாமமே காணாமப் போச்சே.

தோழி - 2 : கி.மு. கி.பி.ங்கிற மாதிரி க.மு கல்யாணத்துக்கு முன் கல்யாணத்துக்கு பின் அப்படின்னு பொண்ணுங்களைப் பாக்கனும் போல இருக்கே.

தோழி - 3 : தவளைக்கும் பொம்பளைக்கும் இரண்டு இடம்தானே.

தோழி - 1௫

தோழி - 2 : நமக்கும் அப்படித்தானே!

நமக்கும் அப்படித்தானே!

நாடகம் ஒரு கலை. இக்கலையை சினிமாவிற்கு ஏற்றிச் செல்லும் ஏணியாகவும், கருத்துக்களைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கான கருவியாகவும் இன்று மனிதர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். அதனால் இலக்கிய நயத்திற்கும், நியதிக்கும், நேர்மைக்கும் ஒவ்வாத முறையில் நாடகக்கலை பயன்பட்டு அதன் சிறப்பு குறைந்து வருகிறது. சிறந்த கருத்துக்களை உணர்த்தும் நாடகங்கள்இன்று வகைப்பாட்டால் பெருகியிருப்பினும், தொடக்க காலத்தில் இவைகளின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது ஓரங்க நாடகமே ஆகும். இந்நாடகத்தின் வளர்ச்சி, தமிழில் வளர்ச்சி பெற்ற நிலை, அந்நாடகத்தின் அமைப்பு, கதைப்பின்னல், நாடக ஒருமை, நாடகக் கதைமாந்தர், நாடக உரையாடல், மொழிநடை ஆகியவைகள் குறித்து ஆய்ந்து விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஓரங்க நாடகத்தின் வளர்ச்சி

ஓரங்க நாடகம் இன்று நடிப்பதற்கும், படிப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில் உலகெங்கிலும் படைப்பிலக்கிய வடிவம் தாங்கி விளங்குகின்றது. இவ்வகை நாடகங்களின் தோற்ற நிலை குறித்து அறிஞர்கள் கருத்து நவின்றுள்ளனர்.

மேலை நாடுகளில் விருந்து நேரத்தின் ஒரு கேளிக்கைக் கூற்றாக உருவாக்கப்பட்ட குட்டி நாடகங்களே ஓரங்க நாடகங்கள் என்கிறார். சிதம்பர ரகுநாதன்.

மத்திய கால ஐரோப்பாவில் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் சமயக் கொள்கைகளை மக்களிடையே பரப்புவதற்கு 'மறைபொருள் நாடகம்', அற்புத நாடகம் என்ற பெயர்களில் இவ்வகை நாடகங்கள் உருவாயின என்கிறார் கோதண்டராமன்.

மத்திய காலத்தில் இந்தியாவிலுள்ள இந்துக்கோயில்களில் நடந்து வந்த 'புராண' சம்பந்தமான செய்திகளை நடித்தக்காட்டி மக்களுக்குச் சமயவுணர்வை ஊட்டும் பொருட்டு இவ்வகை நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன என்கிறார் ஞ. வெங்கடராமன். இவ்வாறு உலகளாவிய நிலையில் ஓரங்க நாடகத்தின் வளர்ச்சி நிலையைப் பற்றித் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர்.

தமிழில் ஓரங்க நாடகம்

தமிழிலக்கியத்தில் ஓரங்க நாடகத்தின் வளர்ச்சி என்பது சமஸ்கிருத ஆங்கில நாடகங்களின் மொழி பெயர்ப்பாகவே முதலில் தொடங்கியது. பின்னர் சிறிது சிறிதாகத் தனியொரு இலக்கிய வகையாக அங்கீகாரம் பெறத் தொடங்கியது. ஓரங்க நாடகங்களைப் படைக்கத் தொடங்கிய புதிதில் புராணம், பண்பாட்டு வெளிப்பாடு மற்றும் மதச்சார்பு, வரலாறு, அரசியல், சமூகம் இவற்றின் அடிப்படையிலமைந்தனவாக உருவாக்கியுள்ளனர். காலப்போக்கில் பத்திரிக்கையிலும், அகில இந்திய வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் இவ்வகை நாடகங்கள் மிகவும் வரவேற்பைப் பெறத் தொடங்கின. பத்திரிக்கைகளில் இடம்பெற்ற பக்கவரையறைகளுக்கு, ஏற்பவும், வானொலியில் ஒருமைப்பாடும், அமைப்பும் ஒருவாறு உருவாயின.

தமிழில் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக விளங்கிய அன்றைய படைப்பாளர்களான கு.ப. ராஜகோபாலன், ந. பிச்சமுர்த்தி, ந. சிதம்பர சுப்பிரமணியன் ஆகியோர் ஓரங்க நாடகங்களைக் 'கலைமகள்', 'மணிக்கொடி' முதலிய பத்திரிக்கைகளில் எழுதி வந்தனர்.

ஓரங்க நாடக அமைப்பு

தமிழில் ஓரங்க நாடகம் என்பது 'ஒற்றையங்க நாடகம்' என அழைக்கப்படுகிறது. 'ஓரங்கம்' அல்லது 'ஒற்றையங்கம்' என்ற சொல் ஒரே ஓர் அங்கத்தில் நடிக்கப்படுவது என்றும், அந்த ஓர் அங்கத்திற்குள்ளேயே ஓரங்க நாடகத்தின் எல்லாக் கூறுகளும் இடம்பெற்று விட வேண்டுமென்றும்

நாடகத் திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 'அங்கம்' என்பதற்கு நாடகவியலார் 'செவ்விதாகப் புலப்படும் முடிவினை உடையதாய் அமைதல்' என விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

ஓரங்க நாடகம் என்பது ஒரு விசயம் அல்லது விசயத்தின் (கருத்தின்) ஒரு கூறை விளக்குவதாகவும், குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பாத்திரங்களைக் கொண்டு எடுத்துக்கொண்ட விசயத்தைத் துணை நிகழ்வுகள் ஏதுமின்றிக் கூறவல்லதாகவும் அமையும் என்பார் நாடக ஆசிரியர் ஸ்ரீரங்கா. இவ்வகை நாடகத்தில் ஏதோ ஒன்றுதான் வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். அந்த ஒன்றைச் சுற்றியே நாடகம் அமைவதால் அதன் அளவும் குறுகியதாக இருக்கும். அதற்குள்ளேயே நாடகப் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனி உருவம் பெற வேண்டும். ஆகவே ஓரங்க நாடகத்தில் எழுதப்படும் ஒவ்வொரு வரியும் ஒவ்வொரு செயலும் காரணம் கருதியதாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும் ம. இராமலிங்கம் போன்ற திறனாய்வாளர்கள் கூறுவர்.

ஓரங்க நாடகம் என்பது முழு நாடகத்தின் ஒரு பகுதியல்ல. ஆனால் முழு நாடகத்தில் காணும் அனைத்துக் கூறுகளும் ஓரங்க நாடகத்திலும் இருக்க வேண்டும். கதையின் விசாலமான போக்கிற்கு ஓரங்க நாடகத்தில் இடமில்லை என்றாலும், கதைக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையிலும் ஓட்டம் இருக்க வேண்டும்மென்று குறிப்பிடுவார் நாடக ஆசிரியர் ஸ்ரீரங்கா.

முழு நாடகங்களுக்குரிய கூறுகளான தோற்றம், வளர்ச்சி, உச்சம், வீழ்ச்சி, முடிவு ஆகிய ஐந்தையும் ஐந்து அங்கங்களாகக் கொண்டும் களம் அமைத்து எழுதப்பட்டு வந்த பெரிய நாடகங்களின் மரபுமீறலாக உருவாக்கப்பட்டவையே ஓரங்க நாடகங்கள். அம்முறையில் ஓர் அங்கத்தின் சில காட்சிகளில் அல்லது ஒரு காட்சியிலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டமான பின்னணியில் சில கதைமாந்தர்களைக் கொண்டு ஆழமான உணர்வுப் புலப்பாட்டை வரையறுக்கப்பட்ட கால அளவுக்குள் வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக ஓரங்க நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது மேற்சொன்ன நாடக வல்லுநர் கருத்துக்களால் தெளிவுபடும்.

கதைப்பின்னல்

நாடக ஆசிரியன் தான் எடுத்தக்கொண்ட கருப்பொருளுக்கேற்றவாறு கதையைப் பின்னிக் காட்டுவதே கதைப் பின்னலாகும். ஓரங்க நாடகத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் அமைவதற்கு வாய்ப்பில்லை. முழு நாடகத்தைப் போல முன்னும் பின்னும் நிகழ்ச்சிகளை மாற்றியமைத்துப் பின்னர் ஒரு தொடர்பு நிலைக்குக் கொண்டு வரும் வாய்ப்பு ஓரங்க நாடகத்தில் இல்லை. ஏனெனில் ஓரங்க நாடக ஆசிரியன் கால, இட வரன்முறைகளுக்கு உட்பட்டுச் செயல்பட வேண்டி இருப்பதால் இன்றியமையாத கூறுகளை மட்டுமே கொண்டு கதைப் பின்னலையும் பாத்திர வளர்ச்சியினையும் செறிவாக உணர்த்த வேண்டியவனாகின்றான். எனவே எடுத்துக்கொண்ட

கருப்பொருளை விரைவாகவும் தெளிவாகவும் குறைந்த காலவரையறைக்குள் சொல்லி முடிக்கத் தக்கவாறு கதைப் பின்னலை அமைக்க வேண்டும். முழு நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்ற தொடக்கம், உச்சநிலை, முடிவு முதலான கூறுகள் விரிவாக ஓரங்க நாடகத்தில் கூர்மையாகவும், நேரடியாகவும் வாசகனுக்கு அறிமுகப்படுத்துதல் இன்றியமையாததாகும்.

நாடக ஒருமை

நாடகத்தின் அமைப்பில் காலம், இடம், செயல் ஆகிய கூறுகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. ஒரு சிறந்த நாடகத்தில் இவற்றுக்கிடையே ஒருமை காணப்படும். இது நாடக ஒருமை எனப்படும். இது சிதையுமானால், நாடகம் தன் சிறப்பை இழந்துவிடும். ஓரங்க நாடகத்தில் ஒருமை என்பது ஒரே நாளில் அல்லது ஒரே இடத்தில் நிகழ்ச்சி முழுவதும் நிகழ்வதாகக் காட்டப்படுவதல்ல. காலமும், இடமும் மாறியமைதலும் உண்டு. ஆயினும் காலம், இடம், செயல் மூன்றும் ஒருங்கிணைந்து நாடகத்தின் கருவைச் செம்மையாகப் புலப்படுத்துகின்ற தன்மையிலேயே நாடகம் முழுமை அடையும் காலமும், இடமும் நாடகப் போக்கின் வலுவான கூறுகளாக அமைந்தபோதிலும் இடமாறுதல், காலநீட்சி ஆகியவை ஓரங்க நாடகத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டியனவாகும். இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்ற முறையில் சான் ஆம்பிடன் “ஒரு சிறுகதையைக் போல ஓரங்க நாடகம் சில திருப்பங்கள், சுருக்கமான உரையாடல்கள், குறைந்த உறுப்பினர், காலத்தின் சிக்கனம் இவைகளைக் கொண்டு இயங்குவதே சிறப்பு” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கதைமாந்தர்

ஓரங்க நாடகத்தில் கதைப்போக்கிற்கு இன்றியமையாத கதை மாந்தர்கள் மட்டுமே படைக்கப்படுவர். இம்முறையில் கதை மாந்தர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். நாடகக் கதைமாந்தர்களின் பண்பு நலன்களும், புறத் தோற்றங்களும் அவரவர் தம் உரையாடல் வழி புலப்படுத்தப்படும். ஏனெனில் நாடகாசிரியன் தம் நாடகமாந்தர்களின் பண்பு நலன்களை இடை புகுந்து பேசுவது கிடையாது.

குறிப்பிட்ட சில தலைமை மாந்தர்களைப் போலவே துணைமாந்தர்கள் சிலரும் பண்பு விளக்க நிலையில் படைக்கப்பட வேண்டும்.

உரையாடல்

நாடகத்தின் உயிர்நாடியான கூறு உரையாடல் ஆகும். கதைமாந்தர் பண்பு நலன், சூழல் ஆகியவற்றிற்கேற்றவாறு அமைகின்ற உரையாடலே சிறப்பானது. ஓரங்க நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்ற உரையாடல்கள், உணர்ச்சியும், உரமும் ஊட்டும் உரையாடலாகவும் உயரிய எண்ணங்களின் செழுமையைத் தாங்கியனவாகவும் அமைதல் வேண்டும். நீண்ட சொற்றொடர்கள்

சலிப்பை ஏற்படுத்தும். எனவே ஓரங்க நாடகத்தில் நீண்ட வசனங்களுக்கு இடமில்லை. மேலும் தனிமொழிக்கும் இடம் கிடையாது. அதுபோல ஆசிரியர் கூற்றுக்கோ குறுக்கீட்டிற்கோ ஓரங்க நாடகத்தில் இடமில்லை.

மொழி நடை

நாடகத்தில் உரையாடல் சிறப்பாக அமைய அல்லது அவ்வரையாடல் இத்தன்மைத்தெனக் காட்ட - ஏதுவாக இருப்பது அவ்வரையாடலில் காணும் மொழி நடையாகும். நாடகத்தில் மொழிநடைத் தன்மை என்பது கதைமாந்தர்களின் சமூகச் சார்புநிலை, பண்பு நலன், உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்றவாறு அமையும் உரையாடலைப் பொறுத்ததாகும். இப்பண்புகள் ஓரங்க நாடக மொழிநடையில் வெளிப்பட வேண்டும்.

நாடகத் தொடக்கமும் முடிவும்

உரையாடல் போன்ற கூறுகளைப் போலவே தொடக்கம், முடிவு ஆகிய கூறுகளும் நாடகப் படைப்புக்கு இன்றியமையாதவையாகும். குறிப்பாக, படித்தற்குரிய நாடகங்களுக்கு இவை மிகவும் இன்றியமையாதனவாகும். மேலும் இவை நாடகத்திற்கு ஆர்வநிலையையும் அழகினையும் தருகின்றன எனலாம்.

நாடகத்தின் இயல்பே உரையாடலில் தொடங்குவதாகும். எனவே உரையாடலில் தொடங்கும் தொடக்கங்கள் சுருக்கமும் தெளிவும் கொண்டதாக அமைவது சிறப்பு. இத்தகைய உரையாடல் யானையின் வருகையை முன்னறிவிக்கும் மணியோசைபோல நாடகக் கருவைப் புலப்படுத்தக் கூடியதாக, பாத்திரப் பண்புநலன்களைக் காட்டக் கூடியதாக விளங்கும். இவ்வாறு ஓரங்க நாடகத்தில் தொடக்கம் அமைதல் வேண்டும்.

நாடக முடிவு இன்பியல், துன்பியல் ஆகிய இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றைச் சார்ந்து வெளிப்படுத்தல் வேண்டும்.

ஓரங்க நாடகங்களின் வளர்ச்சி, தமிழில் ஓரங்க நாடகத்தின் நிலைப்பாடு, ஓரங்க நாடக அமைப்பு, ஓரங்க நாடகத்தின் கதைப்பின்னல், நாடக ஒருமை, கதை மாந்தர், உரையாடல், மொழி நடை, தொடக்கமும் முடிவும் ஆகியவைகள் இக்கட்டுரையில் தெளிவுபட விளக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு

ந. பிச்சமுர்த்தி பதினொரு ஓரங்க நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவைகளில் மேற்சொன்ன ஓரங்க நாடகப் பண்புகள் நிறைந்துள்ளன. அந்நாடகங்கள்

1. புதுமைப்பெண்
2. பில்ஹணன்
3. நெட்டைக் கனவு
4. தேவடியாள் பூ
5. மகாராணா பிரதாப்
6. ஆசையும் ஆவலும்
7. ஐ. ஸி. எஸ்
8. விசாரணை
9. காளி
10. அக்பரும் தான்சனும்
11. சிக்கனம்

என்பனவாகும்.

சான்றாக –

1. சண்டமாருதம்

சேகர் : ரெகு! அதை நினைத்தாலே என் குலை நடுங்குகிறதே!

ரெகு : சேகர், என்ன நேர்ந்து விட்டது?

சேகர் : என்ன நேர்ந்து விட்டதா? அவன் முகத்தில் நான் எப்படி விழிப்பேன்?

ரெகு : சமாச்சாரத்தைச் சொல்லாமல் நீ அடுக்கிக் கொண்டே போனால்?

சேகர் : அடுக்குவதா? என்மீது அழியாப்பாவம் கவிழ்ந்து விட்டது.

ரெகு : சேகர், உன் மனத்துடிப்பை நான் உணராமலில்லை! உன்

சங்கடம் என்ன என்பதை நான் உணர்ந்தபின் அல்லவா
பரிகாரம்.....

- சேகர்** : பரிகாரம்? என் செய்கைக்கு மன்னிப்பு வேறா?
- ரெகு** : சரி, நான் அப்புறம் வருகிறேன். உன் புலம்பல் முடிய
அரைமணி நேரமாவது ஆகாதா? அப்புறம் வருகிறேன்.
- சேகர்** : நண்பா, அருணன்.....
- ரெகு** : ஓகோ! அருணன் விஷயமா, அப்புறம்,
- சேகர்** : நம் நண்பன் அருணன் எழுதியிருக்கும் நவீனம்
“சண்டமாருதம்” பார்த்திருக்கிறாயா?
- ரெகு** : அது நகலில் அல்லவா இருக்கிறது? அதைக் கூடிய
சீக்கிரத்தில் பிரசுரிப்பதாகக்கூட அருணன் கூறினான். அவன்
காவிய உள்ளத்தில் உதித்த கற்பனை எல்லாம் அதில்
கொட்டியிருக்கிறானே?
- சேகர்** : அவன் கற்பனை மட்டுமா? அவன் இலக்கிய நடை
கம்பீரமாகவல்லவோ செல்கிறது.
- ரெகு** : என்ன மதுரமான நடை! மனத்தைப்பதற அடிக்கும்
வர்ணனை!
- சேகர்** : கொஞ்சம் சொற்கள்! அலைபோல் பின்னிக் கொண்டு வரும்
எண்ணத் தொடர். கொந்தளிக்கும் காவிய ஊற்று, புஷ்பக்
கொத்துப் போலல்லவோ அவன் எழுதியிருந்த நகல்
நமக்குக் காட்சி அளித்தது.
- ரெகு** : என்ன காட்சி அளித்ததா? இப்போது எங்கே?

சேகர் : ஜ்வாலையோடு ஜ்வாலையாய், காவிய வானத்தில் மறைந்த
கதிரவன் போல்.....

ரெகு : என்ன! உன் விபரீத வார்த்தைகள்.....

சேகர் : நாம் உதிர்க்கும் வார்த்தைகள் ஓலையிலோ காகிதத்திலோ
தீட்டப்பட்டால், அமரத்துவம் பெறச் சாதகம் ஏற்படுகிறது.
தன் புத்தகத்தில் அருணன் தன் உணர்ச்சியையெல்லாம்
கொட்டி நிரப்பியிருந்தான். ஆனால்.....

ரெகு : ஆனால் என்ன?

சேகர் : ஆனால் “சண்டமாருதம்” நெருப்புக்கு இரையாகிவிட்டது.

ரெகு : என்ன சொன்னாய்? அருணன் எழுதிய நவீனத்தை
எரித்துவிட்டாயா?

சேகர் : நான் எரிக்கவில்லை.

ரெகு : பின்னர்?

சேகர் : ஜ்வாலை

ரெகு : சேகர், எனக்குப் புரியும்படி கூறமாட்டாயா?

சேகர் : நான் எதைக் கூறுவேன்?

ரெகு : நீ செய்த தவறைத்தான்.

சேகர் : தவறு மட்டுமா? மகத்தான தீங்கு! சண்டமாருதத்தைப்
படித்துக் கொண்டிருந்தேன். மேஜை மீது விளக்குத் தக
தகவென்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. கவிதா வேகத்தில்
மெய்மறந்து பரவசமடைந்தேன். விளக்குத் திரி கொழுந்து
விட்டு எரிந்து புத்தக ஏடுகளைத் தீண்டிற்று. ஜ்வாலை

விம்மிற்று. “சண்டமாருதம்” ஜ்வாலையில் மறைந்தது.

ரெகு : சேகர், என்ன காரியம் செய்தாய்? இந்த நவீனத்தை
எழுதினவுடன், தான் இலக்கியச் சிகரத்தைக்
கைப்பற்றிதாகவன்றோ அருணன் உள்ளம் பூரித்திருக்கிறான்.
உன் அஜாக்கிரதைக்கு மன்னிப்பே கிடையாது.

சேகர் : உண்மை, ஆனால் இதை அருணனிடம் தெரியப்படுத்த
வேண்டாமா?

ரெகு : பின்னர் மறைப்பதா?

சேகர் : உன் யோஜனைதான் என்ன?

ரெகு : அருணனிடம் போ. நடந்ததை மறைக்காமல் கூறு. என்ன
நடக்கிறது என்று பார்.

சேகர் : நான் மனந்துணிந்து அவனிடம் எப்படிக்கூறுவேன்?

ரெகு : பின், ஒளிக்க எத்தனி.

சேகர் : ஐயோ! இந்த தர்ம சங்கடத்திற்கு நான் என்ன செய்வேன்?

ரெகு : ஆம், இப்போதுதான் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. நீ உடனே
சென்று உன் தங்கை காந்தாவை அனுப்பு.

சேகர் : அவளை அனுப்பி?

ரெகு : காந்தா மீது அருணன் மட்டற்ற பிரேமை....

சேகர் : அதற்கும், என் தவறுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

ரெகு : அவள் போய்ச் சொன்னால், ஒரு வேளை அவன் மனம்
தேறலாம்.

சேகர் : அவன் தேறிவிடுவான். ஆனால் அவள்.....

ரெகு : அவளுக்கென்ன?

சேகர் : அவள் என்னை மன்னிக்கவே மாட்டாள்.

ரெகு : சரி எனக்கு ஒரு யோஜனை தோன்றுகிறது.

சேகர் : என்ன, சொல் சீக்கிரம்.

ரெகு : நாம் இருவரும் போவோம்.

சேகர் : ஆம். சரியான யோஜனை.

(சோக கீதம்)

அருணன் : யாரங்கே?

சேகர் : நாங்கள் தான் - சேகரும், ரெகுவும்.

அரு : வாருங்கள். ஏது இவ்வளவு தூரம்? என்ன சேகர்! உன் முகம் வாடியிருக்கிறது. ரெகு, நீயும் ஏன் சும்மாயிருக்கிறாய்? வந்த சமாச்சாரம் என்ன?..... என்னிடம் சொல்லக்கூடாதா?... அப்படி சொல்லக்கூடாத சமாச்சாரமாயிருந்தால், ஏன் இப்படி இடித்த புளி மாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

சேகர் : அருணா!

அரு : என் பெயர் உங்களுக்குத் தெரியும் என்பதை நான் அறிவேன். அப்புறம்.... என்ன சேகர்? ஏன் கண் கலங்குகிறாய்? உனக்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது? உன் உடல் நடுங்குகிறதே. ரெகு! நீயும் சும்மாயிருக்கிறாயே! உன் மெளனம் என் ஹிருதயத்தில் ஈட்டி போலன்றோ பாய்கிறது!.... மாட்டிற்களா? சொல்ல மாட்டிற்களா?

ரெகு : நண்பா!

அரு : அப்பாடா! முத்துப்போல ஒரு வார்த்தையை உதிர்த்தாயே!

ரெகு : உன் நவீனம் 'சண்டமாருதம்'.....

அரு : சண்டமாருதமா? ஆம். நான் எழுதிய தொடர் கதை சண்டமாருதம். என் காவிய பொக்கிஷம். தமிழ்நாடு முழுவதும் திக்விஜயம் செய்யத் தயாராய் நிற்கிறது. நண்பா, அதைப் படித்தாயா?

ரெகு : படித்தோம்.

அரு : சந்தோஷம்.

ரெகு : இழந்தோம்.

அரு : என்ன?

ரெகு : அருணா, இந்த துக்ககரமான சம்பவத்தை உன்னிடம் கூற, என் மனம் தடுமாறுகிறது. வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. நடந்து விட்டது.

சேகர் : அருணா! என் தவறுக்கு மன்னிப்பே கிடையாது. நான் வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. உன் அற்புதமான கதையைப் படித்தேன். 'சண்டமாருதத்தின்' இலக்கியப் பொய்கையில் மூழ்கினேன். மெய் மறந்தேன். உன் இலக்கியச் சுவை என்னை மெய்மறக்கச் செய்தது. என் மேஜைமீதிருந்த விளக்கும் சண்டமாருதத்தைத் தீண்டத் துடிப்பதுபோல் அதைக் கவ்விப் புசித்தது.

ரெகு : அருணா! ஏன் இப்படி விழிக்கிறாய்? உன் கண்கள் சுழலுகின்றனவே?

சேகர் : அருணா! உன் இலக்கியச் சிகரத்தை நொறுக்கி எறிந்து விட்டேன்.

ரெகு : அருணா, அந்திமயக்கத்தில் விழாதே!

சேகர் : உன் கலையின் சிகரம் முறிந்து அந்தகாரத்தில் விழுந்துவிட்டது. எனக்கு என்ன தண்டனையாகிலும் விதி. நீ என்ன சொன்னாலும் நான் கேட்கத் தயாராயிருக்கிறேன்.
அருணா என்னை மன்னிப்பாயா?

ரெகு : ஏன் மௌனம் சாதிக்கிறாய்? வாய் திறந்து பேச மாட்டாயா? (வெளியே இடியும் புயலும்)

சேகர் : உன் மௌனம் என்னை எரிக்கிறதே. என் ஹிருதயம் வெடித்துவிடும் போல் அடித்துக் கொள்கிறது. அருணா பேச மாட்டாயா? உன் வாயைத் திறந்து பேச மாட்டாயா?.....

அரு : போங்கள் வெளியே போங்கள் (தாமதம்) சேகர், உன்னைத் தான்! ஆம்! உங்களைத்தான் (தாமதம்).

சேகர் : அருணா, என்னை மன்னித்தேன் என்று சொல்.

அரு : போ – வெளியே போ!

ரெகு : சேகர், அருணனைக் கலங்கச் செய்யாதே! நாம் போவோம்.

அரு : சேகர், நில்..... காந்தாவை அனுப்பு.
(புயல் முறுகிறது)

காந்தா : அருணா!

அரு : காந்தா!

காந்தா : அருணா, என்னைக் கூப்பிட்டாயா?

அரு : ஆம் காந்தா, எனக்கு ஒரு உபகாரம் செய்வாயா?

காந்தா : ஒன்று மட்டுமா? நீ கேட்டதை மறுக்க நான் தயாராயில்லை.

அரு : விளக்கேற்று. அதோ நூறு அகல்கள் இருக்கின்றன. உடனே எல்லா விளக்கையும் ஏற்றி என்னைச் சுற்றி வை.

காந்தா : இது என்ன ஒளித் திருவிழாவா?

அரு : ஒளித் திருவிழா இல்லை. ஒளியும் ஒலியும் கலக்கும் மோஹன வேளை!

காந்தா : அருணா, ஏன் இப்படி பேசுகிறாய்?

அரு : ஒளியின் ஒலியைக் கண்டுவிட்டேன். சாந்தம்! தூய்மை! ஆதித்தியர் சித்தரிக்கும் விண்ணகம். அருட்கவிதையின் கற்பனைக் கடல். அழகு விரியும் சித்திரக்கலையின் வெடிப்பு! நஷத்திரப் பொறிகள் சிந்தும் பிரபஞ்ச ஒளிக்கொடி.

காந்தா : அருணா, உன் கற்பனை சூடு கொண்டுவிட்டது.

அரு : இல்லை. நானும் என் கற்பனையும் கலக்கும் காலம் நெருங்கி விட்டது. காந்தா உனக்கு என் மீது உண்மையான அன்பிருந்தால், நீ நடனம் செய்து, நான் ஜ்வாலையில் கலப்பது கண்டு, களித்து.....

காந்தா : அருணா, இதோ நடனம் ஆரம்பிக்கிறேன்.

(நடனம் ஆடுகிறாள்)

அரு : ஆடு, மெய் மறந்து ஆடு. பிரபஞ்சம் கலங்க ஆடு. கலைகுலைய ஆடு. நாதம் சிதைய ஆடு..... இதோ நானும் அக்கினிப்பிரவேசம் செய்கிறேன்.

(நடனம் திடீரென்று நின்று விடுகிறது)

- காந்தா** : அருணா! என்ன செய்யத் துணிந்தாய்!
- அரு** : : என் மனம் சாந்தி பெற அக்கினிச் சூறாவளியில், என்
'சண்டமாருதம்' ஜ்வாலிப்பதைக் கண்டு மாளப்போகிறேன்.
- காந்தா** : : நில்! இது என் ஆக்ஷை!
- அரு** : : காந்தா!
- காந்தா** : : உன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள உனக்கு
உரிமையில்லை.
- அரு** : : ஏன்?
- காந்தா** : : உன் உடல் மடியக்கூடாது என்பது என் ஆக்ஷை.
- அரு** : : காந்தா!
- காந்தா** : : நான் நீயின்றி ஒருபொழுதும் உயிர்வாழமாட்டேன் என்பதை நீ
உணரவில்லை.
- அரு** : : உணராமலில்லை. என் 'சண்டமாருதம்' தீக்கு இரையாயிற்று.
- காந்தா** : : என்ன? யார் செய்தார்கள்?
- அரு** : : உன் சகோதரன் சேகரின் அஜாக்கிரதையின் வியைவாக
அது ஜ்வாலையில் ஐக்கியமாய் விட்டது. அது மறைந்த பின்
நான் இருந்தென்ன இறந்தென்ன?
- காந்தா** : : அதை உனக்கு நான் திரும்பும்படி செய்தால்?
- அரு** : : எனக்கு ஜால வித்தையில் நம்பிக்கை இல்லை. நான்
எழுதின நவீனம் நெருப்பில் மறைந்து விட்டது.
- காந்தா** : : நீ எழுதிய 'சண்டமாருதம்' உன்னிடம் வந்தால்.....

- அரு** : நீ வேண்டும் எதுவும் உனக்கு தருகிறேன். மனப்பூர்வமாகத் தருகிறேன்.
- காந்தா** : அருணா, இந்தா உன் நவீனம் சண்டமாருதம்.
- அரு** : ஹா! என்ன ஆச்சரியம்! என் சண்டமாருதம்தான். ஆனால் என் கையெழுத்தைக் காணோம். உன் கையெழுத்தல்லவோ இருக்கிறது?
- காந்தா** : அருணா, உன் நவீனம் சேகரிடம் இருந்ததை நான் உணர்வேன். அதைப் படித்து மெய்மறந்த நான் என் ஆர்வம் தீர், என் கையாலேயே நகல் எடுத்து வைத்தேன். அருணா, உன் கவலை தீர்ந்ததா?
- அரு** : காந்தா! என் மனம்குளிர நடனமாடு. என் சூறாவளியை அக்னி தீண்ட முடியாது என்று ஆடு. கலையைக் குலைக்க முடியாது என்று ஆடு

I-இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. நாடகம் என்பதன் பொருள் யாது?

நாடகம் அகம் எனப் பிரிக்கலாம். அகம், நாடு என்பதே நாடு அகம் எனலாயிற்று.

2. நாடகக் காப்பியம் யாது?

சிலப்பதிகாரம்.

3. சிலம்பு குறிப்பிடும் மூவகைத் திரைகள் யாவை?

1. ஒரு முக எழினி 2. பொருமுக எழினி 3. சுரந்து எழினி (எழினி – திரை)

4. கதையடிப்படையில் பிரிக்கப்படும் நாடகத்தின் இருவகைகள் யாவை?

துன்பியல் நாடகங்கள், இன்பியல் நாடகங்கள்

5. கூத்தின் இருவகைகள் யாவை?

வேத்தியல், பொதுவியல்

6. மத்தவிலாசப் பிரகடன நூல் எம்மொழியில் இயற்றப்பட்டது? அதன் ஆசிரியர் யார்?

வடமொழியில் இயற்றப்பட்டது. அதன் ஆசிரியர் மகேந்திரபல்லவன்.

7. கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும் நாடகங்களின் பெயர்களைத் தருக.

பந்தனை நல்லூர்க் கோயிற் கல்வெட்டு (986 – 1017) குறிப்பிடும் நாடகம் - 'ராஜராஜேஸ்வரி விஜயம்'

உரு. தன்னார்க் விட்டுக் கல்வெட்டு (1118) பூம்புலியூர் நாடகம்.

8. முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றிய நாடகங்கள் யாவை?

குமரகுருபரர் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை குறும், திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் எழுதிய குற்றாலக் குறவஞ்சி, பள்ளு மற்றும் நொண்டி நாடகங்கள்.

9. கீர்த்தனை நாடகங்களின் பெயர்களைத் தருக.

1. இராம நாடகக் கீர்த்தனை 2. நந்தனார் உரித்திரக் கீர்த்தனை.

10. 'தமிழ் நாடகத்தின் தாத்தா' என அழைக்கப்படுபவர் யார்?

நவாப் கோவிந்தசாமி ராவ்

11. தமிழ் நாடகத்தின் தந்தை யார்?

பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

12. நாடகத்தின் தலைமையாசிரியர் யார்?

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்

13. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் இயற்றிய நாடகங்கள் யாவை?

அல்லி அர்ஜுனா, சத்தியவான் சாவித்திரி, வள்ளி திருமணம், சதி அநுசயா முதலியனவாகும்.

14. பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் நாடகங்கள் யாவை?

மனோகரா, சபாபதி, வேதாள உலகம், காதல் கண்கள், பொன் விலங்கு.

15. 'நாடகவியல்' என்னும் நாடக இலக்கண நூலை எழுதியவர் யார்?

பரிதிமாற் கலைஞர்.

16. 'மனோன்மணியம்' நாடக ஆசிரியர் யார்?

பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை.

17. பரிதிமாற் கலைஞர் எழுதிய நாடகங்கள் யாவை?

ரூபாவதி, கலாவதி, மானவிஜயம்.

18. தமிழ்நாடக வகைகள் யாவை?

நாடோடி கற்பனை நாடகங்கள், வரலாற்று நாடகங்கள், புராண இதிகாச நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள், சமய நாடகங்கள், நகைச்சுவை நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் முதலியனவாகும்.

19. மிருச்சடிகா எனும் வடமொழி நாடகத்தைத் தமிழில் தந்தவர் யார்?

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்.

20. மிருச்ச கடிதம் எனும் வடமொழி நாடகத்தை மண்ணியல் சிறுநேர் எனத் தமிழில் தந்தவர் யார்?

பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார்.

21. மறைமலையடிகள் தமிழில் மொழிபெயர்த்த நாடகம் யாது?

சாகுந்தலம்.

22. அறிஞர் அண்ணாவின் நாடகங்கள் யாவை?

சந்திரோதயம், நீதி தேவன் மயக்கம், கலிங்கராணி, வேலைக்காரி, ஓர் இரவு ஆகியனவாகும்.

23. தமிழ் இலக்கிய நாடகங்களையும், அவற்றின் ஆசிரியர் பெயர்களையும் தருக.

பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையின் 'மனோன்மணியம்', பாரதிதாசனின் 'செரதாண்டவம்', தூரணின் 'ஆதிசக்தி', மறைமலையடிகளின் 'அம்பிகாபதி - அமராவதி', ஆ. பழநியின் 'அநிச்ச அடி', அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் 'தெள்ளாறு எறிந்த நந்தி' முதலியன இலக்கிய நாடகமாகும்.

24. சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்ற நாடகம் எது? அதன் ஆசிரியர் யார்?

பிசிராந்தையார், ஆசிரியர் பாரதிதாசன்.

II-ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. தமிழ் நாடகத் தோற்றம் பற்றி விவரி.
2. தமிழ் நாடக வகைகள் பற்றி விளக்குக.
3. கூத்து வகைகள் பற்றி விவரிக்க.

III-பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. தமிழ் நாடகத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி விவரி.
2. தமிழ்நாட்டில் இலக்கிய மேடை நாடகக் குழுக்கள் பற்றி விரிவாக விளக்குக?
3. தமிழில் ஓரங்க நாடகத்தின் வளர்ச்சி பெற்ற விதத்தினை விளக்குக.

அலகு - 5

கட்டுரை எழுதுதல்

இலக்கியம்

இலக்கியம் என்பது குறிக்கோள் உடையது விழுமிய கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பது. படிப்போர் உளங்கொள்ளுமாறு அமைத்து எழுதப்படுவதாகும். கலைப்பிரிவுகளுள் இலக்கியப் பிரிவும் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு கலைக்கும் வடிவம் பொருள் என இரண்டு உண்டு.

எப்பொருள் பற்றி எழுதப்பட்டவையாயினும் கருத்தை வெளியிடும் நிலையில் சிறந்த மெய் அமைப்புப் பெற்றவை என்று புகழப்படும் சிறந்த நூல்களே இலக்கியம் என்று ஒரு சாரார் கூறுவர். இங்கு முருகியல் தகுதியே அடிப்படையாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதற்கு மாறாக மனிதகுல முன்னேற்றத்துக்கு ஆக்கஞ் சேர்க்கும் வகையில் அமையும் படைப்புகளே இலக்கியமென்று மற்றொரு சாரார் கூறுவர்.

எது இலக்கியம்?

இக்கேள்விக்கு விடையளித்தல் எளிய செயலன்று. எம்ர்சன் ‘உயரிய எண்ணங்களின் பதிவே இலக்கியம் என்கிறார்’.

‘இலக்கியம் என்பது வாழ்வைப் பற்றிய விமர்சனம்’ என்று மத்தேயூ அர்னால்டும், ‘இலக்கியம் என்பது வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதும் விளக்குவதும் ஆகும்’ என்று சி.டி.வின்செஸ்டரும் கூறுகின்றார்.

ஒரு நல்ல இலக்கியம் எனில் நிலைப்பேற்றுத் தன்மையை உடையதாயும் ஆசிரியரின் தனி ஆளுமையைக் காட்டுவதாயும் இருக்கலாம்.

இன்று எழுதப்படும் பொதுவுடைமைக் கவிதைகள் எல்லாம் பிரச்சாரங்களே என்கின்றனர். பிரச்சாரமில்லாத கலை, இலக்கியங்களே இல்லை எனலாம். ஏதோ ஒரு கருத்தைப் பிரச்சாரம் செய்யத்தான் கலை இலக்கியங்கள் எழுத்கின்றன.

இலக்கியப் பாகுபாடு

இலக்கியமானது வடிவம் நோக்கிச் சிலவகையாகவும், பொருள் நோக்கிச் சிலவகையாகவும், புலவர்தம் மனநிலை பற்றி வேறு சில வகையாகவும் பாகுபாடு செய்யப்படுகிறது.

முதல் பாகுபாடு பாட்டு, உரைநடை என அமைகின்றது இலக்கிய வகைகளுள் பாட்டே மிகத் தொன்மையானது ஆகும். கவிதையாலேயே அனைத்து அறிவுத்துறை நூல்களும் சங்க காலத்தில் சொல்லப்பட்டன.

உரைநடை என்பது பிற்காலத்திலேயே வளர்ந்தது. உரைநடை வளர்ந்த பிறகு அனைத்து அறிவுத் துறைகளும் உரை நடையிலேயே எழுதப்படலாயின. அதன்பிறகே நாடகம், கதை முதலியன பாட்டிலிருந்து பிரிந்து உரைநடை வடிவம் பெற்றன.

உரைநடையும் கட்டுரையும்

கற்பனை என்பது நெடுங்காலம் வரையில் செய்யுள் வடிவில் புலப்படுத்தக் கூடியதாகவே இருந்தது. அதனாலேயே காவியம் போன்றவை வளர்ந்து பெருகின. உரைநடை வளர்ந்தபின் உரைநடை வாயிலாகவும் கற்பனையை அமைத்துப் புலப்படுத்த முடியும் என்பது விளங்கிவிட்டது. அதனால் உருவான பிரிவுகள்தாம் நாவலும் சிறுகதையும்.

பிறகு ஒரு பொருளைப் பற்றிய கருத்தினைச் சொல்வதற்குக் கட்டுரை வடிவம் ஏற்பட்டது.

உரைநடையில் கற்பனை வளர்ந்த வேகமான வளர்ச்சியைக் காட்டுவன நாவலும் சிறுகதையும் ஆகும்.

உரைநடையில் அறிவுக் கூறுகள் வளர்ந்த வேகமான வளர்ச்சியைக் காட்டுவன கட்டுரை ஆகும்.

கட்டுரையின் தனித்தன்மை

கதைகளைப் படிப்பது போன்று கட்டுரைகளை அனைவராலும் படிக்க முடியாது. இதுவே கட்டுரையின் தனித்தன்மையாகும். கதைகேட்டல், முடித்தல் எனும் மரபிற்கு மீறிக் கருத்துக்களைப் படித்தல் என்பது கடினமானதாகும். படிப்பறிவுள்ள எல்லோருமே கட்டுரைகளைப் படிப்பதில்லை. நாளிதழ் வாங்குபவர்கள் அனைவரும் தலையங்கத்தை, கூற இதழ் வாங்குபவர்கள் அனைவரும் தனிக்கட்டுரைகளைப் படிப்பதில்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் படைப்பிலக்கியத்துள் ஒன்றாகவே கட்டுரையும் கொள்ளப்படுகிறது.

கட்டுரை எழுதும் போது கவனிக்க வேண்டியவை

மாணாக்கர், கட்டுரை எழுதும்போது கவனிக்க வேண்டியவற்றை நாம் இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று முன்பு செய்வன: இரண்டு அன்று செய்வன.

முன்பு செய்வன

அதாவது, மாணாக்கர் கட்டுரை எழுதப் புகும் முன்னரே செய்ய வேண்டுவனவற்றை இப்பகுதி எடுத்துக்காட்டுகிறது இதனையும் நாம் இரண்டாகப் பகுக்கலாம்.

(அ) பொருள் சேர்ப்பு

(ஆ) பயிற்சி.

பொருள் சேர்ப்பு

கட்டுரை எழுதுவதற்குத் தேவையான பொருள்களைத் தேதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

படித்தல்

மாணாக்கர் பொது நூல்களைப் படிப்பதோடு கட்டுரைக்குத் தேவையான நூல்கள், இதழ்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள் ஆகியவற்றையும் படிக்கவேண்டும். அப்படிப் படித்தால் தான் அறிவு விரிவடையும். ஒரு பொருள் குறித்த செய்திகள் பலவும் நமக்குத் தெரிந்திருந்தால்தான் கட்டுரை எழுதும்போது சில செய்திகள் விடுபட்டாலும் கட்டுரையினை எழுதமுடியும்.

கேட்டல்

நூல்களில் படித்து அறிய முடியாத பல செய்திகளை நாம் பொதுக் கூட்டங்கள் இலக்கியக் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றில் கலந்து கொண்டு கேட்டுப் பயன் பெறலாம்.

இப்போது வானொலியில் பல இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் ஒலி பரப்பாகின்றன. அதனையும் மாணாக்கர் கேட்கலாம். வாய்ப்பிருப்பின் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்டுப் பயன் பெறலாம்.

கவனித்தல்

படித்தும் கேட்டும் அறியமுடியாத சில செய்திகளை நாம் உற்றுக் கவனித்தல் மூலம் பெற முடியும். இம்முறைகளை ஆய்வுப் பணிக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். எடுத்துக்காட்டாக, தெருக்கூத்து பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டுமாயின் ஆய்வாளன் தெருக் கூத்தொன்றினைக் கவனித்தே ஆகவேண்டும் அப்போது தான் கட்டுரை எழுத முடியும்.

பயிற்சி

தேர்வில் (அ) தேவைப்படும் போது கட்டுரை எழுதிக் கொள்ளலாம் எனச் சோம்பி இருத்தல் கூடாது. ஏதேனும் தலைப்பைத் தாமே தேர்ந்து, அதுபற்றி கட்டுரை எழுதிப் பழகுதல் வேண்டும். பயிற்சி இருப்பின் தேர்வில் கட்டுரையை சிரமம் இன்றி எழுதலாம்.

கருத்துக்களை முறைப்படுத்தல்

கருத்துக்களைக் கால முறைப்படியும் தர்க்க முறைப்படியும் தொகுத்தல் வேண்டும். பிறகு அவற்றைப் பகுத்தல் வேண்டும். தலைப்பை மையமிடும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டும் பிறவற்றை நீக்கியும் விடல் வேண்டும்.

கட்டுரை எழுதுதல்

பிறகு அக்கருத்துக்களை எல்லாம் நல்ல சொற்றொடர் அமைப்பில் நயமாகக் கட்டுரையாக எழுதுதல் வேண்டும் மீண்டும் படிக்கத் தூண்டும் விதத்தில் கட்டுரை இருத்தல் வேண்டும்.

இலக்கணப் பகுதி

நிறுத்தற்குறிகள்

நிறுத்தற்குறிகள் சொற்றொடரின் பிரிவிற்கும், பொருட் தெளிவிற்கும் இன்றியமையாதவை.

காற்புள்ளி

காற்புள்ளி இடவேண்டிய இடங்களைத் தொகுத்துக் காண்போம்:

1.1. பொருள்களைத் தனித்தனியே குறிப்பிடும் போது (எ.டு) அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றே பண்டைத் தமிழரின் உறுதிப் பொருள்களாம். 1.2. அடுத்தடுத்து ஒரே எழுவாய்க்குரியப் பயனிலைகள் வரும்போது;

(எ.டு) சீதையைப் பிரிந்த ராமன் அழுதான், பதறினான், சோர்ந்தான், விழுந்தான், சோகத்தின் உச்சக் கட்ட வெளிப்பாடுகள் இவை.

1.3. எச்சச் சொற்றொடரின் போது:

(எ.டு) மக்கள் வாழ்நாள் வரவரக் குறுகி வருவதானும் இன்றியமையாது கற்கவேண்டிய அறிவியல் துறைக்கே காலம் போதாமையானும், அறிந்த பொருள்களையே குறிக்கும் பல்வேறு மொழிச் சொற்களைக் கற்றல் மொழியாராய்ச்சியாளர்க்கன்றிப் பிறர்க்குப் பெரும்பயன் படாமையானும்,

உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தை ஒருவர் எங்ஙனமும் கற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தலானும், ஆங்கிலமும் தாய்மொழியும் ஆகிய இருமொழிகளைக் கற்றலே, இக்காலத்திற்குப் போதியதாகும்.

1.4. பெயருக்குப் பின்னர் பெற்ற பட்டங்களைப் பிரித்துக் காட்டும்போது:

பேராசியர், டாக்டர், ரா.சீனிவாசன், எம்.ஏ.எம்.லிட்., பி.எச்.டி.

1.5. முகவரி எழுதும் போது:

இயக்குநர்,

புதுவை மொழியில் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

101 – சி, சவரிராயலுத் தெரு,

புதுச்சேரி – 605 001.

1.6. இணைப்புச் சொற்களின் போது:

(எ.டு) அன்றியும், கதைமாந்தரைப் பற்றி ஆசிரியர் விளக்கிக் கூறுவதால் கற்பவரின் நெஞ்சில் போதிய உணர்ச்சி ஏற்படாது.

1.7. விளிச் சொற்கள்.

(எ.டு) ஐயா, என்னை மன்னியுங்கள்.

அம்மா, எனக்குச் சோறிடு.

1.8. இணை மொழிகளின் போது:

(எ.டு) நல்லவன், கெட்டவன், செல்வன் ஏழை, இளைஞன் முதியவன், சிறியவன் பெரியவன் என்ற வேறுபாடு கூற்றவனுக்கில்லை.

1.9. இடையில் பொருள் விளக்கும் போது:

(எ.டு) ஹோமர், இலியட் எனும் காவியத்தின் ஆசிரியர், இன்றும் அறிஞர்களிடையே புகழ்ப்பெறுபவராகவேத் திகழ்கிறார்.

1.10. வாக்கியத்திற்குள் மேற்கோள் வரும்போது:

(எ.டு) “அன்பே சிவம்”, என்றார் திருமூலர்.

1.11. நூற்பாவைக் குறிப்பிடும் போது:

(எ.டு) தொல்காப்பியம் 135.

1.12. தேதியைக் குறிப்பிடும்போது:

(எ.டு) 19, டிசம்பர், 1987.

அரைப்புள்ளி

2.1. புணர் வாக்கியம்.

(எ.டு) இக்காலத்து நாவலாசிரியர் சிலர் முற்காலத்தில் இருந்திருப்பின், காவியப் புலவர்களாக இருந்திருப்பர்; அதுபோலவே இக்காலத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் சிலர் பழங்காலத்தில் வாழ்ந்திருப்பின், தனிப்பாட்டுக்கள் பல பாடும் கவிஞர்களாக இருந்திருப்பர்.

2.2. கருத்தொக்க பல இடங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் போது:

(எ.டு) பிறை தொழ்ப்படுதல், “தொழுது காண் பிறை” (குநந். 178); “மகளிர் உயர்பிறை தொழுஉம்” (அகநானூறு. 239);” அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படமே” (புறநானூறு, 9 – 10); “குழவித் திங்கள் இமையவர் ஏத்த” (சிலம்பு – 38 – 39).

முக்காற்புள்ளி

3.1. சிறு தலைப்பைக் காட்டும்போது:

(எ.டு) குற்றியலுகரம்:

3.2. நூலின் பகுதியைக் காட்டும்போது:

(எ.டு) சிலப்பதிகாரம், 2; 38 – 39.

3.3. ஒப்பிட்டுக் காட்ட வரும் பெருங்கூட்டு வாக்கியத்தைப் பிரித்துக் காட்டும் போது:

(எ.டு) கல்வி வெள்ளத்தாலழியாது; நெருப்பால் வேகாது; திருடரால் திருடப்படாது; பிறர்க்குக் கொடுக்க நிறையும்; செல்வமோ வெள்ளத்தாலழியும்; நெருப்பிலே வேகும்; திருடரால் திருடப்படும்; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க குறையும்.

முற்றுப் புள்ளி

4.1. தலைப்பின் முடிவின் போது.

(எ.டு) களவியல்.

4.2. வாக்கிய இறுதியின் போது.

(எ.டு) தமிழில் அடிவரையறையை ஒட்டிப் பாகுபாடு செய்யும் முயற்சி இருந்தது.

4.3. சொல் குறுக்கம்.

(எ.டு) தொல், சொல். 236

யஅ. ிஅ

கி.மு. 700

வினாக்குறி

வினாப் பொருளையும் ஐயப்பொருளையும் காட்ட இக்குறி உதவுகிறது.

வினாக்குறி: அது என்ன?

ஐயக்குறி: அது பாம்பா? இல்லை கயிறா?

கட்டுரையின் போது இடையிடையே படிப்பவரை உட்படுத்திச் சுவைசேர்க்கவும் இக்குறி பயன்படும்.

(எ.டு) இனி, 'ஒப்புரவறிதல்' என அதிகாரமிட்ட தெய்வப் புலவர் கருத்து யாது? பரிமேலழகர் கூறிய "உலக நடையினை அறிந்து செய்தல்" என்பதில், 'உலகநடை' என்னுந் தொடர்க்கு 'உலகத்தின் நடைபேறு'; என்று பொருள் கொள்ளுதலே வள்ளுவனார் திருவுள்ளத்துக்கு ஏற்றதாகும். என்னை?

வியப்புக்குறி

வியப்பிடைச் சொல்லுக்குப் பின்பு இக்குறி வரும்.

(எ.டு) ஆகா!

"என்றே இதன் பெருமை!" என்றான்.

மேற்கோள் குறி

7.1. நேர்க்கூற்று வாக்கியத்தில்,

“நான் நாளை வரமாட்டேன்,” என்றான் முருகன்.

7.2. மேற்கோளை எடுத்தாளும் போது “வாந் எநசளந் ிடயல ிசமுனரஉநன வாந் வாநயவசநஇ டிரவ வாந் ிசமுனந் ிடயல றயள ிசமுனரஉநன டில வாந் வாநயவசந”, என்ற வில்லியம்ஸின் கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது.

அழகிய சொற்றொடர்களும் மரபுத் தொடர்களும்

கட்டுரையில் இடையிடையே அழகிய சொற்றொடர்களையும், மரபுத் தொடர்களையும் பயன்படுத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செயின் கட்டுரை படிப்போருக்கு அலுப்பூட்டாது மகிழ்வூட்டும்.

அழகிய சொற்றொடர்கள்

தமிழில் எண்ணற்ற அழகிய சொற்றொடர்கள் உள்ளன மாணாக்கர் அவற்றைத் தொகுத்துத் தாம் எழுதும் கட்டுரையில் பொருத்தமான இடத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக சில சொற்றொடர்கள் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன.

முத்தமிழின் இனிமை

உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ்

ஆற்றொழுக்காய் அருந்தமிழ் உரையாற்றும் அண்ணா

முக்கனியின் சுவை

மரபுத் தொடர்கள்

மரபுத் தொடர்கள் என்பவரை அந்தந்த மொழி பேசும் மக்கள் சமூகத்துக்கு மட்டுமே பொதுவான தொடர்களாகும். பிறமொழி பேசும் மக்கள் சமூகம் இம்மரபுத் தொடர்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல் சிரமமானது ஆகும்.

ஆயினும் தமிழில் கட்டுரை எழுதும் மாணாக்கர் தம் கட்டுரையில் நிறைய மரபுத் தொடர்களை ஆளாவிடினும் ஓரிரண்டையாவது பயன்படுத்தலாம்.

சில மரபுத் தொடர்கள்

பூசி மெழுகினான்

அரிச்சந்திரனுக்கு அடுத்த வீட்டுக்காரன்

சிவலோக பதவி அடைந்தான்

உவமைகள்

உவமைகள் கருத்தைத் தெளிவு படுத்த உதவும். இடங்கருதி இவைகளைப் பயன்படுத்தினால் நயம் மிகும்.

சில உவமைகள்

கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போல

காக்கை உட்காரப் பனம்பழம் வீழ்ந்த கதை போல

அத்திப்பூ பூத்தாற் போல

பசுமரத்தாணி போல

பேய் அறைந்தாற் போல

ஊமை கண்ட கனவு போல

சதையும் நகமும் போல

சமயக் கட்டுரை

சமயக் கட்டுரை எழுதப் போகும் மாணாக்கர் சேகரிக்க வேண்டிய செய்திகள்

(1) எச்சமயத்தைப் பற்றி எழுதப் போகிறோமோ அச்சமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்.

(2) அச்சமயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள பிறசமயங்களின் கொள்கைகள்

(3) சமயத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இடையீடுகள்

(4) சமயக் குரவர்கள்.

(5) சமய இலக்கியங்கள்

(6) கடவுள் ∴ கடவுள்கள்

(7) வழிபாடு, கோவில், தலங்கள்

(8) புராணங்கள், இதிகாசங்கள்

(9) நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்

(10) சமயத்தின் செல்வாக்கு.

மேற்கண்ட செய்திகள் அனைத்தும் தொகுத்துக் கண்ட பிறகுதான் கட்டுரை எழுதுதல் வேண்டும்.

சமயக் கட்டுரை எழுதுவதில் உள்ள சிக்கல் சமயத் தொடர்பான சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தருதலேயாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக பதி பசு பாசம் என்பதற்கு விளக்கம் தருதல் எளிதன்று.

மும்மலங்கள் எவை என்று கூறி விளக்கம் தருதல் எளிதன்று.

ஆகவே சமயக் கருத்துக்களோடு “சமயமொழியின்” கூறுகளையும் கற்று அறிதல் வேண்டும்.

மேலும் இப்பிறவியிலேயே தலவரலாற்றுக் கட்டுரைகளும் அடங்கும். தலம் பற்றிய வரலாறு வரலாற்றுப் பிரிவுகள் அடங்காத எனின் அ.து அடங்கும் எவ்வாறு எனின் சமயக் கட்டுரையில் சமயக்கருத்துக்கள் அதிகம் எனில் சமயக் கட்டுரையகவும் வரலாற்றுக் கருத்துக்கள் அதிகம் எனில் வரலாற்றுக் கட்டுரையாகவும் கொள்ளப்படும்.

ஜோதி வழிபாடு:

ஞாயிறு, திங்கள், மாமழை முதலிய இயற்கைக் கூறுகளைக் கடவுளாகக் காண்பதும், வழிபடுவதும் பழந்தமிழர் மரபு என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டும். அதைப்போலவே இராமலிங்கரும் பேராளிப் பொருளில், சிற்றம்பலத்தில் நடமாடும் ஒளிப்பிழம்பில் கடவுள் தன்மையைக் காண்கின்றார்.

“அருட்பெருஞ்சோதி

தனிப்பெருங்கருணை”

என்பதையே தாரக மந்திரமாகக் கொண்டார்.

இலக்கியக் கட்டுரை

இலக்கியக் கட்டுரை எனும்போது இங்குப் பாராட்டுமுறையில் எழுதும் கட்டுரையே பொருளாகும். இலக்கியம் எது, இலக்கிய வகைகள், இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியப் பயன் முதலியன இப்பிரிவுள் அடங்கும். ஓர் இலக்கியத்தைப் பற்றிய கட்டுரைக்கு:

(1) யாப்பு – சந்தம் - உடை இயல்பு

- (2) இலக்கிய நயம்.
- (3) சொல் நயம்.
- (4) கற்பனை நயம், அணிநலம்.
- (5) உவமை, உருவகம் முதலிய அணிகள்.
- (6) நடை நலம்.
- (7) சொல்லியிருக்கும் முறை.
- (8) நோக்கு.

ஆகிய செய்திகள் பற்றிய அறிவு வேண்டும்.

இலக்கியக் கட்டுரை எனும்போது “திருக்குறள் பற்றிய பொது அறிமுகக் கட்டுரை”, “புதுக்கவிதை – ஒரு பார்வை” என்பது போல்தான் அமையும், “திருக்குறளின் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களும் காரல் மார்க்ஸ்ஸின் கம்யூனிசமும்” – என அமைப்பது ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வுக் கட்டுரை ஆகும்.

எனவே இலக்கியம் பற்றிய பொது அறிமுகம், சொல்லாட்சித்திறன், நயமுரைத்தல், புதுப்பொருள் உரைத்தல் ஆகியனவே இப்பிரிவுள் அடங்கும்.

வரலாற்று நோக்கில் இலக்கிய வகைகளின் தோற்றமும் - வளர்ச்சியும் என்பதும் இப்பிரிவுள் அடங்கும். எடுத்துக்காட்டாகத் “தூது இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” எனக் கட்டுரை எழுதலாம். தொல்காப்பியர் கூறும் “ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத்தோன்றிய” எனும் நூற்பாவில் இருந்து இன்று வந்துள்ள தூது நூல்கள் வரை ஆய்வு செய்து எழுதலாம்.

மேலும் தொகுத்தும் பகுத்தும் தருவதும் இப்பிரிவுக்குள் அடங்கும், “தமிழ் நாவல்கள் தொகுப்பும் பகுப்பும்” எனும் தலைப்பில் இதுவரை வந்துள்ள நாவல்களைத் தொகுத்து அவற்றை வரலாற்று நாவல்கள், சமூக நாவல்கள், துப்பறியும் நாவல்கள், பொழுதுபோக்கு நாவல்கள் என வகைப்படுத்திக் காட்டலாம்.

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம் ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்று. தமிழரின் தனிப்பெரும் செல்வம். தேனிலே சேர்த்திழைந்த தித்திக்கும் தீஞ்சொல்லால், சீர்மையுடன், இனிமையுடன், எளிமையுடன், செறிவுடன் அமைந்தது. தமிழகத்தின் எம்மருங்கும், யாவராலும், போற்றிக்கொள்ளப்படும். ஒப்பற்ற

உயர்தனிக் காப்பியம் இது. தன் சுவையத்தால் சிலப்பதிகாரம் தமிழர் தம் நெஞ்சங்களைக் கொள்ளை கொண்ட பான்மையினைப் பாரதியார்,

“நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர்

மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு”.

என்று பாடுகின்றார். இந்நூல் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதால் முத்தமிழ்க் காப்பியம் என்றும் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையில் சிலப்பதிகாரம் எழுந்த காரணம், நூலின் அமைப்பு, நூலின் சிறப்புப் பற்றிக் காண்போம்.

நூலின் சிறப்பு

அரங்கேற்றுக் காதையில் வரும் செய்திகளால், ஆடலாசிரியன், இசையாசிரியன், கவிஞன், தண்ணுமையாசிரியன் குலாசிரியன் என்போர் இயல்புகளை அறிய முடிகின்றது. இந்திரவிழுவூரெடுத்த காதையில் காவிழும்பட்டினத்தின் சிறப்பையெல்லாம் அறிகின்றோம். கானல் வரியில் தமிழின் விழுமிய பெற்றினை எடுத்து விளக்கும் பல அழகிய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கானல் வரிப்பாடல் கோவலனின் வாழ்வில் முக்கியத் திருப்பு முனையாக விளங்குகிறது.

“தம்முடைய தண்ணளியும் தாமுந்தம் மான்றேரும்

எம்மை நிணையாது விட்டாரோ விட்டகல்

அம்மென் இணர அரும்புகாள்! அன்னங்காள்

நம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்:”

என்று தலைவியின் கூற்றாய் அமைந்த பாடல் இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

இந்திரவிழுவூரெடுத்த காதை, கானல் வரி, வேட்டுவ வரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக் குரவை என்பவற்றில் முறையே மருதம், நெய்தல், பாலை, முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய திணைகளும், கூத்து பாட்டு விழா முதலிய செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. வஞ்சிக்காண்டம் தமிழர் தம் புறத்திணைக்குரிய செய்திகளான காட்சி, கால் கோள், நீர்ப்படை, நடுகள் முதலியவற்றைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

திறனாய்வுக் கட்டுரை

இன்று இலக்கியக் கல்வி என்பதே திறனாய்வுக் கல்வியாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே இலக்கியம் படிக்கும் மாணாக்கர் திறனாய்வுத் துறையிலும் வல்லுநராக இருத்தல் அவசியமாகிறது.

இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரை எழுதப் புகும்முன் எம்முறைத் திறனாய்வைக் கையாளப் போகின்றோம் என்பதை மாணாக்கர் முடிவு செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

1. விளக்கமுறைத் திறனாய்வு
2. உளவியல் முறைத் திறனாய்வு
3. சமூகவியல் முறைத் திறனாய்வு
4. வரலாற்று முறைத் திறனாய்வு
5. ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வு
6. மூலபாடத் திறனாய்வு
7. விதிமுறைத் திறனாய்வு
8. மார்க்கியத் திறனாய்வு

முதலிய ஏதேனும் ஒரு முறையை மாணாக்கர் முன்னரே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, மார்க்சிய நோக்கில் தி ஜானகிராமனின் படைப்புகள் என்று கட்டுரை எழுத வேண்டியிருந்தால், முதலில் மார்க்சியக் கோட்பாடுகளை மாணாக்கர் கற்று அறிய வேண்டும். மார்க்சியக் கோட்பாடுகளை இலக்கியங்களில் எப்படிப் புகுத்தித் திறனாய்வது என்று அறிய வேண்டும். பின்னர் ஜானகிராமனின் படைப்புகள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டுக்கு ஒத்துப் போகின்றதா அல்லது முரண்படுகிறதா எனக் காணல் வேண்டும். முடிவினை உண்மையாகத் துணிந்து கூறவேண்டும்.

திறனாய்வு என்பது இன்று அறிவியலின் ஒரு துறையாகவே இருக்கிறது. அறிவியல் மனப்பாங்குடன் செய்யும் திறனாய்வு சிறக்கும். முடிவுகள் எப்போதும் எவராலும் எங்கும் சரிபார்த்து அறியக்கூடிய விதத்தில் அமையும்.

மாணாக்கர்கள் கீழ்க்கண்ட நூல்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

1. இலக்கியத் திறனாய்வு - சி.அ. மறைமலை

2. இலக்கியத் திறனாய்வியல் - தா.ஏ. ஞானமூர்த்தி
3. இலக்கியமும் திறனாய்வும் - க. கைலாசபதி
4. இலக்கியத்திறன் - டாக்டர். மு.வ

இந்நூல்கள் ஒரு இலக்கியத்தை எப்படித் திறனாய்வு நோக்கில் அணுக வேண்டும் என்பதைச் சொல்கின்றன. இந்நூல்களை பயின்றபின் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல்களைப் பயில வேண்டும்.

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்

- நாவல் திறனாய்வு

(நாவல் ஆசிரியர்: தமிழவன்)

நவீன நாவல் எழுத்து ஐரோப்பாவில் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டது. ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் (ஆங்கில எழுத்தாளர்), மார்ஸல் புரூஸ் (பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்) ப்ரான்ஸ் காப்கா (ஜெர்மன் எழுத்தாளர்) ஆகிய மூவரே நாவல் என்பது நவீனமாவதற்குக் காரணமானவர்கள். நாவலில் இன்னும் மொழிரீதியான பரிசோதனைகளைச் செய்து பார்த்தவர்களாக ஹெர்மன் ப்ரோக்ஸ் மற்றும் ராபர்ட் ம்யூசில் ஆகியோரைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இவர்கள் கொண்டு வந்த மாற்றம் இதுதான்

நாவல் திட்டவட்டமாக வேறு எதையும் கூறத்தேவை இல்லை. நாவல் என்பது கதை சொல்வதற்கான ஓர் உத்தி.

இதுதான் நவீன நாவல் பற்றிய கருத்து.

17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாவல் என்ற வடிவம் ஐரோப்பாவில் தொடங்கி காலத்தில் முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் பலர் இவ்விதத்திலேயே செயல்பட்டார்கள். இவர்கள் கதை சொல்லுதல் என்ற இடத்தில் இருந்துதான் தொடங்குகிறார்கள். இவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஐரோப்பியர் சமுதாயம் பெரும்மாற்றங்களை அடைந்தபோது, கதை சொல்லுபவன் காணாமல் போனான். அதை இவர்கள் எழுத்தால் ஈடு செய்தார்கள்.

பொதுவாகத் தொல்கதைகள் இயற்கையையும் கலாச்சாரத்தையும் இணைக்கின்றன என்று க்ளாட் லெவிஸ்ட்ராஸ் என்கிற பிரெஞ்சு அறிஞர் கூறுகிறார். தொல்கதைகளில் இயற்கையின் அம்சங்களான விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள் மனிதர்கள், ஆகியவை பல்வேறு வடிவுகளுக்கு மாறுகிறார்கள். மனிதர்கள் வனதேவதையுடன் நட்புக் கொள்கிறார்கள்.

எந்த ஒரு கலாச்சாரமும் தொல்கதை போன்ற வரலாற்றைத் தனக்கே கதையாகச் சொல்லிக் கொள்வதுண்டு. அந்த கலாச்சாரத்தின் கூட்டுமானத்தை வெளிக்காட்டுவதாக அக்கதை அமைந்து விடுகின்றது.

அதுபோலவே தன்னிடமுள்ள கதையையும் மீண்டும் ஒரு கலாச்சாரம் சொல்லிப் பார்ப்பதும் உண்டு. சான்றாக, லத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளரான ஜோர்ஜ்லூயி போர்ஹேவின் சிறு கதையில் வரும் நாயகன் ஏற்கனவே, மிகைல் செர்வாண்ட்ஸ் எழுதிய டான் கெஹாட்டேவின் கதையை எழுதிப் பார்க்கிறான். வார்த்தைக்கு வார்த்தை அச்சாக இருக்கும் அந்தக் கதை அவனுக்குப் புதிய அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. லத்தீன் அமெரிக்காவின் இலக்கிய வரலாறே மீண்டும் செர்வாண்ட்ஸின் கதையை திருப்பி எழுதுவதுதான் என்பதாக இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது. இப்படி ஏற்கனவே நமக்குத் தெரிந்த (சொல்லப்பட்ட) தமிழ்நாட்டு இந்திய மனிதனின் கதையைத்தான் இங்குப் படிக்கப்போகிறோம். இவர்களை நீங்கள் மன அளவில் மற்றும் எழுத்தளவில் நமது கலாச்சாரத்தில் எங்கோ சந்தித்திருக்கலாம் இப்படிச் சந்தித்த பல பாத்திரங்கள் இங்கு வருகிறார்கள். ஜானுடைய கனவில் முத்துப்பிள்ளை வெளவாலாய்த் தொங்குகிறார். கன்னி மாரியின் வீட்டில் உள்ள விசித்திர செம்புக்குக் கட்டுப்பட்டவராய் இருக்கிறார். ராசப்பன்... ஜானின் ஆண்குறியைப் பார்க்காத சிறுமியின் கற்பு புகழுக்குரியதாகிறது. கிராமத்தின் எல்லையோரத்தில் வாழும் கறுப்பு ஜனங்களின் ஆவி புராதனக் குடிமகனான முத்துப்பிள்ளையின் ஆவியுடன் இணைகிறது... கர்ப்பிணி ஒருத்திக்கு குழந்தை பிறப்பதற்காக ஜோக் அடிக்கிறார்கள்... அந்த கிராமமே கனவுகளின் செழிப்பில் லயித்து நாள் கணக்கில் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மீசைக்காரனான ஒரு கம்ப்யூனிஸ்ட் மனம் வெம்பித் தான் சாரைப் பாம்பின் ஜாதி எனக் கூறி, ஒரு நாள் குளத்தில் பிணமாக மிதக்கிறான்... மலைகளுக்கப்பால் ஆட்சி செய்யும் மனிதர்கள் தேர்தலின் போது கழுத்தில் பட்டையுடன் புகழ்பாடி ஜயஸ்தம்பம் நாட்ட விழைக்கிறார்கள்.

எல்லைப்புற ஜனங்கள் செய்யும் புரட்சியில் ரத்தப்பலி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்போது முத்துமாரியைக் கிழிந்த சட்டைக்காரர்கள் சங்கிலியில் பிணைத்து சாட்டையால் அடிக்கிறார்கள். ஜானின் தாத்தாவோ சீட்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார். ஊர் ஜனங்கள் மறதியால் பிடிக்கப்பட்டு ராசப்பனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லதாவும் வாத்தியாரும் ஒருவர் வாயை ஒருவர் பொத்திக் கொள்கிறார்கள்.

நாவலின் பாத்திரங்கள் திடீரென்று நுழைந்து திடீரென்று காணாமல் போகிறார்கள். தேரையாகவோ, வெளவாலாகவோ, மரமாகவோ, ஒணானாகவோ ஆகிவிடுகிறார்கள். சிலர் காலத்தைத் தாண்டி வாழ்ந்து கொண்டு தமது உறுப்புகளில் அருவருக்கத்தக்க மாற்றங்களை அடைந்து விடுகிறார்கள் இப்படியிப்படி.

இந்த நாவலின் களம் இடரீதியானது. எனவே பிற தமிழ் நாவல்களைப்போல ஒரே, நேர்க்கோட்டில் செல்லாமல், முக்காலங்களையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு குழம்பிச் செல்கிறது. கதை சொல்பவரும், கதை சொல்லும் முறையில் ஏகப்பட்ட மாற்றங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டே போகிறார். நாவல் பல தளங்களில் விரியும்போது கதைக்குள், கதைக்குள் கதையாக அது விரைகிறது.

நாவலில் கையாளப்படும் நூற்றுக்கணக்கான உபமானங்களும் முழுக்க முழுக்க இடரீதியானவைதான் (மனமாகிய பாலைவனம், காலமாகிய பேரண்டப்பட்சி, கோபமாகிய ராஜநாகம்).

இவ்வாறாகச் செல்லும் நாவல் மொழித்திமிர் ஜாதிவம்சத்திமிர், தேர்தல், அரசியல், மதம், காதல், கம்யூனிசம், புரட்சி, வர்க்கப்பலி, தேசிய மெத்தனம் என்று எதை வேண்டுமானாலும் தொட்டுவிட்டுத் தாவித்தாவிச் செல்கிறது. இதில் எது ஒன்றும் நாவலின் (வாநஅந)என்ற அந்தஸ்தைப் பெற முடியாது. ஏனென்றால் நாவல் என்பது ஒரு கதம்ப உரைநடை, நவீன இசை, ஓவியத்தைப் போல இதில் பல முகங்கள் மூலம் பல குரல்கள் கேட்கின்றன. கலாச்சாரத்தில் இன்று ஒலித்துக்கொண்டு இருக்கும் அதீதமான குரல்களே அவை, அவற்றில் எதை வேண்டுமானாலும் பற்றிக் கொண்டு ஒரு வாசகன் தனக்கான இலக்கை அடையலாம்.

சமுதாயக் கட்டுரை

வரதட்சணைக் கட்டுரைகள்

திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று ஒரு பழமொழி வழக்கில் உண்டு. ஆனால் இன்று நிலை மாறிவிட்டது. திருமணங்கள் வரதட்சணையால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. மருத்துவராக இருக்கும் மாப்பிள்ளைக்கு ஒரு இலட்சம், பொறியியலாளராக இருக்கும் மாப்பிள்ளைக்கு 75 ஆயிரம்; கல்லூரி விரிவுரையாளர் எனில் 50 ஆயிரம் என மாப்பிள்ளைகளுக்குக் கணக்குப் பார்த்து பணம் தரவேண்டியதாக உள்ளது. இவ்வரதட்சணையால் ஏற்படும் கொடுமைகளை இனிக் காண்போம்.

பாதிக்கப்படாத பணக்காரர்கள்

வரதட்சணைச் சிக்கலினால் பாதிக்கப்படுவது பெரும்பாலும் மத்தியதர வகுப்பினரே. பணக்காரர்களுக்கு இதனால் பாதிப்பேதும் இல்லை தொகை ஒரு பணக்காரரிடம் இருந்து இன்னொரு பணக்காரருக்கு இடம் மாறுகிறது. அதில் வெள்ளையில் பாதி; கருப்பில் பாதி! இதனால் இழப்பு இருவருக்கும் இல்லை. வரதட்சணைக் கொடுப்பவர் லாபத்தில் இழப்பும் வாங்குபவர் லாபத்துடன் இதுவொரு லாபமாக அடைகின்றார்.

மத்தியதர வகுப்புக் குடும்பங்கள்

பெரும்பாலும் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசு அலுவலர்கள், சிறிய கடை முதலாளிகள் என்றோரைக் கொண்டது மத்தியதர வகுப்பு குடும்பமாகும். மேலும் இக்குடும்பங்கள் கூட்டுக்குடும்ப முறையில் வாழ்கின்றன. இவர்கள் வாங்கும் ஊதியம் அன்றன்றைய சாப்பாட்டுக்கே சரியாகி விடுகிறது. சேமிப்பு என்பது இவர்களுக்குக் கனவாய் போய் விடுகிறது. அலுவலகங்களில் அணைத்து வேலைகளையும் இவர்களே செய்வதால் இவர்கள் மிகவும் (வுந்ளெழை) அடைகிறார்கள். தம் மிகை உணர்ச்சிகளை வடிகாலாக்குவதற்கு வேறு வழி இல்லாததால், பல பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இதுவே இவ்வகுப்புக் குடும்பங்களின் நிலை.

பெண்களும் திருமணமும்

இன்றைக்குத் திருமணம் என்பது ஏதோ வியாபாரத்துக்கு மாடுபிடிப்பதுபோல சந்தை விஷயமாகிவிட்டது. பஜ்ஜியும் காபியும் சாப்பிட்டுவிட்டு, பெண்ணின் கழுத்து அழகாக இருக்கிறதே; பத்துப் பவுன் சங்கிலி போடுவீர்கள் அல்லவா? என்பதாகவே திருமண முன்னேற்பாடுகள் அமைகின்றன. பெண்களின் விருப்பத்தை யாரும் கேட்பதில்லை. அவளுக்கு மனசு இருப்பதாகவே யாரும் நினைப்பதில்லை, பேரங்கள் பேசி முடிக்கப்பட்டுவிட்டால், பெண் மணப்பெண்ணாகித் தலையை நீட்ட வேண்டியதுதான்.

காதல் வாழ்க்கை

செம்புலப்பெயல் நீர்போல அன்புடைய நெஞ்சம் கலக்கும் காதல் வாழ்க்கை இப்போது மிகவும் குறைவாகி விட்டது. காரணம் பொருளாதாரச் சிக்கலே வீட்டினரைப் பகைத்துக் கொண்டு வேறாகக் காதலனுடன் காலியுடன் வாழ்வது என்பது இன்றைக்கு மிகவும் சிக்கலாகி விட்டது. எனவே கணக்குப் பார்க்கும் காதலே அதிகமாகிவிட்டது. உண்மைக் காதல் விதிவிலக்காகி விட்டது.

காத்திருக்கும் பெண்கள்

இந்த சூழ்நிலைகளை உட்கொண்ட இனி வரதட்சணைக் கொடுமையை நோக்குவோம். திருமணம் செய்துதான் ஆகவேண்டுமா? இக்கேள்விக்கு விடை சொல்வது எளிதன்று. ஆனால் படிப்பறிவோ பொருளாதார உரிமையோ இல்லாத பெண் 18 வயது வரை தாய் தந்தையருடன் வாழ்கிறாள். அவளுடைய வாழ்க்கையில் திருமணம் என்பதே திருப்பமாக அமைகின்றது. புதிய சூழலில், புதியவர்களோடு வாழத் தொடங்குகிறாள். 42 ஆண்டுகள் தன் கணவன், தம் குழந்தைகள் என வாழ்கிறாள். படிப்பறிவு இருப்பின் அவள் வேலைக்குச் செல்வாள். புதிய வாழ்க்கைமுறை அவளுக்குக் கிட்டும். பொருளாதார உரிமை இருப்பின் காலம் முழுமையும்

அவள் திருமணம் இன்றி வாழக்கூடும். ஆனால் இரண்டுமே பெற்றிராத பெண்களுக்குப் புதுத்திருப்பமாக அமைவது இப்போது திருமணம் மட்டுமே!

முதிர் கன்னிகள்

திருமணம் எனும் திருப்பத்திற்காகப் பெண்கள் 18 வயது முதல் காத்திருக்கின்றனர். மனசுக்குள் ஓராயிரம் கற்பனைகளோடு காத்திருக்கின்றனர். உரிமையற்ற அவர்கள் வாழ்வில் கற்பனைக்கு இடமேது?

“விழிகள்

நட்சத்திரங்களோடு

உறவாடினாலும்

விரல்கள் என்னவோ

சன்னல் கம்பிகளோடுதான்”

இதுதான் பெண்களில் எல்லை. கம்பிகளை உடைத்து நட்சத்திரத்தைப் பிடிக்க முடியாத நிலை. தந்தையாலோ அண்ணனாலோ மிகுந்த தொகையை வரதட்சணையாகக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் வயதானவர்களுக்கு இரண்டாந்தாரமாகக் கொடுக்கப்படுகிறார்கள்; அல்லது மிகக்குறைந்த வருவாய் உள்ளவனுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்கிறார்கள்.

உதவுமே செய்ய வழியில்லாத நிலையில் 25, 30 என்று வயதாகும் வரை காத்திருக்கின்றனர் பெண்கள் “முதிர் கன்னிகள்” எனும் சொற்றொடர் தரும் வேதனை நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

“முதிர் கன்னிகள்” எனும் சொற்றொடர் தரும் வேதனை நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

திருமணத்துக்குப் பின் சிக்கல்கள்

எப்படியோ சரிகட்டித் திருமணம் நடந்துவிடுகிறது. பெண் புகுந்த வீட்டில் வாழ்கிறாள். அங்குமட்டும் அவளுக்கு வாழ்க்கை இனிக்கிறதா என்ன? போட்டு வந்த நகைகள் பொன்னால் ஆனதுதானா என்ற சோதனை; குறைவாக வரதட்சிணை கொடுத்து இருந்தால் குத்தலாகப் பேச்சு; போய் இன்னும் வாங்கி வா என்னும் விரட்டல்; இப்படி புகுந்த வீட்டிலும் வாழ்வு நரகமாகவே அமைகிறது பெண்களுக்கு!.

எரிக்கப்படும் பெண்கள்

வரதட்சணைக் கொடுமையின் உச்சக்கட்டமாக நாம் “ஸ்டவ் வெடிப்பது” என்பதைத்தான் சொல்ல முடியும். மருமகளைக் கொன்று விட்டால், மகனுக்கு இன்னொரு பெண் பார்க்கலாம்; அதனால் இன்னொரு முறை வரதட்சணையாகப் பெருந்தொகை கிடைக்கும் என்ற ஆசையில் மாமியார், மாமனார், கணவன் மூவரும் கூட்டு சேர்ந்து “மருமகளை” எரித்துவிடுகின்றனர். கடந்த சில ஆண்டுகளில் “ஸ்டவ் வெடிப்பு” சம்பவங்கள் அதிகமாகி உள்ளன.

கருவிலேயே கொலை

தனக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்கப் பெற்றோர் பட்ட துன்பங்களை நினைத்துத் தனக்குப் பெண் குழந்தையே வேண்டாம் என நினைக்கிறாள் மனைவியாகிய பெண். அப்படியும் மீறி இயற்கையின் விதியால் பெண் குழந்தை பிறந்தால் பிறந்த நிமிடத்திலேயே அப்பெண் குழந்தையைக் கொன்று விடுகிறாள். சிசுக்கொலையும் சில ஆண்டுகளில் அதிகரித்துள்ளது. நகரங்களில் வசிக்கும் பலர் 2 ½ மாதக்கருவாக இருக்கும்போதே என்ன குழந்தை என்பதை மருத்துவமனையில் சோதனை செய்து அறிந்து கொள்கின்றனர்; பெண் எனில் உடனேயே கருக்கலைப்பு செய்கின்றனர்.

தீர்வுதான் என்ன?

வரதட்சணை வாங்குவதும் கொடுப்பதும் குற்றம் என அரசு சட்டம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் சட்டம் மட்டுமே இச்சிக்கலைத் தீர்த்துவிடாது. மக்களின் மனதில் ஒரு மாறுதல் வரவேண்டும். காதல் திருமணங்களுக்குச் சமூகத்தில் அங்கீகாரம் வரவேண்டும். காதலித்துத் திருமணங்கள் செய்து கொள்வோருக்கு அரசு உதவ வேண்டும். மேலாக, வரதட்சணை வாங்க மாட்டேன் என்று ஆண்களும் வரதட்சணை கேட்பவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளமாட்டேன் என்று பெண்களும் உறுதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டிலறைக்கும் சமையலறைக்கும் ஓடிஓடியே பெண்களுக்கு வாழ்க்கை அலுத்து விடுகின்றது. இந்நிலை மாற வேண்டும். ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் அனைவருக்கும் கல்வியறிவும் தொழிலறிவும் கற்றுத்தரப்பட வேண்டும். தனியாக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளும் துணைவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைப் பெண்களே பெற வேண்டும்.

இலக்கணக் கட்டுரை

இலக்கணக் கட்டுரை எழுதுதல் இருவகையில் அமையும். ஒன்று இலக்கண நூல்களைப் பற்றிய கட்டுரை, மற்றொன்று இலக்கணக் கூறுகளைப் பற்றிய கட்டுரை.

(அ). இலக்கண நூல்கள் பற்றிய கட்டுரைக்கு.

1. நூல் எழுதப்பட்ட காலம்.
2. நூலின் நாவல் பொருள்
3. முந்தைய இலக்கண மரபில் இருந்து மாறுபடும் தன்மை.
4. விதிமுறை இலக்கணமா? விளக்க முறை இலக்கணமா?
5. அந்த நூலின் செல்வாக்கு.

(ஆ). இலக்கணக் கூறுகள் பற்றிய கட்டுரைக்கு.

1. சான்றுகளைத் திரட்டல்; நூல்களில், மக்கள் பேச்சு வழக்கில் கல்வெட்டில், சுவடிகளில் இருந்து திரட்டல்.
2. சான்றுகளைத் தொகுத்துப் பகுத்து ஆய்தல்.
3. ஆய்வு ஆடிவைத் தெளிவாக்குதல்.

சான்றாகக் கள் - பன்மை விகுதி - ஓர் ஆய்வு என எடுத்துக் கொண்டால் தொல்காப்பியர் - கள் பற்றிக் கூறுவது, அவர் கூறியதற்கு மாறாக திருக்குறளில் - கள் விகுதி உயர்திணைப் பன்மைக்கு வருவது, இன்றைய வழக்கில் கூடுதல் பன்மை விகுதியாக வருவது போன்ற தரவுகளைத் திரட்டிப் பகுத்து ஆய்ந்து கட்டுரையை எழுதுதல் வேண்டும்.

இலக்கணம் என்பது மொழியை வரம்பிட்டுக் காக்க எனினும் மொழி மாற்றத்திற்குள்ளாகும்போதெல்லாம் இலக்கணமும் மாற்றத்திற்குள்ளாகும். இதனை மாணாக்கர் உணரல் வேண்டும்.

தொல்காப்பியமும் மொழியியலும்

தொல்காப்பியர் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தம் நூலை யாத்திருந்தாலும் இன்றைய மொழியியல் அடிப்படையில் தம் நூலை அமைத்திருப்பது மிகவும் வியப்பிற்குரியதாகும். எழுத்ததிகாரத்தைத் தொடரிலக்கண ஆய்வு முறையிலும், வேற்றுமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேற்றுமையிலக்கண முறையிலும் தொல்காப்பியர் அமைத்துள்ளார். ஏகாதிபத்தியத்தின் மேல்நிலை அலகுகள் வேற்றுமைப் பொருளிலும் அவ்வழிப்பொருளிலும் வரும் தொடர்களே ஆகும். பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் அவற்றின் இடைநிலை அலகுகளாம் சொல்லதிகாரத்துள் கிளவியாக்கம், கீழ்நிலை அலகுகளாம் சொல்லதிகாரத்துள் கிளவியாக்கம், வேற்றுமையில், வேற்றுமை மயங்கியல் விளிமரபு ஆகியவை தொடரியலுக்கும் பெயரியல்,

வினையியல், இடையியல் ஆகியவை சொல்லியலுக்கும் உரியியல் பொருளியலுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. பொருளதிகாரம் தமிழுக்கே உரித்தானதாகும்.

அறிவியல் கட்டுரை

இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சி அளவிடற்கரியதாகும். சந்திரனில் கால்பதித்த மனிதன் செவ்வாய் முதலிய பிற கிரகங்களிலும் கால்பதிக்க முயல்கின்றான். இயந்திர மனிதனை தாம் செய்யும் வேலைகள் அனைத்தையும் அவ்வியந்திரங்களை உற்பத்திச் செய்து செய்ய வைக்கிறான். சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத்தான் அறிவியல் பயன்பட வேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்கக் கூடாது.

அறிவியல் வளர்ச்சியியை வரலாற்று ரீதியில் அமைத்துக் கட்டுரையை எழுதக் கீழ்க்கண்ட செய்திகளைச் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

1. மனித குல வரலாற்றில் கலை, அறிவியலின் மூலாதாரங்கள்.
2. சமயம் அறிவியல் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்தது.
3. முதல் அறிவியல் அறிஞர்கள் சமயவாதிகளால் துன்புறுத்தப்பட்டனர் என்ற செய்திகள்.
4. உற்பத்தியும் நுகர்வும் அறிவியலை வளர்த்தது.
5. இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சி, நீராவி, எஞ்சின், நூற்பு எந்திரம், இரும்புத் தொழிற்சாலை, நிலக்கரி சுரங்கம் ஆகியவற்றை வளர்த்தது.
6. தமிழகத்தில் காலனிய ஆதிக்கத்தால் அறிவியல் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது.
7. அறிவியல் இன்று அழிவுச் சக்திக்கும் பயன்படுவது.

இனி ஒரு அறிவியல் கண்டுபிடிப்பின் வரலாறையோ அல்லது தொழில் நுட்பச் செய்தியினையோ எழுதப் புகுவோர் சேகரிக்க வேண்டிய செய்திகள்.

1. அந்த அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு ஏற்படக் காரணங்கள்.
2. அக் கண்டுபிடிப்போடு தொடர்புடைய பிற கண்டுபிடிப்புகள்.
3. கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானி, அவரின் உழைப்பு.
4. காலந்தோறும் அக்கண்டுபிடிப்பு வளர்ந்து வரும் விதம்.
5. மாறுபட்ட விதிகள், கருத்துக்கள்.

6. அக்கண்டுபிடிப்பால் மனித சமூகத்திற்கு ஏற்படும் ஆக்க அழிவு விளைவுகள்.

அறிவியல் தமிழ் நடை

அறிவியல் கட்டுரைக்கென தனிவகைத் தமிழ் நடையைப் பின்பற்ற வேண்டும். வழக்கமான இலக்கிய நடை உதவாது.

1. இலக்கியத்துக்கு உணர்ச்சி பூர்வமான நடை இருக்கலாம் ஆனால் அறிவியலுக்கு கருத்து ரீதியான விளக்க தடையே உதவும்.

2. அறிவியலில் கருத்துக்கே முதலிடம்.

3. சிறிய தொடர்களில், நேரிடையாகப் பொருளைச் சொல்ல வேண்டும்.

4. தமிழ்க் கலைச்சொற்களுக்குப் பக்கத்திலேயே அடைப்புக் குறிகள் ஆங்கிலச் சொல்லை தரவேண்டும்.

நல்ல அறிவியலின் கட்டுரைகள்

மாணாக்கர் இன்று வருகின்ற கலைக்கதிர், விஞ்ஞானச்சுடர், கூரியர் போன்ற அறிவியல் இதழ்களைப் படிக்க வேண்டும். மேலும் தினமணி இதழில் வருகின்ற அறிவியல் கட்டுரைகளையும் படிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அன்றன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சி பற்றிய அறிவு கிடைக்கும்.

வானொலியில் ஒலிபரப்பாகும் அறிவியல் நிகழ்ச்சிகளையும் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகும் அறிவியல் நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்க வேண்டும்.

பொ.நா. அப்புஸ்வாமி, ஆர்.கே. விசுவநாதன், என்.கே. இராமச்சந்திரன், சுஜாதா போன்றோரின் எளிய தமிழில் அமைந்த அறிவியல் நூல்களைப் படித்து இயன்றால் குறிப்பெடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம்.

I-இரண்டு மதிப்பெண் வினாக்கள்

II-ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1. 'உயரிய எண்ணங்களின் பதிவே இலக்கியம்' என்று கூறியவர்?

எம்ர்சன்

2. 'இலக்கியம் என்பது வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதும் விளக்குவதும்' என்று கூறியவர்?

சி.டி.வின்செஸ்டரும்

3. 'இலக்கியம் என்பது வாழ்வைப் பற்றிய விமர்சனம்' என்று கூறியவர் யார்?

மத்தேயு அர்னால்டும்

4. கட்டுரை எழுதும்போது கவனிக்க வேண்டியவற்றை எத்தனை பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.?

ஒன்று முன்பு செய்வன:

இரண்டு அன்று செய்வன.

II-ஐந்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1.கட்டுரை எழுதும் போது கவனிக்க வேண்டியவை எவை?குறிப்பிடுக?

2.திறனாய்வுக் கட்டுரை குறித்து எழுதுக?

3.சமயக் கட்டுரை எழுதப்போகும் மாணாக்கர் சேகரிக்க வேண்டிய செய்திகள் எழுதுக?

III-பத்து மதிப்பெண் வினாக்கள்

1.சமுதாயக் கட்டுரை பற்றி விரிவாக எழுதுக?

2.திறனாய்வுக் கட்டுரை விவரிக்க

3.கட்டுரை வகைகளை சுருக்கமாக விளக்குக?

மாதிரி வினாத்தாள்

தாள் பெயர்:படைப்பிலக்கியம் மொத்த மதிப்பெண்:75

தாள் குறியீடு:17UTAA05

நேரம்:3 மணி

பகுதி-அ

I-அனைத்து வினாக்களுக்கும் விடையளிக்கவும்

(10x2=20)

- 1.இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் தோன்றியவர்?
2. வாணிதாசன் இயபெயர் என்ன?
- 3.புதுக்கவிதை வளர்ச்சியின் முக்கியக் காலக்கட்டங்கள் குறிப்பிடுக?
- 4.தமிழ் புதுக்கவிதையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
5. வ.வே.சு. ஐயர் எழுதிய சிறுகதையின் பெயர் என்ன?
6. சிறுகதையில் இருக்க வேண்டிய சிறப்புக்கள் யாவை?
7. நாடகம் என்பதன் பொருள் யாது?
8. கூத்தின் இருவகைகள் யாவை?
9. கட்டுரை எழுதும்போது கவனிக்க வேண்டியவற்றை எத்தனை பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.?
- 10.. 'இலக்கியம் என்பது வாழ்வைப் பற்றிய விமர்சனம்' என்று கூறியவர் யார்?

பகுதி-ஆ

II-எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடையளிக்க

(5x5=25)

- 11.(அ)பாரதியார் தமிழ் மீது கொண்ட பற்றினை விவரி?(அல்லது)
(ஆ)மரபுக்கவிதைகளில் பெண்களின் நிலைமையை எவ்வாறு எடுத்துக் கூறியுள்ளனர் என்பதை விளக்குக?
- 12.(அ)புதுக்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் விவரி(அல்லது)
(ஆ)புதுக்கவிதை முக்கியக் காலக்கட்டங்கள் விளக்குக?
- 13.(அ)சிறுகதையில் மூடநம்பிக்கைகள் பற்றிய கருத்துக்களை விளக்குக? (அல்லது)
(ஆ)தனிமனித வாழ்வில் சிறுகதையின் பங்கு விவரி.?
- 14.(அ)தமிழ் நாடகத் தோற்றம் பற்றி விவரி. (அல்லது)
(ஆ)கூத்து வகைகள் பற்றி விவரிக்க.
- 15.(அ)கட்டுரை எழுதும் போது கவனிக்க வேண்டியவை எவை?குறிப்பிடுக?(அல்லது)

(ஆ)சமயக் கட்டுரை எழுதப்போகும் மாணாக்கர் சேகரிக்க வேண்டிய செய்திகள் எழுதுக?.

பகுதி-இ

III- எவையேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு விடையளிக்க. (3x10=30)

16.பெண்களின் பிரச்சினையை பற்றி மரபுக்கவிதையில் எங்ஙனம் எடுத்து விளக்கியுள்ளனர்?

17.புதுக்கவிதையில் பெண் கவிஞர்களின் பங்களிப்பை விவரி?

18.சிறுகதையெழுதுகையில் பின்பற்ற வேண்டிய செய்திகள் கட்டுரை தருக

19.தமிழ் நாடகத் தோற்றம் பற்றி விவரி..

20.சமுதாயக் கட்டுரை பற்றி விரிவாக எழுதுக?